ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பரமகாருணிகரானபிள்ளைலோகாசார்யர்

அருளிச்செய்த

முமுக்ஷுப்படியும்,

இதற்குபெரியஜீயரருளிச்செய்த

மந்த்ரார்த்தமென்னும்வ்யாக்யாநமும்,

இதற்கு

சுத்தஸத்வம் - தொட்டய்யங்காரும்

சுத்தஸத்வம் - எம்பாவையங்காரும்

செய்தவற்றில ஸர்வர்ககும் உபயுக்தமான

அரும்பதவிளக்கமும்.

சித்ரகூடம்-கந்தாடை.

திருவேங்கடாசார்யரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிககப்பட்டன.

1890.

புஸ்தகவிளம்பரம்

---o---

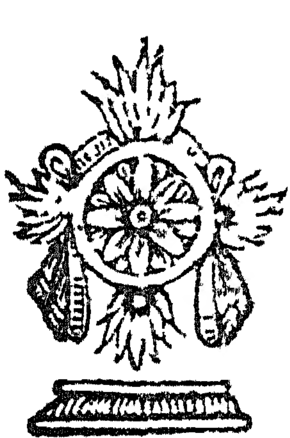
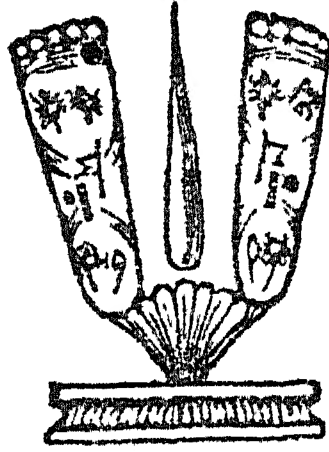
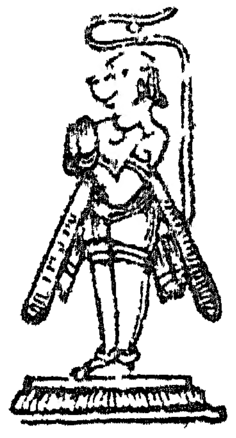
சென்னை திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார் ஸந்நிதிவீதி
12 – வதுகதவிலக்கமுள்ள, திருமாளிகையில் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீகோசங்கள்.	ரூபா.	அ.
முதலாயிரவ்யாக்யாநம் (ரு) ஸம்புடம் பைண்டுடன்.	17	8
திருப்பாவை ருOOO-ப்படி, சுOOO-ப்படி, ஸ்வாப தேசம் பதவுரையுடன்	3	8
திருச்சந்தவிருத்தவ்யாக்யாநம் பைண்டுடன் ...	1	12
திருமாலை வ்யாக்யாநம் பைண்டுடன்	1	4
ராமாநுஜ திவ்யசரிதை பைண்டுடன்	2	12
வார்த்தாமாலை பைண்டுடன்	1	12
திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகவ்யாக்யாந மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக்கு பட்டர் படியுடன்...	2	8
திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யாநம்.	0	8
ராமாநுசநூற்றந்தாதி ருO-பாட்டுவரையில் வ்யாக்யாநம்	1	6
திருமந்த்ரார்த்தம் அரும்பதத்துடன் பைண்டுப்ரதி.	1	12

இங்ஙனம்

சித்ரகூடம்-கந்தாடை-திருவேங்கடாசார்ய

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

திருமந்த்ரார்த்தம்.

தொடங்கும்போதநுஸந்திக்கும்படியான தனியன்கள்.

மணவாளமாமுனிக ளருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாய பரமபரையின் ஒட்டுத்தனியன்.

లోకగురుం గురుభిస్సహపూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్।
శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయానగురుం చ భజేహమ్ ॥౧॥

லோககுரும்குருபிஸ்ஸஹபூர்வைஃகூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்
ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேஶௌதீப்ரஶயாநகுரும்சபஜேஹம்

ஈயுண்ணிபத்மநாப ரருளிச்செய்த பிள்ளைலோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే।
సంసారభోగిసన్దష్ట జీవజీవాతవే నమః ॥౨॥

லோகாசார்யாயகுரவேக்ர்ஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவேநம꞉.

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேகதனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன்

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్।
సమస్తాత్మగుణావాసం వన్దే కూరకులోత్తమమ్ ॥౩॥

லோகாசார்யக்ர்பாபாத்ரம்கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம்வந்தேகூரகுலோத்தமம்.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైఙ్కర్యశాలినే ॥౪॥

நமஶ்ஸ்ரீஶைலநாதாயகுந்தீநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே.

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான கோட்டூரழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளைதனியன்.

లోకాచార్యపదాంభోజ రాజహంసాయితాన్తరమ్।
జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వన్దేసౌమ్యవరంగురుమ్ ॥౫॥

லோகாசார்யபதாம்போஜராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம்
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம்வந்தேஸௌம்யவரம்குரும்.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணரையன் விஷயமானதனியன்.

శ్రీజిహ్వావదధీశదాస మమలమశేషశాస్త్రవిదమ్।
సున్దరవరగురుకరుణాకన్దలితజ్ఞానమన్దిరంకలయే ॥౬॥

ஸ்ரீஜிஹ்வாவததீஶதாஸமமலமஶேஷஶாஸ்த்ரவிதம்
ஸுந்தரவரகுருகருணாகந்தளிதஜ்ஞாநமந்திரம்கலயே.

சாற்றும்போதநுஸந்திக்குந்தனியன்கள்.

வானமாமலைஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன்கூரகுலோத்தமதாதர்
நீதிலதிருமலையாழ்வார்செழுநகுரவைமணவாளர்
* ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனிபொன்னடிகள்போற்றுவனே. (க)

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னுமாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்பமல்குமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழ்ந்திருக்குமிருப்பு. (உ)

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனரு
ளோதுமறவாதவெம்பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர்மாமறையோனபாதந
தொழுவார்க்குவாராதுயர். (ங)

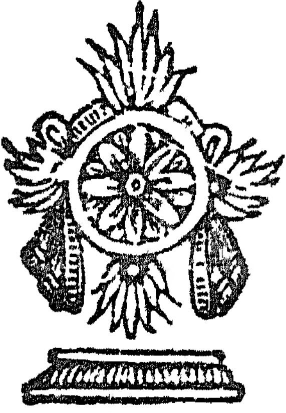
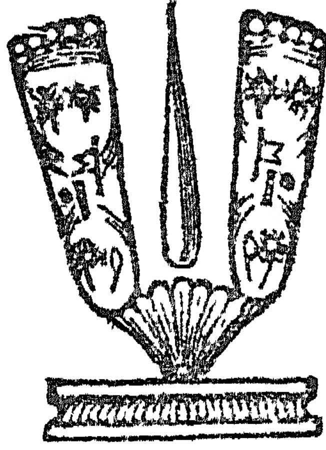
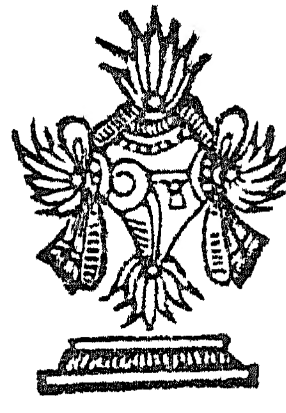
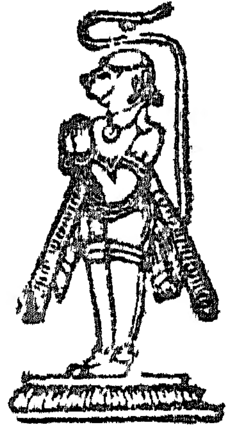
பிள்ளைலோகாசார்யா திருவடிகளேஶரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

---

* "திருநாவீறுடையபிரான" என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பிள்ளைலோகாசார்யரருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படிக்கு,

பெரியஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநு பாவ்யனாய்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

சோளஸிம்ஹபுரம் சுத்தஸத்வம் தொட்டயாசார்யர்

செய்தருளின அரும்பதவிளக்கம்.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன், தனக்கு லோகஸம்ரக்ஷணத்தி லுண்டான மஹா ஆர்த்தி தீர்ந்து த்ருப்தி பெறுகைக்காக அவதரிப்பித்தருளத் திருவவதரித்தவராய், திருவநந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிசேஷமான அழகியமணவாளமாமுனிகள்; ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன் ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாயபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களை ஸர்வரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பிள்ளைலோகாசார்யர், தமமுடைய பரமக்ருபையாலே செய்தருளின முமுக்ஷுப்படியென்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களை அத்யந்தம் மந்தமதிகளும் அநாயாஸேந அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பஞ்சலக்ஷண லக்ஷிதமான வ்யாக்யாநம் செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முமுக்ஷுப்படிக்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதாரணக்ரமத்தை உபோத்காதஸங்கதியாக முந்துற இச்சூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ச்ரிய:பதியாயென்று தொடங்கி.)

ஸ்ரீய:பதியாகையாவது - ஸர்வமங்களாவஹையாய ஸர்வோத்கர்ஷாவஹையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாயிருக்கை. ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாகையாவது - ச்ரிய:பதித்வத்தாலவந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேசவிசேஷத்தையும், நகரவிசேஷத்தையும் இருப்பிடமாக வுடையனாயிருக்கை. நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாகையாவது - அபரிச்சிந்நஜ்ஞாநாதிகுணரான நித்யராலும், * ஸதாபச்யந்திப்படியே அநுபாவ்யனாயிருக்கை.

நிரதிசயாநந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவித்து நித்யகைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அதனை யிழந்து, (असन्नेव) (அஸந்நேவ) என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை யநுஸந்தித்து, அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேபரங்களையிழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற தசையிலே, கரணாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே, தன்னை யாச்ரயித்து

நிரதிசயாநந்த யுக்தனாகையாவது-ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசயாநந்தகுண யுக்தனாயிருக்கை. ஸர்வேச்வரனாகையாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும ஈச்வரனாயிருக்கை. அந்தநித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவிக்கையாவது - அவர்கள் * ஸதாபச்யந்திபடியே அநுபவிக்கிறாப்போலே பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸம்ஸாரநிர்முக்தராய அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகராய் அநுபவிக்கை. தன்னை - ஸர்வசேஷியான தன்னை. கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம். நித்யகைங்கர்யரஸராய என்றது-அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித நித்யகைங்கர்யத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களா யென்றபடி. வாழுகையாவது-ஸ்வாமிஸந்நிதியில் ஸுகமாக வர்த்திக்கை. ப்ராப்தியாவது-சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தம். அத்தை இழந்து என்றது-அந்தசேஷசேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை யிழந்தென்றபடி. (அஸந்நேவ)என்கிறபடியே என்றது-அஸந்நேவ என்கிற ச்ருத்யர்த்தத்தின் படியே என்றபடி. அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற என்றது-அஸச்சப்தவாச்யமானதோடு கிஞ்சித்ந்யூநமாக ஸத்ரசராயிருக்கிற வென்றபடி. ஸம்ஸாரிசேதநரென்றது-அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவசராய் ஜந்மமரணாதிக்லேசபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்தசேதநரென்றபடி. அநுஸந்திக்கையாவது-இடைவிடாமலெண்ணுகை. அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்-அந்தமில்லாதவ்யாகுலஹ்ருதயனாய். இவர்கள்-கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸாரிசேதநர். கரணம்-ச்ரோத்ரம் முதலானகரணங்கள். களேபரங்களாவன - கரணங்களுக்கு ஆச்ரயமான சரீரங்கள். இறகொடிந்தபக்ஷிபோலே - விஷ்ணுபதப்ராப்திஸாதநங்களான இறகுகளொடிந்த பக்ஷிபோலே. கிடக்கிற தசையிலே - மூலப்ரக்ருதியிலே கிடக்கிற தசையிலே. கரணாதிகள்-பகவத்ப்ராப்த்யுபகரணங்களான காத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது. அவற்றைக்கொண்டு என்றது - தன்னை ஆச்ரயிக்கைக்குக்கொடுத்த அந்த கரணாதிகளைக் கொண்டென்றபடி. வ்யபிசரியாதே - அந்தகரணாதிகளைக்கொண்டு அந்யத்ர ஸஞ்சரியாதே என்றபடி. தன்னை ஆச்ரயித்து - அவற்றைக்கொண்டு தன்னை ஆச்ரயித்து.

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமாய் ஸ்வதஃப்ரமாணமான வேதத்தையும், தது பப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும், அந்தஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே அவ்வழியாலேஜ்ஞாநம்பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை அரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும், ஸுஸங்க்ரஹமாக இவர்களறியலாம்படி பண்ணவேணுமென்று,

---

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக - உத்க்ர்ஷ்டமாக ஜீவிக்கைக்கு உபாயமாக என்றபடி. அபௌருஷேயம் - புருஷனாலே செய்யப்படாதது. நித்யநிர்த்தோஷமாய்-நித்யமாய் நிர்த்தோஷமாய். ஸ்வதஃப்ரமாணமாகையாவது-சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தன்னை அபேக்ஷிக்கும்மாப்போலே தன்னில்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தான் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாமல் தனக்குத்தானே ப்ரமாணமாயிருக்கை. வேதத்தையும் என்றது - புபுக்ஷுக்களாய் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாசமாயிருக்கையாலே வேதம்என்கிறது.ததுபப்ரும்ஹணங்களான என்றது-அந்தவேதார்த்த வ்யக்தீகரணங்களான என்றபடி. ஸ்ம்ருதிகளாவன-மந்வாதிஸ்ம்ருதிகள். இதிஹாஸங்களாவன-மஹாபாரதராமாயணங்கள். புராணங்களாவன-விஷ்ணுபுராணாதிகள். ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும்-மந்தமதிகளாலே வேதார்த்தமறுதியிடப்போகாதென்று மஹாமதிகளானமநு பராசர பாராசர்ய வால்மீகி ப்ரப்ர்திமஹர்ஷிகளைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும். அந்தசாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு - ஸோபப்ரும்ஹணமான அந்த வேதசாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு. அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே - நியமம், பஹுவேதநஸாமர்த்த்யம், தீர்க்காயுஷ்யம் முதலான அநேகயோக்யதை அவச்யாபேக்ஷிதமாகையாலே. அவ்வழியாலே-அநேகயோக்யதாஸாபேக்ஷமான அந்தமார்க்கத்தாலே. ஜ்ஞாநம்பிறந்து-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம்பிறந்து. உஜ்ஜீவிக்கையரிதாயிருக்கிறபடியைத்திருவுள்ளம்பற்றி-உஜ்ஜீவிக்கைதுர்லபமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தென்றபடி. ஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும்-ச்ருதிஸ்ம்ர்த்யாதிஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும். ஸுஸங்க்ரஹமாக-அநாயாஸமாக என்றபடி. இவர்களென்றது - பரிமிதகாலவர்த்திகளாய் அல்பஜ்ஞராய் அல்பசக்திகளாயிருக்கிறஸம்ஸாரிசேதநரென்றபடி. அறியலாம்படியென்றது-அறியும்படியாகவென்றபடி.

ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய்நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் அதில் திருமந்த்ரத்தை, ஸ்ரீபதரிகாஸ்ரமத்திலே ஸ்வாம்ஸபூதனான நரன்விஷயமாகப்ரகாஸிப்பித்தான், த்வயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டிவிஷயமாக ப்ரகாஸிப்பித்தான்; சரமஸ்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலேஸ்வாஸ்ரிதனான அர்ஜுநன்விஷயமாக ப்ரகாஸிப்பித்தான். ஆகையாலிறே - (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்று-குருபரம்பராதியிலே ஈஸ்வரனை யநுஸந்திக்கிறது. இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தான், ஸபத்தமஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும்

ஸ்வரூபேத்யாதி - ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்தித வேஷத்தைப்ரதிபாதியாநிற்கிறவென்றபடி. ஆதிசப்தார்த்தம்-ஹாரீதஸ்ம்ர்தி, பாதமோத்தரம தொடக்கமானவை. ஸ்வயமேவஎன்றது-ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளைப்போலே அந்யரையிட்டுப்ரவர்த்திப்பியாதே ஸ்வயமேவ என்றபடி. ஆசார்யனாய்நின்று என்றது - ஆசார்யரூபேண அவதரித்தென்றபடி. ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் - ஸர்வச்லாக்யமாகப் பண்ணினானென்றபடி. அதில் என்றது-அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றபடி மஹிஷியானவென்றது – பிராட்டிமாரில் ப்ரதானையானவென்றபடி, த்வயம் என்கிறது-இரண்டுவாக்யமாயிருக்கையாலே.சரமச்லோகமென்கிறது-சரமமான ச்லோகமென்றன்று, சரமோபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே "சரமச்லோகம்" என்று திருநாமம். ஆகையால் என்றது-ஸர்வேச்வரன் ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய்நின்று ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தத்தத்விஷயங்களில் ப்ரகாசிப்பித்தருளினானாகையாலேயென்றபடி. இறேயென்றது-இவ்வர்த்தம ப்ரஸித்தமென்றபடி.

(ச்ரியஃபதியாய்) என்று தொடங்கி இவ்வளவாக - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரண க்ரமத்தை யருளிச்செய்து, இனி, தாம் வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிற முமுக்ஷுப்படி ப்ரபந்தத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார (இனி இந்தரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றுதொடங்கி.) இனியென்றது – இப்போதென்றபடி. இந்தரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றது-ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேசவரன் ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றபடி. சபத்தம்ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலுமென்றது - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகள்போலே க்ரஹணதாரணாதிகளுக்கு வருத்தமாம்படி பலசப்தங்களாயிருக்கையன்றிக்கே, எட்டெழுத்தும், இருபத்தைந்தெழுத்தும், முப்பத்திரண்டெழுத்துமாய அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியிருந்ததேயாகிலுமென்றபடி.

அர்த்தமுபதேஶகம்யமாகையாலும், அதறிந்தே எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்; அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும பூர்வாசார்யாகளுடைய வுபதேஶ பரமபராப்ராப்தமான அர்த்த விஶேஷங்களை, ஸர்வர்க்கும ஸுக்ரஹமாகவும ஸுவ்யக்தமாகவும, பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப்ப்ரபந்த முகேந வருளிச்செய்கிறார்.

முனபே ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக மூன்றுப்ரபந்தமிட்டருளியிருக்கச்செய்தேயும், அதில், யாத்ர்ச்சிகப்படி அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும, பரந்தபடி அதிவிஸ்த்ர்தமாகையாலும்,

---

அர்த்தம உபதேசகம்யமாகையாலு மென்றது - ஸ்வபுத்திபலத்தாலுமசாஸ்த்ராப்யாஸத்தாலும் அறியத்தக்கதன்றிக்கே ஆசார்யோபதேசத்தாலே அறியத்தக்கதாகையாலுமென்றபடி. அதறிந்தே எல்லாரு முஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலுமென்றது-உபதேசகம்யமான அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்த மறிந்தே எல்லாரு முஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி. அறிந்தேஎன்ற அவதாரணத்தாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்றுகருத்து. அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றது - அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்தந் தன்னிலு மென்றபடி. பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களையென்றது-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பரயா தமக்குப்ராப்தமான விசேஷார்த்தங்களை யென்றபடி. ஸர்வர்க்குமென்றது-ஸ்த்ரீபாலாதிஸர்வர்க்கு மென்றபடி. ஸுக்ரஹமாகவுமென்றது-அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியாகவுமென்றபடி. ஸுவ்யக்தமாகவுமென்றது-மிகவும் அர்த்தப்ரகாசமாகவுமென்றபடி. பரமக்ருபையாலே என்றது - ரஹஸ்யத்ரயப்ரகாசகரான க்ருபையிலும் அதிசயமான க்ருபையாலே யென்றபடி. இப்ரபந்தமுகேநவென்றது-வ்யாக்யாநமான இப்ரபந்த ச்ரேஷ்டத்தாலே என்றபடி.

(இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றததாலே-இதுக்கு முன்பு சிலப்ரபந்தங்களருளிச் செய்ததாகத் தோற்றுகையாலே அவற்றை உதாஹரித்து அவற்றுக்குண்டான தோஷத்தையும் அவற்றிற்காட்டில் இப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (முன்பேயென்றுதொடங்கி.) முனபேயென்றது-இப்ரபந்தமருளிச்செய்வதற்கு முனபேயென்றபடி. அதிஸங்க்ரஹமாகையாலுமென்றது-அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே பெண்ணுக்குமபேதைக்கும் விசதமாக அர்த்தப்ரகாசகமாகாமையாலு மென்றபடி. அதிவிஸ்த்ர்தமாகையாலு மென்றது- அதிவிஸ்த்ர்தமாகையாலே இன்னவிடத்திலே இன்னவர்த்தம்சொல்லிற்றென்று பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும அறியப்போகாமையாலுமென்றபடி.

ஸ்ரீயஃபதிப்படி, உபயதோஷமுமின்றிக்கே யிருந்ததேயாகிலும், ஸம்ஸ்கர்தவாக்யபஹுளமாகையாலே பெண்ணுக்கும்பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலும், த்ரிவிததோஷமுமில்லாதபடி இன்னமும் ஒரு ப்ரபந்தமிடவேணுமென்று, திருவுள்ளம்பற்றி, எல்லாவற்றுக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படியாகிற இப்ப்ரபந்தமிட்டருளிற்று.

ஆகையிறே, அல்லாதப்ரபந்தங்கள்கிடக்க, இதனை எல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது. இன்னமும் பூர்வப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிசேஷங்களும் இப்ப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும், இதுவே எல்லார்க்கும் ஆதரணீயமாயிருக்கும். *

உபயதோஷமுமின்றியிலே யென்றது - அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்தரத்வரூபதோஷமுமின்றியிலே யென்றபடி. பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலுமென்றது - ஸம்ஸ்கர்தவாக்ய மறியமாட்டாதஸ்த்ரீபாலர்க்கும் அப்யஸிக்கப்போகாமையாலு மென்றபடி. பேதை-பாலன்; அறிவிலான், சபலன் என்னவுமாம்.

ஆகையிறேயென்றது - அதிஸங்க்ரஹமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்கர்தவாக்யபஹுளமுமன்றியிலே ஸ்த்ரீபாலர்களுக்கும் அதிகரிக்கும்படியாயிருக்கையாலே யென்றபடி. எல்லாருமென்றது-அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறியுமவர்களுக்கும் அதிவிஸ்தரத்தை தரிக்கவல்லார்க்கும், ஸம்ஸ்கர்தவாக்யபாஹுள்யத்தை தரிக்கவல்லார்க்குமென்றபடி. இவ்வைலக்ஷண்யமன்றிக்கே வைலக்ஷண்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமென்றுதொடங்கி.) இன்னமுமென்றது-த்ரிவிததோஷராஹித்யமாகிற வைலக்ஷண்யமுமன்றிக்கே பின்னையு மென்றபடி. பூர்வப்ரபந்தங்களில் என்றது-யாதர்ச்சிகப்படி, பரந்தபடி, ச்ரியஃபதிப்படியாகிற ஏதத் பூர்வ விரசித ப்ரபந்தங்களில் என்றபடி. இதுவென்றது - விசேஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான இந்தப்ரபந்த மென்றபடி. எல்லார்க்கு மென்றது - பண்டிதர்களுக்குமென்றபடி. ஆதரணீயமாகக்கடவது என்றது-பரிக்ரஹிக்கத்தக்கதென்றபடி. *

ச்ரியஃபதியாய என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்த ப்ரதிபாதகங்களானப்ரபந்தங்களினுடைய அவதரண க்ரமத்தையும், அவற்றில் முமுக்ஷுப்படிப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையும் அருளிச்செய்தாராய் நின்றது - கீழ்; இனி, முமுக்ஷுப்படிக்கு ப்ரதிவாக்யம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீககரஹணம்பண்ணுகிறார்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யாநம்

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

ரஹஸ்யத்ரயோபோத்காதம்.

மூ.—முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று.

வ்யா.—(முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையனானவன். (𑌮𑍁𑌚𑍍𑌲𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇) * முசிலமோக்ஷணே இறேதாது. இத்தால் - ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில் இச்சைபிறந்தவனுக்கென்றபடி ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும் முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும், இவ்விடத்தில் அவன் விவக்ஷிதனன்று. அவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரயஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே. ஆகையாலே இவர் முமுக்ஷுவென்கிறது-

---

(முமுக்ஷுவுக்கென்று தொடங்கி.) அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுவாகிறான்என்று.) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையனானவன் முமுக்ஷுவாகிறானென்றபடி. பலிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று.) இத்தால் என்றது - இந்தமுமுக்ஷுபதத்தால் என்றபடி. ஸம்ஸாரமாவது - புண்யபாபநிபந்தநமான அசித்ஸம்பந்தம். அதாவது - சித்ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதிகாரணமான தேஹஸம்பந்தம். விமோசநம் - விடுகை. இச்சைபிறந்தவனுக்கென்றது - நிவ்ருத்தியிலே அபேக்ஷைபிறந்தவனுக்கென்றபடி. என்றபடி என்றது - என்று சொன்னபடி என்று அர்த்தம். ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு - ஆத்மாநுபவத்தில் அபேக்ஷைபிறந்தவனுக்கென்றபடி. முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும் என்றது - முமுக்ஷுபதவாச்யத்வம் சிலரபிப்ராயத்தாலே உண்டானபோதிலுமென்றபடி; இல்லையென்றுகருத்து. இவ்விடத்தில் என்றது - இந்த முமுக்ஷுவுக்கு என்கிற பதத்தில் என்றபடி. விவக்ஷிதனன்றென்றது - வாச்யனன்றென்றபடி. அவனுக்கு - ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு. ரஹஸ்யத்ரயஜ்ஞாநாபேக்ஷை - ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதிதஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷை. இறே - இவ்வர்த்தம் கீதாசாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமென்றபடி. ஆகையாலென்றது - ஆத்மப்ராப்திகாமன் விவக்ஷிதனல்லாமையாலேயென்றபடி. இவர் - இக்க்ரந்தகர்த்தாவான பிள்ளைலோகாசார்யர். முமுக்ஷுவென்கிறது - முமுக்ஷுவென்று சொல்லுகிறது.

பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சைபிறந்தவனை. ஏவம்பூதனானவனுக்கு,(அறியவேண்டும் ரஹஸ்யமூன்று) என்றது – இவனுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களாகையாலும், அவற்றை இந்த ரஹஸ்யத்ரயம் உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவதென்கை (స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానం ముముక్షుభిః । జ్ఞానత్రయముపాదేయమేతదన్యం న కిఞ్చన) (ஸ்வஜ்ஞானம் ப்ராபகஜ்ஞானம் ப்ராப்யஜ்ஞானம் முமுக்ஷுபி: - ஜ்ஞானத்ரயமுபாதேயம் ஏததந்யம் ந கிஞ்சந) என்னக்கடவதிறே. (ரஹஸ்யம் மூன்று) என்று இவருத்தேசிக்கிறது, திருமந்த்ரமும் த்வயமும் சரமச்லோகமுமாகிற இவற்றையென்னுமிடம், மேலே ஸுஸ்பஷ்டம். இவற்றை ரஹஸ்யங்களென்கிறது - ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா பரமகுஹ்யங்களாகையாலே. ஆக இவ்வாக்யத்தால்-அதிகாரி நிர்த்தேசமும் தத்ஜ்ஞாதவ்ய நிர்த்தேசமும் பண்ணியருளினாராய்த்து.

பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில் இச்சைபிறந்தவனுக்கு - பகவத்ப்ராப்தி காமதயா தத்விரோதியான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியிலே இச்சைபிறந்த அதிகாரிக்கென்றபடி. அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது – பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் ஸம்ஸார விமோசநார்த்தமாகவும் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளதென்றபடி. இந்த - வக்ஷ்யமாணமான. உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றது-யதாவஸ்திதவேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே என்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயமுமே யறியவேண்டுவது என்கையாலே - அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி. என்கையென்றது - சொல்லுகை யென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயம் - ரஹஸ்யத்ரயார்த்தம். அறியவேண்டுவது என்றது - ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக அறியவேணுமென்று விதிக்கிறாரென்றபடி. மேலே ஸுஸ்பஷ்டம் என்றது - மேல்கரந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமென்றபடி. அதாவது - (அதில்ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்றதும், இரண்டாம்ப்ரகரணத்தில், (த்வயத்துக்கதிகாரி ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும்) என்றதும், மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில் (சரமச்லோகமென்று இதுக்குப்பேராகக்கடவது) என்றதும். இவற்றையென்றது - திருமந்த்ரத்வய சரமச்லோகங்களை என்றபடி. ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தமாவது-அர்த்தபஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகுஹ்யங்களாயிருக்கையாலே. ஸாரார்த்தமென்றது - ஸாரார்த்த ப்ரதிபாதகமென்றபடி. ஆக - இவ்வளவாகவென்றபடி. இவ்வாக்யத்தாலென்றது- (முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று) என்கிற இவ்வாக்யத்தாலென்றபடி. முமுக்ஷுவுக்கு என்றத்தால் - அதிகாரி நிர்த்தேசமும், அறியவேண்டும், ரஹஸ்யம் மூன்றுஎன்கிறபதங்களால்-ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேசமும் பண்ணியருளினாராய்த்து.

ஸூ.—அதில் ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்.

வ்யா.—இனி அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதமரஹஸ்ய மேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் (அதில்ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்று) அதாவது -அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்வைத்துக்கொண்டு, இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமென்கை.

முமுக்ஷுவுக்கு - பகவதப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரசப்தவாச்யங்களான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விமோசநத்திலே இச்சைபிறந்தவனுக்கு, ரஹஸ்யம் மூன்று - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்மயப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயங்களானவை, அறியவேண்டும்-அவச்யமாக அறியத்தக்கவை என்று மூலார்த்தம்.

இனி என்றது - அதிகாரிநிர்த்தேசமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேசமும் பண்ணின அநந்தரமென்றபடி. அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றது - அவசயம ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி. ப்ரதமரஹஸ்யமென்றது-ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யமென்றபடி. ஆகாங்க்ஷையாவது - பதஸ்யபதாந்தரவ்யதிரேகேண அந்வயாநுபபத்தி:; சங்கையிலே யென்னவுமாம். அருளிச்செய்கிறார் என்றது - சங்கைக்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறா ரென்றபடி. அதாவது என்றது-(அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்)என்று சொன்னதாவதென்றபடி. அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்—ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகதயா அவச்யம ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி. வைத்துக்கொண்டு என்றது - சாரியைச் சொல்லு. இவ்வதிகாரிக்கென்றது — பகவத்ப்ராப்திகாமதயாஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே இச்சையுடையனாய் ப்ரஸ்துதனான அதிகாரிக்கென்றபடி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயென்றது-ஸ்வரூபயாதாத்மய ப்ரதிபாதகபரமாயென்றபடி. பரம் - அவ்யயம. பரமாய்-ஸமர்த்தமாயென்றபடி. விபாகஜ்ஞாநத்தையென்றது -விபாகவிஷயகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. பரிபூர்ணமாகவென்றது-ஸம்பூர்ணமாக என்றபடி. என்கை - சொல்லுகை.

அதில் - அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும், ப்ரதமரஹஸ்யம்-ப்ரஸ்துதனான அதிகாரிக்கு ப்ரதமத்திலே அறியத்தக்கரஹஸ்யம், திருமந்த்ரம் -ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம், அநந்ய போகத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே சேதநஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாய, ததநுகுணமான த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள இம்மந்த்ரத்தாலே ஸுசிக்ஷிதனானவனுக்கிறே, மற்ற ரஹஸ்யங்களிரண்டிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக்குறையில்லை.

இன்னமும், ப்ரணவத்துக்கு மந்த்ரஶேஷம் விவரணமானாப்போலே மந்த்ர ஶேஷத்துக்கு த்வயம் விவரணமாய், த்வயத்துக்கு சரமஶ்லோகம் விவரணமாயிறே யிருப்பது, அந்த ந்யாயத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யம்ஸித்தமிறே. ஆக இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து, (ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்று இவரருளிச்செய்தது. இத்தை மந்த்ரமென்கிறது - (மந்த்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ர:) (மந்தாரம்த்ராயத இதி மந்த்ர:) என்கிறபடியே-ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதநத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாகையாலே.

ததநுகுணமான-பூர்வோக்த ஆகாரத்ரயாநுகுணமான. உபாதேயாம்சங்களாவன-லக்ஷ்மீசேஷத்வமும், ததேகோபாயத்வமும், பாகவதசேஷத்வமும், பகவத்பாகவதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையும. ஸுசிக்ஷிதனானவனுக்கிறே யென்றது-நன்றாக சிக்ஷிதனானவனுக்கிறே யென்றபடி. மற்றரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றது-சேஷித்தத்வய சரமச்லோக ரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றபடி. உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது என்றது-பகவானாகிற உபாயத்திலும், பகவத்கைங்கர்யமாகிற உபேயத்திலும் அபேக்ஷை யுண்டாகிறதென்றபடி. ஆகையாலே யென்றது - உபாயோ பேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வகமாகையாலே யென்றபடி. ஸ்வரூபயாதாத்மய பரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதம ரஹஸ்யமென்னக்குறையில்லையென்றது-ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்று சொல்லுகையில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. இன்னமு மென்றது - கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுககளன்றிக்கே ஹேத்வந்தரத்தாலு மென்றபடி. மந்த்ரசேஷமென்றது - மந்த்ர மென்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரணவத்துக்கு சேஷமென்றபடி. சேஷமென்கிறது - அதுக்கு வ்யாப்யமாகையாலே. இவ்விடத்தில மந்த்ரசேஷமென்கிறது - நமஃபதத்தையும் நாராயணபதத்தையும. விவரணமாவது-ப்ரணவத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை விவரிக்கை. ஆக - இவ்வளவாக வென்றபடி. இவை - பூர்வோக்தங்களான அர்த்தங்கள். மந்தாரம் - அநுஸந்தாதாரம். சப்தத்துக்கு சக்தியாவது - பலப்ரதாநஸாமர்த்த்யம்.

மூ—திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி ப்ரேமத்தோடே பேணி அநுஸந்திக்கவேணும்.

ஸம்புதஸம்கதியாலே ரக்ஷகமாம்-ஜபஹோமாதிகளாலே கார்யங் கொள்ளும் உபாஸகர்க்கு; அர்த்தபோதநத்தாலே ரக்ஷகமாம்-ஈஸ்வரனே உபாயோபேயமென்றிருக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு. அர்த்த போதநத்தாலே ரக்ஷகமாகையாவது – (దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయంస్వాతన్త్ర్యాన్ధోయదిస్యాత్ప్రథమ మితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్। ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచపదంబాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దంనారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీంప్రపన్నః) (தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாது வித்யாத்த்ருதீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமம் இதர சேஷத்வதீஸ்சேத்த்விதீயம்-ஆத்மத்ராணோந்முகஸ்சேத் நமஇதி சபதம் பாந்தவாபாஸலோலஸ்ஸபதம் நாராயணாக்யம் விஷய சபலதீஸ்சேச்சதுர்த்தீம் ப்ரபந்நஃ) என்று பட்டரருளிச்செய்த படியே-தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வா தந்த்ர்யமும், அந்யசேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயப்ராவண்யமும் மேலிடாதபடி பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி நோக்குகை.

வ்யா.—இனிமேல் இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸ் தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினு டைய அநுஸந்தாநக்ரமத்தை நமுகத்தாலே இதின் வைபவத்தையரு ளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய என்று தொடங்கி.) திரு மந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது - (ఋచోయజూంషిసామానితథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్) (ரிசோயஜூம்ஷி ஸாமானி ததைவாதர்வணானி ச-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் யச்சாந்யதபி வாங்மயம்) என்கிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய, "மற்றெல்லாம்பேசிலும்"

ஆதிசப்தத்தாலே - தர்ப்பண ப்ராஹ்மணபோஜந தக்ஷிணை களைச்சொல்லுகிறது. அர்த்தபோதநமென்கிறது-தன்னிடத்திலு ண்டான அர்த்தங்களை அறிவிப்பிக்கை. ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக் கும்படிபண்ணி நோக்குகையாவது - சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூ பத்துக்கு அநுரூபமாக யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாக யதேஷ்டவி நியுஜ்யமாநனால் அநந்யபோக்யமாக நடக்கும்படி பண்ணி நோக் குகை.

இப்படி (ப்ரதமரஹஸ்யம்திருமந்த்ரம்) என்கிறவாக்யத்து க்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலென்றுதொடங்கி.) அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவதென்று தொடங்கி.) சீர்மையாவது - கௌரவம். ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாயென்றது - லௌகிகஸகலசப்தத்துக்கும் வேதமகாரணமாய அந்தவேதந் தனக்கும் ப்ரணவம் காரணமான வழியாலே.

என்கிறபடியே ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாய, (మన్త్రాణాంపరమోమన్త్రో గుహ్యానాంగుహ్యముత్తమమ్। పవిత్రఞ్చపవిత్రాణాంమూలమన్త్రస్సనాతనః) (மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரஞ்சபவித்ராணாம்மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநः) என்கிறபடியே மந்த்ரங்களில்வைத்துக்கொண்டு பரமமானமந்த்ரமாய், குஹ்யங்களில்வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான குஹ்யமாய், பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரமாயிருக்கிற கௌரவம். சீர்மைக்கு, பேரும்படி என்றது - தகும்படியென்கை. ப்ரேமத்தோடே பேணியநுஸந்திக்கை யாவது - இத்தை யநுஸந்திக்குமளவில் சுஷ்கஹ்ருதயனாயிருந்து அநுஸந்திக்கையன்றிக்கே, இதின்வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக இதின்பக்கல் தனக்குண்டான ப்ரேமத்தோடே, * குஹ்யாநாம்குஹ்யமானவிது அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி, (మన్త్రం యత్నేన గోపయేత్) (மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத) என்கிறபடியே பேணிக்கொண்டநுஸந்திக்கை. இப்படி யநுஸந்திக்கவேணுமென்கையாலே-ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென்கிற நியமம் தோற்றுகிறது.

இப்படி, தன்பக்கல் ப்ரேமமுண்டாகவே இம்மந்த்ரம் இவனுக்குக் கார்யகரமாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்

ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களாவன - அர்த்தபஞ்சகமதத்ப்ரதிபாதகமாயென்றபடி. சுஷ்கஹ்ருதயனென்றது-தயார்த்ரஹ்ருதயனன்றிக்கேயிருக்கை. இதினவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக என்றது-இம்மந்த்ரததினுடைய ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வபரம மந்த்ரதவஉத்தமரஹஸ்யதவ பரமபவித்ரத்வரூப வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக. ப்ரேமததோடே-விசவாஸததோடே. அநதிகாரிகள செவிப்படாதபடி-முமுக்ஷுக்களல்லாதவர்களுடைய செவியில் யாத்ர்ச்சிகமாகவும கேளாதபடி. பேணிக்கொண்டு-ரக்ஷித்துக்கொண்டு. நியமம்தோற்றுகிறது எனகையாலே-நியமாதிக்ரமம பண்ணினுகில் ஸன்மார்கக ப்ரச்யுதனுவான் என்று அபிப்ராயம்.

திருமந்த்ரத்தினுடைய—, சீர்மைக்கு-ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வாதி கௌரவத்துக்கு, பேரும்படி-தகும்படி, ப்ரேமத்தோடே-ப்ரீதியோடே, பேணி-அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொண்டு, அநுஸந்திக்கவேணும-அநுஸந்தாநம் பண்ணவேணுமென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி-பூர்வோகதப்ரகாரம். இவனுக்கு-வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக ப்ரேமமுடைய அநுஸந்தாதாவுக்கு.

மூ.—மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால் கார்யகரமாவது.

(மந்த்ரத்திலுமென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரந்தன்னிலும், ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயயுக்ததயா இம்மந்த்ரத்துக்கு வாச்ய வஸ்துவாயிருக்கிற ஈஶ்வரவிஷயத்திலும். (తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనమ్) (தந்மந்த்ரம்ப்ராஹ்மணாதீநம்) என்கிறபடியே இம்மந்த்ரம் ஆசார்யாதீநமாயிருப்பதொன்றாகையாலே இத்தை யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனாய்க்கொண்டு தனக்கு உபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும் தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுரூபமாக ப்ரேமம் அதிசயேநவுண்டானால் இவனுக்கு கார்யகரமாவதென்கை.

அதாவது-கார்யகரமாவதுஎன்றுசொன்னதாவது. ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகம்- அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகம். இம்மந்த்ரந்தனனிலும- இந்தத்திருமந்த்ரத்திலும. சேஷித்வமாவது-சேஷபூதராலுண்டான அதிசயத்துக்கு ஆச்ரயமாயிருக்கை. சரண்யத்வமாவது-அசரண்யரானவர்களுக்கு ஸாவப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாயிருக்கை. ப்ராப்யத்வமாவது-பரமபுருஷார்த்ததயா அபிமதமாயிருக்கை. ஆகாரத்ரய யுக்ததயா - ஆகாரத்ரயத்தோடே கூடியிருக்கையாலே. இமமந்த்ரத்துக்கு-பதத்ரயாத்மகமான இந்தத்திருமந்த்ரத்துக்கு. ப்ரணவத்தில் சேஷிதவேநவும், நமஃபதத்தில் சரண்யத்வேநவும், நாராயணபதத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வேநவும வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈச்வரவிஷயத்திலும். இத்தை-ஆசார்யாதீநமான இம்மந்த்ரத்தை. யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க் கொண்டு என்றது-உபதேஷ்டாவானதன்னை ஆசார்யனென்று நினைக்கையும், உபதேச பாத்ரனான சிஷ்யனைத் தனக்கு சிஷ்யனென்று நினைக்கையும், உபதேசத்துக்கு அர்த்த சுச்ரூஷாதிதர்ஷ்டப்ரயோஜநத்தை பலமாகநினைக்கையுமாகிற விப்ரதிபத்தியின்றிக்கே, உபதேஷ்டாவான தன்னை உபதேசஸமயத்தில் தனனுடைய ஆசார்யனையே இவனுக்கு உபதேஷ்டாவாகவும், தான அங்குத்தைக்கு கரணபூதனாகவும, உபதேசபாத்ரனான சிஷ்யனையும தன்னோபாதி தனாசார்யனுக்கு சிஷ்யனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், பரோபதேசம பண்ணுமளவில இவ்வாத்மா திருந்தி, (ஆறுமாளார்) எனகிற விஷயத்துக்கு மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆளாகவேணுமென்னு மதுவே பலமாக உபதேசிக்கை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாயக் கொண்டெனறபடி. தனக்கு-அதிநீசனான தனக்கு. ஆசார்யவிஷயத்திலும்-பகவத்ப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்க வல்லனான ஆசார்யவிஷயத்திலும். மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வாதிகள். ஈச்வரனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது-ஸர்வசேஷித்வாதிகள். ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது-உபதேஷ்டாவான தன்னை என்று தொடங்கி, யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனாயெனனுமளவாகச் சொன்னதெல்லாம்.

மூ.—ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும் ஈஶ்வரனையும் மறந்து,

வ்யா.—(మన్త్రే తద్దేవతాయాఞ్చ తథా మన్త్రప్రదే గురౌ । త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్) (மந்த்ரே தத்தேவதாயாம்ச ததா மந்த்ரப்ரதே குரௌ-த்ரிஷுபக்திஸ்ஸதா கார்யா ஸா ஹி ப்ரதமஸாதநம்) என்னக் கடவதிறே.

இனி, இம்மந்த்ரத்தினுடைய அவதரணப்ரகார கதந முகத்தாலே இதினுடைய அப்ரதிமவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகள் என்று தொடங்கி.) ஸம்ஸாரிகளாகிறார்–அநாதய சித ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஶராய் ஜந்மமரணாதிக்லேஶபாகிகளாய்த்திரிகிற பத்த சேதநர். (தங்களையு மீஶ்வரனையுமமறந்து) என்றது-(దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథాలక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ)(தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாநஃபரமாத்மநஃ - நாந்யதாலக்ஷணம் தேஷாம்பந்தே மோக்ஷே ததைவச) எனகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பகவச்சேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற தங்களையும், (పతింవిశ్వస్య) (பதிம்விஶ்வஸ்ய) (స్వామిత్వం బ్రహ్మణిస్థితమ్)(ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்) இதயாதிகளிற் சொலலுகிறபடியே தங்களுக்கு நிருபாதிகஶேஷியாயிருககிற ஈஶ்வரனையும அறியாதே யென்கை. ஆனால அறியாமலென்றாதே மறந்து எனபானென், முன் பொருக்காலநினைத்துப் பின்பு அந்நினைவுககு ப்ரச்யுதிவந்தவிடத்திலிறே மறந்து என்னலாவதெனனில; "மறநதேனுனனை முன்னம" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸமபந்தத்தை யுணர்ந்தால், முன்புநினைத்திருந்த அர்ததத்தை மறந்தாப்போலே யிருக்கும் ஸம்பந்தத்திலுறைப்பை நினைதது அருளிச்செய்தாராயித்தனை.

மந்த்ரத்திலும் - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான மநத்ரத்திலும், மந்த்ரதநுககுளளீடான வஸ்துவிலும-மந்த்ரத்துக்கு ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வேநவாச்யனான ஈசவரவிஷயததிலும, மந்த்ரப்ரதனான ஆசாரயன பக்கலிலும-இம்மந்த்ரத்தை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய் உபகரிதத ஆசார்யவிஷயததிலும், ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால்-ப்ரேமம அதிசயேந உண்டானால், கார்யகரமாவது என்று மூலார்த்தம

இனி-இனிமேல். அப்ரதிமவைபவத்தை-அஸத்ர்சமான வைபவத்தை. திரிகிற–பிறப்பது சாவதாயத்திரிகிற. லக்ஷணமாகவுடையராயிருககிற-ஸ்வரூபமாகவுடையராயிருக்கிற வென்றபடி. நிருபாதிகஶேஷியாயிருககிறவென்றது - கர்மோபாதிகமான ஶேஷிகளைப்போலன்றிக்கேஸ்வதஶ்ஶேஷியாயிருககிறவென்றபடி. ஸம்பந்தத்திலுறைபபை நினைத்தெனறது - நிருபாதிகஸம்பந்தமாகையாலே யாவதாத்மபாவி த்ர்டமாயிருக்கையை நினைதமென்றபடி.

மூ.—ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும் இழந்து, இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிறபெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட,

---

வ்யா.—(ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும இழந்து) என்றது-கீழ்ச சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே வருததஶேஷியான ஈஶ்வரவிஷயத்தில் கைங்காயமாகிற பரமபுருஷார்ததத்தையும் ப்ராபிக்கப்பெறுதேயென்கை. புருஷார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும், அதுக இட்டுப் பிறந்துவைதது கிட்டப்பெறுமல் கிடந்தபடியையும நினைத்து, (இழந்து) என்கிறார். (இழந்தோமென்கிறஇழவுமின்றிக்கே) என்றது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமையாலே ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷய கைங்கர்யரூப புருஷார்ததத்தைஇழந்தோமென்கிற அலாபக்லேசந்தானுமின்றிக்கேயென்கை.

(ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து நோவுபட) என்றது - (సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్) (ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேசபாஜநம்) என்கிறபடியே - அநநதக்லேஶபாஜநமாய், ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கரைகாணவரிதாம்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்கொண்டு க்லேஶப்படவென்கை. இததால - தங்களையும் ஈஶ்வரனையும அறியாமையாலும், புருஷாாத்தத்தையறியாமையாலும, ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்துககுள்ளேகிடந்து நோவுபடாநிற்க, விரோதியான ஸம்ஸாரநதன்னையும், தந்நிஸ்தரணோபாயததையு மறியாமையாலும், ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற்கிடந்தார்களென்கை.

கீழ்சசொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே என்றது - மறந்து எனகிறபதததாலே சொல்லப்பட்ட அஜ்ஞாநத்தாலேயென்றபடி. பரமபுருஷார்த்தத்தையும்-இதுக்குமேல்பட்ட புருஷார்த்த மிலலாமையாலே பரமபுருஷார்த்தமென்றபடி. அதுக்கு இட்டுப்பிறநது வைத்து என்றது-அந்தகைங்கர்யரூப பரமபுருஷாாத்தத்துக்காகப்பிறந்தென்றபடி. வைத்துஎன்றது-சாரியைச்சொலலு. கிடடப்பெறுமல் கிடந்தபடியையும் - அதுசெய்யப்பெறுமல விஷயாந்தரப்ரவணராயிருந்தப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிககே - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப விஷயகஜ்ஞாநமுண்டாகில் ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான சேஷிவிஷயகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தைஇழநதோமென்று அலாபத்தில் க்லேசமுண்டாம், ஸ்வஸ்வரூபாதிஜ்ஞாநமில்லாமையாலே இழந்தோமென்கிற அலாப க்லேசந்தானும இலலாமல் என்கை. இத்தால் என்றது - (ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும்) என்கிற இச்சூர்ணையாலென்றபடி.

மூ.—ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே, இவர்கள் தன்னை யறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி,

---

வ்யா.—(ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపమ్)(ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்) இத்யாதிப்படியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்த பஞ்சகத்தையுமிறே.

அவ்வர்த்தங்களை இவர்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாக அறிவிக்கைக்காக, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறதுமேல். (ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே) என்றது - (ఈశేశితవ్యసమ్బన్ధాదనిదమ్ప్రథమాదపి) (ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி) என்கிறபடியே - அநாதியாக ஸர்வரோடுமுண்டான ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தத்தையுடையனான எம்பெருமான், (ఏవం సంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః । జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాప్యుపజాయతే) (ஏவம் ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி: - ஜீவே துக்காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே) என்கிறபடியே இவர்கள் படுகிற துக்கதர்ஶநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே யென்கை. (இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும் படி) என்றது - இப்படி ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே கிடந்து நோவுபடுகிற விவர்கள், (త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః) (த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:) என்றும், (సంసారార్ణవమగ్నానాం విషయాక్రాన్తచేతసామ్ । విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్ కిఞ్చిదస్తి పరాయణమ్) (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம - விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாய பூதனான தன்னையறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைகடந்து அக்கரைபடும்படியென்கை

இத்யாதிப்படியே-இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அர்த்தபஞ்சகத்தையுமிறே-ஸகலசாஸ்த்ரங்களும்ப்ரதிபாதிப்பது என்றந்வயம்.

அவ்வர்த்தங்களையென்றது - ஸகலசாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தபஞ்சகங்களை யென்றபடி. இவர்களுக்கு - அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநஶூந்யராய ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேசப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கென்றபடி. இப்படி - இந்தப்ரகாரம். [ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமிதி] ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே முழுகி சப்தாதிவிஷயங்களாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு, ஸாவ்வ்யாபகனும் தந்நிஸ்தரணோபாய பூதனுமான ஸர்வேச்வரனைவிட்டு மற்றொருஸாதநமானது கொஞ்சமுமில்லையென்றபடி. விஷ்ணு போதம்-இக்கரையோடு அக்கரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி. போதம்-ஓடம். அக்கரைப்படும்படியென்றது-பரமபதத்தேயேறும்படி யென்றபடி.

மூ.—தானே சிஷ்யனுமாய, ஆசார்யனுமாய்நின்று திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(தானேஶிஷ்யனுமாய, ஆசாரயனுமாயநின்று) என்றது - "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன" என்கிறபடியே-நரநாராயணரூபேண அவதரித்து நரனான தான் ஶிஷ்யனுமாய், நாராயணனான தான ஆசாரயனுமாய்நின்றென்கை

(திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்) என்றது - ஸகல சாஸ்த்ரஸங்கரஹமாய, அந்தஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினானென்கை. அருளிச்செய்தான என்னாதே வெளியிட்டருளினானென்றது - இப்போது, தானொன்றை நிர்மித்துச்சொன்னானல்லன, அநாதியானதத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தானித்தனையென்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை இவர்கள் துர்க்கதிகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக.

ஸகலசாஸ்த்ரஸங்கரஹமான என்றது-ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமான வென்றபடி. (ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற) ப்ரணவத்தாலே-பரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே-விரோத்யுபாய ஸ்வரூபங்களையும, நாராயணசப்தத்தாலே - பரஸ்வரூபத்தையும,அதில் சதுர்த்தியாலே-பலஸ்வரூபத்தையும சப்ததயா ப்ரதிபாதியாநிற்கிறவென்றபடி.

ஸம்ஸாரிகள - அநாத்யவித்யா ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகாமவாஸநா ருசி விவசராய்த்திரிகிற பத்தசேதநர், தங்களையும - சேஷபூதரென்று தங்களையும, ஈச்வரனையும - சேஷியென்று ஈசவரனையும, மறந்து-அறியாதே, ஈசவர கைங்கர்யத்தையும-ப்ராப்தசேஷிவிஷயத்தில கைங்கர்யத்தையும, இழந்து - லபிக்கமாட்டாதே, இழந்தோமெனகிற இழவுமின்றிக்கே - இழந்துபோனோமென்கிற க்லேசமுமில்லாதே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே-ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குளளே, விழுந்து நோவுபட - அதிபதிதராய தாபத்ரயாபிபூதராய க்லேசப்படாநிற்க, ஸர்வேசவரன-ஸர்வரோடும் தனக்குண்டான ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தையுடைய வெம்பெருமான், தனகாபையாலே-தனனுடைய நிர்ஹேதுககாபையாலே, இவர்கள்-ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்திலே யிருந்து நோவுபடுகிற இவர்கள், (மரம-தன்னை அறிந்து) - நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து, கரைசேருமபடி—,தானே-ஸர்வேச்வரனானதானே,சிஷ்யனுமாய் - நரரூபியான சிஷ்யனுமாய, ஆசார்யனுமாய்நின்று - நாராயணரூபியான ஆசாரயனுமாய நின்றிருந்து, திருமந்த்ரத்தை- ஸகலசாஸ்த்ர ஸங்கரஹமாய் அர்த்தபஞ்சகத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற திருவஷ்டாக்ஷரியை, வெளியிட்டருளினான் - ப்ரகாசிப்பித்தருளினான என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஶிஷ்யனாய் நின்றது ஶிஷ்யனிருக்கு மிருப்பு நாட்டா ரறியாமையாலே அததையறிவிக்கைக்காக.

வ்யா.— ஆனால் ஆசார்யனாய்நின்று வெளியிட்டருளிவிட அமையாதோ, ஶிஷ்யனாய்நின்றதேதுக்காகவென்ன அருளிச்செய் கிறார் (சிஷ்யனாயென்றுதொடங்கி.) அதாவது – ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளினவளவன்றிக்கே, தானே ஶிஷ்யனுமாயக் கொண்டுநின்றது - (ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః । గమ్భీరశ్చతురో ధీర శ్శిష్య ఇత్యభిధీయతే) (ஆஸ்திகோதாமஶீலஶ்ச ஶீலவாந்வைஷ்ணவஶ் ஶுசி: - கம்பீரஶ்சதுரோதீரஶ்ஶிஷ்யஇத்யபிதீயதே) (శరీరంవసు విజ్ఞానంవాసఃకర్మగుణానసూన్ । గుర్వర్థంధారయేద్యస్తు సశిష్యోనేతరస్స్మృతః) (ஶரீரம வஸுவிஜ்ஞாநம வாஸ:கர்மகுணாநஸூந் - குர்வர்த்தம்தாரயேத் யஸ்துஸஶிஷ்யோநேதரஸ்ம்ருத:) (సద్బుద్ధిస్సాధుసేవీసముచితచరితస్తత్త్వబోధా భిలాషీశుశ్రూషుస్త్యక్తమానః ప్రణిపతనపరఃప్రశ్నకాలప్రతీక్షః । శాన్తోదాన్తోఽనసూయు శ్శరణముపగతశ్శాస్త్రవిశ్వాసశాలీశిష్యఃప్రాప్తఃపరీక్షాంకృతవిదభిమతంతత్త్వతశ్శిక్షణీయః

[ఆస్తికః - ஆஸ்திகஇதி] சாஸ்த்ரவிச்வாஸமுடையனாய், சாஸ்த் ரோக்ததாமங்களை அநுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற மனமுடையனாய, ததநுரூபமான ஆசாரமுடையனாய், ஸகலசாஸ்த்ர தாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியையுடையனாய், பூர்வோக்தகுணங்களால வந்த உத் கர்ஷரூபாஹங்காரம் நெஞ்சில் தட்டாதவனாய், ஆசார்யவிஷயத தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம பிறரால் அறியவொண்ணாதஸ்வ பாவனாய், ஆசார்யாநுவர்த்தநததில் அவன் முகமலாததிக்குறுப பானஆசார்ய கைங்கர்யததில தாயமுடையனாயிருக்குமவன சிஷ் யனென்று சொல்லப்படுவானென்றபடி. [శరీరమ్ - ஶரீரமிதி] சரீர அர்த்த ப்ராண க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர தாராதிகளொன்றும் தனக்கு சேஷமென்று நினையாதே அவனுக்கேசேஷமாக்கி பர்தக ப்ரயத்நமொன்றுமின்றிக்கே அவனநினைவிலே யொதுங்கி கரயவிக் ரயார்ஹனாயிருக்குமவன்சிஷ்யனென்றுசொல்லப்படுவான்என்று சொல்லிற்றிறே. ந்யாஸவித்யையில வேதாந்தாசார்யா அருளிச்செ ய்தது; [సద్బుద్ధిః - ஸத்புத்திரிதி] ஸத்விஷயங்களிலே ப்ரவணமான புத்தியையுடையனாய், ஸாதுஸேவாரதனாய், ததநுஷ்டாநஸம்பந்த னாய், தத்வஜ்ஞாநாபேக்ஷையுடையனாய், சுச்ரூஷாநிரதனாய், நிரபி மாநியாய, பரணிபாதநமஸ்கரியாபரனாய், ப்ரச்நகாலநிரீக்ஷகனாய, பாஹ்யாப்யந்தர இந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையனாய், பிறருயர்ததி ஸஹிக்கமாட்டாத அஸூயையிலலாதவனாய், சரணாகதனாய, சாஸ் த்ரவிச்வாஸமுடையனாய், உபகாரத்தை அறியுமவனாய், அபிமதனா னசிஷ்யன் ப்ராப்தனானால் உள்ளபடிசிக்ஷிக்கத்தக்கவன் என்றபடி.

ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்வபோதாபிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷு ஸ்த்யக்தமாநஃப்ரணிபதநபரஃப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷஃ-ஶாந்தோதாந்தப்ரஶாந்த ஶ்ஶரணமுபகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸ சாலீ ஸிஷ்யஃப்ராபதஃபரீக்ஷாம் கர்தவிதபிமதம் தத்வதஶ்ஶிக்ஷணீயஃ) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடிகளும், ஸாத்யாந்தரநிவ்ர்த்தியும், பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையையுமுடையனா யிருக்கையுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம் லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, அதனை ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்கைக்காகவென்கை உபதேஶத்தாலே யறிவிக்குமளவில் ஸ்வோத்கர்ஷம் தேடிக்கொள்ளவந்தானித்தனையென்று நினைக்கவுங்கூடும். அநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்குமளவில் நமக்கும் இதுவேணுமென்று விஶ்வஸித்து பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே.

இப்படி ஶிஷ்யனாய்நின்று இம்மந்த்ரஶிக்ஷைபண்ணி இவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணுமோ, "ஞானக்கலைகள்" என்கிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயனறோ இருப்பது, அவற்றை யப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன

படிகளும் - க்ரமங்களும். ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தியாவது-ஸ்வரூபவிரோதியான ஐச்வர்யகைவல்யங்களாகிற பராப்யாந்தரத்தில் மறந்தும் அந்வயமற்றிருக்கை. பலஸாதநசுச்ரூஷையாவது-ஆசார்யர் தனக்குஉபகரிக்கிறதத்வஜ்ஞாநமாகிற பலத்தினுடையஸித்திக்கு ஸாதநமாயிருந்துள்ள ஆசார்யபரிசர்யை; ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான தத்பரிசர்யை யென்னவுமாம். ஆர்த்தியாவது - "இருளதருமாஞாலம்" என்கிறபடியே பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதியான இவ்விபூதியில்நின்றும் கடுகப்போகப் பெறாமையாலுள்ள க்லேசமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, ஆசார்யவிக்ரஹாநுபவாலாபத்தில் க்லேசமாகவுமாம். ஆதரமாவது - உத்தரோத்தரம் அநுபூஷை விளையும்படி ஆசார்யனருளிச்செய்கிற பகவதநுபவத்தில மேன்மேலு முண்டாகாநிற்கிற விருப்பம். அநஸூயையாவது - ஆசார்யன் பாகவத கைங்கர்யங்களை பரக்க உபபாதியாநின்றால் அதில் அஸூயையற்றிருக்கை. சிஷ்யலக்ஷணம் - சிஷ்யஸ்வரூபம் லோகத்திலுள்ளார் - லோகத்தில ஜநங்கள அறியாமையாலே, அத்தை-அந்தசிஷ்யலக்ஷணத்தை, அறிவிக்கைக்காக-ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காக என்றபடி. இறே - ப்ரஸித்தம்.

சிஷ்யனாய் நின்றது - தானே சிஷ்யனாய்க்கொண்டு நின்றது, சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு - ஸாத்யாந்தரநிவ்ர்த்தியும் பலஸாதநசுச்ரூஷையும் ஆர்த்தியும் ஆதரமும் அநஸூயையையுமுடையனாயிருக்கையாகிற சிஷ்யலக்ஷணம், நாட்டாரறியாமையாலே - லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, அத்தை - அந்த சிஷ்யலக்ஷணத்தை, அறிவிக்கைக்காக என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

மூ — ஸகலஶாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே, திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் பைத்ர்கதநம் போலே பகவந்மந்த்ரங்கள்தாநேகங்கள்.

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும் இம்மந்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் உண்டான விஶேஷத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலென்று தொடங்கி.) அதாவது- தத்வஜ்ஞாநஜநகங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களாலும் சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜித தநம் போலே அத்யாயாஸஸாத்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேசமடியாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ர்கதநம்போலே அநாயாஸஸாத்யமா யிருக்குமென்கை. (శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకారణమ్। ఉపదేశాద్ధరిం బుద్ధ్వా విరమేత్సర్వకర్మసు) (சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேசம் புத்தேஶ்சலநகாரணம் - உபதேசாத்தரிம் புத்த்வா விரமேத ஸர்வகர்மஸு) என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - ஶாஸ்த்ரங்களிற் காட்டில் தத்ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஆனால் ஶாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது, பகவந்மந்த்ரந்தான் இதொன்றுமன்றே, பின்னையும் பலவில்லையோவென்கிற ஶங்கையிலே மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பகவந்மந்த்ரங்கள் தாநேகங்களென்கிறார்.) அதாவது-(ఆస్తాం తే గుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాం సఙ్ఖ్యా) (ஆஸ்தாந்தே குணராசிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம் ஜந்மநாம் ஸங்க்யா) (బహవో నృప కల్యాణగుణాః పుత్రస్య సన్తి తే। తవానన్తగుణస్యాపి షడేవ ప్రథమే గుణాః)(பஹவோ நப கல்யாணகுணாஃ புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே- தவாநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணாஃ) (బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున) என்றும் "எண்ணில்தொல்புகழ்" என்றும், "எநின்றயோநியுமாயப் பிறந்தாய்" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்குணங்களும், குணபரீவாஹரூபங்களான

இத்தால் - ஸகலசாஸ்த்ரங்களால் எனகிற இவ்வாக்யத்தால.

ஸகல சாஸ்த்ரங்களால் - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களாலும், பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் - சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே-ஸ்வயமார்ஜித தநம்போலே அத்யாயாஸஸாத்யமா யிருக்கும்; திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் - ஆசார்யோபதேச பூர்வகமாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ரகதநம்போலே — பிதாதேடின தநம்போலே அநாயாஸஸாத்யமாயிருக்குமென்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

ஆனாலென்றது - ச்ருதிஸ்ம்ர்த்யாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் அத்யாயாஸஸாத்யமானால், சாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது - ஆயாஸப்ரசுரமான சாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகட்டும்'

மூ —அவைதான், வ்யாபகஙகளென்றும், அவ்யாபகங்களென்றும இரணடுவர்ககம. அவ்யாபகஙகளில் வ்யாபகஙகளமூனறும ச்ரேஷ்ட்டஙகள்.

அவதாரஙகளும அஸஙக்யாதமாயிருககுமாபபோலே அவற்றை யநுபநதிததிருககும மநத்ரவிசேஷஙகளும (अनन्तावैभगवन्मन्त्राः) (அநநதாவைபகவநமநதராஃ)எனகிறபடியே அநேகஙகளாயிருககுமெனகை

அவையெல்லாநதான் ஏகவாககமோவெனன (அவைதான வ்யாபகங்களெனறும் அவ்யாபகஙகளெனறு மிரண்டுவாககமென கிறார்) அதாவது - ஸாவவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபததை ப்ரதிபாதிககையாலே வயாபகஙகளெனறும், பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதஙகளி லோரொனறை ப்ரதிபாதிககையாலே அவ்யாபகஙகளென்றும் உபயவாககமா யிருக்குமெனகை.

வாக்கதவயமும தன்னிலொககுமோவென்ன (அவ்யாபகஙகளில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும ச்ரேஷ்ட்டஙகளெனகிறா.) அதாவது-அவ்யாபகஙகளா யிருந்துள்ள ஸகலமந்த்ரங்களிலும் (नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि, तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्) (நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி, தந்நோவிஷ்ணுஃபரசோதயாத்) எனறு - விஷ்ணுகாயத்ரியில் ஓதப்படுகிற வ்யாபகமநத்ரஙகள மூனறும ஶ்ரேஷட்டங்களாயிருககுமெனகை.

அவற்றை அநுபநதிததிருககுமெனறது - குணஙகளையும் அவதாரஙகளையும அநுஸரிததிருககுமென்றபடி.

பகவநமநத்ரங்கள்தான்-பகவானுடைய குணங்களையும் குணப்ரவாஹரூபமான அவதாரஙகளையும அநுஸரிததிருக்கும மநதரஙகள்தான, அநேகங்கள் - அஸங்கயாதஙகள் எனறு மூலத்துககு ஆர்த்தம்.

அவையெல்லாநதான்-அஸங்க்யாதத்வங்களானபகவந்மந்தரஙகள்தான. ஏகவாககமோ - ஏகாகாரமோ ஸர்வவ்யாபகமான-ஸாவவஸ்துவயாபகமான. அவதாரகுணசேஷ்டிதஙகளில ஓரொன்றை-அவதாரஙகளையாவது, குணஙகளையாவது, சேஷ்டிதஙகளையாவது ஒவ்வொன்றையே பரதிபாதிககையாலு மென்றபடி.

அவைதான - அஸங்கயாதஙகளான அநதபகவநமநத்ரங்கள் தான், வ்யாபகஙகளென்றும்-ஸர்வவ்யாபகமான பகவதஸ்வரூபத்தைப்ரதிபாதிககையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், அவ்யாபகங்களெனறும-பகவதவதார குணசேஷ்டிதஙகளில் ஒரோ ஒன்றை பரதிபாதிககையாலே அவ்யாபகஙகளெனறும, இரண்டுவாக்கம-உபயவர்க்கமாயிருக்கும் எனறு மூலததுககு அர்த்தம்.

தனனிலொககுமோ - தனககுளளே ஸமாநமாயிருக்குமோ.

மூ — இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டுபெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம.

இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணு ஶப்தங்கள் அநதமநதரத்ரயததுக்கும பரதாநபூதநாமதரயஙகளை; ஆகையாலே, ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுககளோடே கூடின மந்தரத்ரயததுக்கும உபலக்ஷணமாககடவது.

இந்தவ்யாபகமநதரதரயமும தனனிலெலாககுமோவென்ன (இவைமூனறிலுமவைத்துககொண்டு பெரியதிருமந்தரம பரதாநம) எனகிறார். அதாவது - அவயாபகங்களிறகாட்டில் ஶ்ரேஷ்ட்டமாயிருந்துளள இந்த வ்யாபகமந்தரஙகள்மூன்றிலும வைததுக கொண்டு, (நாராயணாயவித்மஹே) (நாராயணாயவிதமஹே) என்றுப்ரதமோபாதத மாகையாலும, அர்த்தபூர்தயாதிகளாலும்,(நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:) (நாஸ்திசாஷ்ட்டாக்ஷராதபர:)(நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:) (நமநத்ரோஷ்ட்டாக்ஷராதபர:)எனனும்படியான பெருமையையுடைய திருமநத்ரம் பரதாநமாயிருககுமெனகை.

ஸாதாரண ப்ரணவநமஸ்ஸுககளோடே கூடின - ஸர்வமந்தர ஸாதாரண ப்ரணவமநஸ்ஸுக்களோடே கூடின. உபலக்ஷணம் - ஸூசகம்

அவ்யாபகங்களில - பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதஙகளில,ஒரோன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவயாபகஙகளெனறு சொலலபபடுகிறஸர்வமந்த்ரஙகளிலும், வ்யாபகங்கள் மூனறும் - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிககையாலே வயாபகஙகளென்று சொல்லபபடுகிறதாய் விஷ்ணுகாயதரியில ஓதபபடுகிற மந்தரஙகள்மூன்றும, ச்ரேஷ்டஙகள-ப்ரதாநஙகள் என்று மூலார்ததம்.

வைத்துககொண்டு - சாரியைச்சொலலு ப்ரதமோபாத்தமாகையாலும—ப்ரதமத்தில் சொல்லப்படுகையாலும். ஆதிசபததம் - சிஷ்டபரிகாஹத்தைச்சொல்லுகிறது. [யதாஸர்வேஷு-யதாஸாவேஷ்விதி] யாதொருபடி ஸர்வதேவதைகளிலும வைத்துககொண்டு நாராயணனிலகாட்டில் பரனிலலை; அப்படியே ஸர்வமந்தரஙகளிலுமவைத்துககொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரியிலகாட்டில் பரமிலலை. [ஸத்ய-பூத்வேதி] புதரசிஷ்யர்களைக் குறிதது, கையெடுத்து சபத பூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன்; - திருவஷ்டாக்ஷரததில் காட்டில பரமமாயிருப்ப தொருமந்த்ரமில்லை. பெருமையையுடைய - அதிசயத்தையுடைய.

இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டு-அவ்யாபகங்களில் காட்டில் சரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்தரங்களில மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்-ச்ருதிஸ்ம்ர்த்யாதிகளாலே ச்ரேஷ்டமாக ப்ரதிபாதிககப்பட்ட பெருமையையுடைய திருமநத்ரம ச்ரேஷ்டமாயிருககுமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.— மற்றையவை யிரண்டுக்கும் அசிஷ்டபரிக்ரஹமும அபூர்த்தியுமுண்டு.

மற்றைவ்யாபகத்வயத்துக்கும தாழ்வேதென்ன(மற்றையவை யிரண்டுக்கு மசிஷ்டபரிக்ரஹமு மபூர்த்தியுமுண்டு என்கிறார்.) அதாவது - வாஸுதேவ விஷ்ணுசப்தங்களான மற்றை வ்யாபக மந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், நாராயணசப்தம்போலே ஸ்வரூப ரூப குணாதிகளையெல்லாம ப்ரதிபாதியாதே, ஸ்வரூபமாத்ரத்தை ப்ரதி பாதிக்கையாலே, நிர்விசேஷ சின்மாத்ரவஸ்துவாதிகளான குத ர்ஷ்டிகள், மிகவும் ஆதரித்துப்போருகையாகிற அசிஷ்டபரிக்ரஹ மும், வ்யாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியுமு ண்டென்கை. "ஷடக்ஷரி, வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும், வ்யாபகப்ர காரத்தையும், வ்யாப்திபலத்தையும, வ்யாபகனுடைய குணங்களை யும் சொல்லாதே, வ்யாப்திமாத்ர ப்ரகாசகமாகையாலே அபூர் ணம்; வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லிநிற்கச்செய்தேயும், வ்யா ப்யபதார்த்தங்களுக்குவாசகசப்தம் இல்லாமையாலும,(ஸர்வம்வஸதி) (ஸாவ0வஸதி) என்று - அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வ சப்தம் புகுந் தாலும், அதில் குணம அந்வயியாமையாலும், இனி குணஸித்திக் காக பகவச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலும், வ்யா ப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும், த்வாதசாக்ஷரியும் அபூர் ணம; இம்மந்த்ரம், அவைபோலன்றியிலே, வ்யாப்ய பதார்த்தங்க ளோடு,

---

ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை-பகவத்ஸ்வரூபரூப குணாதிகளையெல லாம். ஸ்வரூபம-திவ்யாத்மஸ்வரூபம். ரூபம - திவ்யமங்களவிக்ர ஹம். ஆதிசப்தம்-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமாத்ரத்தை- பகவத்ஸ்வரூபமாத்ரத்தை. இவ்விடத்தில், குதர்ஷ்டிகள்-சங்கரா திகள். வ்யாப்யாத்யாஹாரம-வ்யாப்ய பதார்த்தவாசகபதாத்யா ஹாரம. ஷடக்ஷரியாவது-ஓம்நமோவிஷ்ணவே என்னுமது. வ்யா ப்திமாத்ரப்ரகாசகமாகையாலே - பகவத்ஸ்வரூப வ்யாப்தி மாத்ர ப்ரதிபாதக மாகையாலே. வ்யாபகப்ரகாரத்தைச் சொல்லிநிற்கச் செய்தேயும்-வாஸுதேவசப்தமானது, ஸர்வத்ரவஸதீதிவாஸு தேவ: என்று-அதிகரணவ்யுத்பத்யா ஆதாரகத்வலாபேந வ்யாபக ப்ரகாரத்தைசசொல்லாநிற்கச்செய்தேயும என்றபடி. வ்யாப்யபதா ர்த்தங்களுக்கு-ஸ்வத: வ்யாப்ய பதார்த்தங்களுக்கு. அர்த்தபலத் தாலே-நிருக்தயர்த்தபலத்தாலே. அதில-அந்த ப்ரதமாந்தமான ஸர்வசப்தத்திலே. குணஸித்திக்காக-குணஸித்த்யர்த்தமாக. பக வச்சப்தம - குணவாசகபகவச்சப்தம். வ்யாப்திபலத்தை - பரதவ ஸௌலப்யங்களை. த்வாதசாக்ஷரி என்றது-ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கு ஆராதநமந்த்ரமாகையாலே. இம்மந்த்ரம் அவைபோலன்றிக்கே- இந்தத்திருவஷ்டாக்ஷரிமந்த்ரம ஷடக்ஷரித்வாதசாக்ஷரிமந்த்ரங்கள் போலன்றிக்கே.

மூ.—இத்தை வேதங்களும்,

வ்யாபகப்ரகாரத்தோடு, வ்யாப்திபலத்தோடு, வ்யாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற ப்ரபதமாகக்காட்டுகையாலே, அவற்றிற்காட்டில் இதுக்குக்கர்த்தபௌஷ்கல்ய நிபந்தநமான ஆதிக்ய முண்டு" என்று, மற்றைவ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டினுடைய அபூர்த்தியையும், திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும், ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே

வ்யா.—இதுதனக்கு ஶிஷ்டபரிக்ரஹ முண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தையென்றுதொடங்கி) அதாவது-விஷ்ணு காயத்ரியிலே வ்யாபகமந்த்ரத்ரயத்தையுஞ் சொல்லுகிறவளவில ப்ரதமத்திலே நாராயணஶப்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும், (విశ్వన్నారాయణమ్) (விசவ்ம் நாராயணம்) என்று தொடங்கி, (నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వన్నారాయణఃపరః, నారాయణపరోజ్యోతి రాత్మానారాయణఃపరః, యచ్చకించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతేశ్రూయతేపివా, అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణస్థితః) (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்வம்நாராயணஃபர:, நாராயணபரோஜ்யோதி ராத்மாநாராயணஃபர:, யச்சகிம்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந்தர்ஶ்யதேஶ்ரூயதேபிவா, அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்தித:) என்று, ஸகலவேதாந்த ஸாரபூதமான நாராயணாநுவாகத்திலும்,

---

வாசியற – தம்தரமின்றிக்கே = மற்றையவை யிரண்டுக்கும்- வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞிக வ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் - நிர்விசேஷசின்மாத்ர வஸ்துவாதிகளான குத்ர்ஷ்டிகள் மிகவும் ஆதரித்துப்போருகையாகிற அஶிஷ்டபரி க்ரஹமும், அபூர்த்தியுமுண்டு - வ்யாப்யாதயாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாலே அர்த்தாபூர்த்தியுமுண்டு என்று மூலார்த்தம்.

[విశ్వంనారాయణమ్-விசவம்நாராயணம்] விசவம்-ஸ்வாதீநஸமஸ்தவஸ்துமயம், நாராயணம் - பத்தமுக்தநித்யரூபேண மூன்றுவகையாயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கும், போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாநரூபேண மூன்றுவகையான அநேகதத்வங்களுக்கும், அந்தர்யாமியாயிருந்து தாரண நியமந ரக்ஷணங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவனை, [நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம] பரப்ரஹ்மவாச்யனும் நாராயணனே, பரதத்வமும் நாராயணனே, பரம்ஜ்யோதியும் நாராயணனே, பரமாத்மாவும் நாராயணனே, இந்த ஜகத்திலே ப்ரத்யக்ஷத்தாலே காணப்பட்டும் ஶ்ருதியாலே கேட்கப்பட்டுமிருக்கிறதுயாதொருவஸ்து அந்த ஸகலப்ரமாண ப்ரதிபந்நமான வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற வ்யாபித்து அந்தராத்மாவாயக்கொண்டுநிற்கிறவன் நாராயணன்,

மு.—ரிஷிகளும்,

(ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానో నేమే ద్యావాపృథివీ) (ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத, நப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ) என்று மஹோபநிஷத்திலும், (చక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యఞ్చ నారాయణః, శ్రోత్రఞ్చ శ్రోతవ్యఞ్చ నారాయణః) (சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ச்ரோத்ரஞ்ச ச்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண:) என்று தொடங்கி (దిశశ్చ ప్రదిశశ్చ నారాయణః) (திஶஶ்ச ப்ரதிஶஶ்ச நாராயண:) என்று முடிவாக நடுவுடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும், (యస్యాత్మా శరీరమ్ యస్య పృథివీ శరీరమ్) (யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்) என்று தொடங்கி (యస్య మృత్యుశ్శరీరమ్) (யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம்) என்கிற திருக்கநடுவுள்ள பர்யாயங்கள்தோறும் (ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా ఽపహతపాప్మా దివ్యో దేవ ఏకో నారాయణః) (ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா உபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:) என்று அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்களை யநாதரித்து நாராயணஶப்தத்தையிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்தேஶிக்கையாலும், அபௌருஷேயமாய நித்யநிர்தோஷமாய ஸ்வதப்ப்ரமாணங்களான வேதங்களும் விரும்பிற்றின. (యథా సర్వేషు దేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః । తథా సర్వేషు మన్త్రేషు నాస్తి చాష్టాక్షరాత్పరః) (யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர: - ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பர:)

நாராயணனொருவனுமே உளனானான், ப்ரஹ்மாவுமில்லை, ருத்ரனுமில்லை, இந்த த்யாவாப்ருதிவிகளு மில்லை, நக்ஷத்ரங்களு மில்லை; காண்கிறகண்ணும் காணப்படுகிறதும் நாராயணன், கேட்கிறசெவியும் கேட்கப்படுகிறதும் நாராயணன், திக்குக்களும் விதிக்குக்களுமெல்லாம் நாராயணனே; யாவனொருவனுக்கு ஜீவாத்மா சரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ப்ருதிவி சரீரமாயிருக்கிறது; யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு சரீரமாயிருக்கிறது; அவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாய் தத்கததோஷம் தட்டாதபடி அபஹதபாப்மாவாய், பரமபதநிலயனாகையாலே திவ்யனாய், லீலாவிபூதியோகத்தாலே தேவனாய், இப்படி ஸாவாதிகனாகையாலே அத்விதீயனான நாராயணன்.

பகவத்ஸ்வரூபாதிகள் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே-குணசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லுகிறது. நிர்தேசிக்கையாலும்-ப்ரதிபாதிக்கையாலும் விரும்பிற்றின - ஆதரித்தன. பரிக்ரஹித்தது கள் என்று கருத்து. [யதா-யதேதி]யாதொருபடி ஸர்வதேவர்களிலும்வைத்துக்கொண்டு நாராயணனில்காட்டில் பரமாயிருப்பதொன்றில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரத்திற் காட்டில் பரமில்லை.

(భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వం బ్రవీమి వః । హే పుత్రశిష్యాః శృణుత న మన్త్రోऽష్టాక్షరాత్పరః) (பூத்வோர்த்வபாஹுரத்யாத்ர ஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமி வ: - ஹே புத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுத நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:) (సర్వవేదాన్తసారార్థస్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్) (ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:-கதிரஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணா மபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்) (ఆర్తా విషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చ భీతా ఘోరేషు చ వ్యాధిషు వర్తమానాః । సఙ్కీర్త్య నారాయణశబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాస్సుఖినో భవన్తి) (ஆர்த்தா விஷண்ணாஶ்ஶிதிலாஶ்ச பீதா கோரேஷு ச வ்யாதிஷு வர்த்தமாநா: - ஸங்கீர்த்ய நாராயணஶப்தமாத்ரம் விமுக்த து:காஸ்ஸுகிநோ பவந்தி) (నారాయణేతి శబ్దోऽస్తి వాగస్తి వశవర్తినీ । తథాపి నరకే ఘోరే పతన్తీతి కిమద్భుతమ్) (நாராயணேதி ஶப்தோஸ்தி வாகஸ்தி வஶவர்த்திநீ-ததாபி நரகே கோரே பதந்தீதி கிமத்புதம்) (కిం తత్ర బహుభిర్మన్త్రైః కిం తత్ర బహుభిర్వ్రతైః । నమో నారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః) (கிம் தத்ர பஹுபிர் மந்த்ரை: கிம் தத்ர பஹுபிர் வ்ரதை: - நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்த ஸாதக:) இத்யாதிகளாலே வேதாந்தோபப்ரும்ஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பலவிடங்களிலும் இத்தைஶ்லாகித்துக்கொண்டு செல்லுகையாலே, வேதார்த்தவிஶதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதிகளும் விரும்பினார்கள்;

[భూత్వా - பூத்வேதி] புத்ரஶிஷ்யர்களைக் குறித்துக் கையெடுத்து ஶபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோள்; - திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்காட்டில் பரமாயிருப்பதொரு மந்த்ரமில்லை; [సర్వ - ஸர்வேதி] ஸர்வவேதாந்தஸாரமான அர்த்தமாய ஸம்ஸாரமாகிற கடலைக் கடத்துவதான திருவஷ்டாக்ஷரம், மோக்ஷகாங்க்ஷிகளான புருஷர்களுக்குப் புகலிடம்.

[నారాయణ - நாராயணேதி] நாராயணனென்கிற ஶப்தமுண்டு, அத்தைச் சொல்லுகைக்கு வாகிந்த்ரியமுண்டு, இப்படியிருக்க, கோரமான நரகத்திலே என்னவோ விழுகிறார்கள், இதோராஶ்சர்யம்.

[కింతత్ర - கிந்தத்ரேதி] திருமந்த்ரமானது ஸர்வார்த்தத்தையும் ஸாதித்துக்கொடாநிற்கும், அதுண்டாயிருக்க அநேகமந்த்ரங்களால் என்னப்ரயோஜனமுண்டு. அநேக கர்மாநுஷ்டானங்களால் என்ன ப்ரயோஜனமுண்டு. வ்யாஸாதிகள் என்கிறவிடத்தில், ஆதி ஶப்தத்தாலே - பராஶர வால்மீகி ஶௌனகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. விரும்பினார்கள் - ஆதரித்தார்கள்.

௩.—ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்.

"வண்புகழ்நாரணன்" "செல்வநாரணன்" என்று தொடங்கி, "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம்மாழ்வாரருளிச்செய்கையாலும், "நாடுநகரமுநன்கறியநமோநாராயணாய" என்று தொடங்கி "ஓவாதேநமோநாராணவென்பன்" என்று பெரியாழ்வாரும், "நாதந்தமுமபெழுநாரணா" என்று தொடங்கி "நலந்திகழ்நாரணன்" என்று பெருமாளும், "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கி "எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே" என்று திருமழிசைப்பிரானும், "நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னுநாமம்" என்று உபக்ரமத்தையிலே ஒருகால்சொன்னதுபோலேயானபதின்கால்சொல்லி, "நாராயணா! ஓ ஓ மணிவண்ணா நாகணையாய்வாராய்" என்று திருமங்கையாழ்வாரும், உபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச்செய்கையாலும், "நன்மாலைகொண்டு நமோநாரணாவென்னும் சொன்மாலைகற்றேன்" என்றும், "நாரணாவென்றோவாது கைக்குமுறையுண்டே" என்றும், "ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு" "நாரணன்றன்னாமங்கள்" "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "நாமம்பலசொல்லி நாராயணா" என்றும், முதலாழ்வார்களு மருளிச்செய்கையாலும், "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள், இதரமந்த்ரங்களை யநாதரித்து, இத்தையேதந்தாமுக்கு த்தனமாக வநுஸந்தித்து, உபதேசவேளையிலும், தங்களைப் பற்றினவர்களுக்குமித்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக வுபதேசித்துப் போருகையாலே, அவ்வாழ்வார்களைப் பின்செல்லுற ஆசார்யர்களெல்லாரும் விரும்பினார்களென்கை.

ஆழ்வார்களெல்லாரும்-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்களெல்லாரும். நம்மாழ்வாரை முன்னாகவருளிச்செய்தது-அவயவிபூர்வமாக அருளிச்செய்யவேணுமென்னு மபிப்ராயத்தாலே. இதரமந்த்ரங்களை - வாஸுதேவாதிமந்த்ரங்களை. இத்தையே - திருவஷ்டாக்ஷரியையே. தனமாக - ரக்ஷகமாக. தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கும் - தங்களை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கும். ஆழ்வார்களைப் பின்செல்லுகையாவது - நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவராய, ஆழ்வார்களுடைய உகந்த அநுஷ்டானங்களாலே அவர்களைப்போலே வர்த்திக்கை. இத்தால் - பகவன்மந்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள் என்று தொடங்கி இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலென்றபடி.

மூ.—வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்; அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும.

இததால் - மநதராநதரஙகளிறகாடடில இமமநதரததுக் குணடான வைபவஞ் சொலலிறறுயத்தது.

இனி வாச்யந்தன்னிலும இதுக்குண்டான வைபவததையரு ளிச்செயகிறார (வாச்யபரபாவமபோலனறு வாசகபரபாவம என்று.) அதாவது - இதுககு வாச்யனாயிருநதுளள ஈஸ்வரனு டைய பெருமைபோலன்று தத்வாசகமான இதின்பெருமையென றபடி அதுதானேதென்ன அருளிசசெயகிறார (அவனதூ'ஸ்தத னானாலும் இதுகிட்டிநின்றுதவும என்று) அதாவது-வாசயனான வன ஸந்நிஹிதனனறிககே தூரஸததனா யிருநதகாலததிலும, வாசகமான இது ஆஸநநமாய நினறு, தன்னை வசிததவாக ளபேக்ஷிதஙகளை ஸாதிததுககொடுககுமெனகை.

மந்த்ராந்தரங்களில் காட்டில-அவ்யாபகமநதரஙகளில் காட் டிலும் வ்யாபகஙகளான ஷடக்ஷரி தவாதசாக்ஷரிமந்தரஙகளிற் காட்டிலும.

இத்தை-இநததிருமந்த்ரததை, வேதஙகளும் - நாராயணாநு வாகம்முதலான வேதஙகளும, ரிஷிகளும-வேதார்தத விசதீகரண ப்ரவாததகரான வ்யாஸாதிபரமரிஷிகளும், ஆழ்வாரகளும்-நம்மா ழ்வாரதொடக்கமான ஆழ்வாரகளும, ஆசாரயாகளும-ஆழ்வார களைப் பின்சென்ற நாதமுநிமுதலான ஆசார்யாகளும், விரும்பி னார்கள - ஆதரிததாாகள் என்று மூலார்த்தம.

இதுக்கு - இமமந்தரததுக்கு, வாச்யனான-ஸாவரக்ஷகதவேந வாச்யனான. ரக்ஷணத்தில் வாசகபரபாவம சதாதிகமெனறபடி.

வாச்ய ப்ரபாவம போலனறு - வாச்யனான ஈச்வரனுடைய பெருமைபோலன்று, வாசகப்ரபாவம-தத்வாசகமான இதினபெ ருமை என்று மூலார்த்தம.

அதுதானேதென்ன-வாசகபரபாவநதானேதெனன. வாசய னானவன-திருமந்த்ரத்துககு வாச்யனான கண்ணன. தூரஸ்தனா யிருநதகாலத்திலும-அதிதூரமான தவாரகையிலே யெழுநதருளி யிருக்கிறகாலத்திலும்.

அவன் தூரஸ்த்தனானாலும்-வாச்யனானவன ஸந்நிஹிதனன் றிககே தூரஸ்த்தனாயிருநதகாலத்திலும, இதுகிட்டிநின்றுதவும- வாசகமான இது ஆஸந்நமாய நினறு தன்னை வசிததவர்களுக்கு அபேக்ஷிதங்களை ஸாதிததுக்கொடுககும் என்றுமூலாாததம்.

மூ.—த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடைவைசுரந்தது திருநாமமிறே,

இப்படி வாச்யன ஸாந்நித்யமிருக்க வாசகம உதவினவிடமுண்டோவென்ன வருளிச்செயகிறார (த்ரௌபதிககாபததிலே புடைவை சுரந்ததுதிருநாமமிறேயென்று.) அதாவது - மஹாஸதஸ்ஸிலே துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம பண்ணுகிறபோது, (మహాత్యాపదిసంప్రాప్తే స్మర్తవ్యో భగవాన్ హరిః)(மஹதயாபதிஸமப்ராப்தே ஸ்மர்தவ்யோபகவாந்ஹரி:) என்று முனபே ஸ்ரீவஸிஷ்டமஹாரிஷி சொல்லிவைத்ததை நினைதது, (శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత । గోవిన్ద పుణ్డరీకాక్ష రక్ష మాం శరణాగతామ్) (சஙகசகரகதாபாணே தவாரகாநிலயாச்யுத - கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம ஶரணாகதாம்) எனறு சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, அவ்வாபததிலே, (గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్) (கோவிநதேதியதாகரநதத் க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம) என்கிறபடியே வாசயனான க்ருஷ்ணன் ஸாந்நித்யமிருக்கச்செயதேயும, வஸ்த்ரங்களை வாத்திப்பித்துக்கொடுத்தது, அவ்வவதாரததுககு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமிறேயென்கை. நாராயணசபதார்த்ததில் ஏகதேசத்துககு வாசகமானதொரு திருநாமம்செய்தபடி கண்டால, இதின்ப்ரபாவம ஸம்பூர்ணமாயஸித்தமிறேயென்றுகருத்து.

மஹாஸதஸ்ஸிலே-பீஷ்மத்ரோணாதி மஹாங்களிருக்கிற ஸதஸ்ஸிலே; பெரியஸதஸ்ஸிலே யென்னவுமாம். வஸ்த்ரஙகளைவர்த்திபபித்துகெகாடுததென்றது - த்ரௌபதியை பரிபவமபண்ணப்போநதுஶ்ஶாஸநன் தானேகையொழிந்துபரிபவப்படுமபடி ராசிராசியாக வஸ்தரஙகளை வாத்திப்பிததுககொடுககை. இறே-மஹாபாரத ப்ரஸித்தம. நாராயண சபதார்ததததில ஏகதேசத்துககு வாசகமான-நாராயணசபதததில, நாரசப்த்தாாததஙகளான வாத்ஸல்யாதிகுணஙகளில ஏகதேசமான ஸௌலபயஸௌசீல்யகுணஙகளுககு ப்ரகாசகமான வென்றபடி. செய்தபடிகணடால-வசித்தவர்களுககு காாயமசெயதபடிகண்டால். இதின ப்ரபாவம் - பூரணமான திருமநதரத்தின் ப்ரபாவம.

த்ரௌபதிக்கு - ''ரக்ஷமாமஶரணாகதாம்'' என்று சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிககு, ஆபத்திலே-பரிபவததிலே, புடைவைசுரந்தது-வஸ்தரஙகளைவர்ததிப்பிததுக்கொடுத்தது, திருநாமமிறே-க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமன்றோவென்று மூலார்த்தம்.

மூ —சொல்லும்க்ரமமொழியச் சொன்னாலும் தன்ஸ்வரூபங் கெடலில்லாது. இதுதான "குலந்தரும" எனகிறபடியே எல்லா வபேக்ஷிதங்களையும கொடுக்கும. ஐஶ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபஙகளை ஆசைப்பட்டவர்களுககு அவறறைககொடுக்கும்.

இன்னமுமொரு பரகாரத்தாலே இதின்வைபவததை தயருளிச் செயகிறா (சொலலும கரமமொழியசசொன்னாலுமென்று தொடஙகி) அதாவது-ஏதேனுமொருமந்தரமும, தனனைததனுசமாக விசவஸித்துச் சொன்னவர்களுககொழிய தான காரயம் செயயாதேயாகிலும இது அஙஙனன்றிககே தனனைததனுசமாக விசவஸித்துச்சொல்லுகையாகிற க்ரமமொழிய, (సాంకేత్యం పారిహాస్యం చ స్తోభం హేళనమేవ వా) (ஸாங்கேத்யம்பாரிஹாஸ்யம்ச ஸ்தோபம்ஹேளந மேவவா) எனகிறபடியே சொலலிலும், சொனனவர்களுககு ரக்ஷகமாகையாகிற தனஸ்வரூபததில் நழுவதில்லாதெனகை

இனி இதின ஸாவாபேக்ஷிதப்ரதவமாகிற வைபவத்தையருளிச்செய்கிறா (இதுதானிதயாதியாலே.) அதாவது - இமமந்த்ரநதான் "குலந்தரும்" எனறுதொடஙகி ஆழ்வாரருளிச்செயதபடியே, அதிகாராநுகுணமான அபேக்ஷிதங்களையெல்லாஙகொடுககுமெனகை. அததை விசதீகரிககிறார் (ஐஶ்வாயேதயாதியாலே.) அதாவது - (ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికమ్ । కైవల్యం భగవన్తం చ మన్త్రోయం సాధయిష్యతి) (ஐஹலௌகிகமைச்வர்யம் ஸ்வர்காதயம் பாரலௌகிகம - கைவல்யம்பகவந்தம்ச மந்த்ரோயம்ஸாதயிஷ்யதி) எனகிறபடியே - ஐஹிகமாயும, பாரலௌகிகமாயுமிருககுமைச்வர்யததையும, ஆதமபராபதிரூபமான கைவல்யததையும, பரமபுருஷாரததமான பகவல்லாபததையுமாசைபபட்ட வதிகாரிகளுககு, ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம ஸாதநமாயநினறு, அவ்வோபுருஷார்ததங்களைக் கொடுககுமென்கை.

இன்னமுமொரு பரகாரத்தாலே-கீழ்ச்சொனன பரகாரஙகளாலனறிககேபின்னொருப்ரகாரததாலே ஏதேனுமொருமநதரம்-பகவநமந்த்ரங்களனறிக்கே ஏதாவதொரு இதரமநதரமெனறபடி.

சொலலும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும்-தன்னைததனுசமாக விசவஸிததுச சொல்லுகையாகிற கரமததை விட்டு * ஸாங்கேத்யாதிகளாலே சொனனாலும, தன்ஸ்வரூபம-சொனனவாகளுககு ரக்ஷகமாகையாகிற தனஸ்வரூபததில, கெடலிலலாது - நழுவதிலலாது என்று மூலாாததம.

ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடியே - திருமஙகையாழ்வாரருளிச்செய்த "குலநதரும" எனகிறபாட்டினபடியே, எல்லா வபேக்ஷிதங்களையும் கொடுககும் - தததததிகாராநுகுணமாக அபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் கொடுககுமென்று மூலார்ததம்.

மூ.—கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்.

இனி கர்மாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதியாலே.) அதாவது - கர்மயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, ஜபஹோமாதிகளாலே தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், கர்மயோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி, அந்தகர்மத்தினுடைய அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு அதைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும். ப்ரதமத்திலே, ஜ்ஞாநயோகத்திலே யிழிந்தவர்களுக்கு, தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில,

---

ஐச்வர்யகைவல்யபகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு - ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயு மிருக்கும் ஐச்வர்யத்தையும், ஆத்மப்ராப்திரூபமான கைவல்யத்தையும், பரமபுருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தை யாசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம்ஸாதநமாயநின்று, அவற்றைக்கொடுக்கும் - அவ்வவபுருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

கர்மயோகமாவது - யஜ்ஞ தாந தபோத்யாந ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞ அக்நிஹோத்ர தீர்த்தயாத்ர புண்யக்ஷேத்ரவாஸ காசர சாந்த்ராயண புண்யநதீஸ்நாந சாதுர்மாஸ்ய பலமூலாசந சாஸ்த்ராப்யாஸ ஸமாராதந ஜபதர்ப்பணாதி காயசோஷணத்தாலே பாபநாசம்பிறந்து, அத்தாலே இந்த்ரியத்வாராப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞாநபூதஜ்ஞாநத்துக்கு சப்தாதிகள் விஷயமல்லாமையாலே விஷயஸாபேக்ஷைபிறந்து, யம நியம ஆஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரணா த்யாந ஸமாதிரூபாஷ்டாங்கயோகக்ரமத்தாலே யோகாப்யாஸ காலத்தளவும் ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்குகை. இதுதான ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸஹகாரியுமாய ஐச்வர்யத்துக்குப் ப்ரதாநஸாதநமாயிருக்கும். கொள்ளுமளவில் - கொள்ளும்போது. அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு - அந்தராயாபாவத்தைப்பண்ணிக் கொடாநின்றுகொண்டு. ப்ரதமத்திலே ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு - கர்மயோகத்திலே ப்ரவேசித்து அதினாலே நிர்மலாந்தக்கரணனாய ஜ்ஞாநயோகத்திலே யிழிகையன்றிக்கே, முதலிலேதானே ஜ்ஞாநயோகத்திலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு.

ஜ்ஞாநயோகமாவது - யோகஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஹ்ருதயகமலம் ஆதித்யமண்டலம் தொடக்கமானஸ்தலவிசேஷங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை விஷயமாக்கி, அவ்விஷயந்தன்னை சங்க சக்ர கதா பீதாம்பர கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யபூஷணாலங்காரமாய லக்ஷ்மீஸஹிதமாகவும் அநுபவித்து, யோகாப்யாஸக்ரமத்தாலே அநுபவகாலத்தைப்போக்கி அநவரத பாவநாரூபமாக்குகை.

மூ.—ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

காமஸாத்யமான ஜ்ஞாநாரம்பவிரோதி பாபநிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, அநந்தஜ்ஞாநத்துக்கு நாடோறும் அதிசயத்தைப்பண்ணு கின்றுகொண்டு, அத்தைத்த தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும். பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தன்னைஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், பக்தியோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி பக்திவிவர்த்தி ஹேதுவாயக்கொண்டு அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்குமெனகை.

இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரபந்நர்க்குஇதுசெய்யு முபகாரவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தியிலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-கீழ்ச்சொன்னவைபோலே துஸ்ஸகமுமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமுமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுஸகமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமுமானப்ரபத்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தத்நுரூபமானபகவத்பாரதந்த்ர்யரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை விஶதமாகப் பிறப்பித்து ஆர்த்தாநு ஸந்தாநாதிகளாலே போதுபோக்குகைக்கும் ஹேதுவாய், "எனக் கென்றும் தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமாலதிருநாமம்" என்கிறபடியே,

---

ஜ்ஞாநாரம்பம் - ஜ்ஞாநயோகாரம்பம். நாடோறும் - நாள் தோறும். பக்தியோகமாவது - தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந் தாநரூபமான அநுபவத்தை ப்ரீதிரூபாபந்நமாக்குகையும், அது தன்னை அறியப்பாரத்தால ப்ராப்த கர்ம கழியும்படி ஸாதந ஸாத்யங்களை யநுஷ்டித்து அதினுடைய ஸங்கோசவிகாஸமாம்படி பரிணமிப்பிக்கை.

காமஜ்ஞாநபக்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு - கர்மயோகஜ்ஞாந யோகபக்தி யோகங்களிலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு, விரோதியைப் போக்கி-யோகாரம்பவிரோதியானபாபத்தைப்போக்கி, அவற்றை-அந்தஜ்ஞாநயோகபக்தி யோகங்களை, தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்-முடித்துக்கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

இங்ஙனன்றிக்கே-உபாஸகர்க்குச் செய்யும் உபகாரவைபவமன்றிக்கே. ஸ்வரூபவிருத்தமாய - பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபவிருத்தமாய. ஸ்வரூபாநுரூபமான-பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபாநுரூபமான. ப்ரபத்யுபாயத்திலே-ததேகோபாயத்வ ப்ரார்த்தனையாகிறப்ரபத்யுபாயத்திலே. தத்நுரூபமான-அந்த ப்ரபத்யுபாயாநுரூபமான. ஆர்த்தாநுஸந்தாநம்-ஸ்வார்த்தாநு ஸந்தாநம், ஆதிசப்தத்தாலே - மந்த்ராநு ஸந்தாநம்.

மூ.—"மற்றெல்லாம்பேசிலும்" என்கிறபடியே அறியவே ண்டு மர்த்தமெல்லாம இதுக்குள்ளேயுண்டு. அதாவதஞ்சர்த்தம.

வயா.—ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸவயமபோகயமா யிருக்கையாலே போகத்துக்கும ஹேதுவாயிருக்குமென்கை.

இனி, ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வமாகிற இதின்வைப வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மற்றெல்லாம்பேசிலு மென்று தொட ங்கி.) அதாவது—"நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று- மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிறபடியே, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்குடலாக அறிய வேண்டும அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளே யுண்டென்கை அறியவேண்டு மர்த்தமெல்லா மாகிறதேதென்னு மாகாங்க்ஷயிலேயருளிச்செய்கிறார் (அதாவதஞ்சர்த்தமென்று.) ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமும என்றபடி (ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః । ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తేస్తథాప్రాప్తి విరోధిచ ॥ వదన్తిసకలావేదా స్సేతిహాసపురాణకాః । మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదా ర్థవేదినః)

அ.—ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலேஸ்வயம்போகயமாயிருக கையாலே- "ரஸோவைஸ:" என்றும், "எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே" என்று மித்யாதியில்படியே ஏதந்மந்த்ர ப்ர திபாத்யமானவஸ்து ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே, போகத் துக்கும ஹேதுவாயிருக்கும் - ஸதாநுபவத்துக்கும் யோக்யமா யிருக்கும்

பரபக்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு-ஸுஸுகமுமாய் பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமுமாயிருக்கிற பரபத்த்யுபாயத்திலே ப்ரவேசித் தவர்களுக்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து- தத்நுரூபமான பகவத் பாரதந்த்ர்யரூபஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தைவிசத மாகப் பிறப்பித்து, காலக்ஷேபத்துக்கும போகத்துக்கும் ஹேது வாயிருக்கும - போதுபோக்குகைக்கும ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைப் போலே ஸ்வயம்போகயமா யிருக்கையாலே போகத்துக்கும ஹேதுவாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம.

ஜ்ஞாதவ்யமென்றது-ப்ரபத்த்யுபாயத்திலேஇழிந்தவர்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி.

மற்றெல்லாம பேசிலு மென்கிறபடியே - நின்திருவெட்டெ ழுத்துமகற்று மற்றெல்லாம்பேசிலுமென்கிறபடியே, அறியவே ண்டுமாத்தமெல்லாம- ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக் குடலாக அறியவே ண்டுமாத்தவிசேஷங்களெல்லாம, இதுக்குள்ளே உண்டு-இம்மந் த்ரத்துக்குள்ளே உண்டு என்று மூலார்த்தம.

அதாவது-அறியவேண்டுமாத்தமெல்லாமாவது,அஞ்சர்த்தம- ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமென்று மூலார்த்தம.

மூ.—பூர்வாசார்யர்கள்இதிலர்த்தமறிவதற்குமுன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதிலர்த்தஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு, "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்கிறபடியே இதனையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்கள்.

வ்யா.—(ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: - ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச॥ வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா: — முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந:) என்கிறபடியே - ஸகல வேதசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையுமாகையாலே, தத்ஸங்க்ரஹமான இம்மந்த்ரத்துக்கும் ப்ரதிபாத்யமிதுவேயிறே. இம்மந்த்ரந்தான் ப்ரணவத்தாலே ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே விரோத்யுபாயஸ்வரூபங்களையும், நாராயணபதத்தாலே பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே பலஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிறேயிருப்பது.

இம்மந்த்ரார்த்தவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (பூர்வாசார்யர்களென்று தொடங்கி.) அதாவது-நாதயாமுந யதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள், "அன்று நான் பிறந்திலேன்" என்கிறபடியே- இம்மந்த்ரத்தில்அர்த்தமறிவதற்குமுன்பு தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதில் அர்த்தஜ்ஞானம் தங்களுக்குண்டானபின்பு "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியில் சொல்லுகிறபடியே, இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யொழிய மற்றொன்றால் காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்களென்கை. வேதசாஸ்த்ரங்கள், ஆழ்வாரருளிச்செயல்கள் இவற்றால் போது போக்கும்போதும் இம்மந்த்ரார்த்தத்தையுட்கொண்டே யநுஸந்திக்கையாலே, இதனையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள் என்னத்தட்டில்லை.

அ.—[ப்ராப்யஸ்யேதி] ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்த்யுபாயத்தையும், ப்ராப்திபலத்தையும், ப்ராப்திவிரோதியையும், இதிஹாஸ புராணங்களோடேகூடின ஸகலவேதங்களும் வேதவேதாந்த பாரகராய மஹாத்மாக்களான ரிஷிகளும் சொல்லாநின்றார்கள்.

மேலென்றது—இனிமேல் என்றபடி-மந்த்ரவைபவப்ரதிபாதநாநந்தரமென்றபடி. பூர்வாசார்யர்கள் - நாதயாமுநயதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள். ஆதிசப்தத்தாலே—எம்பார் தொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையளவுமுள்ள ஆசார்யர்களைச் சொல்லுகிறது.

பூர்வாசார்யர்கள் - நாதயாமுநயதிவராதிப்ரப்ருதி திருவாய்மொழிப்பிள்ளைபர்யந்தமான நம்மாசார்யர்கள், இதில் அர்த்தமறிவதற்குமுன்பு-இம்மந்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்—,

மூ—வாசகத்திற்காட்டில் வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கடி, ஈச்வரனே யுபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை.

வ்யா.—வாசகஶக்திஸர்வ ஸததையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கவற்றாயிருக்க, இதினுடைய வாச்யத்திலே இவர்கள் ஊன்றுகைக்கு ஹேது வேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாசகத்திற்காட்டிலென்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஸர்வபலத்துக்கும் ஸ்வயம் ஸாதநமாயும், ஸாதநாந்தரங்களுக்கும் ஸஹகாரியாயும் நின்று தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்படி போருகிற இதினுடைய வாசகஶக்திதானே யமைந்திருக்கச்செய்தே, அதினுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னபடியே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய வாச்யத்திலே, பூர்வாசார்யர்கள் ஊன்றுகைக்கடி, உபேயாந்தரபரராய் இதனை ஸாதநமாகக்கொண்டு ஸாதித்தல், உபாயாந்தரபரராய் இதனை ஸஹகாரியாகக்கொள்ளுதல் செய்யுமவர்களைப்போலன்றிக்கே, உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈஶ்வரனேயென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையென்றபடி.

ஆக (திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப்போரும்படி) என்று தொடங்கி, இவ்வளவும்-வாயவந்தபடி யநுஸந்திக்கவொண்ணாதபடியான இதினுடைய கௌரவத்தையும், ஈஶ்வரன் தானே ஶிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று வெளியிட்டருளுகையால்வந்த

அ.—இதில் ஆத்மஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு-இதில் ஆத்மஜ்ஞானம் தங்களுக்குண்டானபின்பு, "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்கிறபடியே - பிறந்தபின்மறந்திலேன் என்கிற ஆழ்வார்திவ்யஸூக்தியில் சொல்லுகிறபடியே, இதனையொழிய - இம்மந்த்ரார்த்தத்தையொழிய, வேறொன்றால - மற்றொன்றால், காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்கள்-காலம் போக்கியறியார்கள் என்று மூலார்த்தம்.

ஸர்வபலத்துக்கும்-ஐச்வர்யாதி ஸர்வபலத்துக்கும். ஸாதநாந்தரங்களுக்கு - கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநாந்தரங்களுக்கு. வாசகசக்திதானே யமைந்திருக்க-சப்தசக்திதானே அதிகாராநுகுணமாக பலத்தைக் கொடுக்கைக்கு ஸமர்த்தமாயிருக்கச்செய்தே. கீழ்ச்சொன்னபடியே-பூர்வாசார்யர்கள் என்கிற கீழ்வாக்யத்தில் சொன்னபடியே. வாச்யத்திலே-அர்த்தத்திலே என்றாய், அர்த்தபஞ்சகத்திலேயென்றபடி. உபேயாந்தர பரர் - ஐச்வர்யகைவல்யார்த்திகள். உபாயாந்தரபரர்-உபாஸகர்.

வாசகத்திற்காட்டில-ஸாவார்த்தஸாதகமான திருமந்த்ரத்திற்காட்டில், வாச்யத்திலே-திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்திலே, ஊன்றுகைக்கடி-பூர்வாசார்யர்கள் ஊன்றுகைக்கடி, ஈச்வரனே உபாயோபேயமென்று-உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈச்வரனேயென்று, நினைத்திருக்கை-ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கை என்று மூலார்த்தம்.

ஆகவென்றது-திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்கு என்று தொடங்கி, ஈச்வரனே உபாயோபேயம் என்று நினைத்திருக்கை என்னுமளவாக.

மூ.—இது தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்; - ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும், ஸ்வரூபமும், உபாயமும், பலமுமென்னவுமாம்.

ஏற்றத்தையும், ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும், ஸகலமந்த்ரங்களிலும், வாச்யந்தன்னிலுங் காட்டில் இதுக்குண்டான பெருமையையும், அக்ரமமாகச் சொல்லிலும் தன்காரியம் செய்யுமாதிக்யத்தையும், அபேக்ஷிதஸகலபலப்ரதத்வரூப மாஹாத்ம்யத்தையும், காமாத்யுபாயஸஹகாரித்வரூபமான உத்கர்ஷத்தையும், ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வரூபமாஹாத்ம்யத்தையும், ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்தகௌரவவிசேஷத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும் அறியும்படி தாபித்தருளினாராயிற்று.

இனிமேல் இம்மந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தம் இரண்டுபடியாக அருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னிலென்று தொடங்கி.) அதாவது- இம்மந்த்ரந்தன்னில் சொல்லுகிற வாக்யம் இவ்வாத்மாவினுடைய சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமும்; அன்றிக்கே, சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமும், உபாயலப்யமான பலமும் என்று சொல்லவுமாமென்கை. இதில் ப்ரதமயோஜனையில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே - ஸ்வரூபமும், நாராயணபதத்தாலே-ப்ராப்யமும் சொல்லுகிறது. அனந்தர யோஜனையில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வமும், நமஸ்ஸாலே உபாயமும், நாராயணபதத்தாலே பலமும் சொல்லுகிறது.

அ.—எல்லாருமறியும்படி தாபித்தருளினார்-இம்மந்த்ரத்தினுடைய ப்ரபாவமும் இதின் ஆர்த்தப்ரபாவமும் அறிந்தார்களில் தங்களுக்கும் இது அவஶ்யம் வேணும் என்று ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக அறிந்து உஜ்ஜீவிப்பார்கள் என்னுமபிப்ராயத்தாலே.

இம்மந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற வாக்யம் இவ்வாத்மாவினுடைய- ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதவாச்யனான இவ்வாத்மாவினுடைய. சொல்லவுமாமென்கை - இரண்டுபடியாகச் சொல்லவுமாமென்றபடி. இதில்-யோஜநாத்வயத்திலும். (ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும்) ப்ரணவத்தாலே-பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸாலே-பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபமுமென்றபடி.

(சேஷத்வபோக்த்ருத்வங்கள்போலன்றே பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகள்) சேஷத்வமாவது-இஷ்டவிநியோகார்ஹதாமாத்ரம்; பாரதந்த்ர்யமாவது-சேஷிக்கு இஷ்டமானபடியே விநியோகப்படுகை; போக்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாத்ருத்வ பலத்தாலே போக்யதையில் வளாகிற ரஸங்களுக்குத் தான் போக்தாவாகை; - போக்யதையாவது-பதார்த்தகதமான ரஸவர்ணாதிகள் போக்தாவுக்கே போக்யமாயிருக்குமாப்போலே, ஆத்மகதமான ஜ்ஞாநாதிகளும் ஈச்வரனுக்கு போக்யமாயிருக்கை.

மூ.—பலமிருககுமபடி ப்ரமேயசேகரததிலும், அர்சசிராதி கதியிலும சொன்னோம்.

இதுதான எட்டுததிருவக்ஷரமாய, மூன்றுபதமாயிருக்கும்.

வ்யா.—பலவேஷந்தானிருககுமபடியெங்ஙனேயென்ன வருளிச் செய்கிறார் (பலமிருககுமபடி யென்றுதொடங்கி) அதாவது - இவ் வாதமாவுககு ப்ராப்யமான பலநதான அர்ச்சிராதிமார்ககததாலே பரமபதததிலேபோய, பரிபூர்ணபகவதநுபவத்தைப்பண்ணி, அவ் வநுபவஜநிதப்ரீதிப்ரேரிதனாயககொண்டுபண்ணும் அசேஷசேஷ வாததியாகையாலே, அதிருககுமபடியை ஸங்கரஹேணப்ரமேய சேகரமாகிற ப்ரபந்தததிலும, விஸ்தரேணஅர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விசதமாகச சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டு கொளவதெனகை.

இனி இமமந்த்ரததுக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தமருளிச்செய்வ தாகத திருவுள்ளமபற்றி, பரதமம இதினுடைய அக்ஷரஸங்கயை யையும், பதஸங்கயையையும் அருளிசசெயகிறார(இதுதானென்று தொடஙகி.) அதாவது - * இம்மநதரந்தான (ఓమిత్యేకాక్షరమ్, నమఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరఛ్ఛన్దసా గాయత్రీ చేతి) (ஓமிதயேகாக்ஷரம, நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதிபஂசாக்ஷராணி, இதயஷடாக்ஷரஂசநதஸாகாயதரீசேதி) (ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్) (ஓமிதயகரேவ்யாஹரேத், நம இதி பஶ்சாத, நாராயணாயேதயுபரிஷ்டாத) எனகிறபடியே எட்டுத் திருவக்ஷரமாய, மூனறுபதமா யிருககுமெனகை. இதினுடைய அஷ்டாக்ஷரதவஞ சொல்லுகிறவிடததில, (ఓమిత్యేకాక్షరమ్) (ஓமிதயேகாக்ஷரம) என்றுப்ரணவத்தைஓரக்ஷரமாகவும, (నమఇతి ద్వే అక్షరే) (நமஇதிதவேஅக்ஷரே) என்று நமஸ்ஸை இரண்டக்ஷரமாகவும,

---

அ.—இதுதனனில் சொலலுகிறவர்த்தம-இமமந்தரந்தனனில் சொல்லுகிறவர்ததம, ஸ்வரூபமும் - இவ்வாத்மாவுககு ப்ரணவ நமஸ்ஸுககளாலே சேஷதவபாரதந்தாயங்களாகிற ஸ்வரூபமும, ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும-நாராயணபதத்தாலே ஸ்வரூ பாநுரூபமானப்ரா பயமும், ஸ்வரூபமும-ப்ரணவத்தாலே சேஷ தவமாகிற ஸ்வரூபமும, உபாயமும-நமஸ்ஸாலே உபாயமும், பல மும்மெனனவுமாம - நாராயணபதத்தாலே பலமான கைங்கரயமு மென்று சொலலவுமாமென்று மூலார்ததம்

பலவேஷமெனறது-பலஸ்வரூபமென்றபடி.

பலமிருககும்படி-பலஸ்வரூபமிருககும்படியை, ப்ரமேய சேக ரத்திலும்-ஸங்கரஹேணபரமேயசேகரமெனகிற ப்ரபநததததிலும், அாசசிராதிகதியிலும- விஸதரேண அர்ச்சிராதியாகிற ப்ரபநதத திலும், சொனனோம; - விசதமாகச்சொனனோம, அவறறிலே கண்டுகொள்வது எனறு மூலாரத்தம,

மூ.—மூன்றுபதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது சேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும். இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம்.

இது (அ) என்றும், (உ) என்றும், (ம) என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம்.

வ்யா.—(నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి)(நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி) என்று-நாராயணபதத்தை அஞ்சக்ஷரமாகவும் ச்ருதி சொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில், நாரபதத்தைப் பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி, ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம், அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாகக்கடவது.

இதில் பதத்ரயமும் எவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே, (மூன்றுபதமும் மூன்றர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது) என்கிறார். அவ்வர்த்தங்கள்-தன்னை விசதமாக அருளிச்செய்கிறார் (அதாவது சேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும் என்று.) (ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமும்) என்று முதல்சொன்ன வாக்யார்த்தம், இதனை நினைத்திறே. இப்பதத்ரயத்திலும் ப்ரதமபதந்தானேதென்ன (இதில் முதல்பதம் ப்ரணவமென்கிறார்.) (ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్)(ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்) என்றிறே ச்ருதி சொல்லிற்று ஸ்ம்ருதியும் (ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్। మన్త్రమష్టాక్షరం విద్యాత్సర్వసిద్ధికరం నృణామ్)(ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் - மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம்) என்றதிறே.

இனி ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, இதினுடைய அக்ஷரத்ரயாத்மகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இது - அ - என்றும், உ - என்றும், ம - என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம் என்று.)

அ—ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில்-பின்னபதமன்றிக்கே ஏகபதத்வேந ச்ருதிப்ரஸித்தமான நாராயணபதத்திலென்றபடி. நாராயணபதத்தை ஷடக்ஷரமாக்கி - நார அயநாய என்று பின்னமாகப்பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி. அவைதிகமாகையாலே - வைதிகமல்லாமையாலே. அநாதரணீயமாகக்கடவது-ஆதரிக்கத்தக்கதன்றென்றபடி.

சேஷத்வமாவது-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம். பாரதந்த்ர்யமாவது - யதேஷ்ட விநியுஜ்யமாநத்வம். கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம்.

மூன்றுதாழியிலே தயிரைநிறைத்துக் கடைந்து வெண்ணெய் திரட்டுமாப்போலே மூன்றுவேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையும் எடுத்தது.

வயா.—இப்ரணவந்தான், அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாய், மூன்றாத்தப்ரகாஶகமாய், ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகார்த்தப்ரகாஶகமாயிறேயிருப்பது. இந்த அக்ஷரத்ரயத்தினுடையவும் உத்பத்திக்ரமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றுதாழியிலேயென்றுதொடங்கி) (భూరితిఋగ్వేదాదజాయత, భువఇతియజుర్వేదాత్, సువరితిసామవేదాత్, తానిశుక్రాణ్యభ్యతపత్, తేభ్యోభితప్తేభ్యస్త్రయోవర్ణా అజాయన్త, అకార ఉకార మకార ఇతి, తానేకధా సమభరత్తదేతదోమితి,) (பூரிதிரிக்வேதாத்ஜாயத, புவஇதியஜுர்வேதாத், ஸுவரிதிஸாமவேதாத், தாநிசுக்ராண்யப்யதபத், தேப்யோபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோவர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகார இதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி) என்றும், (అకారశ్చాప్యుకారశ్చ మకారశ్చ ప్రజాపతిః। వేదత్రయాన్నిరబృహద్భూర్భువస్స్వరితీతిచ) (அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்சமகாரஞ்சப்ரஜாபதி:- வேதத்ரயாந்நிரப்ர்ஹத்பூர்ப்புவஸ்ஸ்வரிதிதிச) என்றும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே ரிக்யஜுஸ்ஸாமரூபமானவேதத்ரயத்தில்நின்றும், “பூ:-புவ:-ஸுவ:,” என்கிற வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோற்றுவித்து, அந்தவ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும், பொன்னோட வைக்குமாப்போலே தன்ஸங்கல்பத்தால ஓடவைத்து, அவற்றில்நின்றும — அகார - உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரங்கள்மூன்றும், அடைவேதோன்றும்படி பண்ணி, இப்படி ஸாவேசவரன ஸமுத்தரித்தபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, பாத்ரத்ரயகதமான தயிரைத் தனித்தனியே கடைந்து, தத்ஸாரமானவெண்ணெயைவாங்கித் திரட்டினாப்போலே, மூன்றுவேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையுமெடுத்தது என்கிறார்.

அ.—அஸம்ஹிதாகாரம்-பிரிந்திருக்கை. (மூன்றாத்தப்ரகாசகமாய) லுப்தசதுர்த்திவிபக்திஸஹிதமான அகாரம் பகவச்சேஷத்வரூபார்த்த ப்ரகாசகமாயும், உகாரம் அநந்யார்ஹத்வஸம்பந்தார்த்த ப்ரகாசகமாயும், மகாரம்-அந்த சேஷத்வாச்ரயமாய ஜ்ஞாதாவாயிருக்கிறஜீவாத்மஸ்வரூபார்த்த ப்ரகாசகமாயுமிருக்குமென்றபடி. ஏகார்த்தப்ரகாசகமாய - ஜீவஸ்வரூபைகார்த்தப்ரகாசகமாய, தோற்றுவித்து-தன்ஸங்கல்பத்தாலே தோன்றும்படிபண்ணி. [అకారశ్చ-அகாரஞ்சேதி] அகாரத்தையும் உகாரத்தையும மகாரத்தையும ப்ரஜாபதியானவன் “భూః,భువః,సువః” (பூர்புவஸ்ஸுவ:) என்கிற வ்யாஹ்ருதிகளையும தனித்தனியே இடையீடாகக்கொண்டு வேதத்ரயத்திலநின்றும ஸங்க்ரஹித்தான் இடையீடாவது-வேதத்ரயத்தையும ஒருதட்டும இந்த அக்ஷரத்ரயத்தையும ஒருதட்டுமாக நிறுத்துகை. ஓடவைத்து - ஓடும்படி உருக்குகை. தோன்றும்படி பண்ணுகையாவது - ஸமுத்தரிக்கை.

மூ.—ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம். இதில் அகாரம் ஸகலஶப்தத்துக்கும் காரணமாய,

---

வ்யா.—இததால்பலித்ததைதயருளிச்செய்கிறார (ஆகையாலிது ஸகலவேதஸாரம் என்று.) அதாவது - அக்ஷரத்ரயமும் ஓரோ வேதத்தினுடைய ஸாரமாக ஸமுத்தாதமாகையாலே, இவ்வக்ஷர த்ரயாதமகமான ப்ரணவம, ஸகலவேதஸாரம் என்றபடி. 'ஆக இதுதனனிறசொலலுகிற அர்த்தம்' என்றுதொடங்கி இவ்வளவும்- இமமந்த்ரத்தினுடைய வாக்யார்த்தத்தையும, அக்ஷரஸங்கயையை யும, பதஸங்க்யையையும், பதத்ரயமும் ஆதமத்ரய ப்ரதிபாதக மெனனுமத்தையும, அதில்ப்ரதமபதம் இன்னதென்னுமததையும, அதுதான் அக்ஷரத்ரயாத்மகமாயிருககுமெனனுமததையும, அவ வக்ஷரத்ரயமும் வேதத்ரயஸாரமாகவுத்பந்நமாகையாலே தத்ஸமு த்தாயமான ப்ரணவம ஸகலவேதஸாரமெனனு மததையும அருளிச செயதாராயிற்று.

இனி இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் அடைவே அர்த்தமருளிசசெய் வதாகத் திருவுள்ளமபற்றி, ப்ரதமம அகாரார்த்தத்தை யருளிச் செயகிறார (இதில் அகாரமெனறுதொடங்கி) அதாவது - இவ் வக்ஷரத்ரயத்திலும்வைத்துககொணடு ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம், (నామరూపఞ్చ భూతానాం కృత్యానాఞ్చ ప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్య ఏవాదౌ దేవాదీనాం చకార సః) (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் - வேத சப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ:) என்கிறபடியே-லௌ கிகஸகலஶப்தங்களுககுமவேதம்காரணமாய, (ప్రణవాద్యాస్తథా వేదాః) (ப்ரணவாத்யாஸ்ததா வேதா:) (ఓఙ్కారప్రభవా వేదాః) (ஓங்காரப்ரபவா வேதா:) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அந்தவேதங்களுக்கும்

அ.—மூனறுதாழியிலே நிறைத்ததயிரை-பாத்ரத்ரயகதமாக, கடைந்து - தனித்தனியே கடைநது, வெண்ணய - தத்ஸாரமான வெணணெயை வாஙகி, திரட்டுமாப்போலே- சேர்த்தாப்போலே, மூனறுவேதத்திலும் - ரிகயஜுஸ்ஸாமஙகளாகிற மூன்றுவேதத் திலும, மூனறக்ஷரத்தையும எடுத்தது,—என்று மூலார்த்தம்.

ஆகையால-அக்ஷரத்ரயமும் ஓரோவேதத்தினுடைய ஸார மாக ஸமுத்தாதமாகையாலே, இது - இவவக்ஷரத்ரயாதமகமான ப்ரணவம, ஸகலவேதஸாரம-ஸகலவேதஙகளுடையவும ஸாரபூத மாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

இனி-இனிமேல. இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் - ஸகலவேதஸார மாக ஸமுத்த்ருதமான இந்தஅக்ஷரத்ரயததுககும. [నామరూపఞ్చ- நாமரூபமிதி] தேவாதிகளான ஸர்வபூதஙகளுடைய நாமஙகளை யும், ரூபங்களையும், வ்யாபார விசேஷஙகளையும வேதசப்தஙகளா லே கண்டு முனபுபோலே ஸ்ரஷ்டாவானவன ஸ்ருஷ்டித்தான்.

மூ — நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகலஜகத்துக்கும்காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

வயா.—ப்ரணவம் காரணமாய,(తస్యప్రకృతిలీనస్య)(தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) என்கிறபடியேஅந்தப்ரணவந்தனக்கும்,தான்காரணமாயிருக்கையாலே(అకారో వై సర్వా వాక్)(அகாரோவை ஸர்வாவாக்)(సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః)(ஸமஸ்தசப்தமூலத்வாதகாரஸ்ய ஸ்வபாவதః) என்கிறபடியே ஸகலசப்தத்துக்குங்காரணமாய, ஸர்வேஶ்வரன ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரிதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயணபதத்துக்குஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே,(యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే యేన జాతాని జీవన్తి)(யதோவா இமாநி பூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநிஜீவந்தி) (సర్వస్య జగతస్సర్గకర్తా సర్వపాత్యత్తి చ పాల్యతే చ)(ஸர்வஸாஜ்யஸ்ஸசஸாககர்த்தா ஸர்வபாத்யத்திச பால்யதேச) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்கும் காரணமாய, எல்லார்க்கும ரக்ஷகனாயிருக்குமெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறதென்கை. இதனால் - இவ்வக்ஷரத்தில் ப்ரகாத்யார்த்தமான காரணத்வமும், தாதர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வகாரத்துக்கு நாராயணபதஸங்க்ரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம் சொல்லும்போதும், தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்தே சொல்லவேணுமிறே.

அ.—எல்லா ஜகத்துக்கும-ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும, ஜகதந்தர்வர்த்தி ஸசலப்ராணிகளுக்கும காரணமாய-நிமித்தஸஹகாரிஉபாதாநரூபத்ரிவிதகாரணமாய். இதனால-ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச்சொல்லுகிற ஆகதத்தால், ப்ரகாத்யார்த்தமும - ப்ரணவஸஂஜ்ஞிக அகாரார்த்தமான காரணத்வமும, தாதவார்த்தமான ரக்ஷகத்வமும, "அவரக்ஷணே" என்கிறவிடத்திலே, அவ்என்கிறதாதவர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும்.

இதில-இந்த அக்ஷரத்ரயத்திலும, அகாரம்-ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம், 'ஸகலசப்தத்துக்கும காரணமாய் - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே ஸகலசப்தத்துக்கும காரணமாய், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே-ஸர்வேச்வரன ஸமஸ்தவஸ்து சரீரிதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிறநாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகல ஜகத்துக்கும காரணமாய - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்கும காரணமாய், ஸர்வரக்ஷகனான - எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கும், எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது—, என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ரக்ஷிக்கையாவது-விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையும். இவையிரண்டும் சேதநர் நின்றநின்ற வளவுக்கீடாயிருக்கும். ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோதி ஶத்ருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் அந்நபாநாதிகள்;

வ்யா—ரக்ஷிக்கையாவது தானேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கையாவதென்று தொடங்கி) அதாவது-ரக்ஷகத்வந்தான அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வ, இஷ்டப்ராபகத்வரூபேண த்விவிதமாகையாலே, ஈஶ்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு துக்காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையுமெனகை. இவர்களுக்கு இவன்போக்கும் விரோதியேது, கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவையிரண்டும் சேதநர்நின்றநின்றவளவுக்கீடாயிருக்குமென்று.) சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கீடாயிருக்கும் என்றது - தத்ததிகாராநுகுணமாயிருக்குமென்றபடி.

இதுதன்னை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஸம்ஸாரிகளுக்கித்யாதி.) அதாவது-தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும், ஶப்தாதிவிஷயாநுபவமுமே யாத்ரையாயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிவர்த்யமான விரோதி, ஶத்ருக்களால்வரும் நலிவுதொடக்கமானவை; ப்ராப்யமானவபேக்ஷிதம், சோறுதண்ணீர்முதலானவையெனகை. (ஶத்ருபீடாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - ஆதிவ்யாதிமுதலானவற்றால்வரும்பீடைகளைச்சொல்லுகிறது. (அந்நபாநாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே-ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணங்கராகாங்கநாலிங்கநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

அ.—ரக்ஷிக்கையாவது - ஈச்வரன்சேதநரைரக்ஷிக்கையாவது, விரோதியைப் போக்குகையும்-துக்காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும் - ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையுமென்று மூலார்த்தம்.

இவையிரண்டும் - போக்கும்விரோதியும் கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமுமாகிற இவையிரண்டும், சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கு- சேதநருடையதத்ததிகாரத்துக்கு, ஈடாயிருக்கும்- அநுகுணமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. யாத்ரையாயிருக்கை-போதுபோக்காயிருக்கை. அநுபவமே யாத்ரைஎன்றத்தாலே- வேறொன்றால் போதுபோக்குகை யன்றிக்கே அதுவே கமநமாயிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. (ஆதிவ்யாதி)ஆதியாவது-மாநஸிகதுக்கம்; வ்யாதியாவது-தேஹஜமான ஜ்வராதிகள்.

மூ.—முமுக்ஷுக்களுக்குவிரோதி ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்,

வ்யா.—(முமுக்ஷுக்களுக்கிதயாதி) அதாவது-ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதித்து, பரமபதத்திலேபோகவாசைப்படாநிற்கும் முமுக்ஷுக்களுக்குநிவார்யமானவிரோதி *பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாய்க்கொண்டுஇவ்விபூதியிலேயிருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்;

அ.—ஸம்ஸாரிகளுக்கு-தேஹாத்மாபிமாநிகளாயசப்தாதிவிஷய பரவசரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு, விரோதி-நிவர்த்யமான விரோதி, சத்ருபீடாதிகள் - சத்ருக்களால்வரும் பாதை ஆதிவ்யாதிகளால வரும க்லேசம, அபேக்ஷிதம-ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், அந்ந பாநாதிகள்-சோறு தண்ணீர் ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணங்க நாலிங்கந சும்பந க்ரீடைகளென்று மூலார்த்தம்.

ஸம்ஸாரத்தில், அடிக்கொதித்து-கால்கொதித்து. அதாவது-விரோதி ஜ்ஞாநம்தலையெடுக்கை. பரமபதத்திலே-ஸுகாவஹமான பரமபதத்திலே.

பொய்ந்நின்ற-உத்பத்தி விநாசாதி யோகத்தாலே அஸத்ய சப்தவாச்யமான அசேதநவிஷயத்தில, ஞாநமும் - ஆத்மஜ்ஞாநமும, பொல்லாவொழுக்கும்-அந்த தேஹாத்மாபிமாநமடியான ஸம்ஸார துஷ்கர்மப்ரவ்ருத்தியும, அழுக்குடம்பும - இக்கர்மமடியாகவரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலரூபதேஹஸம்பந்தமும், இந்நின்ற நீர்மை - இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவ விசேஷத்தை, இனி யாமுறாமை நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமூலமானஜ்ஞாநலாபத்தையுடையவர்களாய இன்று அங்கீகாரபலத்தையுடைய நாங்கள அணுகாதபடி. உயிரளிப்பான எந்நின்ற யோநியுமாய்ப் பிறந்தாய - ப்ராணிபதார்த்தங்களுடைய அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும இஷ்ட ப்ராப்தியையும பண்ணிக்கொடுக்கைக்காக ரூபப்ரகாரவ்யவஸ்திதங்களான ஸகலஜாதிகளிலும் அவதீர்ணனானவனே, இமையோர்தலைவா - ஏவம்விதஸௌலப்ய விசிஷ்டனான வுன்னை ஆச்ரிதரை ஸதா அநுபவிப்பிக்கைக்காக ஸதாஸ்தாநபரரான *அயாவருமமரர்களுக்கு அதிபதியானவனே, அடியேன செய்யும விண்ணப்பம் மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாய. உன திருவடிகளில நிருபாதிகசேஷத்வத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடையனான நானசெய்கிறமெய்யானவிண்ணப்பத்தை, ஜகத்வ்யாபாரத்தில பராக்கற்றுநின்று கேட்டருளமேணும. மெய்ந்நின்று என்று-அபரோக்ஷிக்குமபடி நின்றெனனவுமாம. கேட்டருளாய என்று-கேட்கைதானே அருளென்று கருத்து. இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை-அடியேனசெய்யும விண்ணப்பம. என்றந்வயம். யாமுறாமை என்று பன்மையாயிருக்க, அடியேன் என்ற ஒருமையாலே - ஈச்வரனுக்கு விஜ்ஞாபிப்பார் தாமொருவருமாய, பலலாபம் ஸம்பந்திபரம்பரைக்கும ஒக்குமென்றுகருத்து

மூ.—அபேக்ஷிதம் பரமபதப்ராப்தி. முக்தர்க்கும், நித்யர்க்கும் விரோதி கைங்கர்ய ஹாநி; அபேக்ஷிதம் கைங்கர்ய வ்ருத்தி.

வ்யா.—ப்ராப்யமான வபேக்ஷிதம், பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தைப் ப்ராபிக்கையென்கை.

(முக்தர்க்குமித்யாதி) அதாவது - நிவர்த்த ஸம்ஸாரராயும், அஸ்பர்ஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயும், பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்ய பரராயிருக்கும் முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும் விரோதி - வகுத்த சேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் விச்சேதம். அபேக்ஷிதம் உத்தரோத்தரம் அடிமைசெய்துசெல்லுகையாகிற கைங்கர்யவர்த்தியென்கை. ஆக, இப்படி அதிகாராநுகுணம் விரோதியைப்போக்கி அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையாலே ஈஶ்வரனே ஸர்வரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அ.—முமுக்ஷுக்களுக்கு - ஸம்ஸாரத்திலே அடிக்கொதித்து பரமபதத்திலே போக ஆசைப்படாநிற்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கு, விரோதி - நிவர்த்யமான விரோதி, ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் - அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தோடே இவ்விபூதியிலே யிருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம், அபேக்ஷிதம் - ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், பரமபதப்ராப்தி - பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கையென்று மூலார்த்தம்.

நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் என்கிற விசேஷணம் - முக்தர்க்கும், அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரென்கிற விசேஷணம் - நித்யர்க்கும், பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யபரரா யிருக்கும் என்கிற விசேஷணம் - இருவர்க்குமாக யோஜிக்கவுமாம். ஸ்வரூபாநுரூபமாக - சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமாக.

முக்தர்க்கும் - நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராயும் பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யபரராயு மிருக்கும் முக்தர்க்கும், நித்யர்க்கும் - அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயிருக்கிற நித்யர்க்கும்; விரோதி - நிவர்த்யமான விரோதி, கைங்கர்யஹாநி - வகுத்த சேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் விச்சேதம், அபேக்ஷிதம் - ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், கைங்கர்யவ்ருத்தி - உத்தரோத்தரம் அடிமைசெய்து செல்லுகையாகிற கைங்கர்ய வ்ருத்தி என்று மூலார்த்தம்.

மூ.— ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்.

வ்யா.—இப்படி, ஈஶ்வரனேயோ பின்னை எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கிறவன்! லோகத்திலே மாதாபித்ராதிதேவதாந்தர பர்யந்தமாக ரக்ஷகராய்ப் போருகிறவர்கள் பலருமில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம் என்று.) அதாவது - நிருபாதிகபந்துவாய், ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு போரும் ஸர்வேஶ்வரனையொழிந்த ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும், அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

அ.—அர்வாசீநரான-தங்களுடைய ரக்ஷணத்தில் தங்களுக்கு சக்தியில்லாதவர்களான.

ஈச்வரனையொழிந்தவர்கள் - நிருபாதிகபந்துவாய் ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டுபோரும் ஸர்வேச்வரனை யொழிந்தவர்கள், ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் - ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும் அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்- ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்று மூலார்த்தம்.

ப்ரபந்ந பரித்ராணே; - ப்ராதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் வாலிபக்கலிலும் ராவணன்பக்கலிலும் காணலாம்; புத்ரர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ருத்ரன்பக்கலிலும் கம்ஸன்பக்கலிலுங்காணலாம்; மாதாபிதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், கைகேயிபக்கலிலும் ராவணன்பக்கலிலும் காணலாம்; ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்தாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், தர்மபுத்ராதிகள் பக்கலிலும் நளன்பக்கலிலும் காணலாம்

இவர்கள் ரக்ஷகரென்றே நாட்டில் கண்காட்டியாய்ப்போருகிற சந்த்ராதித்யர்கள் ரக்ஷகராகக் குறையென்னென்னில்; அவர்களும் ஈஶ்வராஜ்ஞைக்கு அஞ்சி, தாங்கள் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிக்கப்பெறாதே * நாழிகை கூறிட்டுக்கொண்டு உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாய்க்கொண்டு ஹிரண்யராவணாதிகள் கையிலே அகப்பட்டு அவர்களுக்கு இழிதொழில்செய்து திரிகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள்.

மூ — ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டிஸந்நிதி வேண்டுகையாலே, இதிலே ஸ்ரீஸம்பந்தமநுஸந்தேயம்.

வ்யா — அநந்தரம் ஆத்தபலத்தாலே இப்பதத்திலே அநுஸந்திக்கப்படும் ஸ்ரீயப்பதித்வத்தையருளிச்செய்கிறார். (ரக்ஷிக்கும்போது என்று தொடங்கி.) அதாவது - (లక్ష్మ్యా సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా। రక్షకస్సర్వసిద్ధాన్తే వేదాన్తేపి చ గీయతే) (லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா - ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தே பி சகீயதே) என்கிறபடியே ரக்ஷகனான ஈச்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்குமதசையில், இவர்களுடைய அபராதங்களைக் கண்டால், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யாதல உபேக்ஷியாமல் செய்கைக்குறுப்பான க்ருபையை ஜநிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டி ஸந்நிதி அவஸ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே, ரக்ஷகனானவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரத்திலே, அவனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயமென்கை.

அ — த்ரைலோக்யத்துக்கும் ஈச்வரனான இந்த்ரனும் நம்பதம் எப்போது நழுவுகிறதோ! என்று அஞ்சி, ஸாபோபஹதனாய் ப்ரஹ்மஹத்யையாலே அபிபூதனாய் இந்த்ரஜித்தின கையிலே கட்டுண்டு, மஹாபலிபோலவாரகையிலே ஐச்வர்யத்தைப்பறிகொடுத்துக் கண்ணும்கண்ணீருமாய்க் கழுத்தும் கப்படமுமாய்க்கொண்டு திரிந்தானொருவனாகையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான். ப்ரஹ்மாவும், மதுகைடபாகையிலே நோவுபட்டு வேதங்களைப்பறிகொடுத்து, "கண்ணிழந்தேன், தநமிழந்தேன" என்று நிலம் துழாவுகையாலும், ருத்ரனகையிலே தலையறுப்புண்கையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான்.

ருத்ரனும், ஸகலப்ராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கையே தொழிலாகவுடையனாய், விடாயர்முகத்திலே நெருப்பைச்சொரிந்தாப்போலே யிருக்கிற * தழல்நிறவண்ணனாய், தன்னை ஆச்ரயித்தவாணனை, "அறுத்துத்தா, பொசுக்கித்தா" என்று கொடுந்தொழில்களைச்செய்வித்துக்கொண்டு தன்னை ஆச்ரயித்தவாணனை தலையில்பூ வாடாமல் ரக்ஷிக்கிறோமென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தொழுதகைகளைக்கள்ளிக்காடு சித்தாப்போலேசீக்கக்கண்டு, "உயிருண்டாகில் உபபுமாறியுண்ணலாம" என்று நெறறியில் கண்ணைப் புதைத்துக்கொண்டு நழுவினொருவனாகையாலும், லோககுருவாய தனக்குப் பிதாவான ப்ரஹ்மாவின் தலையைத்திருகிப்பாதகியாய்க் கூறுசெய்தலூரிலேகுறும்புசெய்து கையும் கைத்தலையுமாய்க்கொண்டு திரிவாரைப்போலே "கையும் கபாலமுமாய்க்கொண்டு திறந்துகிடந்தவாசல்கள்தோறும்புகுந்து தன்னைவெளியிட்டுக்கொண்டு திரிகையாலும ரக்ஷகனாகமாட்டான் என்ற விதுகளைக கொள்வது.

மூ —அத்ரபகவத்ஸேநாபதிமிஶ்ரர்வாக்யம்; - "அவன்மார்பு விட்டுப பிரியில், இவ்வக்ஷரம்விட்டுப்பிரிவது."

வயா.—லக்ஷ்மீஎனறுதே,ஸ்ரீஎனறது,(ஶ்ரயதீதிஶ்ரீ:) (ஶ்ரயதஇதி ஸ்ரீ:) என்கிறபடியே அவனை நிதயஸேவைபண்ணுகையாலே அவ ளோடு இவளுககுணடான அவிநாபாவமும,ஸ்ரீயதஇதிஸ்ரீ: எனகிற படியேசேதநருககு இவள நித்யஸேவயையாயிருககுமெனனுமது வுமதோற்றுகைககாக.

இனனமும் இவ்வகாரததிலே ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீஸமபந் தம் நியமேந தோற்றுமெனனுமததை ஆப்தவசநத்தாலே தர்ஶி ப்பிககிறா (அதர இதயாதியால.) அதாவது - இவ்விடத்திலே ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செயயும் வார்ததை; " 'அகலகிலலேனிறையும்' எனறு அவனதிருமாரபிலே நிதய வாஸம பணணுமிவள், அம்மாரபைவிட்டுப்பிரியிலாயிற்று அவனு க்கு ப்ரதிபாதகமான விவ்வக்ஷரததைவிடடுப்பிரிவது" எனறென் கை. "எனறு" எனகிறவித்தனேயுஙகூடடாதபோது, கீழோடுஇவ் வாகயம் அந்வயியாது. இததால் - அவனதிருமாரபில ஸமபந்தம் இவளுக்கு நித்யமாகையாலே, அவனதோற்றுமிடத்திலேஇவளும் தோற்றுகை நிஶ்சிதமாகையாலே,அவனதிருமாரபி லந்வயததோ பாதி, அவனுககு வாசகமான அகாரத்திலஅநவயமும இவளுக்கு நிதயமெனறதாயிறறு

அ.—ரக்ஷிககுமபோது-ரக்ஷகனனவீச்வரனசேதநரைரக்ஷிககும ததையிலே, பிராட்டிஸந்நிதிவேண்டுகையாலே - இவாகளுடைய அபராதஙகளைக கண்டாதல தன்ஸ்வாதந்த்ரயத்தாலே யாதல் உபேக்ஷியாமல் செயலைக் குறைபபான காரியதை ஜநிபபிககும புருஷகார பூதையான பிராட்டிஸந்நிதி அவசயாபேக்ஷிதமாகை யாலே, இதிலே ஸ்ரீஸம்பநதமு மநுஸநதேயம-ரக்ஷகனனவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரததிலே அவனுடைய லக்ஷ்மீ ஸமபந்தமும் அநுஸந்தேயமெனறு மூலார்த்தம.

நியமேந-நியமமாக. அத்ர-இந்த அகாரத்திலே.

இததாலஎன்றது - அத்ரபகவதஸேநாபதி இத்யாதிவாக்யத் தாலே. ஸ்ரீஸமபந்தமு மநுஸந்தேயமென்கிற விடத்திலே, அவன் மார்வைவிட்டுப் பிரியிலாயதது இவவக்ஷரமவிட்டுப்பிரிவதுஎன்ற பகவத்ஸேநாபதிமிச்ராவாக்யம் எனறந்வயம் மூலார்ததம ஸ்பஷ் டம. இனனமும-கீழருளிச்செயத ப்ரகாரமன்றிககே பரகாராநத ரேணவும. இவ்வாத்ததததை-அவனுககு வாசகமான அகாரததில அநவயம் இவளுக்கு நித்யம்என்னு மிவ்வர்த்ததததை. அநவரதாந் வயத்தை-நிதயஸம்பநதத்தை.

மூ.—பர்த்தாவினுடையபடுக்கையையும், ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருக்கும மாதாவைப்போலே, ப்ரதம சரமபதங்களைவிடாதேயிருக்குமிருப்பு.

வ்யா.—இனனமும இவ்வர்த்தத்தை விஸ்தரீகரிக்கைக்காக ஈச்வர சேதநவாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலும, இவனுக்குண்டான அநவரதாந்வயத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (பாததாவினுடைய வென்றுதொடங்கி.) அதாவது - சேஷபூதையான தன ஸ்வரூபததுக்குச் சேருமபடி அவனை ரஷிப்பிக்கைக்காக, பாததாவினுடைய படுக்கையையும விடாதே, ரக்ஷகையான தன ஸ்வரூபத்துக்குப் போருமபடி தத்ரக்ஷணம பண்ணுகைக்காக ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருக்கும் மாதாவானவளைப்போலே, இவனும்பாதர்பூதனான ஈசவரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும, ப்ரஜாபூதரான சேதநர்க்குப்ரதிபாதகமாயிருநதுள்ள சரமபதமான மகாரத்தையும். தத்தத்விஷயததில் தனக்குண்டான ஸம்பந்தத்துக்கீடாக ரஷிப்பிக்கை, ரக்ஷிக்கையாகிற விவற்றைப்பற்ற, விடாதேயிருக்குமிருப்பு என்கை.

அ.—ரஷிப்பிக்கை-ஸம்ச்லேஷாதிகளாலே ரஷிப்பிக்கை. தத்தத் விஷயததில் தனக்குண்டான ஸம்பந்தமாவது-பதிநீத்வமாதர்த்வரூப ஸமபந்தம. ரக்ஷிக்கையாவது - சைதந்யமாகிற ஸதந்யத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கை. சைதந்யமாவது-பகவதாபிமுகயஜ்ஞாநம; சேஷத்வஜ்ஞாந மென்னவுமாம். ப்ரதமபதமான அகாரத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம-படுக்கை; சரமபதமானமகாரத்துக்குத்ருஷ்டாந்தம்-தொட்டில்; பதநீத்வேந-படுக்கையில ஸமபந்தம; மாதர்த்வேந-தொட்டிலிலே ஸம்பந்தமென்றுகண்டுகொளவது.

பர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும விடாதே - சேஷபூதையான தனஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமபடி அவனை ரஷிப்பிக்கைக்காக பாததாவினுடைய படுக்கையையும் விடாதே, ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும விடாதே - ரக்ஷகையான தனஸ்வரூபத்துக்கும போரும்படி தத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக ப்ரஜையினுடையதொட்டிலையுமவிடாதே; இருக்கும்—, மாதாவைபபோலே-மாதாவானவள் போலேஇவனும, ப்ரதமசரம பாவங்களை-பாதாபூதனான ஈச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருநதுள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும், ப்ரஜாபூதரான சேதநர்க்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள சரமபதமான மகாரத்தையும, விடாதே யிருக்கு மிருப்பு-தத்தத் விஷயததில தனக்குண்டான ஸம்பந்தத்துக்கீடாகரஷிப்பிக்கை, ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்றவிடாதே யிருக்குமிருப்பு என்று மூலார்த்தம.

மூ.—ஸ்ரீநந்தகோபனையும், க்ர்ஷ்ணனையும்விடாத யசோதைப் பிராட்டியைப்போலே. ஒருவன் அடிமை கொள்ளும்போது, க்ர்ஹிணிக்கென்றன்றே ஆவணையோலையெழுதுவது;

வ்யா.—கீழ்ச்சொன்னதாஷ்டாந்தத்தை, ஒருவிசேஷநிஷ்டமாக்கியருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபனையுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது-பர்த்தாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிப்பிக்கைக்காக பர்த்தாவான ஸ்ரீநந்தகோபனையும் விடாதே, மாதாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக்காக புத்ரனான க்ர்ஷ்ணனையும் விடாதே, "அம்பரமே" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, மத்யே வர்த்திக்கும் யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே, ப்ரதம சரமபதவாச்யரான ஈச்வரசேதநர்களிருவரையும் விடாதே இவளும் வர்த்திக்குமபடியென்கை

ஈஸ்வர சேஷத்வமாத்ரமொழியப் பிராட்டிக்கும் சேஷமென்னுமிடம், இவ்வாசகத்திலினறிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், இவளுக்கும் சேஷமென்று நாம்கொள்ளுகிறபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார (ஒருவனென்றுதொடங்கி) அதாவது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலான ஓரடிமையைக கொள்ளுமபோது, தனக்கென்றேயெழுதிக்கொள்ளுமதொழிய, க்ர்ஹிணிக்கென்றன்றே விலையோலை யெழுதிக்கொள்வது;

அ.—ஒருவிசேஷநிஷ்டமாக்கி-ஒருவ்யக்திவிசேஷநிஷ்டமாக்கி ஸ்ரீநந்தகோபனையும் விடாத - பர்த்தாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாகரக்ஷிப்பிக்கைக்காகபர்த்தாவான ஸ்ரீநந்தகோபனையும்விடாதவளாய், க்ர்ஷ்ணனையும்விடாத-மாதாவானதன்ஸ்வரூபாநுகுணமாகரக்ஷிக்கைக்காக புத்ரனான க்ர்ஷ்ணனையும் விடாதவளான, யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே-"அம்பரமே" என்கிறபாட்டில்சொல்லுகிறபடியே மத்யேவர்த்திக்கும் யசோதைப் பிராட்டியைப்போலே, ப்ரதமசரம பதவாச்யரான ஈச்வரசேதநாக ளிருவரையும் விடாதே இவளும் வர்த்திக்கும்படி என்று மூலார்த்தம்.

வாசகத்தில் இனறிக்கே - இவ்வகாரத்தில் சப்தசக்தியாலே சொல்லப்படாமலிருக்க. கொள்ளுகிறபடி – அங்கீகரிக்கும்படி. அடிமையை - சேஷவஸ்துவை. கொள்ளும்போது - க்ரயமாகக் கொள்ளுமபோது. தனக்கென்றன்றே - தனக்கென்றமாத்ரமே. ஆவணையோலை - விலையோலை.

ப்ரஸ்துதமான அர்த்தம்-பிராட்டிக்கு அகாரத்தில் அந்வயம். ப்ரத்யயார்த்தம்-சேஷத்வம். இவ்வாசகத்தில்-ப்ரத்யய விசிஷ்டமான இவ்வாகாரத்தில். அடிமை கொள்ளும்போது-அடிமைசெய்கைக்கு சேஷமாகக்கொள்ளும்போது. விலையோலை-விக்ரயபத்ரம்; அடிமைச்சீட்டு என்னவுமாம்.

மூ.—ஆகிலும், பணிசெய்வது க்ரஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, நம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி. ஆகப்பிரிந்து நிலையில்லை. ப்ரபையையும், ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும், மணத்தையும் போலே.

வ்யா.—ஆயிருக்கச்செய்தேயும், அடிமைத்தொழில்செய்வது க்ரஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, ஈச்வரசேஷமென்னுமளவை இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும், நம் பிராட்டிக்கடிமையா யிருக்கும்படி என்கை.

கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக்கொண்டு ஈச்வரனுக்கும், பிராட்டிக்கும் ஒருகாலும் ப்ருதக்ஸ்திதியில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார் (ஆகப்பிரிந்து நிலையில்லையென்று.) இந்தப்ருதக்ஸ்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபையென்று தொடங்கி) அதாவது - ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதியில்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதியில்லாதாப்போலவு மென்கை.

அ.—க்ரஹிணிக்கிறே-க்ருஹத்தை உடையவளுக்கிறே.

க்ரஹிணிக்கிறே - க்ரஹிணிக்கு உகப்பாகவிறே. பதிக்கு சேஷமானவையெல்லாம் பத்நிக்கு சேஷமாயிருக்கு மென்கிற ந்யாயத்தாலே நம் பிராட்டிக்கு சேஷமாயிருக்கு மென்னுமிடம் இவ்வகாரத்திலன்றிக்கே யிருந்தாலும் அவனுக்கு சேஷமென்றபோதே அவளுக்கும் சேஷமென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தமிறே. ஆக-அகாரார்த்தத்தில் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீஸம்பந்தம் தோற்றுமாப்போலே லுப்தசதுர்த்தியிலும் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீசேஷத்வம் தோற்றுமென்றதாயத்து. அப்ராதாந்யேந அந்வயிக்கை யாவது-ஈச்வரனைக்கொண்டு சேதநருடைய இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணிவைக்கை. ப்ராதாந்யேந அந்வயிக்கை யாவது - ஸ்வயமேவப்பண்ணுகை. ரேணுகையிடத்திலே ஜமதக்நிக்கு பத்நீத்வம் வாதித்தபோதே பரசுராமனுக்கு மாத்ருத்வமும் வாதகமாய்த்திறே. ஆகையால் விஷ்ணுபத்நீத்வநிபந்தநம் பிராட்டிசேஷத்வம் என்னக்குறையில்லை.

ஒருவன் அடிமைகொள்ளும்போது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலான அடிமையைக் கொள்ளும்போது தனக்கென்று எழுதிக்கொள்ளுமதொழிய, க்ரஹிணிக்கென்னன்றே - க்ருஹமுடையவளுக்கென்றெழுதாறே, ஆவணையோலை யெழுதுவது-விலையோலை யெழுதுவது, ஆகிலும் - ஆயிருக்கச்செய்தேயும், பணிசெய்வது-அடிமைத்தொழில் செய்வது, க்ரஹிணிக்கிறே—, அதுபோலே—, நம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி-ஈச்வர சேஷமென்னுமளவே இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும் நம் பிராட்டிக்கடிமையா யிருக்கும்படி என்று மூலார்த்தம்.

ஆக-கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களெல்லாவற்றாலும், பிரிந்து நிலை-ஈச்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி, இல்லை-கிடையாது என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஆக இச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமாய்விட்டது. இதிலே சதுர்த்தியேறிக்கழியும்.

வ்யா.—(அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா) (அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேணப்ரபாயதா)(அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா) (அநந்யா ஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபாயதா) என்று, ப்ரபாப்ரபாவான்களைப்போலே இருவர்க்கும் ப்ர்தகஸ்த்திதியில்லையென்னுமிடம் இருவர்வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதிறே. (ப்ரஹ்மாணம் புஷ்யந்தீமபி பரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்) (பரஸ்பரம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளார்த்திம் ஜிகதிஷந்) என்கிறவிடத்திலே - ஈஶ்வரனை புஷ்பஸ்த்தாநேயாகவும், பிராட்டியைப் பரிமளஸ்த்தாநேயாகவும் பட்டரருளிச்செய்கையாலே, புஷ்பபரிமளங்களுக்குப்போலே, இருவர்க்கும் ப்ர்தகஸ்த்திதியில்லையென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம்.

இந்தப்ர்தகஸ்த்தித்யபாவத்தை யநுவதித்துக்கொண்டு, இச்சேர்த்தியே சேதநர்க்கு உத்தேஶ்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியையருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமாய்விட்டதென்று.) இச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமெனகையாலே - இவர்களைத் தனியே விரும்புகை உத்தேஶ்யமன்றென்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவண சூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே, அநர்த்தமே பலிக்கும் தனை. இருவரையும் பற்றினாலிறே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப்போலே வாழலாவது.

இனிமேல், இதில்விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகப்ரதமம் விபக்தியினை நிக்ஷேபிக்கிறார் (இதிலே சதுர்த்தியேறிக் கழியுமென்று.)

அ.—ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும் போலே-ப்ரபைக்கும்ப்ரபாவானுக்கும்ப்ர்தகஸ்திதியில்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும்போலே - புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ர்தகஸ்திதியில்லாதாப்போலவும், இருவர்க்கும் ப்ர்தகஸ்திதியில்லையென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம் என்று மூலார்த்தம்.

[ஶ்ருத்யேகயேதி] உன்னுடைய ஐச்வர்யத்தாலும்தநத்தாலும் அந்யஸ்த்ரிகள்போலே நான் ஒன்றாலே வஞ்சிக்கைக்கு சக்யையன்றுகாண், பாஸ்கரனோடு ப்ரபைபோலே ராகவனோடு நான் அநந்யையாயிருப்பேன்.

அநுவாதம்-கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தத்தை மறுபடிசொல்லுகை. ஆக-கீழ்ச்சொன்ன த்ர்ஷ்டாந்தங்களெல்லாவற்றாலும். இச்சேர்த்தி - எம்பெருமானுடையவும் பிராட்டியினுடையவும் சேர்த்தி, உத்தேஶ்யமாய்விட்டது-ப்ராப்யமாய்விட்டதென்று மூலார்த்தம்.

இனி-அகாரார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம். ஏறி உண்டாகி.

மூ.—சதுர்த்தியேறினபடி யென்னென்னில்; நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே. இத்தால் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது. ஶேஷத்வம் து:கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற காண்கிறதெனனில்; அந்தநியமமில்லை, உகந்தவிஷயத்துக்குஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக்காண்கையாலே.

வ்யா.—அதாவது-இவ்வகாரததிலேசதுர்த்தியேறி, (సుపాంసులుక్) (ஸுபாංஸுலுக்) இத்யாதிஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை. விபகத்யந்தரமெல்லாம்கிடக்க, இவ்வகாரததில சதுர்த்தியேறினபடிதா னெஙஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிருர் (சதுாததியேறினபடி யென்னென்னிலெனறு.) அதுககு உத்தரமருளிசசெய்கிருர் (நாராயணபதததுக்கு ஸஙகரஹமாயிருககையாலே யென்று.) அதாவது - இவ்வகாரம சதுர்த்யநதமான நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தியேறிற்றெனகை. இங்ஙனன்றாகில், இரணடுக்கும சஙக்ரஹ விவரணத்வம் ஸித்தியாதிறே. இததாற்சொல்லுகிற வர்ததந்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இத்தால ாஶ்வரனுக்குஶேஷமென்கிறதென்று.) அதாவது - இதுதான் * తాదర్థ్యేచతుర్థీ - தாதர்த்யே சதுர்த்தி யாகையாலே, இச்சதுர்த்தியால் ஈஶ்வரனுககு ஶேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

(సర్వంపరవశందుఃఖమ్) (సేవాశ్వవృత్తిః) (ஸர்வம்பரவசம்து:கம்) (ஸேவாச்வவ்ர்த்தி:)என்கிறலெளகிகநயாயததைக்கொண்டு சேஷத்வத்தை து:கரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும்ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிககிருர் (ஶேஷத்வம து:கரூபமாக வன்றோ நாட்டிற்காண்கிறதென்னில் என்று.)அதுக்குஉத்தரமருளிசசெய்கிருர் (அந்தநியமமிலலையென்று தொடஙகி.)அதாவது-நாடுதன்னிலே, "பணிமின்திருவருள" இத்யாதிப்படியே-அபிமத விஷயததுக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கையாலே, ஶேஷத்வமாகில து:கரூபமாயிருக்குமெனகிற நியமமில்லையென்கை.

அ.—தாதாத்யே-சேஷத்வே. இடம்-அர்த்தம்.

இதிலே-இவ்வகாரத்திலே, சதுர்த்தியேறி - சதுர்த்திவிபகதியேறி, கழியும்-லுப்தமாய்ப்போம் எனறு மூலார்த்தம்.

சதுர்தகி ஏறினபடியென்னென்னில் - விபகத்யந்தரங்களெல்லாம்கிடக்க சதுாத்திவிபக்தி ஏறினபடி யென்னென்னில், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே - விவரணமான நாராயணபதத்துக்கு இந்த அகாரம் ஸஙகரஹமாயிருக்கையாலே என்று மூலார்த்தம்.

இத்தால்-தாதர்த்யத்திலேவந்தஇச்சதுர்த்தியால், ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது-ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்று மூலார்தகம்.

சேஷமாகையாவது-சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுககு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கை.

மூ.—அகாரத்திலே கல்யாணகுணங்களைச்சொல்லுகையாலே, இந்த ஶேஷத்வமும் குணத்தாலேவந்தது. ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்.

வ்யா.—அபிமதவிஷயத்தில் ஶேஷத்வம் ஸுகமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணமடியாக வந்ததாகையாலேயன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார (அகாரத்திலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே, அந்த ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ஈச்வரவிஷயமான இந்தசேஷத்வமும் அந்தகுணங்களடியாக வந்ததென்கை. ஆகையால், இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லை யென்றுகருத்து.

ஆனால், ஔபாதிகமான விது ஸ்வரூபமன்றே யென்ன வருளிச்செய்கிறார(ஶேஷத்வமே யாத்மாவுக்குஸ் வரூபமென்று.) அதாவது-உகந்தவிஷயத்தில் இதின் ஸுகரூபத்வத்துக்கு குணக்ர்தத்வத்தைஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே, அந்தகுணக்ர்தத்வம் இங்குமுண்டென்னுமிடத்துக்குச் சொன்ன விதத்தையொழிய, அர்த்தஸ்த்திதியை நிருபித்தால், (స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్) (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம)

அ—. சேஷத்வம்-பிறர்க்கு சேஷமாயிருக்கை, துக்கரூபமாகவன்றோ - துக்காவஹமாயன்றோ, நாட்டில்காண்கிற தென்னில்- நாடுதன்னிலே காண்கிறதென்னில்என்று சங்காவாக்யார்த்தம்; அந்தநியமமில்லை—; உகந்த விஷயத்துக்கு - அபிமத விஷயத்துக்கு, சேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக் காண்கையாலே, சேஷத்வமாகில் துக்கரூபமா யிருக்குமென்கிற நியமமில்லை என்றுஉத்தரவாக்யார்த்தம்.

அபிமத விஷயத்தில் குணங்களாவன- அநுநயஸம்ச்லேஷாதிகள். ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாணகுணங்களாவன-காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஜ்ஞாநசக்திகள்.

அகாரத்திலே - ஈசவரனுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே, கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே - அந்த ரக்ஷணோப யோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, இந்த சேஷத்வமும - ஈச்வர விஷயமான இந்த சேஷத்வமும, குணத்தாலே வந்தது - அக்குணங்களடியாக வந்ததாகையாலே இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லையென்று மூலார்த்தம.

ஔபாதிகமானவிது - குணோபாதிகமான இந்தசேஷத்வம். ஸ்வரூபன்றே - நித்யனான ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்றே. [స్వత్వమ్- ஸ்வத்வமித்யாதி] ஸ்வத்வம் ஆத்மாவினிடத்தில் உண்டாகாநின்றது, ஸ்வாமித்வம ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே யிராநின்றது; இருவர்க்கும் ஸம்பந்தமிதுவே, மற்றொன்று எனக்கபிமதமன்று.

மூ.—ஶேஷத்வமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை. ஆத்மாபஹாரமாவது - ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினைவு;

வ்யா.—(ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావఞ్చ సదా స్మర)(ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாமயம் ஸ்வபாவம் ச ஸதா ஸ்மர)(దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథా లక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ) (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: - நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச) இத்யாதிகளிலே, இதை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே, ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கை.

ஶேஷத்வமேயென்று அவதரிப்பானேன், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு, அல்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லை என்று.)

ஶேஷத்வமில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தி நடக்கையாலே ஸ்வரூபமழிந்துவிடுமென்னுமதை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேலிரண்டு வாக்யத்தாலே. (ஆத்மாபஹாரமாவது என்று தொடங்கி.) அதாவது, - (యోऽన్యథా సన్తమాత్మానమన్యథా ప్రతిపద్యతే। కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా)(யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே - கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்று ஸர்வபாப மூலமாகச் சொன்ன ஆத்மாபஹாரமாவது - தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வதந்த்ரம் என்கிற ப்ரதிபத்தி;

அ.—உஜ்ஜீவநத்தில் உனக்கு ஆசையுண்டானாலும், உன் ஸத்தைதான் அழியாமல் கிடக்கவேணுமென்று ஆசையுண்டாகிலும், ஆத்மாவினுடைய தாஸ்யத்தையும் ஹரியினுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் ஸ்வபாவமாக நினை. [దాసభూతాః - தாஸபூதா: இதி] ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வத: - தாஸபூதராயிருப்பர்கள், அவர்களுக்கு பந்ததசையிலும் மோக்ஷதசையிலும் வேறொரு ஸ்வரூபமில்லை.

ஶேஷத்வமில்லாதபோது - ஶேஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை - ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தி நடக்கையாலே ஸ்வரூபமில்லையென்று மூலார்த்தம்.

அவதரிப்பானேன் - "ஶேஷத்வமே" என்று ஏவகார விஶிஷ்டமாகச் சொல்லுவானேன். அல்லாதபோது - ஆத்மா எம்பெருமானுக்கு ஶேஷமாகாதபோது. ஸ்வரூபமில்லையோ - ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வஸ்வரூபமில்லையோ.

ஶேஷத்வமில்லாதபோது - ஸ்வவிஷயபகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாதபோது. ஆத்மாபஹாரரூபமான - அஹம், மம என்கிற, ஸ்வரூபமழிந்துவிடும் - ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ ஸ்வரூபமழிந்துவிடும்.

மூ.—ஸ்வதந்த்ரமாம்போதில்லையாய்விடும். ஸ்த்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரமவதாரணார்த்தம். இததால - பிறாக்கு ஶேஷமன்றென்கிறது.

வ்யா.—ஸ்வதநதரமாமளவில், (అసన్నేవ)(அஸந்நேவ) எனகிறபடியே,ஸ்வரூபம இல்லையாயவிடுமென்கை. ஆகையால், ஶேஷத்வமிலலாதபோது ஸ்வரூபமிலலை எனனத்தடடிலலையெனறுகருதது. ஆக-ப்ரகாதயாத்தமானா ஈஶ்வரனுடைய காரணதவமும, தாதவர்த்தமானரக்ஷகதவமும், அர்ததபலததாலவநத ஶ்ரியபதிதவமும், ப்ரதயயவிததமானசேதநஶேஷத்வப்ரதிஸமபந்தியானஶேஷிதவமுமாகிற அகாரார்த்ததததை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான உகாரததுககு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக உபகரமிககிறார் (ஸ்த்தாந ப்ரமாணததாலே உகாரமவதாரணார்த்த மெனறு) அதாவது - (తదేవభూతంతదుభవ్యమాఇదమ్) (ததேவபூதம்ததுபவயமா இதம)'என்றும், (తదేవాగ్నిస్తద్వాయుస్తత్సూర్యస్తదుచన్ద్రమాః) (ததேவாகநிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா꞉) என்றும் இதயாதிகளிலே ஏவகார ஸ்த்தாநததிலே உகாரததை பரயோகிககக் காண்கையாலே, ஸ்ததாந ப்ரமாணததாலே உகாரம் அவதாரணத்தை ஆத்தமாக வுடைத்தாயிருக்குமென்கை.

அவதாரணத்துக்கு ஆத்தம் அயோக வ்யவசசேதமாதல், அந்யயோக வ்யவச்சேதமாதலாகையாலே, இவ்வவதாரணத்தாறசொல்லுகிறதேதென்ன வருளிசசெய்கிறா(இததாலபிறாக்கு ஶேஷமனறெனகிறதென்று.)

அ—ஆகையால் - தனனிடத்திலதனககு சேஷதவஜ்ஞாநமில்லாதபோது, "தனக்குத் தான்சேஷம்" என்கிற பாதிபததிகிடாகையால். ஸ்வரூபம்-ஜ்ஞாநமும், ஆநந்தமும.

அநநதரம-அகாரார்த்தத்தை யருளிசசெயதவநந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான-ப்ரணவததில் மதயமாக்ஷரமான.

ஆத்மாபஹாரமாவது-ஸர்வபாப மூலமாகச்சொன்ன ஆத்மாபஹாரமாவது, ஸ்வதந்த்ரம் என்கிறநினைவு-தன்ஸ்வரூபம்ஸ்வதந்த்ரமென்கிற ப்ரதிபததி; ஸ்வதநத்ரமாம்போது-ஸ்வதந்தரமாமளவில், இல்லையாய்விடும்-"அஸந்நேவ" என்கிறபடியே ஸ்வரூபமில்லையாய்விடுமென்று மூலாரததம்.

(அயோகவ்யவச்சேதமாவது) யோகமாவது - ஸம்பந்தம்; அயோகமாவது-ஸம்பந்தாபாவம. வ்யவசசேதமாவது - போக்குகை. அந்யயோகமாவது—அந்யரோடுண்டான ஸமபந்தம; வ்யவச்சேதமாவது-இல்லையென்கை. ஏவஞ்ச, அயோக வ்யவசசேதமாவது-ஸம்பந்தமுண்டென்கை; அந்யயோகவ்யவச்சேதமாவது-அந்யரோடு ஸம்பந்தமில்லையென்கை,

மூ.—பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.—அதாவது-அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரஶேஷமாகச்சொன்னஇவ்வஸ்து, அந்யாகு ஶேஷமன்றென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை. சதுர்த்தியாலே ஈஶ்வரஶேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே, அந்யஶேஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோவெனனில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ர்ஹ க்ஷேத்ர புத்ர தாஸாதிகள்,வேறேயுஞ்சிலர்க்குஶேஷமாயிருக்கக் காண்கையாலே, அப்படிப்பட்ட அந்யஶேஷத்வம இந்தஸ்தலத்திலு முண்டோவென்று ஒருஶங்கை உதிக்குமிறே. ஆகையாலே, தாத்ஶமான அந்யஶேஷதவம் இங்கில்லையென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உகாரம்.

அங்ஙனன்றிக்கே, இவ்வுகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஶேஷத்வம் சொல்லுகிறதென்பாரு முண்டென்கிறூர் (பெரிய பிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ சொல்லுவர்களென்று.)

அ.—கீழ்-அகாரத்திலே. பிறர்க்கு - அகநீந்த்ராதி தேவர்களுக்கு. சதுர்த்தியாலே ஈச்வரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே - அகாரத்தில் தாதாத்யேவந்த சதுர்த்தியாலே நிருபாதிகமான ஈசவரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகாநிற்கசசெய்தே. அந்யசேஷதவம - நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வம். சேஷமான-ஔபாதிகசேஷமான. சேஷமாயிருகக-உபாதிவசாத சேஷமாயிருக்க. அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷத்வம - ஸோபாதிக அந்யசேஷத்வம போலன்று நிருபாதிக அந்யசேஷத்வம. இந்தஸ்தலததிலும்-தாதர்தயே சதுர்த்தியிலும். உதிககுமிறே-உதிககககூடுமிறே. ஆகையால்-ஸோபாதிகமான அநயசேஷத்வமபோலே நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வமுண்டோ வென்கிற சஙகை உதிக்கையாலே. தாத்ர்சமான அந்யசேஷத்வம் – அப்படிப்பட்ட சஙகாவிஷயமான அந்யசேஷத்வம். இங்கு-இந்தசதுர்த்தியில்.

அங்ஙனன்றிக்கே – உகாரத்தை அவதாரணார்த்தமாக்கி அத்தால் அநயசேஷத்வநிவ்ருத்தியைச சொல்லாதே. இவ்வுகாரத்தாலே-சதுர்த்தியின்மேலான இந்த உகாரததாலே.

இவ்வஸ்துவுக்கு-இவ்வாத்மாவுககு.

இத்தால-அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரசேஷமாகச்சொன்ன ஆத்மவஸ்து, பிறாக்கு சேஷமனறெனகிறது-அந்யாக்கு சேஷமன்று என்னுமிடததைச சொல்லுகிறதென்று மூலார்த்தம்.

வேறேயுஞ சிலாக்கு-உபாதிவசாத் வேறேயுஞ் சிலர்ககு. அப்படிப்பட்ட - ஸோபாதிகமான. இந்தஸ்தலத்திலும் - நிருபாதிகசேஷதவ ப்ரதிபாதகமான இந்தலுப்தசதுர்ததியிலும்.

வ்யா—அதாவது-(अकारश्चित्स्वरूपस्य विष्णोर्वाचक इष्यते-उकारश्चित्स्वरूपायाः श्रियो वाचित धाविदुः-मकारस्तु तयोर्दास इति प्रणवलक्षणम्)(அகாரஞ்சித்ஸ்வரூபஸ்யவிஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே, மகாரஸ்துதயோர்த்தாஸ இதிப்ரணவலக்ஷணம)என்றும,(अकारेणोच्यते विष्णुः सर्वलोकेश्वरो हरिः। उद्धृता विष्णुना लक्ष्मीः उकारेणोच्यते सदा ॥ मकारस्तु तयोर्विप्र श्रीनारायणयोः सदा। आत्मनश्शेषभूतस्य वाचकश्श्रुतिचोदितः) (அகாரேணோச்யதேவிஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேச்வரோஹரிஃ- உத்தர்தாவிஷ்ணுநாலக்ஷ்மீ ருகாரேணோச்யதேஸதா = மகாரஸ்துதயோர்விப்ர ஸ்ரீநாராயணயோஸ்ஸதா - ஆத்மநஶ்ஶேஷபூதஸ்யவாசகஶ்ஶ்ருதிசோதிதஃ) என்றும் இத்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்தரத்திலே, அகாரத்தை பகவத்வாசகமாகவும, உகாரததை லக்ஷமீவாசகமாகவும், மகாரததை ததுபய சேஷபூத ஜீவவாசகமாகவும் சொல்லுகையாலே உகாரததை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷமீவாசகமாகக் கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியார்ககு ஶேஷமெனகிறதென்றும் நிரவஹிப்பர்களென்கை.

அ.—[अकारः-அகாரஇதி]அகாரமானது சித்ஸ்வரூபனான விஷ்ணுவுககுவாசகமாக இசசிககபபடாநினறது,உகாரத்தை சித்ஸ்வரூபையான ஸ்ரீககுவாசகமாக அறியாநின்றார்கள்;மகாரம்அவனுககு தாஸனான ஆதமாவாகச சொல்லபபடுகிறது,இதுப்ரணவத்துக்கு லக்ஷணம்.[अकारेण-அகாரேணேதி]ஸர்வலோகத்துககு மீச்வரனாய் வ்யாபகனான ஹரியானவன் அகாரததாலே சொல்லப்படாநின்றான்; அந்த விஷ்ணுவாலே எப்போதும் திருமார்பிலே தரிககப்பட்டிருககிற லக்ஷ்மியானவள் உகாரத்தாலே சொல்லப்படுகிறாள்; மகாரமானது அந்த ஸ்ரீ நாராயணர்களிருவருக்கும எப்போதும் சேஷபூதனான ஆத்மாவுககு வாசகமாக ச்ருதியிலே சொல்லப்பட்டது. [अग्रतः प्रययौ-அகரதஃபரயயாவிதி]முனனே பெருமாளெழுந்தருளினார், ஸீமதயமையான பிராடடி நடுவே யெழுந்தருளினாள், பின்னேகையும வில்லுமாய்க்கொண்டு இளையபெருமாள் எழுந்தருளினார். இந்தச்லோகததின அர்த்தம், "ப்ரணவம் கால்கொண்டுநடந்தாபபோலே யிருககிறது" என்று பூர்வாசாரயரான சோமாசியாண்டான் நிர்வாஹமாக அருளிச்செயவர்கள்.

இவ்வுகாரத்தால்-லக்ஷமீவாசகமான இவ்வுகாரத்தாலே, பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறது-, என்றுஞ் சொல்லுவர்கள- என்று நிர்வஹிப்பர்கள் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அதிலும் அந்யசேஷத்வம கழிகையேப்ரதாநம். தேவர்க ளுக்குசேஷமானபுரோடாசத்தைநாயக்கிடுமாப்போலே,ஈச்வர சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை

வ்யா.—அத்தைப்பற்றவும் பூர்வயோஜனையேமுக்யமென்னு மத்தை யருளிச்செய்கிறார்(அதிலும் அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநமென்று.) அதாவது - பெரியபிராட்டியாருக்கு சேஷ மாகையாகிற விதிலுங்காட்டில், கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வத் துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநா பேக்ஷிதமென்கை.

அந்யசேஷத்வம் அப்படி க்ரூரமோவென்ன, அதினக்ரௌ ர்யத்தை ஸதாஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக் கென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஆராத்யரான இந்த்ராதி தேவர்க ளுக்கு போக்யதயாசேஷமாகக் கல்பிதமான புரோடாசத்தை தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாமபடி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கிடுமாப்போலே யிருப்பதொன்று, பரபத சேஷியான ஈச்வரனுக்கு சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை யென்கை.

அ.—அத்தைபபற்றவுமென்றது-இப்படிஉகாரத்தைலக்ஷ்மீவாசக மாகக்கொண்டு பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமெனகிறது என்று நிர்வஹிப்பார்கள் என்னுமத்தைபபற்றவும. பூர்வோக்த யோஜனை யென்றது - உகாரத்தை அவதாரணார்த்தவாசகமாகக் கொண்டு பிறர்க்கு சேஷமன்றென்கிற யோஜனை ப்ரதாநாபேக்ஷிதம-அவச யாபேக்ஷிதம.

அப்படிக்ரூரமோ-ஸ்வரூபமான பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷ மென்கிற இவ்வர்த்தத்தை விட்டாகிலும ஸ்வநிஷ்டையைச்சொ ல்லுமபடி அந்யசேஷத்வம் அப்படி க்ரூரமோ. புரோடாசத்தை- தேவதார்த்தமான ஹவிஸ்ஸை. அநர்ஹமான - அயோக்யமான. நிஹீநமாயிருக்கிற-மிகவுமநிகர்ஷ்டமாயிருக்கிற.இடுமாபபோலே- பொகடுமாபபோலே. ஸம்ஸாரிகளுக்கு-ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு.

அதிலும்-பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமாகையாகிற அதிலுங் காட்டில்,அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநம-கீழ்ச்சொன்னபக வச்சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று மூலார்த்தம.

ஆராத்யரான-யஜ்ஞாதி கர்மங்களாலே ஆராத்யரான. புரோ டாசமாவது-ஹவிஸ்ஸு. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்-ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும

ஸூ.—பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம். (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்) என்கையாலே.

வ்யா.—இப்படிக்கரூரமான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்தரீகரிக்கிறார் (பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வங் கழிகையே ப்ரதாநமென்று.) அதாவது - லக்ஷ்மீசேஷத்வத்திலுங்காட்டில் ப்ரதாநம் என்றவளவேயன்று, பகவான்றனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில, அந்யவிஷயத்தில சேஷத்வம கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமெனகை.

இதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர், என்கையாலே என்று.) அதாவது - யமகிங்கரஸம்வாதத்தை திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த (திறம்பேல்மின்கண்டீர்) என்கிறபாட்டிலே பாகவதலக்ஷணஞ் சொல்லுகிறவளவில், (திருவடிதன நாமம மறந்தும புறந்தொழாமாந்தர்) என்று-ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தாரகளாகிலும மற்றொருவிஷயத்தில் சேஷவ்ருத்திபண்ணாதவர்கள், என்றுசொல்லுகையாலேயென்கை.

அ.—இப்படி-கீழச்சொன்னபடியே. இதுக்கு-பகவச்சேஷத்வத்திலுங் காட்டில் அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்கைக்கு. திருவடிதன் நாமம மறந்துமென்றது - திருமந்த்ரத்தை மறந்துமென்றதாய, பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாவிடிலுமென்றபடி.

தேவர்களுக்கு-ஆராத்யரான இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு, சேஷமான-போக்யதயாசேஷமாககல்பிதமான, புரோடாசத்தை - ஹவிஸ்ஸை, நாய்க்கிடுமாப்போலே-தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநார்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கிடுமாபபோலே யிருப்பதொன்று, ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை – ப்ராப்த சேஷியான ஈச்வரனுக்கு சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை, ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை- ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமஹேயரான இந்த்ராதிகளுக்குசேஷமாக்குகை என்று மூலார்த்தம்.

பகவச்சேஷத்வத்திலும் – பகவான்றனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங் காட்டில், அந்யசேஷத்வங்கழிகையே-அந்யவிஷயத்தில சேஷத்வங்கழிகையே, ப்ரதாநம் - இவ்வாத்மாவுக்குப்ரதாநாபேக்ஷிதம என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—இத்தால் - தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தனன்றென்கிறது. மகாரம்,இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய்ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு,ஸ்வஶேஷத்வ பரஶேஷத்வங்களிரண்டும் அந்யஶேஷத்வமாகையாலே, உபயத்தையும்இவ்வுகாரம்கழிக்கிறதென்று சொல்லிநிகமிக்கிறார் (இத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்கிறது என்று.) அதாவது- அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே, அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தனக்கும் உரித்தன்று, தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உரித்தன்று என்னுமிடஞ் சொல்லுகிறதென்கை. ஆக உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மகாரமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (భూతానిచకవర్గేణచవర్గేణేన్ద్రియాణిచ। టవర్గేణతవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయస్తథా॥ మనఃపకారేణైవోక్తం ఫకారేణ త్వహఙ్కృతిః। బకారేణభకారేణ మహాన్ ప్రకృతిరుచ్యతే॥ ఆత్మాతుసమకారేణ పఞ్చవింశః ప్రకీర్తితః)(பூதாநிசகவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணிச-டவர்க்கேண தவர்க்கேணஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா=மநஃபகாரேணைவோக்தம்பகாரேணத்வஹங்க்ருதிஃ-பகாரேண பகாரேணமஹாந்ப்ரக்ருதிருச்யதே)என்கிறபடியே,ப்ராக்ருதியாதி ப்ரக்ருத்யந்தமான இருபத்துநாலுதத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதிபகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும்போலன்றிக்கே (மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், (మజ్ఞానే)(மஜ்ஞாநே) என்கிற தாதுவிலே யாதல்,

---

உபயத்தையும் - ஸ்வசேஷத்வபர சேஷத்வமிரண்டையும். அந்யரில அந்யதமத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலே-பகவதந்யரிலே ஒருவனாயிருக்கை தனக்கு ஸமாநமாகையாலே, உரித்தனன்று-சேஷமாயிருக்கை யோக்யமன்று.

அநந்தரம்-உகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம்.

அவிசிஷ்டமாகையாலே - ஸமாநமாகையாலே. உரித்தன்று- சேஷமன்று.

இத்தால்—அந்யசேஷத்வ நிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தால, தனக்கும்- அந்யரில் அந்யதமனான தனக்கும், பிறர்க்கும் - தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும், சேஷமன்றென்கிறது-சேஷமன்றென்னுமி சொல்லுகிறது என்று மூலார்த்தம்.

அ ரம்-த்விதீயாக்ஷரமான உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்த வ ரம். இருபத்துநாலக்ஷரம்போலன்றிக்கே - அசேதந வாசக இருபத்துநாலக்ஷரம்போலன்றிக்கே.

மூ.—இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம். ஜாதயேகவசநம். இத்தால்-ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில்வயாவ்ர்த்திசொலலிற்றுயிற்று

வயா.—(మనుఅవబోధనే)(மநு அவபோதநே) எனகிறதாதுவிலேயாதல் நிஷ்பநநமாகையாலே, ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருககையாலே, (పఞ్చవింశోయంపురుషః) (పఞ్చవింశఆత్మాభవతి) (பஂசவிஂஶோயஂபுருஷஃ) (பஂசவிஂசஆத்மாபவதி) என்கிறபடியே பஞ்சவிஂஶகனாய்(జ్ఞానాత్మాపురుషః)(விஜ்ஞாநாத்மாபுருஷஃ) (విజ్ఞాతారమరేకేనవిజానీయాత్) (விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமா யிருககிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறதெனகை.

கீழ்ச்சென்ன ஶேஷத்வம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே தரிவிதாதமவர்ககத்தையும், இதிலே சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறா(இதுதானஸமஷ்டிவாசகமென்று.) அதாவது-இப்படி ஆதமவாசகமான இமமகாரநதான் ஆத்மஸமஷ்டிககு வாசகமெனகை.

ஏகவசநம், ஸமஷ்டிவாசகமாமோ வென்கிற ஶஂகையிலே அருளிச்செயகிறார் (ஜாதயேகவசநமென்று.) அதாவது - வரீஹிஸமூஹத்தைச் சொலலுகிறவன, இதொருநெல் எனறால், அந்த ஏகவசநம ஜாதிபரமாமாபபோலே, இதுவும் ஆதமஜாதி பரமான ஏகவசநமென்கை.

இம்மகாரததால், ஆத்மாவினுடைய எவ்வாகாரம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செயகிறா (இததாலென்று தொடஙகி.) அதாவது - பஞ்சவிஂஶாக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமா யிருந்துளள இமமகாரத்தால, ஶேஷத்வாஶ்ரயமாணஆதமா ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூதனாவனென்று, அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில், ஆத்மாவின் வ்யாவ்ர்த்தி சொலலிற்றாயிற்றென்கை.

அ—இப்படி யென்றது-பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வேநவும பஞ்சவிஂஶதிததவத்வேநவும ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபதவேநவும், ஜ்ஞாநாநந்த குணகத்வேநவுமெனறபடி. இமமகாரந்தான-ப்ரணவாவயவமான இம்மகாரநதான.

மகாரம இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், ஜஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலேஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமான ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறதெனறு மூலார்த்தம.

ஸாவஸாதாரணமாகையாலே - ஸ்ர்வாதமஸாதாரணமாகையாலே. தரிவிதாத்மவர்ககததையும்-பத்தமுகதநித்யரூபேண த்ரிவிதாத்மவாககத்தையும். இதிலே-ஆத்மவாசகமான இநதமகாரததிலே.

இதுதான-இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான், ஸமஷ்டிவாசகம-ஆதம ஸமூஹவாசகம்; ஜாத்யேகவசநம் - ஆதமஜாதி பரமான ஏகவசநமெனறு மூலாரத்தம்

அசேதநமான-அசேதநத்ரவ்யஸமூதாயாத்மகமான. வ்யாவ்ர்த்தி சொல்லிறறுயததது-வைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்றாய்தது.

மூ — தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம். மணத்தையும், ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்னத்தையும் விரும்புமாப்போலே, சேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;

வ்யா.—தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம், ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம் என்று தேஹத்திலே அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்கள் நடவா நிற்க, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா, தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதானென்னென்னவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம் என்று.) அதாவது - அநேகஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய அநாத்மத்வத்தை ஸாதித்தருளிக்கொண்டு ஆத்மாவினுடைய தத்வ்யாவ்ருத்தியை தத்த்வசேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

தாமிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாக தத்தர்மமான சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ப்ரணவந்தன்னிலே ப்ரதமம் சேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுவானென் என்கிற சங்கையிலே, அப்படிசொல்லுகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (மணத்தையுமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) அதாவது-மணத்துக்காச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேயும், ஒளிக்காச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும், சேஷத்வத்துக்காச்ரயமென்றாயிற்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;

அ.—இத்தால-இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால், ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று-சேஷத்வாச்ரயமான ஆத்மாஜ்ஞாநாச்ரயபூதனானவனென்று, தேஹத்தில் - அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில், வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து-ஆத்மாவின் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து என்று மூலார்த்தம்.

அஹமர்த்தபூதனை-அஹம்சப்தவாச்யனை அநாத்மத்வம்-ஆத்மலக்ஷணசூந்யத்வம்.

தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி-ஆத்மாவினுடைய அந்த தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தியை, தத்வசேகரத்திலேசொன்னோம்-தத்வசேகரமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலேகண்டு கொள்வது—, என்று மூலார்த்தம்.

தாமிஸ்வரூபம்—ஆத்மஸ்வரூபம். தத்தர்மமான - ஆத்ம தர்மமான.

ப்ராப்தமாயிருக்க - யோக்யமாயிருக்க. ஆதரிக்கிறது-சாஸ்த்ரமும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் ஆதரித்துப்போருகிறது.

அதாவது - இவ்வாக்யத்தாலே சொல்லப்படுகிற அர்த்தமாவது. விரும்புமாப்போலே-ஆதரிக்குமாப்போலே.

மு.—அல்லாதபோது, (உயிரினாற்குறைவிலம்) என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்; அது தோன்ற சேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது. ஆகப்ரணவத்தால்-(கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ) என்கிறபடியே ஜீவபர ஸம்பந்தம் சொல்லிற்று

வ்யா.—சேஷத்வாச்ரயமல்லாதபோது, (உயிரினாலகுறைவிலம்) என்று - பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மாவால் அபேக்ஷையுடையோமல்லோமென்கிறபடியே, த்யாஜ்யனாய விடுமித்தனை. இப்படியிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின் ஊற்றந்தோற்ற, சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச்சொல்லிற்றென்கை. பதத்ரயாத்மகமான இப்ரணவத்தாற் சொல்லித் தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆக வென்றுதொடங்கி) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் ப்ரணவத்தால் கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு என்று-சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், அடியேன் என்று - சேஷத்வாச்ரயவாசியான மகாரத்தில் அர்த்தத்தையும், ஒருவர்க்குரியேனோ என்று - அந்யசேஷத்வநிவர்த்தகமான உகாரார்த்தத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ப்ரணவார்த்தத்தை யநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, ஜீவபரர்களுக்குண்டான சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றென்கை.

அ.—விடுமித்தனை-விட்டுப்போய்விடும். இப்படியிருந்துள்ள-தானில்லாதபோது த்யாஜ்யதயாஸித்திக்கும்படியாயிருந்துள்ள. ஊற்றந்தோற்ற-ஸ்வரூப நிரூபகத்வே ப்ராதாந்யம் தோற்ற.

மணத்தைக்கொண்டு பூவை விரும்புமாபோலேயும்-மணத்துக்கு ஆச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேவும், ஒளியைக்கொண்டு ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும்—ஒளிக்கு ஆச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாபோலேயும், சேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது—சேஷத்வாச்ரயமென்றாயத்து ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறதென்று மூலார்த்தம்.

பதத்ரயாத்மகமான - அகார உகார மகாராத்மகமான. கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் - கீழ் அகார உகார மகாரங்களாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாவற்றாலும்.

அல்லாதபோது-சேஷத்வாச்ரயமல்லாதபோது, "உயிரினாற்குறைவிலம்" என்கிறபடியே-"உயிரினால் குறைவிலம்" என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மா, த்யாஜ்யம் - த்யாஜ்யமாய விடுமித்தனை; அது தோன்ற-அப்படி யிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின் ஊற்றந்தோன்ற, சேஷத்வத்தைச்சொல்லி - சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை—, ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது - ஆத்மாவைச்சொல்லிற்று என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—இததால் (தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணாவு) என்றதாயிறறு. அகாரததாலும, மகாரததாலும் ரக்ஷக னையும, ரக்ஷ்யததையும் சொல்லிற்று;

வ்யா.—இனனமுமபொயகையாருடையதிவ்யஸூகதியாலே ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநம் என்னுமிடநதோற்ற, இநத ஜீவபரஸமபந்தத்தை அருளிச்செய்கிறா(இததால"தாமரையாள் கேள்வன்" எனறு தொடங்கி.) அதாவது - இப்ரணவத்தால, தாமரையாள கேளவன் என்று - அகாரவாசயனாய், ஶேஷத்வ ப்ரதிஸமபந்தியான ஸ்ரீயபபதியையும், ஒருவனையே நோககும் என்று-சதுர்த்யுகாரங்களால சொல்லுகிற அநயார்ஹஶேஷத்வ ப்ரயுக்தமான ஆத்மாவினுடைய தததேகபரதையையும், உணாவு எனறு-அநதஶேஷதவாஶ்ரயமான மகாரததால சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநைக நிரூபணீயனான ஆத்மாவையும் சொல்லுகிற ஸூக்தி யிற்படியே, ஜீவபரஸமபநதம சொல்லிற்றாயிற்றெனகை.

அகாரததில் ப்ரத்யயார்ததப்ரதாநமாக, பரணவாாத்தத்தை யோஜித்தா-கீழ்; அதில-தாத்வர்த்தப்ரதாநமாகப்ரணவத்துக்கு இன்னமு மொருயோஜனை யருளிச்செயகிறார் (அகாரததாலு மென்றுதொடஙகி.) அதாவது - அகாரததாலே ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனைச்சொலலிற்று, மகாரத்தாலே தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்து வைச்சொல்லிற்று;

அ.—ஆக-கீழ்ச்சொன்னவர்ததமெலலாவற்றாலுமாக, பரணவத் தால்-பததரயாதமகமானப்ரணவத்தால்,"கண்ணபுரமொன்றுடை யானுக்கடியேன்ஒருவாககுரியேனோ" எனகிறபடியே-"கண்ணபுர மொன்றுடையானுககடியேன் ஒருவர்ககுரியேனோ" எனறு-பரண வாாத்ததை யநுஸநதித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூகதிப படியே, ஜீவ பரஸம்பநதம சொல்லிற்று-ஜீவபரர்களுக குண்டான சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றெனறு மூலார்த்தம்.

இன்னமும - இதுககுமேலேயும். சேஷத்வபரதிஸம்பநதி-சேஷி. ஜீவபரஸமபநதம்-ஜீவாதம பரமாத்ம ஸமபந்தம.

இததால்-இப்ரணவததால, "தாமரையாள கேள்வனொருவ னையே நோககுமுணர்வு,, என்றதாய்த்து - தாமரையாள கேளவ னொருவனையே நோககுமுணாவு" எனறு சொலலுகிற பொய்கை யாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே ஜீவபரஸம்பந்தம் சொலலிறறாய்த் தென்றுமூலாாததம்.

ப்ரதயயாாத்த ப்ரதாநமாக-சேஷத்வ ப்ரதாநமாக. அதில-அகாரத்திலே. தாத்வாத்த ப்ரதாநமாக- ரக்ஷகத்வ ப்ரதாநமாக. தத்ரக்ஷ்யமான-ஈச்வரரக்ஷ்யமான.

மூ — சதுர்த்தியாலும, உகாரத்தாலும் ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும, பலத்தையும சொல்லிற்று. இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது. உகாரத்தைவிவரிக்கிறது நமஸ்ஸு;

வ்யா — சதுர்த்தியாலே ரக்ஷிக்கிறதற்குபலம் இவ்வாத்மவஸ்து, அந்தலேக்கு அநந்யார்ஹமாக விநியோகப் படுகையாகையாலே, அவ்வநந்யார்ஹ சேஷத்வவாசியான உகாரத்தாலே ரக்ஷணபலத்தைச சொல்லிற்றென்கை ஆக இம்மந்த்ரத்திற் ப்ரதமபதமான ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி மேலிற்பதங்களுக்கும ஆர்த்தம அருளிச்செய்மதாக, மந்த்ரசேஷமும் இதுக்கு விவரணமாயிருக்கும்படியை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது என்று.) "இவ்விடத்தில விவரணமாகிறது, ப்ரஸ்துதமான அர்த்தத்துக்கு உபயுக்தமான அர்த்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு பூர்வோக்தமான ஆர்த்தத்தை விஶதீகரிக்கை" என்று தீபப்ரகாஶத்திலும், "(ఉక్తార్థవిశదీకారయుక్తార్థాన్తరబోధనమ్। మతం వివరణం తత్ర మహితానాం మనీషిణామ్) (உக்தார்த்தவிஶதீகாரயுக்தார்த்தாந்தரபோதநம்-மதம்விவரணம்தத்ர மஹிதாநாம்மநீஷிணாம)" என்று ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிவரணக்ரமம் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தத்திலும, விவரணலக்ஷணத்தை ஜீயரருளிச் செய்தாரிறே.

விவரிக்கிறபடிதா னெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு என்றுதொடங்கி.)

அ. — அகாரத்தால்-ரக்ஷகவாசியான அகாரத்தாலே, ரக்ஷகனைச் சொல்லிற்று - ரக்ஷகனான ஈச்வரனைச் சொல்லிற்று; மகாரத்தால்-மகாரத்தாலே, ரக்ஷ்யத்தைச்சொல்லிற்று-தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச சொல்லிற்று; சதுர்த்தியால-சதுர்த்தியாலே, ரக்ஷணஹேதுவான - ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான, ப்ராப்தியைச்சொல்லிற்று - சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்று; உகாரத்தால்-அநந்யார்ஹவாசியான உகாரத்தாலே, பலத்தைச சொல்லிற்று-ரக்ஷணத்துக்கு பலமான அநந்யார்ஹமாக விநியோகப்படுகையைச சொல்லிற்றென்று மூலார்த்தம.

மேலிற் பதங்களுக்கு - நமஃபத நாராயணபதங்களுக்கு, இதுக்கு-ப்ரதிபாதிதார்த்தமான ப்ரணவத்துக்கு, முந்துறமுன்னம்-முதலிலே, இவ்விடத்தில்-இம்மந்த்ரத்திலே, ப்ரஸ்துதமான-பூர்வம் மூலத்திலே சொல்லப்பட்ட, மஹிதாநாம் - புத்திமான்களான எல்லாராலும்கொண்டாடப்பட்டவர்கள். ஜீயா-வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர்.

எங்ஙனே-எப்படி.

மூ.—அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம்; மகாரத்தை விவரிக்கிறது சதுர்த்தி; நாரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.—அதாவது- அந்யசேஷத்வத்தைக்கழிக்கிறவிடத்தில அந்யரிலே அந்யதமனாகச் சொல்லப்பட்டதன்னைவெளியாகச்சொல்லிக்கழிக்கையாலே, உகாரத்தைவிவரிக்கிறது நமஸ்ஸு; ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனுடையஸ்வரூபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதசேதநாசேதநங்களையும, ரக்ஷணோபயோகியான குணங்களையும, ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும், விஶதமாகச்சொல்லுகையாலே, அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம். (నాకిఞ్చిత్కుర్వతశ్శేషత్వమ్) (நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம) (అకిఞ్చిత్కరస్యశేషత్వానుపపత్తిః) (அகிஞ்சித்கரஸ்யசேஷத்வாநுபபத்தி:) என்கிறபடியே, கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது ஶேஷத்வஸித்தியில்லாமையால், தத்ஸித்திக்குறுப்பான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற சதுர்த்தி ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லுகிற மகாரத்தை விவரிக்கிறது. மகாரவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வம், ஏகரூபத்வம், பஹுத்வம தொடக்கமானவற்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மகாரத்தைவிவரிக்கிறது நாரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள் என்கை.

அ.—அந்யரிலே அந்யதமனாக-அந்யரிலே ஒருவனாக. வெளியாக-வேறாக. கழிக்கையாலே - அந்யரிலே ஒருவனாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வசேஷத்வத்தைக் கழிக்கையாலே. ஸ்வரூபத்தையும- ஸர்வாந்தர்யாமித்வஸர்வவ்யாபகமான ஸ்வரூபத்தையும். குணங்களையும் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும-மாத்ருத்வாதிப்ரகாரத்தையும். தத்ஸித்திக்குறுப்பான-சேஷத்வஸித்திக்குறுப்பான.

வெளியாக-சாப்தமாக. கழிக்கையாலே அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழிக்கையாலே. ரக்ஷகனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும்-ஸமஸ்தவஸ்துசரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கையாகிற ஈசவரஸ்வரூபத்தையும் விசதமாகச்சொல்லுகையாலே - சாபதமாகச் சொல்லுகையாலே. தத்ஸித்திக்குறுப்பான-சேஷத்வஸித்திக்கு ப்ரகாசகமான

இனிமேல் – ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம, ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது – ப்ரணவார்த்தத்தை விவரிக்கிறது;—உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு - உகாரார்த்த விசதமாகச் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸு; மகாரத்தை - மகாரத்தால் சொன்னவார்த்தத்தை, சதுர்த்தி – நாராயணபதோபரிஸ்திதையான சதுர்த்தியானது, விவரிக்கிறது - ப்ரகாசமாகச்சொல்லுகிறது, மகாரத்தை-மகாரார்த்தத்தை, விவரிக்கிறது-விசதமாகச்சொல்லுகிறது, நாரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்-நாரபதமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அடைவேவிவரியாதொழிகிறது விரோதிபோய் அநுபவிக்க வேண்டுகையாலே. நமஸ்ஸு (ந) என்றும், (மஃ) என்றும் இரண்டு பதம். மஃ என்கிறவித்தால - தனக்குரியனென்கிறது; ந என்று - அதனைத்தவிர்க்கிறது; ஆக, நமஃ என்கிறவித்தால் – தனக்குரியனன்றென்கிறது.

வ்யா —அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதே, வ்யுத்க்ரமமாக விவரிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடைவேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதொழிகிறது அகார விவரணமான நாராயணபதத்தில் பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாராதிகள், நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே என்கை. இனி மத்யமபதமான நமஸ்ஸுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, அதில் அவாந்தர பதபேதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நமஸ்ஸு, நஎன்றும், மஃ என்றும் இரண்டுபதம் என்று.)

இவ்விரண்டுபதத்துக்கும் அர்த்தமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மஃஎன்கிறவித்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது, - மஃ என்று - ஷஷ்ட்யந்தமான இம்மகாரத்தால் மகாரவாச்யனான ஆத்மாவுக்கு கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வந்தோற்றுகையாலே, தனக்குரியனென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது; ந என்று - நிஷேதவாசியான நஞ்ஞாலே அத்தைக்கழிக்கிறது என்கை.

உபயபதத்தாலும் சொன்னவர்த்தத்தைச் சேரப்பிடித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆக நமஃ என்கிறவித்தால் - தனக்குரியனன்றென்கிறதென்று) பதக்ரமத்திலே ஆத்தனுசொல்லாதே, வ்யுத்க்ரமமாகச் சொல்லுகிறது, நிஷேத்யத்தைச்சொல்லி நிஷேதிக்கவேண்டுகையாலே.

அ.—நாராயணபதத்தில பகவதநுபவத்துக்கு - நாராயணபதத்திலசொல்லுகிற பகவதநுபவத்துக்கு. அஹங்காரமமகாராதிகள் என்கிறவிடத்தில, ஆதிசப்தத்தாலே – ஸ்வரக்ஷணஸ்வாந்வயத்தைச் சொல்லுகிறது. அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே - ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான நாராயணனை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே.

அடைவே - அக்ஷரக்ரமத்திலே, விவரியாதொழிகிறது - விவரணமாகச் சொல்லாதே போகிறது, விரோதி-பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காராதிகள், போய்-நமஸ்ஸாலே கழியுண்டு போய், அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே-பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே என்று மூலார்த்தம்.

அவாந்தரபேதத்தை-மத்யே உண்டானபதபேதத்தை. கீழ்ச்சொன்ன - ப்ரணவத்தில்சொன்ன. தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வம் – சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்.

மூ.—பிறர்க்குரியனானவனறு தனவைலக்ஷண்யத்தைககாட்டி மீட்கலாம், தனககென்னுமனறு யோகயதையுஙகூடவழியும. இத்தால் - விரோதியைக கழிக்கிறது. விரோதிதான்மூன்று.

வ்யா—க்ரமததிலே சொல்லுமபோது "வீடுமின்முற்றவும" என்னுமாபபோலே நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேதயததைச சொலலு கிறதென்று யோஜிக்கவேணும. அதுதானும் பாந்தபடியிலேஇவா தாமே யருளிச்செயதார்.

தனககும பிறாககு முரிததனறென்று அநயஶேஷதவததை நிஷேதிதத உகாரததை விவரிககிறதாகில், பிறர்க்கு உரித்தனறு என்றததையும விவரியாமல, தனக்குரியனன்று எனறவித்தையே விவரிபபாரென்னெனகிறஶஙகையிலேயருளிசசெயகிறா (பிறாக் குரியனானவன்று என்று தொடஙகி) அதாவது – அநயஶேஷபூத னானவன்று, ஶேஷதவத்துக கிஸைசகையாலே, அந்யரிறகாட்டில் தனககுண்டான ஸாவகாரணதவ, ஸாவரக்ஷகதவ, ஸாவஶேஷி த்வாதியான வைலக்ஷண்யததைககாட்டி அநநிலையிலநினறும மீட்கலாம. தனககுரியன எனறு நிற்குமனறு (ஸ்வஸ்மை) (தவம்மே) என்றால் (மஹ்யம்)(அஹம்மே) எனனுமமொழிய ஶேஷதவததுக கிசையாமையாலே, மீட்கைககு யோகயதையுஙகூட விலலையாய விடுமென்கை.

இநநமஸ்ஸாற் செயகிறஅம்ஶந்தானே தெனனவருளிசசெய் கிறார் (இத்தால விரோதியைக்கழிககிறதெனறு.) அதுதான ஒன்றோபலவோவெனன வருளிசசெயகிறார் (விரோதிதான் மூன்று என்று.)

அ.—அந்யஶேஷபூதனானவனறு - தனக்கன்றிககே, பகவதந் யராய் ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கு ஶேஷபூதனானவனறு இசைகை யாலே-அநுமோதிககையாலே. ஶேஷதவாதியான எஙகிறவிடத தில், ஆதிசபதத்தாலே-ச்ரியஃபதித்வமும ஸமஸ்தகலயாண குணா த்மகத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. அநநிலையில் நின்றும - அநய ஶேஷபூதனாயிருக்குமிருபபிலநினறும.

பிறர்ககுரியனானவன்று - அந்யஶேஷபூதனானவன்று, தன் வைலக்ஷண்யத்தைககாட்டி - அநயரிலகாட்டில ஸாவேசவரனான தனககுண்டானஸர்வகாரணதவஸாவரக்ஷகதவ ஸாவஶேஷித்வாதி யானவைலக்ஷண்யததைககாட்டி, மீட்கலாம - அந்நிலையில் நின றும் மீட்கலாம்; தனககு என்னுமன்று - சேதநன், நான எனக குரியே னென்றிருககுமனறு, யோகயதையுஙகூட - மீட்கைக்கு யோகயதையுஙகூட, அழியும் - இல்லையாயவிடும எனறுமூலா ர்ததம

இந்நமஸ்ஸால்-ஸ்வஸ்வாதந்த்ரய நிவர்த்தகமான இந்த நமஸ் ஸால். செய்கிற அம்சந்தான-செயகிற கார்யந்தான

மூ — அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியும். ஸ்வரூபவிரோதிகழிகையாவது - (யானே நீ யென்னுடைமையும நீயே) என்றிருக்கை.

வயா. — அம்மூன்றுந்தானேதென்னவருளிச் செய்கிறார் (அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும, ப்ராப்ய விரோதியுமென்று.) இததால-பரதமபததிற் சொன்ன ஸ்வரூபத் துககுவிரோதியும், இப்பததில ஆரததமாகவிததிககிற உபா யததுககுவிரோதியும்உத்தரபததிலசொலலுகிற ப்ராபயததுககு விரோதியுமென்கை இநநமஸ்ஸுததானே, காகாக்ஷிநயாயத்தாலே பூர்வோத்தர பதங்களிற் சொலலுகிற ஸ்வரூபப்ராப்யங்களி னுடைய விரோதிகளைக் கழிக்கக் கடவதாயிறே யிருப்பது. இவ்வி ரோதிதரயமும கழிகையாவதுதானேதென்ன, அதுதன்னை அடைவேயருளிச்செய்கிறார் மேல்மூன்றுவாக்யத்தாலே. (ஸ்வ ரூபவிரோதியாகி) அதாவது - ஸ்வரூபத்துககு விரோதி * யானே யென்றனதே என்றிருக்கையாகையாலே; அது கழிகை யாவது, "யானேநீ யென்னுடைமையும நீயே" என்று ஆதமா த்மீயஙகளிரண்டும அததலைக்கு ப்ரகாரதயா சேஷமென்றிருக கையென்கை.

அ. — இததால்-இந்நமஸ்ஸால. பரதமபதத்தில் - திருமந்தரத் தில்பரதமபதமான ப்ரணவததில. ஸ்வரூபத்துககு-லுப்தசதுர்த் தியிற் சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வஸ்வரூபத்துக்கு. இப் பதத்தில - நமஃபதத்தில உபாயத்துககு - பகவானுகிற ஸித்தோ பாயததுக்கு ஆர்த்தமாக ஸித்திககிற - இப்பதததுககு வாக்யார்த் தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியாகிற அர்ததபலத்தாலேஸித திககிற. ப்ராப்யததுக்கு - ப்ராப்யமானபகவதநுபவததுககு. உத் தரபதத்தில் - நமஃபதோததரமான நாராயணபத்தில. காகாக்ஷிந் யாயத்தாலே-காகத்துககு நேத்ரகோளகம ஒன்றாயிருக்கச் செய தேயுமஅதுதானே இரணடுபாரசவத்திலும ஸஞ்சரிககுமாப்போ லேமத்யஸ்தமான பதம்பூர்வோததரபதஙகளோடே அநவயிக்கை. பூர்வோததரபதஙகளில - தனக்கு பூர்வமானப்ரணவததிலும், உததரபதமான நாராயணபதத்திலும்.

அது தன்னை - அவவிரோதிதரய நிவ்ருத்தியை ஸ்வரூபத்து க்கு - ப்ரணவோகதமான அநந்யார்ஹசேஷத்வமாகிற ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்துக்கு. யானே என்தனதே என்றிருக்கையாலே - யான நானே என்றிருக்கையும் இது என்றனதே என்றிருக்கையுமா கையாலே. அது - அவ்விரண்டாகாரமும. யானேநீ என்னுடை மையும நீயே-யானும் நீயே; என்னுடைமையும் நீயே. ஆதமாத் மீயங்கள்-தானும தன்னுடைமையும. அத்தலைககு ப்ரகாரதயா சேஷமென்றிருக்கை யென்கை-சேதநாசேதங்க ளிரண்டும் ஈச்வர னுக்கு சரீரதயா சேஷமாகையாலே தானும் தன்னுடைமையும் அவனுக்குசரீரதயாசேஷமென்றிருக்கையென்றதத்வஸிததிருக்கை

மூ.—உபாய விரோதி கழிகையாவது - (களைவாய் துன்பங் களையா தொழிவாய களைகண்மற்றிலேன்) என்றிருக்கை. ப்ராப்ய விரோதி கழிகையாவது, (மற்றை நங்காமங்கள்மாற்று) என்றிருக்கை. (மஃ)என்கை, ஸ்வரூபநாஶம; (நமஃ) என்கை, ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம.

வ்யா.—(உபாயவிரோதீத்யாதி) அதாவது-உபாயத்துக்கு விரோதிஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமாகையாலே அதுகழிகையாவது களைவாய துன்பங்களையாதொழிவாய களைகணமற்றிலேன் என்று-றுகைதைப்போககுவாய், போக்காதொழிவாய், வேறொரு ரக்ஷக வஸ்துவையுடையேனலலேன் என்றிருககை என்கை. (ப்ராப்ய விரோதீத்யாதி) அதாவது-ப்ராப்யத்துக்குவிரோதி ஸ்வப்ரயோஜநபுத்தியாகையாலே; அதுகழிகையாவது - (மற்றைநங்காமங் கள மாறறு) என்று உனனுகப்புககுப் புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப்போககு எனறிருககை எனகை.

இபபடி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள மூனறுககும் விரோதியாகிறது - இவனுடைய அஹங்கார மமகாரங்களாகை யாலே, அதினுடைய க்ரௌர்யததையும், தந்நிவ்ருத்தியி லுண் டான நனமையையும் அருளிசசெய்கிறார (மஃஎனகை ஸ்வரூப நாஶம், நமஃஎனகை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம என்று.) அதாவது - చేతనస్యయదామమత్వం స్వస్మిన్స్వీయేచవస్తుని। మమఇత్యక్షరద్వంద్వంతదామమత్వస్య వాచకమ్) (சேதநஸ்ய யதாமமத்வம்ஸ்வஸ்மிநஸ்வீயே சவஸ்துநி-மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமமத்வஸ்யவாசகம்) எனகிறபடியே, மஃ- என்கிறவிதிலே ' அஹங்காரமமகாரங்கள் இரண்டுமுண்டாகை யாலே அதிலேஅந்விதனுகை இவவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத் துக்குநாஶம்; நமஃஎனறு அதில் அந்வயமறறிருககை ஸ்வரூபத் துக்கு உஜ்ஜீவநம் என்கை. (ద్వ్యక్షరస్తుభవేన్మృత్యుస్త్ర్యక్షరంబ్రహ్మణః పదమ్। మమేతిద్వ్యక్షరోమృత్యుర్నమమేతిచశాశ్వతమ్)(த்வயக்ஷரஸ்துபவேந்மர் த்யு ஸ்த்ர்யக்ஷரம் ப்ரஹ்மணஃபதம்' - மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யுர் நமமேதிசஶாஶ்வதம்) என்னககடவதிறே.

அ.—உபாயவிரோதி-உபாயாத்யவஸாயத்துககுவிரோதி. களை கண் என்றது - பிடிபபானஇடமாய், ரக்ஷகமெனறபடி. மறறைநங காமங்கள-உனனுடைய அபிமாநததுககு வேறுபட்ட நம்முடைய காமங்கள. இருக்கை-ப்ராாததித்துககொண்டிருக்கை.

இப்படி-முன்சொன்னபடி. அதினுடைய-அஹம்கார மமகார ரங்களினுடைய. மமயம - மமகாரம். உஜ்ஜீவநம் - உத்க்ருஷ்ட ஜீவநம.

மூ —இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும காட்டும். (தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும) எனகையாலே ஸ்ரூபமசொல்லிறறு;(வேங்கடத்துறைவாற்கு நம்) எனகையாலே உபாயம் சொலலிற்று; (அந்திதொழுஞ்சொல) எனகையாலே பலமசொல்லிற்று. உற்றது முனனடியார்ககடிமை எனகிறபடியே-இதிலே பாகவதசேஷதவமும அநுஸந்தேயம.

வ்யா.—இப்படி ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தவிரோதிகளைககழிககிறவளவனறிககே, இந்நமஸ்ஸுதான் ஸ்வரூபாதித்ரயததையும ப்ரகாஶிபபிககுமென்கிறார் (இதுதான் ஸ்வரூபததையும், உபாயத்தையும், பலததையுங காட்டுமென்று.) இதுதன்னை உபபாதிககிறா மேல்மூனறுவாகயததாலே. (தொலைவில்லிமங்கல மித்யாதி.) அதாவது-"தொலைவிலலிமங்கலந்தொழும" எனறு-அவனுகந்தருளின நிலத்தளவுமசெல்ல சேஷமாயிருக்கும்படியைச சொலலுகிறவளவில,தொழும்என்று - நமஸ்காரத்தைசசொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபமசொல்லிறறென்கை (வேங்கடத்திதயாதி.) அதாவது-"வேங்கடத்துறைவாறகுநம" என்று - திருவேஙகடமுடையானுக்கு சேஷம, நான எனக்குரியேனல்லேன எனறு, ஸ்வரக்ஷணததில் பராபதியிலலாத ஸ்வரூபபாரதநதாயத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயமெனனு மிடம ஸித்திக்கையாலே உபாயம சொல்லிறறு எனகை. (அநதிதொழுஞ்சொல்லி தயாதி.) அதாவது -"அநதிதொழுஞசொல்" என்று தாஸ்பரஸமதிசயித்தால், அதினுடைய சரமதசையிலேசொலலககடவ "தொழுஞசொல்" எனறு - நமஶ்ஶபததைச்சொல்லுகையாலே பலம சொல்லிற்றெனகை

இப்பதததில ததீயசேஷத்வமும ஆர்த்தமாக அநுஸந்தேயமாகையாலே, அததை யருளிசசெயகிறா (உறறதுமெனறு தொடஙகி.) அதாவது -(நின்திருவெட்டெழுததுங்கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க கடிமை) என்று - திருமநத்ரங்கற்றத்தால் * நான் உற்றது முனனடியார்க்கடிமை என்னு மிவ்வர்த்தத்திலே எனகிறபடியே, அஹஙகார மமகாரஙகள் நிவ்ர்ததமாய, பகவச்சேஷத்வம உள்ளபடி ப்ரகாஶிககிற இந்நமஸ்ஸிலே, ததகாஷ்ட்டையான பாகவதசேஷத்வமும அநுஸந்திககவேணுமெனகை.

அ.—இபபதத்தில - இநநமஃபததததில். ஆர்ததமாக - ஆர்தத பலததாலே. அதாவது-ததீயபாயந்தமாலலலது ஸ்வரூபஸித்தியில்லாதபகவதநயார்ஹ சேஷதவரூபஆர்ததபலத்தாலேயென்றபடி. உற்றதும-ஊன்றியிருநததும. ததகாஷ்டையான - பகவச்சேஷதவஸீமாபூமியான.

மூ.—இது அகாரத்திலேயென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்; உகாரத்திலேயென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும்;

வ்யா.—இப்படி ஆர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படும்பாகவதஶேஷத்வந்தான், இந்நமஸ்ஸிலன்றிக்கே ஸ்த்தலாந்தரங்களிலே சொல்லுவாருமுண்டாகையாலே, அதையருளிச்செய்கிறார் (இது அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்கள், உகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்களென்று) அதாவது - சதுர்த்தியாலே ஆர்த்தமானவனுடைய பகவச்சேஷத்வத்தைச்சொல்லுகையாலே, பகவச்சேஷத்வ காஷ்ட்டையான இந்தப்பாகவதஶேஷத்வாநுஸந்தாநம் அகாரத்திலே என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள். அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கெல்லை ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக நிற்கையாலே, அநந்யார்ஹத்வ ப்ரதிபாதகமான உகாரத்திலே என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள் என்கை. ஆர்த்தமாகையாலே, அவ்வோஸ்த்தலங்களிலும் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே சொல்லுகையே உசிதமென்று கருத்து.

இந்நமஸ்ஸுக்குப்பூர்வத்திற்பிறந்தப்ரதிபத்தியைப்பற்ற, இதிற்பிறந்த ப்ரதிபத்திக்குண்டான வாசியை யருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்குமென்று தொடங்கி) அதாவது-(स्वरूपं स्वातन्त्र्यं भगवतः)(ஸ்வரூபம்ஸ்வாதந்த்ர்யம்பகவத:)என்கிறபடியே, ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான ஈச்வரன், ஸ்வார்த்தபரனாயே இருக்கும்;

அ.—(உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை)என்கிறபடியே-உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, இதிலே-அஹங்கார மமகாரங்கள் நிவ்ருத்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்த நமஸ்ஸிலே, பாகவத சேஷத்வமும் - தத்காஷ்ட்டையான பாகவத சேஷத்வமும், அநுஸந்தேயம-அநுஸந்திக்கவேணுமென்று மூலார்த்தம.

அவ்வோஸ்தலங்களில் - அகார உகாரங்களில. கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே - அஹங்காரமமகாரங்கள ஸவாஸநமாகக் கழிந்தவிடத்திலே.

பூர்வத்தில் - ப்ரணவத்தில் வாசியை - அதிசயத்தை. இதில் பிறந்த ப்ரதிபத்திக்கு - அஹங்காரமமகாரங்கள நிவ்ருத்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்நமஸ்ஸில் பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு. ஸ்வார்த்தபரனாயேயிருக்கும-ஸ்வப்ரயோஜநபரனாயேயிருக்கும்.

மூ.—அசித்துப் பிறர்க்கேயா யிருக்கும்; ஆத்மா தனக்கும பிறர்க்கும பொதுவாயிருக்குமென்று முற்பட்ட நினைவு: அங்ஙனன்றிக்கே, அசித்தைப்போலே தனக்கேயாக எனைக்கொள்ள வேணுமென்கிறது-நமஸ்ஸால்.

வ்யா.—சைதந்ய ரஹிதமாகையாலே தனக்கே எனகைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே, பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபமா யிருக்கும் அசித்து, பரார்த்தமாயே யிருக்கும்; சதுர்த்தியிற்சொன்ன சேஷத்வத்தையும், மகாரத்திற் சொன்ன ஜ்ஞாதர்த்வத்தையுமுடையனான ஆத்மா ஜ்ஞாதர்த்வபலத்தாலே ஸ்வார்த்ததைக்கும், சேஷத்வத்தாலே பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்திற்பிறந்த ப்ரதிபத்தி; அப்படியன்றிக்கே, பரார்த்ததைகவேஷமான அசித்துப்போலே "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" எனகிறபடியே, அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகங் கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது இந்நமஸ்ஸாலே என்கை.

அ.—சைதந்யரஹிதமாகையாலே-ஜ்ஞாநசூந்யமாகையாலே. பரார்த்தமாயே யிருக்கும்-பரப்ரயோஜநார்த்தமாயே யிருக்கும் உடையனான-ஸ்வரூபமாகவுடையனான. பூர்வபதத்தில்பிறந்த-பூர்வபதமான ப்ரணவத்தில்பிறந்த.

ஈச்வரன்—, தனக்கேயாயிருக்கும்-ஸ்வார்த்தபரனாயிருக்கும்; அசித்து—, பிறர்க்கேயாய்-சைதந்ய ரஹிதமாகையாலே தனக்கு எனகைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே பிறர்க்கேயாய, இருக்கும்-பாரதந்த்ரஸ்வரூபமாயிருக்கும; ஆத்மா-சதுர்த்தியில் சொன்னசேஷத்வத்தையும் மகாரத்தில சொன்ன ஜ்ஞாத்ர்த்வத்தையும் ஸ்வரூபமாக வுடையனான ஆத்மா, தனக்கும் - ஜ்ஞாத்ர்த்வ பலத்தாலே ஸ்வார்த்ததைக்கும, பிறர்க்கும-சேஷத்வத்தாலே பரார்த்ததைக்கும, பொதுவாயிருக்குமென்று—, முற்பட்டநினைவு - இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்தில் பிறந்த ப்ரதிபத்தியென்று மூலார்த்தம.

அப்படியன்றிக்கே - ஸ்வார்த்ததைக்கும பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்கையன்றிக்கே, தனக்கேயாக - அவனுக்காகவுமன்றிக்கே, அவனுக்கும்தனக்குமாகவுமன்றிக்கே அவன்றனக்கேயாக என்றபடி. அத்தலைக்கேரஸமாம்படி - அத்தலைக்கேரஸாவஹமாம்படி. விநியோகங் கொள்ளவேணும் - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும்.

அங்ஙனன்றிக்கே - அப்படியன்றிக்கே, அசித்துப்போலே-பரார்த்ததைகவேஷமான அசித்துப்போலே, தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ள வேணுமென்கிறது - (தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளவேணும்) என்கிறபாசுரப்படியே அத்தலைக்கேரஸமாமபடி விநியோகங்கொள்ளவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறது, நமஸ்ஸால் - இந்த நமஸ்ஸால் என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—அதாவது - போகதஶையில ஈஶ்வரனழிக்கும்போது, நோக்கவேணும் என்றழியாதொழிகை. அழிக்கைக்குஹேது கீழேசொல்லிற்று, மேலுஞ்சொல்லும்.

வ்யா.—"தனக்கேயாக" என்றதை உபபாதிக்கிறார் (அதாவது என்றுதொடங்கி.) இத்தால் - அத்தலைக்கே * ரஸமாக விநியோகப்படுகையாவது, தன்னோடே கலந்துபரிமாறுந்தஶையிலே போக்தாவான ஈச்வரன், "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்டமாயன்" என்கிறபடியே-அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, தன்வ்யாமோஹத்தாலே தாழநின்று பரிமாறி, இத்தலையில் ஶேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது, நம்ஶேஷத்வத்தை நாம் நோக்கவேணும் என்று, நைச்யம்பாவித்து இருயத்து, அவன்போகத்தை அழியாதொழிகையென்கை.

இப்படி, இவனழிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அழிக்கைக்குஹேது என்றுதொடங்கி.) அதாவது- ஈஶ்வரன் மேல்விழுந்து விநியோகங்கொள்ளுகிற தஶையிலே, இவன் நைச்யம்பாவித்திருயத்து, அவன்போகத்தை அழிக்கைக்கு ஹேது, ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கையாலே, கீழே ப்ரணவத்திலே சொல்லிற்று; சதுர்த்தியிலே நிரங்குஶஸ்வபாவனாகச் சொல்லுகையாலே மேலில்பதத்திலும் சொல்லுமென்கை.

அ.—இத்தால-இந்நமஸ்ஸால். அத்தலைக்கேரஸமாக-ஈசுவரனுக்கே உகப்பாக. கலந்துபரிமாறும்தசையிலே-கலக்கிற தசையிலே. தாழநின்று - சேஷத்வத்திலேநின்று பரிமாறி-அநுபவித்து இத்தலையில்-இச்சேதநனிடத்திலே. சேஷத்வத்தை யழிக்கும்போது- இவன் பண்ணும் சேஷவ்ர்த்திக்கு தான் ப்ரதிஸம்பந்தியாகையன்றிக்கே, தான் பண்ணும் சேஷவ்ர்த்திக்கு இவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக்கும்போது. நம்சேஷத்வத்தை நோக்கவேணுமென்று - நாம் பண்ணும் சேஷவ்ர்த்திக்கு அவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக்க வேணுமென்று. நைச்யம்பாவித்திருய்த்து-தன்னுடைய தாழ்ச்சியை அபிநயித்துப்பின்வாங்கி. அவன்போகத்தை- அவன்முகவிகாஸத்தை.

மேல்விழுந்து-வ்யாமோஹத்தாலே ஈசுவரன்சேதநன்மேலே விழுந்து. விநியோகங் கொள்ளுகிறதசையிலே - அநுபவிக்கும் தசையிலே.

இப்படி-நம்சேஷத்வத்தை நாம் நோக்கிக்கொள்ளவேணுமென்று. அழிக்கைக்கு-அவன் போகத்தை யழிக்கைக்கு. மேலில்பதத்திலும்-நாராயணபதத்திலும்.

---

* "ரஸமாம்படி" என்கிறபாடம் அரும்பதத்துக்குச் சேராது.

மூ.—இநநிளைவு பிறநதபோதேகர்தகர்தயன்;

வ்யா —இனிஇ ப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததியினுடையவைபவத தைப பலபடியாகஅருளிசசெய்யாநின்றுகொண்டு, இபபதத்தை நிகமிததருளுகிறார்மேல (இநநிளைவு பிறந்தபோதே கர்தகர்த்யன என்று.)தனககேயாக வெனைககொளளவேணும்என னும் இவ்வத யந்தபாரதந்தாய ப்ரதிபத்தி பிறந்தபோதே, தனனுடைய ஹித த்துககுடலாகச்செயயவேண்டுவதெல்லாம்செய்துதலைககட்டினவ னென்கை.

அ.—அதாவது-அததலைககேரளமாம்படிவிநியோகப்படுகையா வது, போகததசையில் - பரிமாறும்தசையில், ஈச்வரன் அழிக்கும் போது - ஈச்வரன் தன வ்யாமோஹததாலே அசேஷமாயிருநது அநுபவித்து இத்தலையில சேஷத்வத்தை அழிககும்போது, நோ ககவேணுமென்று - நமசேஷத்வத்தை நாம் ரக்ஷித்துககொளள வேணுமென்று நைசயமபாவிதது இருய்த்து, அழியாதொழிகை- அவனபோகத்தை யழியாதொழிகை, என்றுமூலார்த்தம்.

அழிககைக்குஹேது - ஈசவரன் மேல்விழுந்து விநியோகங் கொளளுகிறதசையிலே இவன நைசயமபாவித்து இருயததுஅவ னபோகததை அழிககைககுஹேது, கீழேசொலலிற்று - சேஷத் வமே ஆத்மாவுககு ஸ்வரூபம்'' எனகையாலே ப்ரணவத்திலே சொலலிற்று; மேலுமசொலலும் - சதுர்த்தியிலே கிஙகாஸ்வபாவ னுகச சொல்லுகையாலே மேல் பதத்திலும் சொல்லுமென்று மூலாரத்தம.

இனி என்றது - அவன் இவனை சேஷியாகவைதது விநியோ கமகொள்ளவுமாம, சேஷமாகவைத்து விநியோகம கொளளவு மாம, அதிலொரு நிர்ப்பநதமிலலை, அவன் முகமலாததிககு தவாரமாவதுவே இவனுககு உத்தேச்யமாவது என்னுமபடியான அதயநத பாரதநதர்யம இந்நமஸ்ஸாலே ஸித்திதத வநநதரம. எமபெருமான இவனை சேஷியாகவைகக இசைந்திருககை இவ னுடைய ஸ்வருபமான பாரதநத்ர்யத்துக கெல்லைநிலம், அவன தனனை இவனுககு சேஷமாககுகிறது அவனுடைய நிரஙகுச ஸவாதந்தாயத்துககு எலலை நிலம.

இபபார தநத்ர்ய ப்ரதிபத்தியினுடைய - தன்னை சேஷியாக வைக்க இசையும்படியான இவவத்யந்தபாரதநத்ராயத்தி னுடைய. பல படியாக-அந்வயத்தாலும வ்யதிரேகத்தாலும. இப்பதத்தை- இந்நமஃபதார்த்ததைதை.

ஹிதத்துககு-உபாயத்துக்கென்றபடி.

மூ.—இந்நினைவில்லாதபோது எல்லா துஷ்க்ருதங்களும் க்ருதம்; இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ருதங்களு முண்டு; இதின்றிக்கேயிருக்கப்பண்ணும்யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்;

வ்யா.—(இந்நினைவில்லாதபோது எல்லாதுஷ்க்ருதங்களும் க்ருதமென்று.) இபபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி இல்லாத போது, (కింతేనసక్రుతంపాపంచోరేణాత్మాపహారిణా) (கிம்தேந நக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மா பஹாரிணா) என்கிறபடியே - ஸகலதுஷ்க்ருதங்களும் இவனாலே செய்யப்பட்டதாய் விடுமென்கை

(இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ருதங்களுமுண்டு) என்றது - இது வுண்டாகவே எல்லாஸுக்ருதமும் * உண்டானால் பிறக்கும் ப்ரீதி, ஈஶ்வரனுக்குவிளைகையாலே, இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியிலே ஸகலஸுக்ருதமு முண்டு என்கை. இதின்றிக்கே இருக்கப்பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள் என்றது - இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி யின்றிக்கே

அ.—இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது - இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூப ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி நடக்கையாலே.

இந்நினைவு பிறந்தபோதே - "தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ள வேணும்" என்கிற இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி பிறந்த போதே, க்ருதக்ருத்யன் - தனனுடைய ஹிதத்துக்குடலாகச்செய்ய வேண்டுவதெல்லாஞ் செய்து தலைக்கட்டினவனாவான்; இந்நினைவில்லாதபோது - இப்பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியில்லாதபோது, எல்லா துஷ்க்ருதங்களும க்ருதம் - ஸகல துஷ்க்ருதங்களும் இவனாலே செய்யப்பட்டதாயவிடும என்று மூலார்த்தம்.

இதுண்டாகவே - இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி உண்டாகவே, எல்லாஸுக்ருதமுமுண்டானால் பிறக்கும் ப்ரீதி - பலாபிஸந்திரஹிதங்களாய் பகவத ப்ரீத்யைக ப்ரயோஜநங்களாய் இவனிடத்திலுண்டான ஸகலஸுக்ருதங்களாலும் ரஜஸ்தமோ நிவ்ருத்தித்வாரா ஸத்த்வோத்ரேகத்தால்பிறக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்வாரா பிறக்கும் ப்ரீதி. விளைகையாலே - அபிவ்ருத்தமாகையாலே.

---

* "பண்ணினால்" என்கிறபாடம அரும்பதத்துக்குச் சேராது.

மூ.—இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும்போம, எலலாபலங்களுமுண்டாம்.

வ்யா.—யிருக்கச்செய்தே,ஈஶ்வரப்ரீணநாரத்தமாக இவன்பண்ணுமயாகாதிகாமங்களும், தனபாபவிமோசநாரத்தமாகப்பணணும கர்ச்ச்ரசாந்த்ராயணாதிகளாகிற ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும ஈஶ்வரப்ரீதிககும், ஸ்வபாபவிமோசநததுககு முடலாகாமையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநங்களென்கை.

இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும் போம், எல்லாபலங்களுமுண்டாமென்றது - இந்தபாரதநதாய ப்ரதிபத்தியாலே, ஈஶ்வரன் இவனளவிலே அநுகரஹாதிஶயத்தைப பண்ணுகையால், அவனுடைய நிகரஹாத்மகங்களான ஸகல பாபங்களும்போம; "உனனடியார்க கெனசெய்வனென்றேயிருத்தி" என்கிறபடியே இவனுக்கு எதனைச் செய்வோமென்று மேன்மேலுமுபகரிக்கையாலே, ஸம்ஸாரநிவ்ர்த்திதொடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்திபாயந்தமாக,ஸகலபலங்களுமுண்டாமெனகை.ஆகமத்யமபதாரத்தத்தையருளிச்செயதாராயிறறு.

அ.—ப்ரீணநார்த்தமாக-ப்ரீதிஉண்டாகைக்காக. யாகாதிகள்என்கிறவிடததில், ஆதிசப்தத்தாலே - தாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. சாந்த்ராயணாதிகள் எனகிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - புண்யதீர்த்தஸ்நாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. ஈச்வரப்ரீதிககும் ஸ்வபாபவிமோசநததுககும உடலாகாமையாலே - இவவத்யநத பாரதநத்ர்யப்ரதிபததியால்பிறக்கும ஈச்வரப்ரீதிககும் ஸகலபாபமூலமான ஆத்மாபஹாரமாகிற ஸ்வபாபவிமோசநததுக்கும் உடலாகாமையாலே.

இந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே - இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததிமாத்ரத்தாலே. அநுகரஹாதிசயத்தை - அதிசயிதாநுக்ரஹாதிசயததை. நிகரஹாத்மகங்களான - நிகரஹஸ்ரூபஙகளான. இருததி - இருநதாய.

இதின்றிககேயிருகக-இந்த பாரதந்த்ர்ய பரதிபததியின்றிக்கேயிருககச்செயதே, பண்ணும யஜ்ஞாதிகளும - ஈச்வரப்ரீணநாரததமாக இவன்பணணும் யாகாதிகாமங்களும, ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் - தன்பாபவிமோசநாரததமாகப் பண்ணும காசரசாந்த்ராயணாதிகளான ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்,நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்-ஈச்வரப்ரீதிக்கும ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்; இது தன்னாலே - இந்தபாரதந்த்ர்யப்ரதிபததியாலே, எல்லாபாபங்களும்போம் - ஈச்வரன் இவனளவில அநுக்ரஹாதிசயத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிகரஹாத்மகமான ஸகல பாபங்களுமபோம், எலலாபலங்களுமுண்டாம்-ஸம்ஸாரநிவ்ரத்திதொடக்கமான கைங்கர்ய ப்ராபதி பர்யந்தமாக ஸகலபலஙகளு முண்டாமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—நாராயணன என்றது - நாரஙகளுககு அயநம் என்றபடி. நாரங்களாவன - நிதயவஸ்துககளினுடைய திரள். அவையாவன;— ஜ்ஞாநாநந்தாமலதவாதிகளும, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும,

---

வ்யா.—அநநதரம நாராயணபதார்ததததை யருளிசசெயகிறார (நாராயணனெனறதெனறு தொடஙகி.) அதாவது - நாராயணபதநதான, நாராணும அயநம் யஃ ஸஃ = நாராயணஃ எனறும, நாராஃ அயநமயஸ்ய ஸஃ = நாராயணஃ எனறும, தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹிரூபஸமாஸதவயஸித்தமாகையாலே; அதில் ததபுருஷனில அர்ததததை முநதுற வருளிச செய்கிறார (நாரஙகளுககயநமெனறபடி யெனறு.) நாரஙகளாகிறவைதா - னவையென்ன அருளிசசெயகிறார (நாரஙகளாவன நித்யவஸதுககளினுடைய திரளெனறு.) நாரபதம, நர எனறும, நார எனறும, நாராஃ என்றுமாய, (ரிஙக்ஷயே) எனகிறதாது விலே, ர எனறுபதமாய் - க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைசசொல்லி, நகாரம் அததை நிஷேதித்து, நர என்று - க்ஷயமிலலாத நித்யவஸ்துவைக காட்டி, ஸமூஹாரததததிலே அண்பரதயயமும, ஆதிவர்ததியுமாய், நார; என்று - நித்யவஸ்துஸமூஹததைசசொல்லி, நாராஃ என்று - பஹுவசநமாகையாலே ஸமூஹபாஹுள்யததையும சொல்லுகையால (நிதயவஸ்துககளினுடைய திரள என்கிறார.) இதில, நிதய எனகையாலே – நரஶப்தார்ததமும, வஸ்துககள என்கையாலே - நாரஶபதாரததமும, அவற்றினுடைய திரள் என்கையாலே- பஹுவசநாரத்தமும் சொலலபபடடதிறே. தாதரஶங்களானவைதா னவையெனன அருளிசசெயகிறார் (அவையாவனவெனறுதொடஙகி) ஜ்ஞாநாநநதா மலதவாதிகளாவன- ஸ்வரூபநிரூபகஙகள. ஆதிஶபதததாலே-அநந்ததவததைச் சொலலுகிறது.

ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளாவன—நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கும பரதாநமாயிருநதுளள ஜ்ஞாநஶக்தி பலஐஶ்வர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணஙகள

அ —தாதாசஙகளானவை-நிதயங்களானவை.

ஸ்வரூபநிரூபகஙகள்-தன்னையிட்டே ஸ்வரூபததைநிரூபிக்கும் படியாயிருககிற தர்மஙகள. நிரூபிதஸ்வரூப விசேஷணஙகளான- ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிநிரூபித திவ்யாதமஸ்வரூபக தர்மஙகளான வாதஸலயமாவது - குறறமே நறறமாக இவனை அஙகீகரிககையிறே.

ஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வரூபஜ்ஞாநம். ஆநந்தமாவது-கட்டடங்க அநுகூலமாயிருககை. அமலதவமாவது-ஹேய ப்ரத்யநீகமாயிருககை அநந்ததவமாவது-தேசகாலவஸது பரிச்சேதரஹிதமாயிருககை. நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணஙகளான-கீழ்ச்சொனன ஜ்ஞாநாதிகளாலே நிரூபிதமான ஈச்வரனுடைய திவ்யாதமஸ்வருபத்துககு விசேஷணஙகளான,

மூ.—வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்ய பூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாயச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும்,

வ்யா.—வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிகளாவன - அநந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய, ஸௌஶீல்ய, ஸ்வாமித்வ, ஸௌலப்யாத் யஸங்க்யேய கல்யாண குணவிஶேஷங்கள். திருமேனியாவது - அஸாதாரணமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹம். ஏகவசநம ஜாத்யபிப்ராயமாய், நித்யமான திவ்ய விக்ரஹத்தையும், இச்சிகமாக பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது, ஓரோஸமூஹமா எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது. இதுதான் நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சானபிள்ளை, இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸுஸ்பஷ்டம். காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளாவன - அந்தவிக்ரஹ குணங்களான ஸௌந்தர்ய, ஸௌகுமார்ய, ஸௌகந்த்ய, லாவண்ய, யௌவநாதிகள். திவ்யபூஷணங்களாவன - ஆபரண சூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே, கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத்திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள் திவ்யாயுதங்களாவன - அழகுக்கும், ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கு முடலாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்காத் யஸங்க்யேயாயுதவிஶேஷங்கள். பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாயச்சிமாராவார்- "(శ్రీవల్లభ, ఏవంభూతభూమినీళానాయక)(ஸ்ரீவல்லப, ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக) (దేవిత్వామనునీళయాసహమహీదేవ్యస్సహస్రం తథా) (தேவித்வாமநுநீளயாஸஹமஹீ தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரம்ததா) என்கிறபடியே, ப்ரதாந மஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாக தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும், மற்று மநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும், லக்ஷ்மீ பர்த்தி மஹிஷீவர்க்கங்களும்" என்றிறே ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்தது.

நித்யஸூரிகளாவார்—அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள்.

அ.—அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான - அநந்தஷாட்குண்யாதீநமான. வாத்ஸல்யம் - வத்ஸலத்தின்பக்கல் தேநுவிருக்குமிருப்பு. ஸௌசீல்யம் – உயர்ந்தவர்களோடும் தாழ்ந்தவர்களோடும் புரையறக்கலக்குந் தன்மை. ஸ்வாமித்வம் - தன்னையொழிந்த எல்லா பதார்த்தங்களையும் தன்னதென்றபிமாநிக்கை ஸௌலப்யம் - கிட்ட வெளியனாகை. தத்ஸமாநைகளான - பெரியபிராட்டியார்க்கு ஸமாநைகளான.

மூ.—சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசற்காக்கும முதலிகளும், கணாதிபரும், முக்தரும், பரமாகாஶமும்,

---

வ்யா.—சத்ரசாமராதிகளாவன-கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமரதாலவ்ருந்தப்ருங்கார பதத்க்ரஹாதிகள். திருவாசற்காக்கும் முதலிகளாவார்-சண்டப்ரசண்ட பத்ரஸுபத்ர ஜயவிஜயாதிகள். கணாதிபராவார்-குமுதகுமுதாக்ஷபுண்டரீகவாமந ஶங்குகர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள். முக்தராவார்-"கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே-ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு, நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய், நிகில கைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர்.

(பரமாகாஶமாவது-பஞ்சோபநிஷண்மயமான பரமபதம்; இதுதான் பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே யிருப்பது; ஆகையால் ஸமூஹகணனைக்குவிரோதமில்லை. "பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. ஆக ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளுமென்று தொடங்கி, இவ்வளவும்-ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷங்களான கல்யாணகுணங்களையும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி, பூத்தாப்போலே சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே அருகேயிருந்தநுபவிக்கிற நாய்ச்சிமாரையும், அச்சேர்த்தியிலே யடிமைசெய்கிற நித்யஸூரிகளையும், அவர்களுக்கு கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், இச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோவென்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசல்காக்கும முதலிகளையும், அப்படி மங்களாஶாஸநபரராய் திருப்படைவீட்டுக்கடையக் காவலாயிருக்கும் கணாதிபரையும்,

---

அ.—தாலவ்ருந்தம-திருவாலவட்டம. ப்ருங்காரம்-திருக்காவேரி. பதத்க்ரஹம-திருப்படிக்கம். ஆதிசப்தத்தாலே-ஆஸநஶயநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

பூத்தாப்போலே-கல்பகதருபூத்தாப்போலே. அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான-இவையும் ஆபரணங்களோடு சொல்லலாம்படியான. காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே-ஸ்வயமேவ அநுபவித்து ஆநந்திக்கை யன்றிக்கே. அச்சேர்த்தியிலே-ஈச்வரனும் நாய்ச்சிமாருமான சேர்த்தியிலே. நோக்கும-மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்.

மூ.—ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.

வ்யா.—நித்யஸம்ஸாரராய் அவர்களோடு ஒருகோவையாய் அடிமைசெய்கிற முகத்தையும் அவ்வடிமைக்கு வாத்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை யருளிச் செய்கிறார்மேல். ப்ரக்ருதியாவது - குணத்ரயாத்மகத்ரயா ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ருதி. "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையா யிருக்கும்" என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. பத்தாத்மாக்களாவார் - உமிமெழுகிற் பொன்போலே, இப்ப்ரக்ருதிக்குள்ளே உருமாய்ந்துகிடக்கிற ஆத்மாக்கள். காலமாவது - அஹோராத்ராதி விபாகயுக்தயா ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும் அசித்விசேஷம் "அஹோராத்ராதிவிபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. ஆக இவ்வளவும் - ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லிற்று, மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது - ஸ்வஸ்தானபதார்த்தத்தினுடைய வுத்பத்தி விநாசாத்யந்தாபாவம். ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது - உத்பத்தி விநாசயோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூப லிங்காதிகளுடைய அநந்யதாபாவம்.

இதில மஹதாதிவிகாரங்களாவன - மஹத்தத்வம் தொடங்கி ப்ருதிவிபர்யந்தமாகவுண்டான இருபத்துமூன்றுதத்வமும். அண்டங்களாவன - இம்மஹதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய், (अण्डानां तु सहस्राणां सहस्राण्ययुतानि च) (அண்டாநாம்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச) என்கிறபடியே, அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்டவிசேஷங்கள். அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களாவன - அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவமநுஷ்யதிர்யக் ஸ்தாவரங்கள். ஆக - நாரபதார்த்த மருளிச்செய்தாராயிற்று.

அ.— அவர்களோடு ஒருகோவையாக - நித்யஸூரிகளோடு ஏககோஷ்டியாக. உருமாய்ந்துகிடக்கிற - கரணகளேபரசூந்யராய்க் கிடக்கிற.

உள்ளவற்றை - உள்ள நாரசபதார்த்தங்களை. மூலப்ரக்ருதி - மூலமான ப்ரக்ருதி. மூலமாகையாவது - மஹதாதி பரக்ருத்யந்தமான விகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கை. உருமாய்ந்து - ஸ்வரூபமழிந்து. உத்பத்தி விநாச யோகியாகா நிற்கச்செய்தே - உத்பத்தி விநாசங்களுடைய ஸம்பந்தத்தை உடைத்தாகாநிற்கச் செய்தே. அநந்யதாபாவம் - அதுவேயாயிருக்கை,

மூ —அயநமென்றது - இவற்றுக்காஸ்ரயமென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே, இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம

வ்யா.—மேல்அயநபதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்(அயநமென்றது இவற்றுக்காஸ்ரயமென்றபடி யென்று.) அதாவது-அயநசப்தம ஆஸ்ரயவாசியாகையாலே, இவற்றுக்கு அயநமென்றது-இவற்றுக்காஸ்ரயமென்றபடியென்கை. பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கே இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாமென்று.) அதாவது - இவற்றுக்காஸ்ரயமென்று தத்புருஷனாகச் சொல்லுகையன்றிக்கே, (இவைதன்னை ஆஸ்ரயமாகவுடையன) என்று பஹுவ்ரீஹியாகச் சொல்லவுமாமென்கை.

இவற்றுக்காஸ்ரயம் என்கிறவிடத்தில், குணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், (இவைதன்னை யாஸ்ரயமாகவுடையன்) என்கிறவிடத்தில், குணங்களை யொழியச்சொல்லவேணும். அக்குணங்களுக்கு வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில் ஆத்மாஸ்ரயமும் அநவஸ்த்தையுமாகிற தோஷங்கள் வருகையாலே. "தன்குணங்களிலே ஈசவரன வ்யாபிக்கும்போது குணவிஸிஷ்டனுயே வ்யாபிக்கவேணும், நிர்க்குணமாய் வஸ்துவிராமையாலே; அப்போது, வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபககுணங்களாய், வ்யாபககுணங்களே வ்யாப்யகுணங்களாயறுகையாலே, ஆத்மாஸ்ரய தோஷமாம்;

அ.—இவற்றுக்கு-நித்யவஸ்துக்களுடைய திரளுக்கு. இவைதன்னை-நாரங்களை. வ்யாப்யத்வம-ஆச்ரயம. சொல்லுமளவு-சொல்லும்போது. ஆத்மாச்ரயமாவது - தனக்குத்தானே ஆச்ரயமாயிருக்கை. அதாவது—பரஸ்பராபேக்ஷை. அநவஸ்தையாவது-மேன்மேலன அபேக்ஷா தோஷங்கள வருகையாலே குணங்களை யொழியச் சொல்லவேணும் என்று அந்வயம.

வ்யாபிக்கும்போது-அநுப்ரவிசய வ்யாபிக்கும்போது. நிர்க்குணமாய்-ஸ்வரூப நிரூபககுண ஸூந்யமாயும நிரூபிதஸ்வரூபகுண ஸூந்யமாயும். அப்போது-குணவிசிஷ்டனுக்கு வ்யாப்திசொல்லும் போது. வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபககுணங்களாய்-ஆச்ரயகுணங்களே ஆச்ரயிகுணங்களாய். வ்யாபககுணங்களே வ்யாப்யகுணங்களாய்-ஆச்ரயிகுணங்களே ஆச்ரயகுணங்களாய். அதுக்கு மேலே - ஆத்மாச்ரயமாகிறதோஷமாகைக்குமேலே. ஆத்மாச்ரயரூபதோஷ பரிஹாரார்த்தமாக ஆத்மாச்ரய குணங்களுக்கும் ஆச்ரயிகுணங்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதமங்கீகரிக்கில என்றபடி.

மூ.—இவையிரண்டாலும பலிததது பரத்வ ஸௌலப்யஙகள்

வ்யா —அதுக்குமேலே, தன்குணங்களிலே குணி வ்யாபிககவெ ன்றுபுக்கால், ததாஸ்ரய குணங்களிலும குணிவ்யாபிககவே ணும்; அந்த வ்யாபகனுடைய குணஙகளையும், குணி வ்யாபிகக வேணும. ஆகையாலே, (அநவஸ்தா துஷ்டமாம்) (அநவஸ்தாதுஷ்டமாம) எனறு, இததனை ஸ்பஷ்டமாக ஆச்சானபிளளையருளிச் செய்தாரிறே

இவ்வுபய ஸமாஸத்தாலும், பலிதார்த்தத்தை யருளிசசெய கிறா (இவையிரணடாலுமெனறுதொடஙகி.) அதாவது - நாரங களுககயநம, நாரஙகளை அயநமாக வுடையவன் என்கிற, இவை இரண்டாலும் பலிதத அர்த்தம், தன்னை யொழிநத ஸமஸ்தவஸ் துககளுககும், தான் ஆதாரமாயிருககையாகிற பரத்வமும, இப படி பெரியனானதான ஸகல சேதநா சேதநங்களிலும் தன்னை அமைத்துககொண்டு புக்கிருககையாகிறஸௌலப்யமுமென்கை.

அ:—தன்குணஙகளிலே குணிவ்யாபிக்க வென்றுபுக்காலஸ்வநிஷ்டடஙகளான குணங்களிலே குணிகுணாந்தரவிசிஷ்டனாய் வ்யாபிகக வேணுமென்று ப்ரவேசிததால். ததாச்ரய குணங்களிலும-குணநிஷ்டடஙகளாய வயாப்யகுணபிந்நங்களான குணங்களிலும். ஆகையாலே - குணபேதம சொல்லும்போது பஹுகுண கல்பநம வருகையாலே. அநவஸ்ததாதுஷ்டமாம்-பஹுகுணகல்பநம அநவஸ்தையாகையாலே தோஷயுக்தமாம்.

உபயஸமாஸததாலும்-தத்புருஷனாலும பஹுவ்ரீஹியாலும். இரண்டாலும - இரண்டுஸமாஸததாலும். வஸ்துககளுக்கும்-நாரங்களுக்கும.இபபடி-ஸகலவஸதுக்களுககும்ஆதாரமாமபடி.பெரியனா-விபுவான. தன்னை யமைதது வைதது-விபுவான தன்னை சரீரியாம்படி வைத்து. இவை யிரணடாலும பலிததது பரதவ ஸௌலப்யஙகள எனகிறவிடததில், ததபுருஷனால் - பரத்வமும், பஹுவ்ரீஹியால-ஸௌலபயமு மென்கிற நியமமனறியிலே, தத்புருஷனாலும பரதவஸௌலபயஙகள பலிககும,பஹுவ்ரீஹியாலும்பரதவ ஸௌலப்யஙகள பலிககும் எனறருளிச்செயவர்.

இவையிரணடாலும பலித்தது-நாரஙகளுக்கு அயநம், நாரங்களை அயநமாக வுடையவன் எனகிற இவை யிரண்டாலும பலித்த வர்த்தம, பரதவ ஸௌலப்யஙகள - தன்னை யொழிநத ஸமஸ்த வஸ்துககளுககும தான ஆதாரமாயிருககையாகிற பரத்வமும், இப்படி பெரியனா தான் ஸகல சேதநா சேதநங்களிலும் தனனை யமைத்துக்கொண்டு புகுந்திருக்கையாகிற ஸௌப்யமு மெனறு மூலார்த்தம்.

மூ.—அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம்.

வ்யா.—இன்னமுமொருப்ரகாரத்தாலே, இந்த ஸமாஸத்வயபலிதங்களையருளிச்செய்கிறார் (அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாமென்று) அதாவது-பஹுவ்ரீஹியும், தத்புருஷனுமாகிற உபயஸமாஸத்தாலும் பலித்தது, அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அகிலசேதநாசேதநங்களிலும், அந்தராத்மதயா வஸ்த்திதனாய்க் கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அந்தர்யாமித்வமும், (ఇణ్ణతి) (இண்கதௌ) என்கிறதாது விலேயாதல், (అయగతౌ) (அயகதௌ) என்கிறதாது விலேயாதல் வ்யுத்பந்நமான அயநபதத்தில் கரணவ்யுத்பத்தியாலும், கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ப்ரகாசிதமான உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாமென்கை. பஹுவ்ரீஹியோஜனை சொல்லுகிறவிடத்தில், யோக்யதாநுகுணமாக நாரசப்தத்தை, குணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொண்டாப்போலே, தத்புருஷயோஜனையிலும், அயநசப்தத்தை உபாயோபேயவாசியாகக் கொள்ளுமளவில், யோக்யதாநுகுணமாக நாரசப்தத்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதநவஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொள்ளக்கடவது. (నారస్తీతిసర్వపుంసాం సమూహఃపరికథ్యతే। గతిరాలమ్బనంతస్య తేననారాయణస్స్మృతః) (நாரஸ்த்விதி ஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ: பரிகத்யதே-கதிராலம்பநம் தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ம்ருத:) என்றும், (నారశబ్దేనజీవానాంసమూహః ప్రోచ్యతేబుధైః। తేషామయనభూతత్వాన్నారాయణఇహోచ్యతే) (நாரசப்தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை: - தேஷாமயநபூதத்வாந் நாராயண இஹோச்யதே) என்றும் இத்யாதிகளிலே இவ்வர்த்தம் சொல்லப்பட்டதின்றதிறே,

---

அ.—யோக்யதாநுகுணமாக-சரீரதயா ஆச்ரயமாகைக்கு அநுகுணமாக. தத்புருஷயோஜனையிலும் - "நாராணாம் அயநம்-நாராயணம்" என்கிற யோஜனையிலும். யோக்யதாநுகுணமாக - உபாயாபேக்ஷாநுகுணமாக

[నారస్తు - நாரஸ்த்விதி] இவ்விடத்தில், துகாரம் - அசித்வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது ஆக அசித்வ்யாவ்ருத்தமான ஜீவாத்மஸமூஹம் நாரா: என்று வித்வான்களாலே சொல்லப்படாநின்றது; அந்த நாரத்துக்கு உபேயமாயும் உபாயமாயுமிருக்கையாலே ஸர்வேச்வரன் நாராயணனென்று சொல்லப்படாநின்றான். வித்வான்களாலே, நாரசப்தத்தாலே-ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸமூஹம் சப்தசக்தியாலே சொல்லப்படுகிறது; அந்த நாரசப்தவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு உபாயோபேயமாயிருக்கையாலே இவ்விடத்தில் எம்பெருமான் "நாராயணன்" என்று சொல்லப்படுகிறான் என்று ச்லோகார்த்தம். இவ்வர்த்தம் - யோக்யதாநுகுணமாக நாரசப்தத்தை ஜீவமாத்ரவாசியாகிற இவ்வர்த்தம்.

மூ.—"எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே-ஈஶ்வரனே எல்லா வுறவு முறையுமென்று சொல்லும். நாம் பிறாக்கானவன்றும், அவன் நமக்காயிருக்கும்.

வ்யா.—காமணிவ்யுத்பத்திஸித்தமானபாரப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலும், ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும், பந்துலாபம ப்ராப்யமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வவித பந்துத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாராயண சப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார், "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே-ஈஶ்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமென்று இப்பதத்திலே சொல்லுமென்கை. இப்படி பந்துபூதனையக்கொண்டு, இத்தலைக்கு அவன் செய்யும் தேதென்னவருளிச்

அ.—அந்தர்யாமித்வமும-அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில்சொல்லுகிறபடியே அகிலசேதநாசேதநங்களிலும் அந்தராத்மதயா அவஸ்திதனாய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம் - அயநபதத்தில், கரணவ்யுத்பத்தியாலும்காமணிவ்யுத்பத்தியாலும்ப்ரகாசிதமான உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாமென்று மூலார்த்தம்.

ஸங்கோசமில்லாமையாலே என்றவநந்தரம் (அது) என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும்; அல்லாதபோது இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. அது - கர்மணி வ்யுத்பத்தி ஸித்தமான பாரப்யத்வம். ஸர்வப்ரகார விஶிஷ்டமாகையாலும - மாதர்த்வாதி ஸர்வப்ரகார விஶிஷ்டமாகையாலும. பந்துலாபம ப்ராப்யமாகையாலும் - பந்துலாபம் உத்தேச்யமாகையாலும. இப்பதத்திலே - இவ்வயநபதத்திலே. [எம்பிரானித்யாதி] எம்பிரான - எனக்கு உபகாரகன்; எந்தை - எனக்குத்தமப்பன ; என்னுடைச் சுற்றம - மற்றுமுள்ள என்னுடையபந்துவர்க்கம்; எனக்கரது-எனக்குராஜா; என்னுடைவாணாள் - என்னுடையப்ராணன்.

"எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே-நாராயண சப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றம் எனக்கர சென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே, ஈச்வரனே யெல்லாவுறவு முறையுமென்று சொல்லும்-ஈச்வரனே இவவாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவித பந்துவுமென்று இப்பதத்தில் சொல்லும் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—இராமடமூட்டுவாரைப்போலே, உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டுபோரும்.

செய்கிறார் (நாம் பிறர்க்கானவன்றும், அவன நமக்காயிருக்கு மென்று.) அதாவது-நாம்தன்னோடு ஒட்டற்றுப் பிறர்க்குநல்லரா யிருந்தகாலத்திலும அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்குமென்கை.

இப்படி நாம் அந்யபரரானவன்றும், நமக்கேயாயிருந்து அவன் செய்துபோருமதுதா னேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இராமடமென்று தொடங்கி.) அதாவது - நேர்கொடுநேரே தங்கள்பக்கல்வந்து அபேக்ஷிதங்களைவாங்கி ஜீவியாதே, துர்மாநத் தாலே பட்டினியே திரியுமவர்களையும் விடமாட்டாமையாலே, அசலறியாதபடி ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே, தன்பக்கல்தலைசாயோம என்றுஇச்சேதநர்ஸ்வாதந்த்ர்ய மடித்துத் திரியாநிற்க, இவர்களகண்காணாதபடி அந்தராதமாவாய்க் கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து, இவர்கள ஸத்தையே தொடங்கி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும என்கை. ஆக இந்நாராயணபதத் தாலே-கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஶ்வரனபடிகளை அருளிச் செய்தாராய்த்து.

அ.—இப்படி-ஸாவவிதமான.தனனோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல் லராயிருந்தகாலத்தில - தன்னோடே அநந்யார்ஹ சேஷத்வேந ஸம்பந்தியாமல் ஸம்ஸாரிகளோடே சேஷத்வேநஸம்பந்தித் திருந்தகாலத்திலே. அவன நமக்கு நல்லனா யிருக்குமென்கை-நம் மோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தமுடைய ஈச்வன் நமக்கு நன்மைகளை ஆசாஸித்திருக்கு மெனகை.

நாம் பிறர்க்கானவன்றும்-நாம்தன்னோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல்லராயிருந்தகாலத்திலும, அவன் நமக்காயிருக்கும - அவன நமக்கு நல்லனாயிருக்கும என்று மூலார்த்தம்.

இப்படி-கீழ்ச்சொன்னபடி. நேர்கொடுநேரே-எதிராக. ப்ரத் யக்ஷமாக என்றபடி. ஜீவியாதே-அநுபவியாதே. துர்மாநத்தாலே-அஹங்காரத்தாலே. ராத்ரிமடத்திலே - இராச்சோறிடும ஸத்ரத் திலே. தனபக்கல் தலைசாயோமென்று-தன்னை வணங்குகிறதில்லை யென்று. ஸ்வாதந்த்ர்யமடித்துத் திரியாநிற்க - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை கோஷித்துக்கொண்டு திரியாநிற்க இந்நாராயண பதத்தாலே- சதுர்த்த்யந்தமான நாராயணபதத்திலே. படிகளை-அந்தர்யாமித் வாதி ப்ரகாரங்களை.

இராமட மூட்டுவாரைப்போலே-ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப் பாரைப்போலே தன்பக்கல் தலைசாயோமென்று இச்சேதநர் ஸ்வாதந்த்ர்ய மடித்துத் திரியாநிற்க, உள்ளேபதிகிடந்து-இவர் கள்கண்காணாதபடி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உள்ளே மறைந் திருந்து, ஸத்தையே பிடித்து - இவர்கள்ஸத்தையேதொடங்கி, நோக்கிக்கொண்டுபோரும் - ரக்ஷித்துக் கொண்டு போருமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஆயஎன்கிற இத்தால் — "சென்றாற்குடையாம" என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்யவேணும என்று அபேக்ஷிககிறது. நமஸ்ஸாலே,தனனோடுறவிலலையெனறுவைதது கைஙகர்யத்தை ப்ராாததிக்கக கூடுமோவெனனில்;

வ்யா.—இனி,இதிலவிபகதயர்த்ததாலேகைஙகாயத்தைப்ராாத்திககிறபடியை அருளிச்செயகிறார் (ஆயஎனகிற இததாலெனறு தொடங்கி.) அதாவது - ஆயவென்கிற இந்த சதுர்த்தியாலே - "செனறாற்குடையாம" எனகிறபாட்டிற் சொலலுகிறபடியே - திருவநநதாழவானைப்போலே ஸர்வவித கைஙகர்யஙகளுமசெய்ய வேணுமென்று அபேக்ஷிககிறதென்கை. நமஸ்ஸாலே - தனககெனன வொனறை விருமபுகைககு பராபதியிலலாத அத்யந்தபாரதநதாயம் சொலலியிருகக, இஙகேகைஙகாயத்தைத் தானவிருமபி அபேக்ஷிககை ஸமபவியாதெனறிருககு மவர்கள் பண்ணும ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிககிறார் (நமஸ்ஸாலே தன்னோடு உறவில்லையெனறுவைத்து கைங்காயத்தை ப்ரார்ததிககககூடுமோ வென்னிலென்று.)

அ.—இனி-நாராயணபதார்ததமருளிசசெய்தவநந்தரம்.இதில்-நாராயண சப்த்தத்திலே. விபகதயர்சத்தாலே - சதுர்த்தியாலே.

ஆவிஸ்யுः என்கிற அத்யாஹாரதமான கரியாபததனைக் கடாக்ஷித்து, "எலலா வடிமைகளும செயயவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது" என்றருளிச்செய்கிறார.

ஆயஎன்கிறவித்தால - ஆயஎன்கிற இந்தசதுர்த்தியாலே, சென்றால குடையாம எனகிறபடியே – "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, எல்லாவடிமைகளும செய்ய வேணுமென்றபேக்ஷிககிறது-திருவநந்தாழ்வானைப்போலே ஸர்வவித கைங்காயங்களும செயயவேணுமென்று அபேக்ஷிககிறதெனறு மூலாாததம்.

தனககெனன-ஸ்வார்த்தமாக. ப்ராப்தியில்லாத - ஸம்பந்தமிலலாத. அத்யநத பார தநத்ரயம்-அசிதவதஅத்யந்த பாரதந்த்ர்யம். இஙகே-சதுர்த்தியிலே. விருமபி அபேக்ஷிககை-ப்ரேமபூர்வகமாக அபேக்ஷிக்கை. ஸம்பவியாது - அத்யந்த பாரதநதாயம் ஸ்வரூபவிருததமாகையாலே கூடாதெனறபடி.

நமஸ்ஸாலே-நமஸ்ஸிலே, தன்னோடுறவிலலையென்றுவைத்து-தன்னோடு தனககு ஸமபந்தமில்லையென்று அதயநதபாரதந்த்ரயத்தைச சொல்லியிருகக, கைஙகர்யத்தை-இக்கைங்கர்யத்தை, ப்ரார்த்திகககூடுமோ வென்னில - தான விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவிககுமோ வென்னில் என்றுமூலார்ததம்.

மூ.—"படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே" என்கிற படியே - கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்று, ஸ்வரூபப்ரயுக்தம். ஆகையால், "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு நாம" என்கிற ப்ரார்த்தனையைக்காட்டுகிறது.

வ்யா.—அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (படியாய்க்கிடந்தென்று தொடங்கி.) அதாவது - "படியாய்க்கிடந்துன்பவளவாய் காண்பேனே" என்று, அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையும் சொல்லுகிறபடியே, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, ஸ்வபோக்த்ருத்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாய்க் கொண்டு வந்தேறியானதன்று, சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தல்லது தான் தரியாத படியான தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்ததென்கை.

உக்தத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு, சதுர்த்தியின் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாப்ரகாசகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலென்று தொடங்கி.) அதாவது-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே, ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே, "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று, அடிமையிலொன்றும் நழுவாதபடி ஸகலகைங்கர்யங்களும் செய்யவேண்டும் நாமென்கிற ப்ரார்த்தனையை இச்சதுர்த்தி ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்கை.

இனி, இந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கைக்குறுப்பானப்ராப்யருசியுடையார்படியை அருளிச்செய்கிறார்.

அ.—தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி-சேஷத்வமாகிற தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி. சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தல்லது என்கிறவிடத்தில், அதிசயமாவது-நிரதிசயமாவது-ஸிதகாரம.

"படியாய்க்கிடந்துன்பவளவாய்காண்பேனே" என்கிறபடியே-அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லுகிறபடியே, கைங்கர்யப்ரார்த்தனைவந்தேறியன்று-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை ஸ்வபோக்த்ருத்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாய்க் கொண்டுவந்தேறியானதன்று, ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்-சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தாலல்லது தரியாதபடியான தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்ததென்கை என்று மூலார்த்தம்.

ஆகையால்-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே, - வழுவிலா - அடிமையில் ஒன்றும் நழுவாதபடி, அடிமை-ஸகல கைங்கர்யங்களும், நாம்செய்யவேண்டும் என்கிற - நாம்செய்யவேணுமென்கிற, ப்ரார்த்தனையை—, காட்டுகிறது-ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்று மூலார்த்தம்.

இனி-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைச் சொன்னவநந்தரம். இடைவிடாமல்-மத்யே விச்சேதியாமல். உறுப்பான - யோக்யமான. படியை-ரீதியை.

மூ.—"கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோகண்கள் துஞ்சுதல்" என்கிறபடியே காண்பதற்குமுன்பு உறக்கமில்லை; கண்டால் * ஸதாபஶ்யந்தியாகையாலே உறக்கமில்லை. "பழுதேபலபகலும்போயின" என்று இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்கவிரகில்லை.

வ்யா.—(கண்ணாரக்கண்டு என்று தொடங்கி.) அதாவது-"இமையோர்கள்குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ்செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோகண்கள் துஞ்சுதல்" என்று - நித்யஸூரிகளுடைய திரளானது நிரந்தரம் அநுபவம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனைக் கண்கள் நிறையும்படி கண்டொழியக் கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநின்றவர்களுக்கும், கண்களுறங்குதலுண்டோ என்னுமாபோலே, விஷயத்தைக் காண்பதற்குமுன்பு ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான வுறக்கமில்லை, கண்டகாலத்தில் "𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿" "ஸதாபஶ்யந்தி" என்கிறபடியே ஸதாநுபவம்பண்ணுகையாலே உறக்கமில்லை என்கை. இன்னமும் ஒரு ஹேதுவாலே இவனுக்கு உறக்கமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் (பழுதே என்று தொடங்கி.) அதாவது - "செங்கணடலோத வண்ணரடி - அரவணைமேற்கண்டு தொழுதேன் – பலபகலும – பழுதே-போயினவென்று-அழுதேன்" என்று - விஷயத்தைக்கண்டநுபவித்தவாறே.

அ.—காதலிலே - அபேக்ஷயிலே. நிலைநின்றவர்களுக்கு- நிலையாய் நின்றவர்களுக்கு. உறங்குதல்-நித்ரை.

கண்ணாரக்கண்டுகழிவது-நித்யஸூரிகள் கண்கள்நிறையும்படி கண்டாலொழியக்கழியாதபடியான, காதலுற்றார்க்கும்-காதலிலே நின்றவர்களுக்கும், கண்கள் துஞ்சுதலுண்டோ என்கிறபடியே- கண்களுறங்குதலுண்டோ என்னுமாபோலே, காண்பதற்கு முன்பு-இவ்விஷயத்தைக்காண்பதற்கு முன்பு, உறக்கமில்லை-ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான உறக்கமில்லை; கண்டால்-கண்டகாலத்தில், ஸதாபஶ்யந்தி யாகையாலே - ஸதாநுபவம் பண்ணுகையாலே, உறக்கமில்லை—, என்று மூலார்த்தம்.

இன்னமும்-இதுக்குமேலேயும். [செங்கணித்யாதி] செங்கண்-பரத்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்தகண்களை யுடையவராய், அடலோதவண்ணரடி - ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குடலான பராபிபவந ஸாமர்த்த்யத்தையுடையராய், ஸமுத்ரம்போன்ற காம்பீர்யத்தையும் திருமேனிவாணத்தையு முடையரான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, திருவநந்தாழ்வானுகிறபடுக்கையின் மேலேகண்டுஸேவித்தேன்; இப்படிஸேவிக்கைக்குடலான அநேக திநங்களும் வ்யர்த்தமே போய்த்தே! என்று க்லேஶித்தேனென்று பாசுரார்த்தம்.

மூ — "அன்றுநான்பிறந்திலேன்பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றுநின்றார்களிறே.

வ்யா.—இப்படி யநுபவிக்கைக்குடலான அநேககாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோய்விட்டதே!என்று இழந்தநாளை நினைத்துக்லேசி த்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு மேலுள்ளநாளில்உறக்கம்வரவழியில்லை என்கை.இன்னமும் இவ்விஷயத்தில அறிவுபிறந்தார்க்கு மறக்கப் போகாதென்னுமத்தை இசைவிக்கிறார(அன்று நானென்றுதொட ங்கி.)அதாவது-அவன என்னைப் பெறுகைக்காகத திருப்பதிகளிலே, நிறபதுஇருப்பதுகிடப்பதாகாநிறக,அக்காலத்தில்நானஜ்ஞாநலாப ரூபமான ஜந்மத்தையுடையேனாகபபெற்றிலேன;அந்தஜநம முண டானபின்பு, அவனை ஒருககாலும மறந்திலேன என்றுசொல்லா நின்றார்களிறேயென்கை. ஆக-ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநம்பிறந் தார்படி யிதுவாகையாலே, இந்தகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை யிடைவி டாமல் நடக்குமென்றுகருத்து.

அ —இப்படி-கண்டு. பலபகலும்-அநுபவிசுகைக்குடலானஅநேக காலமெல்லாம்,பழுதேபோயினவென்று-வ்யர்த்தமேபோய்விட்ட தென்று, இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு-இழந்தநாளை நினை த்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு, உறங்கவிரகில்லை - மேலுள்ளநாளில உறக்கம்வர வழியிலலையென்று மூலார்த்தம.

இன்னமும-மேலேயும. இவ்விஷயத்தில அறிவுபிறந்தார்க்கு- ப்ராப்யமான பகவத்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநமபிறந்த வர்களுக்கு. இசைவிக்கிறார் - அறிவிக்கிறார. பெறுகைக்காக-லபிக் கைக்காக. அக்காலத்தில - நிறபது இருப்பது கிடப்பதுசெய் கிறகாலத்திலே. அந்தஜந்மம் - ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜநமம. அவனை - ப்ராப்யனை எமபெருமானை. ஆக - கீழ்ச்சொன்ன ஹே துக்க ளெல்லாவற்றாலும். கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களாவன, — சதுர்த்தியினாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொலலுகையும, கைஙகர்யந்தானில்லாதபோது சேஷத்வமிலலையாமபடி சேஷத் வோபஷ்டம்பகமாயிருக்கையும, இஶ்ஶேஷத்வந்தான ஆத்மா வுக்கு அஸாதாரண நிரூபகமாயிருக்கையும, ஆத்மாதான்நித்யனா யிருக்கையும, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக ப்ராப்யருசி யுடையராயிருக்கையும. ஆக-ப்ரமாணப்ரமேயப்ரமாதாக்களை யரு ளிச்செய்தாராய்த்து.

அன்று - அவன் இவனைப்பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகாநிற்கிறகாலத்திலே, நான் பிறந்தி லேன்-நானஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மத்தைஉடையேனாகப் பெற் றிலேன்; பிறந்தபின்-அந்தஜந்ம முண்டானபினபு, மறந்திலேன என்றுநின்றார்களிறே - அவனை ஒருககாலும மறந்திலேன என்று சொலலாநினறார்களிறே என்று மூலார்த்தம்.

மூ.— இவ்வடிமைதான் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி" எனகிறபடியே,ஸாவதேஸஸாவகால ஸர்வாவஸ்தைகளி லும் அநுவாததிககும்

வ்யா —இனி,இநதகைஙகர்யததுககு தேஸகாலாதிநியமமிலலா மையைஅருளிச்செயகிறா (இவ்வடிமைதான எனறுதொடங்கி.) அதாவது - இவ்வாதமாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷாாத்த மான இநதகைஙகாயநதான், "ஒழிவிலகாலமெலலா முடனாய மன்னி" என்று - ஒழிவில்லாதகாலமெலலாம் - ஸாவதேஸதநி லும் உடனாய் ஸாவாவஸ்த்தையிலும பிரியாது நின்று எனகிற படியே, ஸாவதேஸததிலும், ஸர்வகாலத்திலும், ஸாவாவஸ்தை யிலும நடந்துசெலலுமஎனகை.

பார்யைககு மஙகளஸூத்ரதாரணம், பர்த்தாவுக்கு அநந் யாாஹை என்று காட்டுமாபபோலே, திருமந்த்ரதாரணம்,சேதநர்க்கு பகவதநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாஸகமெனனுமிடம்தோற்ற, இத்தை யொருமங்களஸூத்ரமாக நிரூபித தருளிச்செயகிறா.

அ.—இனி-கைஙகாயபராாததனையை அருளிச்செயதவநந்தரம். இநத கைஙகர்யததுககு-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபததுக்கு நிரூபக மான சேஷதவத்துககு உபஷ்டமபகமாய அதஏவ நித்யப்ராாத் தநாவிஷயமான கைஙகாயததுககு ஸ்வரூபாநுரூபமானஎனறது- சேஷதவபாரதநதாயங்களாகிற ஸ்வரூபாநுரூபம அதஏவ ஸ்வ பரயோஜநத்வஸ்வகர்த்ர்கத்வ புததயகோசரமாய் பரப்ரயோஜந தவைகவேஷமாய் பரநியோஜ்யமெனறபடி. புருஷார்த்த மான - புருஷாாத்தப்ரார்த்தநாவிஷயமான. உடனாய் மன்னிஎன் கையாலே-ஸாவதேசத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும என்கிற வாத் ததனைககாட்டுமோவெனனில; உடனாகையாவது - கூடியிருக்கை யாகையாலும், மனனுதலாவது - ஒருவஸ்து வென்னலாம்படி யிருககையாகையாலும அவனோடே ஏகவஸ்துவென்னலாம்படி கலநதிருக்கும் வஸ்துவுக்கு அவனிருக்கும்தேசத்திலும அவனுக் குண்டாமவஸ்தைகள்தோறும அவனோடு கூடியிருக்கைநியதமா கையாலும "உடனாய்மனனி" என்றால ஸர்வதேச ஸர்வாவஸ்தை களையும காட்டும.

இவவடிமைதான் - இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷாாததமான இந்தகைங்கர்யந்தான, ஒழிவில்காலமெல்லாம்- ஒழிவில்லாதகாலமெலலாம, உடனாய் - ஸாவதேசததிலும் உடன் பட்டவனாய், மனனி - ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாதபடி நின்று, எனகிறபடியே—, ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும—, அநுவாத்திக்கும - நடந்துசெல்லும் எனறு மூலாாததம. பகவதநயார்ஹத்வபரகாசகமென்னுமிடம்தோற்ற - உகாரததிற சொனன பகவதநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகம்என்னுமர்த்தம்தோறற.

மூ.—எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம். இத்தால்-ஈஶ்வரன் ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று ரக்ஷிக்கும் என்கிறது. ஆக, திருமந்த்ரத்தால், எம்பெருமானுக்கே யுரியேனென்றானாம்.

வ்யா.—(எட்டிழையாயென்று தொடங்கி.) அதாவது-பதினாறிழையாய், இரண்டுசரடாயிருக்கும் லௌகிகமங்களஸூத்ரம்போலன்றிக்கே எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே, எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கிற இத்திருமந்த்ரமென்கை.

இப்படி நிரூபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் என்று தொடங்கி.) அதாவது,-இத்தை மங்களஸூத்ரமாகச்சொன்ன இத்தால் ஈஶ்வரன் இத்தோடன்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று கொண்டுரக்ஷிக்குமென்றுசொல்லுகிறதென்கை இனி இம்மந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லி இத்தை நிகமித்தருளுகிறார் (ஆகத்திருமந்த்ரத்தால் என்று தொடங்கி)

அ.—லௌகிகமங்களஸூத்ரம் - லோகத்திலுள்ளாரா தரிக்கும் மங்களஸூத்ரம்.

எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருக்கும் மங்களஸூத்ரம் மதாந்தரஸ்தாபகர்களிலே காணலாம், நம்மாசார்யர்கள், திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் த்விதீயமந்த்ரமாயிருக்கைக்கு ஸ்மாரகமாக வாய்த்து ஒன்பதுவடமான மங்களஸூத்ரத்தை தரிப்பது.

திருமந்த்ரத்தை மங்களஸூத்ரமாக நிரூபித்து அதிலே, த்வயமாகிற அச்சுத்தாலியையும் மூளைத்தாலியையும், வயிரமணிஸ்தானத்திலே மும்பத்திரண்டெழுத்தான சரமஶ்லோகத்தையுஞ் சேர்த்து, ஆத்மாக்களுக்கு அநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகமாகக் கட்டினானென்றருளிச்செய்வர்.

எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம் போலே - எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாயிருக்கும் இத்திருமந்த்ரமென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி - மங்களஸூத்ரமாக. இத்தோடு - இந்த திருமந்த்ரத்தோடே. அந்வயமுடைய - ஆசார்யோபதேசத்வாரா ஸம்பந்தமுடைய. பதியாய் நின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்கும் - தானபெருகநின்று கொண்டு ரக்ஷிக்கும்.

இத்தால் - இத்தை மங்களஸூத்ரமாகச்சொன்னவித்தால், ஈச்வரன் - ஸர்வேச்வரன், ஆத்மாக்களுக்கு - இத்தோடு அந்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்கு, பதியாய் நின்று ரக்ஷிக்குமென்கிறது - பதியாய்க்கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிறது என்று மூலார்த்தம்.

இனி - திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் விஸ்தரேண அர்த்தமருளிச்செய்த வனந்தரம். ப்ரதிபாதிதமான - விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதமான ஸங்க்ரஹித்து - ஸம்க்ஷேபித்து. இத்தை - திருமந்த்ரார்த்தத்தை. நிகமித்தருளுகிறார் - முடிக்கிறார்.

மூ —எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும். ஸர்வசேஷி யான நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவே னாக வேணுமென்றதாயத்து.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—ஆகவென்றது-கீழ் பரக்க அருளிச்செய்த எல்லாவற்றை யும் தொகுத்தருளிச் செய்கிறாரென்னு மிடத்தோற்ற.

(எம்பெருமானுக்கே யுரியேனான நான) இதில எம்பெருமா னுக்கே என்று-சதுர்த்யந்தமான ப்ரதமாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தை யும், அவதாரணத்தாலே - மத்யமாக்ஷரத்தின அர்த்தத்தையும், உரியேனான நான என்று - த்ருதீயாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தையும் சொல்லுகையாலே, ப்ரதமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி.

(எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும்) இதில், எனக் குரியன் என்று - ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரார்த்தத்தையும், அன்றிக்கேயொழிய என்கையாலே - நகாரார்த்தத்தையும், வேணும என்கையாலே - இவ்வாத்தம சேதநனுக்கு ப்ரார்த்தநீய மென்னு மதத்தையும ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மத்யமபதார்த்த த்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும) இதில், ஸர்வ சேஷியான நாராயணனுக்கே என்று - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி யையும, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாசிகையான சதுர்த்தியை யும், (எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும)என்று கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே த்ருதீயபதார்த்தத்தைத் ஸங்க்ரஹித்தபடி. என்றதாயத்து என்றது- என்று சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

விஸ்தரேண அருளிச்செய்தத்தை மீளவும் இப்படி ஸங்க் ரஹித்தருளிச் செய்தது-இத்திருமந்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருமறிந் தநுஸந்திக்கைக்காக.

அ.—ஆக - திருமந்த்ரத்தா லிதயாதிவாக்யத்ரயத்தாலே. ப்ரணவ நமோ நாராயணபதங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்த படியை விசதமாக வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரதமப்ரகர ணார்த்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார்.பரக்க-விஸ்தரமாக.தொகுத்து- சேர்த்து. இதில-கீழ்ச்சொன்ன வாக்யத்தில். எம்பெருமானுக்கு- லுப்தசதுர்த்தியாலே சொல்லப்பட்ட சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி யான சேஷித்வமுடையவனுக்கு.

மீளவும - புநঃ; மறுபடியுமென்றபடி. எல்லாரும் - பஹு ஜ்ஞரும் அல்பஜ்ஞரும். பெண்களும் பேதைகளுமென்றபடியாகவு மாம். ஆகையால - இது தன்னில் சொல்லுகிற வாத்தமென்று தொடங்கி, இவ்வளவும வர-ப்ரபந்தத்தாலே பரக்கவருளிச்செய்த திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்து, எல்லாரும் மந்த்ரார்த்தத்தை எப்போது மநுஸந்திக்கவேணுமென்னும் திரு வுள்ளத்தாலாகையால் என்றபடி. எல்லார்க்கும - ஸர்வவர்ணங்க ளிலுமுள்ள ஸ்த்ரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும.

வ்யா — ஆகையாலே எல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தம்எப்போதும் அநுஸந்தேயம.

பெரிய ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

அ — எப்போதும-அதயயநாநதயயநகாலமினறியிலே நிதயங்களைபபோலே எலலாககாலத்திலுமெனறபடி. எப்போதும என்ற வநந்தரம் (இமமநதரார்த்தம) எனறு கூட்டிககொளளவேணும. அநுஸநதேயம-அநுஸநதிககவேணும.

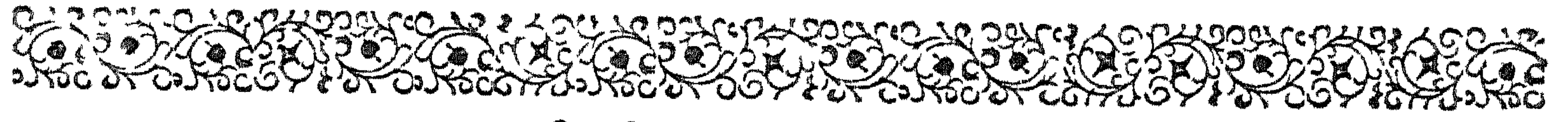
இப்படி யருளிசசெய்ததநால்-நவவித ஸம்பந்தமும் ஸூசிதமாய்த்து; - அகாரததாலே-பிதாபுதரஸம்பநதமும, "அவரக்ஷணே" என்கிறதாதுவாலே-ரக்ஷயரக்ஷக ஸம்பந்தமும, சதுர்த்தியாலே-சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தமும்,உகாரததாலே-பாத்ரபாரயா ஸமபந்தமும, மகாரததாலே - ஜஞாதர்ஜ்ஞேய ஸமபநதமும், நமஸ்ஸாலே - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸமபநதமும, நாராயணபததாலே-சரீரசரீரிஸமபந்தமும, அயநபததாலே - ஆதார ஆதேய ஸம்பந்தமும, ஆயபததாலே - போகதாபோகய ஸமபநதமும், சொலலித தலைககட்டுகிறது. இதில் அகாரம ஸகலசபதத்துககும் காரணமாய ஸர்வரக்ஷகனை எமபெருமானைச சொல்லுகிறது என்றத்தாலே - பிதாபுத்ரஸம்பநதமும, ரக்ஷயரக்ஷக பாவஸமபநதமும், சொல்லிற்றாய்தது = இததால. ஈச்வரனுககு சேஷமென்றததாலே - சேஷத்வ பரதிஸமபந்தியான சேஷியும அர்த்தாத் உகதமாகையாலே சேஷசேஷிபாவ ஸமபநதமும்சொலலிற்றாயிறறு; இததால பிறாக்கு சேஷமனறெனகிறது என்கிறத்தாலே - பர்தாபாரயா ஸமபந்தம் சொலலிறறாய்தது; இததால் ஆத்மாஜ்ஞாதா வெனகையாலே - ஜ்ஞாதாஜ்ஞேய ஸமபநதம சொலலிற்றாயத்து; = இததால் தனககுரிய னன்றென்கிறது என்றததாலே-ஸ்வஸ்வாமி பாவஸமபநதம சொல்லிறறாயத்து;.= நாரங்களுககு அயநமெனறபடி எனகையாலே - ஆதாராதேய ஸமபந்தம் சொல்லிற்றாயதது;=இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம் எனறததாலே-சரீராதமபாவஸமபந்தம சொலலிற்றாயத்து;=ஆயவெனகிற விததால் எனறததாலே — போகதாபோகயஸமபநதம் சொலலிற்றாயதது எனறு கணடுகொளவது.

ஆகதிருமந்தரததால-கீழ்ச்சொன்னவெல்லாவற்றாலுமாக, எம்பெருமானுக்கே உரியேனான நான-எமபெருமானுககே சேஷமான நான, எனககுரியனன்றிககே யொழியவேணும-எனககு சேஷமனறெனறு ஒழியவேணும; ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே-கைங்கர்யப்ரதி ஸமபந்தியான நாராயணனுககே, எல்லாவடிமைகளும் - ஸாவவிதகைஙகாயங்களும, செயயபபெறுவேனுகவேணும-செய்யககடவேனுகவேணும், எனறதாய்த்து-எனறு சொலலிற்றாயத்து எனறு மூலாததம

சுத்தஸத்வம்தொட்டாசார்யர்திருவடிகளேசரணம்.

முமுக்ஷுப்படி - வ்யாகயாநம திருமந்த்ரப்ரகாணம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முமுக்ஷுப்படி — வ்யாக்யாநம்

திவ்யப்ரகரணம்.

அவதாரிகை — ப்ரதமரஹஸ்யமான திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் மத்யமபதத்தாலும் த்ருதீய பதத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட உபாயோபேயங்களை விஸதமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார். முன்பருளிச்செய்த மூன்று ப்ரபந்தத்திலும், திருமந்த்ராநந்தரம் சரமஶ்லோகத்தை அருளிச்செய்து, பின்பு த்வயத்தையருளிச்செய்தவர் இப்போது த்வயத்தை முந்தற அருளிச்செய்வானென்னென்னில், இரண்டு ப்ரகாரமுமருளிச்செய்யலா யிருக்கையாலே. ஆச்சான்பிள்ளை, ஜீயர் முதலானோரும், இப் ப்ரகாரமிறே அருளிச்செய்தது. இவ்விரண்டு ப்ரகாரங்களுக்கும் கருத்தென்னென்னில், சரமஶ்லோகம் முன்னாக த்வயத்தைச் சொல்லுகிறது, வித்யநுஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே, விதிமுன்னாக அநுஷ்டாநத்தைச்சொல்லுகை.

த்வயபிரகரணம்.

அதில்-திருமந்த்ரத்தில். மத்யமபதத்தாலும் த்ருதீயபதத்தாலும்-நமஃபதத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும். ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட-அர்த்தபலத்தாலும் லக்ஷணையாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட. விசதமாக - ஸ்ரீமத்தாகவும் சாப்தமாகவும். மூன்று ப்ரபந்தத்திலும் - ஸ்ரீயஃபதிப்படியிலும் பரந்தபடியிலும், யாத்ருச்சிகப்படியிலும். திருமந்த்ராநந்தரம் - திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தவநந்தரம். சரமசலோகத்தை-சரமச்லோகார்த்தத்தை. த்வயத்தை-த்வயார்த்தத்தை. முந்தற-சரமசலோகார்த்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பு இரண்டுப்ரகாரமும்-சரமச்லோகார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம் த்வயார்த்தமருளிச்செய்கையும், த்வயார்த்தம் முன்னாகசரமச்லோகார்த்தமருளிச்செய்கையும். ஜீயர்-வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயர். இப்ரகாரமிறே-இவ்விரண்டுப்ரகாரமிறே.

சரமச்லோகம்முன்னாக-சரமசலோகாநந்தரம். வித்யநுஷ்டாந ரூபங்களா யிருக்கையாலே - "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று-விதிரூபமாயும், "சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்று அநுஷ்டாந ரூபமாயு மிருக்கையாலே. விதிமுன்னாக-விதிபூர்வகமாக.

அ.—ப்ராப்தமாகையாலும், திருமந்த்ரம்ப்ராப்ய பரமாய, சரமஸ்லோகம் ப்ராபகபரமாய், த்வயம் உபயத்தி னுடையவும் அநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலும. த்வயம்முன்னாக சரமஸ்லோகததைச் சொல்லுகிறது; – திருமந்த்ரததில் மதத்யமத்ருதீய பதங்களுக்கு வாகயதவயம் விவரணமாய், அதுதனக்கு சரமஸ்லோகததில ஆர்த்ததவயம விவரணமா யிருக்குமாகாரததாலே. ஆனபினபு இரண்டுப்ரகாரமும அநுஸந்திககத் தட்டில்லை. அதிலொரு ப்ரகாரததை மூனறு ப்ரபந்தததிலும் அருளிச்செய்தவராகையாலே, மற்றை ப்ரகாரததையும அருளிச்செயயவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி திருமநத் ராத்தம் அருளிச்செயதவநந்தரம, தவயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அதில ப்ரதமததிலே வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக அவஸ்யாபேக்ஷிதமாயுளளவற்றை,

---

அ.—ப்ராப்தமாகையாலும் – க்ரமமாகையாலும உபயத்தினுடையவும் - ப்ராபகத்தினுடையவும ப்ராப்யததினுடையவும். உபாயோபேயங்களிரண்டினுடையவு மென்னவுமாம. அநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமாய் - உபாயஸ்வீகாரத்துக்கும, ப்ராப்யாநுபவரூபகைங்கர்யத்துககும் ப்ரதிபாதகமாய. இருக்கையாலும - சரமச்லோகம முன்னாக த்வயத்தை யருளிச்செயகிறது என்றுகிழோடே அந்வயம.

மத்யமத்ருதீயபதஙகளுககு நமோநாராயண பதங்களுக்கு. வாகயத்வயம-வாக்யதவயாதமகமானத்வயம். அதுதனககு-தவயத்துக்கு. அர்த்தத்வயம-பூர்வோத்தரார்த்தங்கள். இருக்கு மாகாரததாலே - இருககையாலே ஆனபினபு-இரண்டுப்ராகாரமும் கூடினபினபு தட்டில்லை-ஔகதிகமான பாதையிலலை.

அதில் - இரண்டு ப்ரகாரத்திலும். ஒரு ப்ரகாரததை-சரமச்லோகம் முனனாக த்வயார்ததத்தை யருளிச்செய்கையாகிற ப்ராகாரததை. மற்றைப்ரகாரத்தையும-த்வயம் முன்னாக சரமச்லோகமருளிச்செய்கிற ப்ரகாரத்தையும்.

அதில-த்வயார்ததமருளிச்செய்கிறவளவிலே. வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுககு-திருமந்த்ரத்தாலே ஸூசிக்ஷிதனாய வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுககு. ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக-வைஷ்ணவத்வஸித்த்யர்த்தமாக. அவச்யாபேக்ஷிதமா யுள்ளவற்றை - வைஷ்ணவத்வவ்யாப்யங்களாய்அவைஷ்ணவர்பக்கல் கிடையாததுகளாய் வைஷ்ணசிஹ்நங்களா யிருக்கையாலே அவசயாபேக்ஷிதங்களாயுள்ளவற்றை.

மூ.—புறமபுண்டான பற்றுககளையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எமபெருமானையே தஞ்சமெனறு பற்றுகையும்,

---

வ்யா.—ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செயகிறார (புறமபுண்டானபற்றுக களையடையவாஸனையோடேவிடுகையும் என்றுதொடங்கி ஒரு சூர் ணையாலே.) புறமபுணடான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையாவது - (पितॄंमातॄंश्चदारांश्च) (பிதாஂமாதாஂதாராந்) இத் யாதிப்படியே, பாஹ்யவிஷய ஸங்கங்களையடைய மறுவலிடாத படி ஸவாஸநமாகவிடுகை. எமபெருமானையே தஞ்சமெனறு பற் றுகையாவது - வேறொனறுதஞ்சமெனகிற நினைவு கலசாதபடி நிருபாதிகரக்ஷகனை ஸர்வேஶ்வரனையே தஞ்சமாக ஸ்வீகரிககை. இவ்விரண்டு வாகயததாலும், சரமஶ்லோகததில் பூர்வார்த்தத் தின் அர்த்ததைச் சொலலுகிறதாகவுமாம்; எஙஙனேயெனனில;- புறமபுண்டான பற்றுக்களையடைய எனறு - (सर्वधर्मान्) (ஸர்வ தாமாந்) என்கிறபதததின அர்த்தத்தையும், (வாஸனையோடேவிடு கையும்)எனறு - (परित्यज्य) (பரிதயஜ்ய)என்கிறபதத்தின அர்த்தத் தையும,(எம்பெருமானை) என்று -(மாம்) என்கிறபதததின் அர்த் தத்தையும், (ஏ) என்று ஏவகாரததாலே-(ஏக) பதத்தில் அர்த் ததையும, (தஞ்சம்) என்று - (ஶரண) பதததினர்ததததையும், (பற்றுகையும) என்று-(व्रज) (வ்ரஜ)எனகிறபதத்தில்அர்த்தத்தை யும அடைவே சொல்லுகையாலே.

அ.—புறம்புண்டான பறறுககளை-இதரவிஷயஙகளிலுண்டான ப்ராவண்யரூபஸம்பந்தங்களை. அடைய-எல்லாவற்றையும். வாஸ னையாவது-புநஃப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ஸம்ஸ்காரவிசேஷம். இத் யாதிப்படியே-இதயாதியில் சொல்லுகிறபடியே. இவவிடத்தில், த்வயததுககுஅர்ததமருளிசசெயகிறபிளளைலோகாசார்யர், ப்ரதம ததிலே புறமபுணடான பறறுககளைஎனறருளிச்செய்ததும,வ்யாக் யாதாவான பெரியஜீயர், "புறமபுணடான பற்றுககளை" என்று தொடஙகி வாகயஙகளுககு அர்ததமருளிசசெயகிறபோது உதாஹ ரணமாக, "पितॄंमातॄंश्चदारांश्च" "பிதாஂமாதாஂ தாராந" என்கிற வசநததை யருளிச்செயததும், உடையவர் சரணாகதிகத்யததிலே, "பிதாஂமாதாஂ தாராந" என்கிறவசநத்தை ப்ரதமத்திலே உதா ஹரிததருளுகையாலே; இதுவும சரணாகதி பரகரணமாகை யாலே, அதினர்ததததை "புறமபுண்டான பற்றுககளை என்கிற சூர்ணையாலே யருளிச்செய்தாரென்று தோனறுகைக்காக.

மறுவலிடாதபடி–புநரங்குரமவாராதபடி.ஸவாஸநமாக-ப்ராமா திகவிஷயாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவான வாஸனையோடேகூட. வேறொன்று தஞ்சமென்கிற நினைவு - ஈசவரவ்யதிரிக்தஉபாயங்க ளிலே உபாய ப்ரதிபததி. கலசாதபடி-கலவாதபடி. தஞ்சமாக ஸ்வீகரிககை-உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கை. அடைவே - கரமமாக.

ரூ.—பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்குத் த்வரிக்கையும், இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ராவணனாய் குணாநுபவகைங்கர்யங்களே போதுபோக்காகையும்,

---

வ்யா.—பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையாவது-உபாய பல்குத்வமும், உத்தேஸ்யதுர்லபத்வமும், ஸ்வகததோஷபூயஸ்த்வமுமடியாகவரும் ஸங்காத்ரயமுமின்றிக்கே, பலம் தப்பாமல் ஸித்திக்குமென்று விஸ்வஸித்திருக்கை. *பேற்றுக்குத்த்வரிக்கையாவது - இப்படி விஸ்வஸித்துப் பேறு ஸித்தித்தபோது காண்கிறோமென்றிருக்கை யன்றிக்கே, "மாகவைகுந்தங் காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்," "தாவிவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ" என்கிறபடியே, க்ரமப்ராப்தி பற்றாமற் பதறுகை. ஆக, இவை யிரண்டாலும் - உபாயோபேயாதிகாராபேக்ஷிதங்களான மஹாவிஸ்வாஸத்தையும், ப்ராப்யத்வரையையும் சொல்லுகிறது.

இருக்கும் நாள் உகந்தருளினநிலங்களிலேப்ராவணனாய்குணாநுபவகைங்கர்யங்களே போதுபோக்காகையாவது - பரமபதத்திலே போய் பகவதநுபவகைங்கர்யங்களைப் பண்ணுகையாகிறபேற்றில் த்வரை நடவாநிற்கச் செய்தேயும், இஸ்ஸரீரத்தோடே யிருக்கும் நாள் "தானுகந்தவூர்" என்கிறபடியே - ஸர்வேஸ்வரன் உகந்து வர்த்திக்கிற திவ்யதேஸங்களிலே, * கண்டியூரரங்கம்மெய்யங்கச்சி பேர்மல்லையென்று மண்டுகையாகிற ப்ராவண்யத்தையுடையனாய், அவ்வோ திவ்யதேஸங்களிலே நிற்கிறவனுடைய கல்யாண குணாநுபவமும், அதடியாகக்கரணத்ரயத்தாலும்,

---

அ.—உபாயபல்குத்வமாவது-ஒருக்கால அநுஷ்டிக்குமதாயிருக்கை. உத்தேச்யதுர்லபத்வமாவது- ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் துர்லபமாயிருக்கை. சங்காத்ரயமுமின்றிக்கே - பூர்வோக்த சங்காத்ரயமுமின்றிக்கே; - ஸ்ரீயப்பதித்வத்தை யநுஸந்திக்க ஸ்வகததோஷபூயஸ்த்வத்தைக்கண்டு அஞ்சவேண்டா; நிருபாதிக ஸர்வஸ்வாமித்வத்தையநுஸந்திக்க உத்தேச்ய துர்லபத்வங்கண்டு அஞ்சவேண்டா; நாராயணத்வத்தைக்கண்டு உபாயபல்குத்வத்துக்கு அஞ்சவேண்டா. நாராயணத்வத்தைக்கண்டு என்றது - அயநபதத்தில சாமணி வ்யுத்பத்திஸித்தமான அர்த்தத்தைக்கண்டென்றபடி.

இவையிரண்டாலும்-பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும் பேற்றுக்குத்வரிக்கையுமாகிற இரண்டுவாக்யத்தாலும். உபாயாதிகார்யபேக்ஷிதம்-மஹாவிச்வாஸம்; உபேயாதிகார்யபேக்ஷிதம்-ப்ராப்யத்வரை. அதிகாராபேக்ஷிதங்களான-அதிகாரிகளாலே விரும்பப்பட்ட. தானுகந்த - தானுயுகந்த. அவ்வோ - அந்தந்த அதடியாக-கல்யாணகுணாநுபவமடியாக. கரணத்ரயத்தாலும்-மநோவாக்காயரூபமான கரணத்ரயத்தாலும்.

மூ.—இப்படி யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையும், திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகையும்,

---

வயா.—அவன்விஷயத்திற் பண்ணுங் கைங்கர்யமுமே காலக்ஷேபவிஷயமாம்படியிருக்கை

இப்படி யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையாவது-கீழ்ச்சொன்ன இவ்வாகாரங்க ளெல்லா முடையராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், இந்தளத்திலே தாமரைபூத்தாப்போலே இந்தவிபூதியிலே இங்ஙனேயிருப்பார் சிலருண்டாவதே! என்று அவர்கள்வைபவத்தை யறிந்து அவர்களளவில் ப்ரீதியுக்தனாயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவையெல்லாமுண்டானாலும் உண்டாக அரிதாயிருப்பதொன்றிறேயிது.

திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலுமநியதனாகையாவது-மந்த்ராந்தரங்களினுடைய அருகு மறந்தும்போகாதே த்யாஜ்யோபாதேயங்களைத் தெளியவறிவிக்கும் திருமந்த்ரத்திலும், அதினர்த்தத்துக்கு விவரணமான த்வயத்திலும நிஷ்டனாயிருக்கை.

அ.—கைங்கர்யமுமேகாலக்ஷேபவிஷயமாம்படி-மற்றொன்றால் போதுபோக்குகை யன்றிக்கே கைங்கர்யமுமேகாலயாபநத்துக்கு விஷயமாமபடி யிருக்கை.

கீழ்ச்சொன்ன-புறம்புண்டானபற்றுக்களை என்று தொடங்கி இவ்வளவுமவரச் சொன்ன இவ்வாகாரங்களையெல்லாம்-ஸர்வதர்ம பரித்யாக பூர்வகமாக எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றுகையும, விச்வாஸ பாஹுள்யமும், ப்ராப்யத்வரையும், திவ்யதேசங்களில் ப்ராவண்யமும, அங்குள்ள எம்பெருமானுடைய குணாநுபவகைங்கர்யங்களுமே பொழுதுபோக்காகையுமாகிற ஆகாரங்களையெல்லாம. இந்தளத்திலே-கும்பிட்டியிலே. இவ்விபூதியிலே-அஹங்காரமமகாரவர்த்தகமான இவ்விபூதியிலே இங்ஙனே யிருப்பார் - கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையராயிருப்பார. சிலருண்டாவதே!என்கையாலே-அதிகாரிகளுடைய தௌர்லப்யமும் ப்ரார்த்தநீயத்வமும் தோற்றுகிறது. வைபவத்தை - ஜ்ஞாநவைபவத்தை; அவர்களளவிலுண்டான பகவத்விஷயீகார வைபவத்தை என்னவுமாம். அவர்களளவில் - அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்விஷயத்தில். ப்ரீதியுக்தனா யிருக்கை-அஸூயையின்றிக்கே ப்ரேமயுக்தனாயிருக்கை.

அருகும்-ஸமீபத்திலேயும். (த்யாஜ்யோபாதேயங்களை)த்யாஜ்யங்களாவன - ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும, கைங்கர்யத்திலே ஸ்வப்ரயோஜநத்வபுத்தியும்; உபாதேயங்களாவன - பகவதேகோபாயத்வமும், தத்விஷயகைங்கர்யமும்.

மூ.—ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையும், ஆசார்யன் பக்கலி லும் எம்பெருமான் பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையும், ஜ்ஞாநமும், விரக்தியும், ஶாந்தியுமுடையனாயிருக்கும் பரமஸாத்வி கனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையும்,

---

வ்யா.—ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையாவது - கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம் உபதேஶத்தாலே தனக்குண்டாக்கின ஆசார் யவிஷயத்தில், (𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍌) (யஸ்யதேவே பராபக்திர்யதாதேவே ததாகுரௌ) என்கிறபடியே ப்ரேமம் அதிஶயித்திருக்கை. ஆசார்யன் பக்கலிலும், எம்பெருமான் பக்க லிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையாவது - நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸூரிகள் பேற்றுக்காளாம்படி, இருமையைப் பண் ணுக்குவாரைப்போலே திருத்தின ஆசார்யன் பக்கலிலும், அதவே ஷாதிகளை விளைத்துக்கொண்டுவந்து, ஆசார்ய விஷயத்தோடே சேர்த்த எம்பெருமான் பக்கலிலும், உபகாரஸ்ம்ருதியுடையனாய்ப் போருகை.

ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் ஶாந்தியுமுடையனாயிருக் கும் பரமஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையாவது - தான் கலங்கினாலும் கலங்காமல் நோக்குகைக்கு உறுப்பாகவும், கீழ்ச் சொன்ன ஆகாரங்கள் தனக்கு வாய்த்திருக்கைக்கு உறுப்பாகவும், தத்வ யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமும், அப்ராப்த விஷய விரக்தியும் இவைதா னிரண்டும் நமக்குண்டென்று இறுமாப்பற்றிருக்கையாகிற ஶாந் தியுமுடையனாயிருக்கும் பரம ஸத்வநிஷ்டனாயிருப்பானொரு பாகவதனோடேகூட வஸித்துப்போருகை.

அ.—கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம் - புறம்புண்டான பற் றுக்களை என்று தொடங்கி இவ்வளவாகச்சொன்ன ஆகாரங்களை யெல்லாம். உபதேசத்தாலே - சிக்ஷாபூர்வகமான உபதேசத்தாலே.

[𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇 - யஸ்யதேவேஇதி] யாவனொருவனுக்கு தேவன் பக்கலிலே பரையான பக்தியிருக்கிறதோ, அந்த தேவன் பக்கலிலே போலே குருவின் பக்கலிலே பரையான பக்தியிருக்கிறதோ, அந்த மஹாத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசியாநிற் கும். நித்யஸம்ஸாரியான - தேஹாத்மாபிமாநியாய் சப்தாதிவிஷ யாநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கிற. நித்யஸூரிகள் பேற்றுக்கு - "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளுடைய பரமபுருஷார்த்தமான பகவதநுபவத்துக்கு.

கலங்கினாலும் – திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகை யாலே கலங்கமாட்டான், ஒருவேளை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே கலங்கினாலும். தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் - சிதசிதீச்வரதத்வங்க ளுடைய யதாவஸ்திதஜ்ஞாநமும். அப்ராப்தவிஷயம் - சப்தாதி விஷயம். இறுமாப்பு - கர்வம். பரமஸத்வநிஷ்டனாய - சுத்தஸத்வ நிஷ்டனாய்.

மூ.—வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம். இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தேயம். எல்லாப்ரமாணங்களிலும் தேஹத்தாலே பேறென்கிறது; திருமந்த்ரத்தில் ஆத்மாவாலே பேறென்கிறது; சரமஶ்லோகத்தில்,

---

வ்யா.—வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம் என்றது-இவையித்தனையும் வைஷ்ணவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரிக்கு அவச்யமுண்டாகவேணுமென்கை. இப்படியிருக்கும் இவனுக்கு அநுஸந்தாநவிஷயத்தை வகுத்தருளிச் செய்கிறார்மேல் (இந்த என்று தொடங்கி.) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையனாயிருக்கும் இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு வர்த்தகமான ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தாந விஷயமாகவேணுமென்கை.

இனி, த்வயத்திற்சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் வீறுடைமையையறிவிக்கைக்காக, ஶாஸ்த்ரம், திருமந்த்ரம், சரமஶ்லோகம், இவற்றிற்சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்ரமாணங்களிலுமென்று தொடங்கி) அதாவது-சேதநனுடைய விஶிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும், ஸாதநாநுஷ்டாந யோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்கு புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது.

நிஷ்க்ர்ஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில், இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நினைவும் கைவாங்கினாலொழிய ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம் ஜீவியாமையாலே, தத்ப்ரவ்ர்த்திவிரோதியான ஸ்வப்ரவ்ர்த்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது.

ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமஶ்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி தானேகைக்கொண்டு,

---

அ.—இப்படியிருக்கும்-கீழ்ச்சொன்ன வைஷ்ணவலக்ஷண லக்ஷிதனாயிருக்கும். வகுத்து-விபஜித்து. இந்த-கீழ்ச்சொன்ன.

வீறுடைமை-அதிசயம். ஶாஸ்த்ரம்-வேதம். சென்று-போய். பின்னை-அநந்தரம். அதுதன்னை - த்வயாதிசயத்தை. விஶிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான-ஶரீரவிஶிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான. இவனுக்கு - இச்சேதநனுக்கு. நிஷ்கர்ஷ்டவேஷம் - சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்கள். ஈச்வரனுடைய – ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்காஸஹனாய் உபாயபூதனான ஈச்வரனுடைய. தத்ப்ரவ்ர்த்தி - ஈச்வர ப்ரவ்ர்த்தி.

ஈச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது-ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாதநதயா விஹிதங்களான ஸர்வதர்மங்களையும் ஸவாஸநமாகத்யஜித்துத் தன்னைப்பற்றச்சொல்லுகை. ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி-இவன் பண்ணும் ஸ்வீகாரமும் அநுபாயமாம்படி; அதிகமாம்படியென்னவுமாம். கைக்கொண்டு-அங்கீகரித்து.

மூ.—ஈஶ்வரனாலே பேறென்கிறது; த்வயத்தில் பெரிய பிராட்டியாராலே பேறென்கிறது. பெரியபிராட்டியாராலே பேறாகையாவது - இவள் புருஷகாரமாகலல்லது ஈஶ்வரன் கார்யஞ் செய்யானென்கை. த்வயத்துக்கதிகாரி, ஆகிஞ்சந்யமும், அநந்யகதித்வமு முடையவன்.

வ்யா.—ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்போகட்டு, தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஈஶ்வரனாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது. ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீ விஶிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விஶேஷணபூதையான பெரியபிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறதென்கை.

உபாயம் ஈஶ்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறாகையாவதென் என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியாராலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களிரண்டும் பண்ணுவான ஈஶ்வரனேயாயிருக்க, பெரிய பிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறாகைபாகிறது-இவனுடைய அபராதத்தைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமாகலொழிய, ஈஶ்வரன இவன்கார்யஞ்செய்யானென்றபடியென்கை.

கீழ்-ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று; விஶேஷித்து த்வயத்துக்கதிகாரியானவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (த்வயத்துக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கதிகாரி, (అకించనో౽నన్యగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవ) (அகிஂசநோநந்யகதிঃ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ) என்றும்,

---

அ.—கார்யம-அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியு மென்கிற கார்யம். கீழ்என்றது-ப்ரதம சூர்ணை ஸாமாந்யத்திலே - திருமந்த்ர த்வய சரமஶ்லோகாதிகாரிகளுக்குப்பொதுவிலே. விஶேஷித்து-மிகவும். புருஷார்த்தலாபம்-புருஷார்த்தஸித்தி. விஶேஷணபூதையான - நாராயணபதப்ரதிபாதித உபாயபூதனான ஈஶ்வரனுக்கு விஶேஷணபூதையான. புருஷகாரமாகலொழிய - (ఘట కై) கடகையாகலொழிய.

அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று-அபேக்ஷிதங்களான குணங்களிறேசொல்லிற்று.

ஸித்தோபாயம்-ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரன். (అహమస్మ్యప రాధానా మాలయో౽కించనో౽గతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః) [అహమస్మి-அஹமஸ்மீதி] நான் அபராதங்களுக்கெல்லாம் ஆலயமாகாநின்றேன்; அகிஂசநனாய் அகதிகனாகாநின்றேன்; நீ எனக்கு உபாயமாகவேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூப புத்தி ஶரணாகதியாகிறது; அது இந்ததேவன்பக்கலிலே ப்ரயோகிக்கப்படுவது.

வ்யா.—(అకిఞ్చనోనన్యగతిశ్శరణ్య) (அகிஂசநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய) என்றும, "புகலொன்றிலலாவடியேன" என்றும சொல்லுகிற படியே

(నధర్మనిష్ఠోస్మినచాత్మవేదీనభక్తిమాంస్త్వచ్చరణారవిన్దే। అకిఞ్చనోనన్యగతిశ్శరణ్యత్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే) [నధర్మనిష్ఠోస్మి - நதர்மநிஷ்டோஸ்மி] தார்மிகனாகிறிலே னென்கிறே னலலேன; நாஸ்திகனன்றெனகிறே னல்லேன்; தர்மததிலே நிஷ்டையுடையேனலலேன்; சிலா, தார்மிகனென்று நினைககைககும, நானும் எனக்கு நன்மையுண்டென்று ப்ரமிககைககும நானே சிலப்ரவர்த்தியாநின்றேனாகில் தானே செய்திடுக என்று நினைவிடுகைக்கு ஹேதுவாம்படியான ப்ரவர்த்தியில் நிஷ்டையில்லையென்கை.

[నచాత్మవేదీ-நசாத்மவேதீ] ஆதமதாசநம்பண்ணிப்போருமவர்கள் போலே செலலாநிற்பன், தச்சீலனல்லேன்; கர்மயோகாநுஷ்டாநத்தாலே க்ஷீணபாபனானவனுககு ஆத்மயாதாத்ம்ய தாசநமாயிருக்க அதில்லை என்றபோதே தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநமில்லாமை அர்த்தாத்ஸித்தமாயிருகக, ஜ்ஞாநமிலலையென்கிறது, (బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్) என்று ஜந்மாநதர ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்கலாமிறே, அதுவு மிலலையென்கிறா. (త్వచ్చరణారవిన్దే- నభక్తిమాన్) (த்வசசரணாரவிநதே நபகதிமாந்) இவ்வாதமாவுக்கு நாதனாயிருநதுள்ள உன்னுடைய நிரதிசய போகயமானதிருவடிகளில் அநவரதபக்தியை யுடையேனல்லேன். கர்மஜ்ஞாநங்களை அங்கமாகவுடைத்தான பக்த்யஙகநதானு மிலலையென்றபோதே அதுவுமில்லையன்றோவென்னில், பூர்வோகதப்ரகாரத்தாலே ஜந்மாநதர ஸம்ஸ்காரத்தாலே உண்டாகலாமிறேயெனனில் அதுவுமில்லையென்கை. (అకిఞ్చనః - அகிஞ்சநஃ) இவையில்லையெனனுமநுதாபமென்ன, இவையுண்டாகைக்குறுப்பான ஆதமகுணமென்ன, அதிகார சகதிவாஞ்சாதிகளென்ன, இவற்றை யுடையே னல்லேன. [అనన్యగతిః-அநந்யகதிஃ] இப்படி நம்மைககிட்டுகைக்கு முதலிலலையாகில, புறம்பேரக்ஷகராயிருப்பாாபககலிலே போனாலோவென்னில்; புறம்பொருபுகலில்லையெனனுதல்; "உனனைவிட்டு ஒன்றும ஆற்றகிற்கின்றிலேன்" எனகிறபடியே - உனனையொழியச் செல்லாதென்னுதல். [శరణ్య-ஶரண்ய] தம்பககல முதலில்லாதார்ககும ஶரணவராணாஹுரிறே தேவரீர். நிருபாதிக ஶரணயராகையாலே ருசியேவேணடுவது, தேவரீரைப்பெறுகைக்கு ஒருமுதல் வேண்டாவிறே. [త్వత్పాదమూలమ్-த்வத்பாதமூலம்] "மாமேகஂஶரணஂவ்ரஜ" என்ற தேவரீா திருவடிகளே மூலமென்றது-ஸௌலப்யாதிகுணங்களையும் இதராவயவஙகளையுமொழியத திருவடித்தாமரைகளையே நினைக்கிறது. [శరణంప్రపద్యే - ஶரணஂப்ரபதயே] விரோதிநிவர்த்திபூாவகமான கைங்கர்யஸித்திக்கு உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்.

மூ.—இவை யிரண்டும் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம். இதில முற்கூற்றால், பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈஶ்வரன திருவடிகளையுபாயமாகப்பற்றுகிறது; பிறகூற்றால், அசசோததியிலே அடிமையிரககிறது.

வ்யா.—ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமுமாகிறவிரண்டுமுடையவனெனகை.

இவையிரண்டின் வேஷமுந் தானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செயகிறார் (இவையிரண்டுமென்று தொடங்கி.) அதாவது-உபாயாந்தரராஹித்யமாகிற ஆகிஞ்சந்யத்தின்வேஷமும, ரக்ஷகாந்தரராஹித்யமாகிற அநந்யகதித்வத்தின வேஷமும், ப்ரபந்நபரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச்சொனனோம, அதிலே கண்டுகொளவதெனகை.

இனி, த்வயத்துககு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இதில் முற்கூற்றாலென்று தொடஙகி) அதாவது-இந்தத்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே, ஶ்ரீமத என்று - பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, நாராயணசரணௌ என்று - ஈஶ்வரன திருவடிகளை, ஶரணம்ப்ரபத்யே என்று - உபாயமாகப்பற்றுகிறது. உத்தரகண்டத்தாலே, ஶ்ரீமதே என்று - பெரியபிராட்டியாரும அவனுமான சேர்த்தியிலே, நாராயணாய என்கிற சதுர்த்தியாலே - கைங்கர்யத்தை அர்த்திககிறதெனகை. நமஸ்ஸு, கைஙகர்யவிரோதிநிவ்ர்த்தி ப்ரதிபாதக மாகையாலே, அடிமையை இரககிற என்றவிதிலே அந்தர்பூதம்.

அ—ஆகிஞ்சந்யமாவது-உபாயாந்தரராஹித்யம. அநந்யகதித்வமாவது - ரக்ஷகாந்தரராஹித்யம். ஆகிஞ்சந்யம - பூர்வவாக்யாதிகாரம், அநந்யகதித்வம - உத்தரவாக்யாதிகாரம்

(ஆகிஞ்சந்யமாவது)-ப்ரபந்நபரித்ராணே;- ஆகிஞ்சந்யமாவது-கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலும அவற்றுககு ஹேதுவான ஆத்மகுணங்களிலும அந்வயமின்றிக்கே, அவற்றுககு விபரீதங்களானவற்றாலே தான் பரிபூர்ணனாயிருககிற விருப்பையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபம ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஈச்வரனுககு அத்யந்தபாரதந்த்ரமாயிருககிற விருப்பையும அநுஸந்தித்து நமகாயத்துககு நாம கடவோமலலோம் என்றிருககை.

ஶ்ரீசப்தத்துககு இன்னும் அநேக வ்யுத்பத்திகளிருகக, இவ்விடத்தில் கர்மணிகர்த்தரி வ்யுத்பத்திகளைமாத்ரத்தை யருளிச்செய்தது - புருஷகாரத்துக் கேகாந்தமான ஸ்வபாவ ப்ரதிபாதகமாகையாலே. புருஷகாரமாமபோது காவையும் பாரதந்த்ர்யமும, அநந்யார்ஹத்வமும வேணும்; கையாலே இவ்விரண்டு வ்யுத்பத்திகளை அருளிச்செய்தார் என்றும் அருளிசசெயவர்கள. அநந்யகதித்வமாவது - "களைவாய்துன்பங் களையாதொழிவாய களைகண் மற்றிலேன்" என்கிறபடியே - ஈச்வரனையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரிலலை யென்றிருககை.

வேஷமுந்தான் - இருப்புத்தான். இனி - அதிகாரத்தைச் சொன்னவநந்தரம். முன்னிட்டு-புருஷகாரமாகமுன்னிட்டு.

மூ.—(ஸ்ரீ) என்று - பெரியபிராட்டியாருக்குத திருநாமம. ஸ்ரீயதே, ஶ்ரயதே.

வயா —இனி, ப்ரதிபதம அாததமருளிசசெயவதாகத திருவுளளமபறறி, ஸ்ரீமதபதாாததமருளிசசெய்ய உபகரமிக்கிறூர் (ஸ்ரீ எனறு பெரியபிராடடியார்ககுத திருநாமமெனறு.) அதாவது - ஸ்ரீஶப்தம, ஸமபதாதிகளுககும வாசகமாக லோகத்திலே நடந்துபோரக காண்கையாலே, அததை வயாவர்த்திககைக்காக(ஸ்ரீ)எனகிறது பெரியபிராட்டியாருககுத திருநாமமெனகிறூர். ஆகையிறே, (లక్ష్మీః పద్మాలయా పద్మా కమలా శ్రీర్హరిప్రియా) (லக்ஷ்மீபதமாலயாபதமாகமலாஸ்ரீர் ஹரிப்ரியா) எனறு திருநாமஙகளோடே ஸஹபடிதமாயிற்று. இதுதான எலலாத்திருநாமங்கள்போலனறிக்கே, (శ్రీరితిప్రథమంనామలక్ష్మ్యాః) (ஸ்ரீரிதிபரதமம்நாமலக்ஷ்ம்யா꞉) எனகிறபடியே,இவளுககு ப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும.(అ ఇతి భగవతో నారాయణస్య ప్రథమాభిధానమ్) (அஇதிபகவதோநாராயணஸ்யப்ரதமாபிதாநம) என்று - அகாரம ஈஶ்வரனுககு ப்ரதமாபிதாநமானுப்போலேயாயிறறு,இவளுக்கும இதுப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும்படி. அது அவனுடையரக்ஷகதவத்துககு ஏகாநதமான ஸ்வபாவங்களைச சொல்லககடவதாயிருககும; இது, இவளுடையபுருஷகாரதவத்துக்கு ஏகாநதமான ஸ்வபாவஙகளைச் சொல்லககடவதாயிருககும.

இனி, இநத ஸ்ரீஶப்தத்துககு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, பரதமம் இதினமேல வநத வ்யுதபததிதவயத்தை யருளிசசெயகிறூ(ஸ்ரீயதே,ஶ்ரயதே எனறு.) அதாவது-(శ్రీఞ్ సేవాయామ్)(ஸ்ரீஞ் ஸேவாயாம) எனகிறதாதுவிலே, (శ్రీయత ఇతి శ్రీః) (ஸ்ரீயதஇதிஸ்ரீ꞉) (శ్రయత ఇతి శ్రీః) (ஶ்ரயதஇதிஸ்ரீ꞉) என்று ஸிததமான கர்மணிவயுத்பததியையும, காததரிவயுதபததியையும சொன்னபடி.

அ.—இனி-வாகயாாதத மருளிசசெயத வநநதரம.பரதிபதம-பதஙகளதோறும.

ஆகையிறே-ஸ்ரீசபதம் ஸமபதாதிகளுக்கும் வாசகமாயிருக்கிற தனறிககே பெரியபிராடடியாரகும வாசகமாகையாலே. இதுதான் - ஸ்ரீ எனகிற திருநாமநதான. எலலாதிருநாமங்கள்போலனறிககே.-“லக்ஷ்மீபத்மாலயா” இதயாதி திருநாமங்களபோலனறிககே. அது-“அ꞉” எனகிற பரதமாபிதாநம். ரக்ஷகதவததுககேகாந்தமான ஸ்வபாவஙகள-சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தமும், பிராட்டியோடு நிதயஸமபந்தமும். இது-“ஸ்ரீ꞉” எனகிற ப்ரதமாபிதாநம். புருஷகாரதவத்துககுஏகாந்தமான ஸ்வபாவஙகளை - மாதாத்வேநசேதநரோடு நித்யஸம்பந்தமும், பதநீத்வேந நித்யஸம்பநதமுமாகிற ஸ்வபாவஙகளையென்றபடி.

மூ.—இதுக்கு அர்த்தம், எல்லாருமிவளைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாய், இவள்தனக்கும் அவனைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாயிருக்கும் என்று. இப்போது இவளைச்சொல்லுகிறது புருஷகாரமாக

வ்யா.—இவ்யுத்பத்தித்வயத்துக்கும் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கர்த்தமென்றுதொடங்கி) அதாவது - இவ்வுபய வ்யுத்பத்திக்கும்அர்த்தம், (ஸ்ரீயதே) என்று, எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படாநின்றாள் என்கையாலே - ஸகலசேதநர்க்கும இவளைப்பற்றித் தங்களுடைய ஶேஷத்வரூப ஸ்வரூபலாபமாய், (ஶ்ரயதே) என்று, ஈஶ்வரனை ஸேவியாநின்றாள என்கையாலே - இவள தனக்கும ஈஶ்வரனைப்பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமென்று என்கை. இவள் தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில ஶேஷித்வமும், ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஶேஷத்வமும் என்று முண்டாயிறே யிருப்பது. ஆகையால், இந்தஸேவ்யத்வ ஸேவகத்வங்கள் இரண்டும இவளுக்கு நித்யமாய்ச்செல்லாநிற்கும். ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டானாப்போலே இவளுக்கும் புருஷகாரத்வமும் ப்ராப்யத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமும உண்டாகையாலே, அதில் எவ்வாகாரத்தை நினைத்து இவளை இப்போது சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்போதிவளைச்சொல்லுகிறது புருஷகாரமாக என்று.) (புருஷகாரமாக) என்கையாலே- உபாயவஸ்து விஶேஷணமாயிருக்கிற ஆகாரத்தை யிட்டு, இவளுக்கும் உபாயத்வத்தில அந்வயஞ்சொல்லும்பக்ஷம் நிரஸ்தம்.

அ.—இவளைப்பற்றி-பெரியபிராட்டியாரை கடகையாகப்பற்றி. தன்னுடைய - சேஷபூதனை தன்னுடைய ஆகையால்-பிராட்டிக்கு சேதநவிஷயத்திலே சேஷித்வமும், ஈச்வரவிஷயத்தில சேஷத்வமும் என்றுமுண்டாகையாலே. இந்த ஸேவ்யஸேவகத்வங்கள்-சேஷித்வ சேஷத்வங்கள். அதில - புருஷகாரத்வப்ராப்யத்வங்களிரண்டிலும். இப்போது-ஈச்வரனை உபாயமாகப் பற்றுகிற போது. உபாயவஸ்து விசேஷணமாயிருக்கிற-உபாயவஸ்துவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமத" என்கிறபதமவிசேஷணமாயிருக்கிற.இட்டு - ஹேதுவாகவைத்து. இவனுக்கும் - ஈச்வரனுக்கும். உபாயத்தில் - இஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களில். அந்வயம் - ஸாக்ஷாதந்வயம்.

மூ.—நீரிலே நெருப்பு கிளருமாபபோலே, குளிர்நததிருவுள் ளததிலே அபராததததால் சீற்றம்பிறநதால்பொறுப்பதிவளுககாக.

வயா—ஈஶ்வரனுடைய நாராயணதவ ப்ரயுக்தமான ஸ்வாபாவிக ஸம்பநதாதி ஜ்ஞாநததையுடையளுயகொண்டு, அவனை யாஶ்ர யிககிற விச்சேதநனுககு இவளைபபுருஷகாரமாக முன்னிடவேண் டுகிறது தானெனனென்ன வருளிசசெய்கிறார் (நீரிலே யென்று தொடஙகி.) அதாவது - ஶீதளமான ஜலததிலே சென்றணுக வொண்ணாதபடியான நெருப்பு க்கிளருமாபபோலே, (సుహృదం సర్వ భూతానామ్)(ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம)(సమోஹం సర్వభూతేషు)(ஸமோ ஹம் ஸர்வபூதேஷு) எனகிறபடியே, ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்வம் ஸமாஶ்ரயணீயத்வே ஸமதவமாகிற ஸ்வபாவ விஶேஷஙகளாலே ப்ரஸநநமாய், குளிர்ந்திருககிற திருவுள்ளததிலே, (పరిపూర్ణాగసి జనే హిత స్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః) (பரிபூர்ணாகஸிஜநே ஹித ஸ்ரோதோவ்ர்தயாபவதிச கதாசிதகலுஷதீ:) என்கிறபடியே, சேதநன தீரககழியப்பண்ணின அபராதமடியாக,

அ.—நாராயணத்வப்ரயுகதமான-நாராயண சபதார்த்த ப்ரயுக்த மான. ஸ்வாபாவிக ஸம்பநதமாவது-ஸ்வாபாவிகமான சேஷசேஷி பாவஸமபநதமாதல்; ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமாதல். ஸம்பந் தாதிஜ்ஞாநததை - சரீரிசரீரபாவ ஸம்பநதவாத்ஸல்யாதி குணஜ் ஞாநத்தை. ஆதிசப்தத்தாலே- ஸர்வபூதஸுஹ்ர்த்வத்தையும், ஸர்வஸமாச்ரயதவததையும் சொல்லுகிறது. முன்னிடவேண்டு கிறது- முன்னே ஆச்ரயிககை. சென்றணுக-சென்று கிட்ட. கிளரு மாப்போலே - வயாபிககுமாப்போலே. ஜ்வலிக்குமாப்போலே. கிளருமாப்போலே. கீதையிலே; (భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వ రమ్। సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి)யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களுக் குபோக்தாவாய், ஸாலோகமஹேசவரனாய், ஸர்வபூதஙக ளுககும் ஸுஹ்ர்ததான என்னை யடைநது சாந்தியையடையா நிறகும்; (సమోహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోస్తి న ప్రియః। యే భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్)நான் எல்லாககும ஸமனாயிருப்பேன், எனக்கு ஜாத்யாதிகளாலே நிக்ர்ஷ்டனென்று வெறுககப்படுமவனு மில்லை, ஜாதயாதிகளாலே உத்கர்ஷ்டனென்று எனக்கு ப்ரியனுமில்லை; யாவர் சிலா என்னை விசேஷிதது பகதியாலே பஜிக்கிறார்கள், அவர்கள் எனபக்கலிலேயா யிருப்பர்கள, நானும் அவாகளபக்க லிலேயாயிருப்பன. தீரக்கழிய-மிகவும். சீற்றம்-நிகாஹம்.

ஸ்ரீகுணரத்நகோஶ; - (పితేవత్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే। హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః) தாயே! பிதாவைப்போலே உன்னுடைய ப்ரியதமனானவன், பரிபூாணமான அபராதத்தை யுடைய ஜநத்தின்பக்கலிலே ஹிதத்தை நடத்தவேண்டுகையாலே ஒருக்கால் திருவுள்ளம் சீறுகிற்கும்.

வ்யா.—(క్షిపామి) (க்ஷிபாமி) (న క్షమామి) (ந க்ஷமாமி) என்னும் படியான சீற்றம்பிறந்தால அவ்வபராதத்தைப் பொறுப்பது, (క్షమేతన్నిర్దోషః కఇహాజగతి) (க்ஷமேதநிர்தோஷ: க இஹ ஜகதி) இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய உபதேசாதிகளாலே.

அ —கீதையிலே;-(న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః। మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః॥ తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్। క్షిపామ్యజస్రమశుభా నాసురీష్వేవ యోనిషు) துஷ்கர்திகளா மூடராய, நராதமராய், மாயையாலே அபஹ்ருதஜ்ஞாநஸ்வபாவத்தையுடையராய், ஆஸுரமான ஸ்வபாவத்தை ஆசரயித்துக்கொண்டு என்னையடையாதிருப்பார்கள்.

மூடராவார்- ஜ்ஞாநமில்லாத அஜ்ஞர் நராதமராவர்-அறிந்தாலும் ஆபிமுக்யமில்லாதார். மாயயாऽபஹ்ர்த ஜ்ஞாநராவார்-பிறந்தத்வஜ்ஞாநம்,அநாதியான பாபாதி ஸம்பந்தத்தாலே அழுந்தினவர்கள். ஆஸுரீம்பாவமாசரிதராவார் - பிறர்க்குப் பிறந்த ஜ்ஞாநத்தையும் தங்களாலே அழிக்குமவர்கள் என்னளவிலே வெறுத்திருப்பாராய் க்ரூரராயப் பொல்லாரான நராதமரை ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸுரயோநிகளிலே நான் எப்போதும் தள்ளா நிற்பனென்று சொல்ல; அப்படியன்று, க்ஷமாகுணங்களுக்கு விஷயமாக்கியருளவேணுமென்று சொல்ல; வராஹபுராணே; - (మద్భక్తం శ్వపచం వాపి నిన్దాం కుర్వన్తి యే నరాః। పద్మకోటిశతేనాపి న క్షమామి కదాచన) சவபசனேயாகிலும் என்னுடையபக்தனை யாவர்சிலமநுஷ்யர் நிந்தையைப் பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் நூறுகோடி பத்மமிட்டு ஆராதித்தாலும் அவர்களை ஒருக்காலும்பாரேன; அவர்களை ஒருக்காலும் க்ஷமியேன் என்ன; ஸ்ரீகுணரத்நகோசே, (பிதேவதவத்ப்ரோயாந) இதிஹலோகஸ்ய உத்தராத்த;- (క్షమేతన్నిర్దోషః కఇహాజగతీతి త్వమపి చైతేషు పాయోన్మేషాత్ స్వజనయసి మాతా తదసినః) அத்தசையிலே, இச்சீற்றத்துக்கு அடியெனனென்பது, இவன் தீரக்கழியச் செய்தவபராதமென்று அவன் சொன்னால, மணற்சோற்றிலே கல்லாய்வாருண்டோ, இந்த ஜகத்தில அபராதமற்றிருப்பாரார் என்பதாயஉசிதோபாயங்களாலே தோஷங்களைவிஸ்மரிப்பித்து ஸவஜநமாககாநிற்புதி, ஆகையாலே எங்களுக்கு மாதாவாகா நின்றாய்.

உபதேசமாவது- இச்சேதநனுடைய அபராதங்களைக்கணக்கிட்டு, நீர் இப்படித் தள்ளிக் கதவையடைத்தால இவனுக்கு வேறொருபுகலுண்டோ;உமக்கும் அவனுக்குமுண்டான ஸம்பந்த விசேஷத்தைப்பார்த்தால், "உறவேல நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாது" என்கிறபடியே குடநீர் வழித்தாலும் போகாததொன்றன்றோ: ஸ்வம்மான இவனை லபிக்கை ஸ்வாமியான உம்முடைய பேறன்றோ விருப்பது, * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிகிற வுமக்கு

வ்யா — அசிற்றத்தையாற்றி, தயையை ஜநிப்பிக்கும இவளுக்காக என்கை. ஆகையாலே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநம பிறந்தவனுக்கும அபராதபயத்தாலே புருஷகாரபுரஸ்கரணம அபேக்ஷிதமென்று கருத்து.

இத்தலையிலகாரயம தானேறிட்டுக்கொண்டும, அத்தலையை வஶீகரித்தும, இரண்டுதலையையும பொருத்துகைக்கு,இவள்தான கண்ணழிவற்றபுருஷகாரமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்

அ.—நான சொல்லவேணுமோ; ரக்ஷணஸாபேக்ஷையவந்தவிவனை ரக்ஷியாதபோது உம்முடைய ஸர்வரக்ஷகத்வம விகலமாகாதோ; அநாதிகாலம நம்முடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணி நம்முடைய சிற்றத்துக்கு இலக்காயபோந்தவிவனை அபராதோசிதத்தண்டம் பண்ணாதே அத்தைப்பொறுத்து அங்கீகரித்தால் சாஸ்த்ரமாயாதை குலையாதோ என்றன்றோ உம்முடைய திருவுள்ளத்திலோடுகிறது, இவனை ரக்ஷியாதே அபராதாநுகுணமாக நியமித்தால உம்முடைய க்ருபாதிகுணங்கள ஜீவிக்கும்படியென, அவை ஜீவித்ததாவது இவனைரக்ஷித்தாலன்றோ. நியமியாதபோது சாஸ்த்ரம ஜீவியாது, ரக்ஷியாதபோது க்ருபாதிகுணங்கள் ஜீவியாது, என செய்வோமென்ன வேண்டா, சாஸ்த்ரத்தை விமுகவிஷயமாகநில இரண்டும ஜீவிக்கும், ஆனபின்பு இவனை ரக்ஷித்தருளீர் என்று சொல்லுகை.

ஆதிசப்தத்தாலே- அழகைச்சொல்லுகிறது அதாவது-“ஒரு காலன்போ, உனக்குப்பணியன்றோவிது” என்று உபதேசத்தை உதறினவாறே, கண்ணைப்புரட்டுதல், கச்சைநெகிழ்க்குதல்செய்து தன்னழகாலே அவனைப பிச்சேற்றி, தான் சொன்னபடி செய்தல்லது நிற்கமாட்டாதபடிபண்ணி அங்கீகாரோந்முகனாக்குகை. அச்சிற்றத்தை - க்ஷிபாமி, நக்ஷமாமி என்னும்படியான அந்தச் சிற்றத்தை ஆற்றி-போக்கி. இவ்விடத்தில் தயையாவது-ஆபத்திலே ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற தயை. புருஷகார புரஸ்கரணம-புருஷகாரத்தை முன்னிடுகை.

இத்தலையில்கார்யம - சேதநவிஷயத்திலகார்யம். தானேறிட்டுக்கொண்டு - தன்கார்யமாக அத்யவஸித்துக்கொண்டு. அத்தலையை வஶீகரித்தும்-ஈச்வரனை கீழ்ச்சொன்ன உபதேசாதிகளாலே வஶீகரித்தும். இரண்டு தலையையும் - சேதநேச்வரரிருவரையும். பொருத்துகைக்கு-பொருந்தவிடுகைக்கு-சேர்க்கைக்கு. என்றபடி. கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமோ-காரயஸாதகமானபுருஷகாரமோ

மூ.—இவள் தாயாய, இவர்கள்கலேஸம்பொறுக்கமாட்டாதே அவனுக்குப பத்நியாய, இனியவிஷயமாயிருக்கையாலே கண்ணழி வற்றபுருஷகாரம்.

வ்யா.—(இவள்தாயாயென்றுதொடங்கி)அதாவது-(త్వమ్మాతా సర్వ లోకానామ్)(த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம)என்றும், (అఖిలజగన్మాతరమ్) (அகிலஜகந்மாதரம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இச்சேதநாககு இவளமாதாவாய், "தநதமமககளழுதுசென்றால் தாயமாராவார் தரிககிலலரா" என்கிறபடியே, அந்தஸம்பந்தமடியாக இவர்களு டையகலேஸஙகண்டால் ஸஹிக்கமாட்டாதே, (విష్ణుపత్నీ) (விஷ்ணு பதநீ) எனகிறபடியே, அவனுககு பத்நியாய், "பிதர்பனிமலர் மேறபாவைக்கு" எனகிறபடியே, அவன் தன்வைலக்ஷண்யததைக் கண்டுபிச்சேறித தனசொல்வழிநடககும்படி அபிமதவிஷயமா யிருககையாலே, கண்ணழிவற்ற புருஷகாரம எனகை.

எல்லாம்செய்தாலும், நிரஙகுஸஸ்வதநத்ரனான ஈசவரன், "சேதநருடையஅபராதஙகளைநிறுததறுததுதீாத்துவன" என்று நிற்குமளவில், இவளாலே பொறுபபிககபபோமோவென்ன அரு ளிசசெய்கிறார்

அ —விஷ்ணுபுராணே; - (త్వం మాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా। త్వయైతద్విష్ణునా చాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరమ్) ஸர்வலோகததுக்கும் நீ மாதா, தேவதேவனானஹரி பிதா; உனனாலேயும அநத விஷ்ணு வினாலேயும் சராசராத்மகமான இந்தஜகததானது போஷிககபபட் டிருககும.

அந்த ஸமபந்தம் - மாத்ருதவஸம்பநதம் அவனுககு- விஷ்ணு வுக்கு. பிதர் - வயாமோஹ. பனிமலா - ஜலததிலே யிருககிற மலா. பாவைககு-பெண்ணுககு. அவன்-ஈசவரன். பிசசேறி-வ்யா மோஹம் தலையெடுதது.

அபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே - பத்நியாயிருந்து அநபிமத விஷயமாயிருக்கையனறிககே அத்யநதாபிமதவிஷயமா யிருக்கை யாலே. புருஷகாரம் - ஈச்வரனை சேதநவிஷத்தில பஹூபாதனாககு மவள்

எல்லாமசெய்தாலும்-இப்படி உபதேசித்தும் தன்வைலக்ஷண் யத்தைக்காட்டிப் பிச்சேறும்படி பண்ணினபோதிலும்; நிறுத்து- கணக்கிட்டு. அறுத்து - தகும்படி சிக்ஷபணணி. தீாத்துவன்- கோபத்தைத் தீாத்துக்கொள்வேன். நிற்குமளவில் - இருககும் போது. இவளாலே-பெரியபிராட்டியாராலே.

மூ.—திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள், தன் சொல்வழிவருமவனைப் பொறுப்பிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே

வ்யா.—(திருவடியையென்று தொடங்கி.) அதாவது - தன்னைப்பத்துமாஸம் தர்ஜநபர்த்ஸநம் பண்ணிநலிந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக்கணக்கிட்டு சித்ரவதம்பண்ண உத்யோகித்து நின்ற சொல்மிறுங்கனான திருவடியுமுட்பட (కః కుప్యేత్) (கஃகுப்யேத) என்றும், (న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి) (நகஶ்சிந்நாபராத்யதி) என்றும் இத்யாத்யுபதேஶத்தாலே பொறுப்பிக்குமிவள், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், "மாமலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்றும், "அலர்மேல்மங்கைபோகமயக்குக்களாகியு நிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தன் போக்யதையிலே

அ.—(தர்ஜநபர்த்ஸநங்களில்) தர்ஜநமாவது - ஆயுதத்தாலே அடிக்கப்போகை. அதவா, தர்ஜநி முத்ரையாலே மிரட்டுகை. பர்த்ஸநமாவது - க்ரூரவாக்யங்களாலே மிரட்டுகை. நலிந்த - பாதித்த. சொல்மிறுங்கனான - தன் சொல்வழியேபோகவேண்டும்படி மூர்க்கனான; சொல்கேளாதவனான என்றபடி. மாக்கடமாகையாலே பிடித்ததை விடாதிறே. திருவடியும் உள்பட; திருவடியையுங்கூட; தன் நியமநத்துக்குள்ளேயாம்படி; விதேயனாம்படி யென்னவுமாம். மங்கை - யுவதி. (மணநோக்கம்) மணத்தை - கல்யாணகுணத்தையுண்டாக்கும் நோக்கமென்றபடி. "மலராள் தனத்துள்ளான்" (மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று சொல்லுகையாலே - தத்தீநஸத்தாகத்வத்தேசுதாரகத்வங்கள் தோற்றுகிறன. அலர்மேல்மங்கை போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும் - இதழ்களையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களான பெரியபிராட்டியாருடைய அநுபவத்தாலுண்டான சித்தவிப்ரமமுடையனாயிருக்கும்.

(ఏవముక్త్వాతు వైదేహీ హనుమన్తం యశస్వినీ॥ రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వతీనాం పరాజ్ఞయా। విధేయానాం చ దాసీనాం కః కుప్యేద్వానరోత్తమ) ராஜாவான ராவணனைப்பற்றியிருக்கையாலே பரதந்த்ரராய் அவனுடைய ஆஜ்ஞையாலே பரவ்ருத்தியாநிறபாராய் அவனுக்கு விதேயராய அடியாராயிருக்கிறவர்களை, ஸ்வாமிகார்யம் செய்தார்களென்று உகக்கைக்குப்ராப்தராயிருக்கக்கோபிப்பாரொருவனுண்டோ; வாநரோத்தமனாகையாலே உன்குரங்காட்டத்தின மிகுதியிறேயிது.

(పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవఙ్గమ। కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి) நீ, வதிக்கைக்குயோக்யரென்று கொண்டு இவர்கள் உன்னினைவாலே பாபிகளாகவுமாம்; என்னினைவாலே சுபைகளாகவுமாம்; அறிவுடையவனானால் இவர்களுக்கு காப்பண்ணுகைகாண் ப்ராப்தம், ஆர்தான் அபராதம் பண்ணாதார்; அவ்வருக்கு இவ்வருக்குத்தொற்றித்திரிகிற வுனக்கு தாமஸாஷேமம் தெரியாதிறே; அயோத்யாஜநபதத்தை துடிக்கப்பண்ணிப்போந்த பெருமாளை ஸாதித்தனரே இங்குவருவது, பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே நோவுபட வார்த்தைசொன்ன என்னை நலிந்தனரே இவர்களை நலிவது, ஓங்காண்!, பெருமாள் உன்னை விஜயஞ்சொல்லச்சொல்லி விட்டாரோ, நலியச்சொல்லிவிட்டாரோ.

மூ—மத்துப்பாலே இருவர்சோத்தியும் நித்யமென்கிறது.

வ்யா—குமிழ்நீருண்டு, "நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித்தெம் பிரானைக்" என்கிறபடியே மாயாமாகத்தின்பின்னே போவென னிலும் விளைவதறியாதே அதின்பின்னே போம்படி தன்சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வல்லவ்ளனுமிடம் ஸிம்புநாரயாய ஸித்தம்றே என்கை. "செய்த்தவினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்னும் படி இரண்டுதலைக்கும் தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன்சொல்வழி போக வேணுடும்படியான திருவடியோடே மறுதலைக்கு மவள். "தான்மயங்கும்" என்னும்படியான போக்யதைக்குத்தோற்று, எத்தைச்செய்வோம் என்று தலைதடுமாறி, "நின்னன்பின்வழி நின்று" "அதனின்பின்னே படர்ந்தான்" என்னும்படி விளைவ தறியாதே, முறுவலுக்குத்தோற்றுச் சொல்வழிபோ மவனைப் பொறுப்பிக்கும் என்னு மிடஞ்சொல்லவேண்டாவிறே" என்று இதுதன்னை இவர்திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக, ஸ்ரீமத்பதத்தில் ப்ராகாத்யஸத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ், பாத்யாஸத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல் (மத்துப்பாலே யென்றுதொடங்கி.)

அ.—குமிழ்நீருண்டு-குமிழ்எழும்படியாக நீருண்டவனுக்கு தேஹபரவசமா யிருக்குமாபோலே போகபரவசனாய்க்கொண்டு. குமிழ்-புதபுதம். விளைவதறியாதே-மேல்ஸீதாபஹாராதி களால் தமக்கு வருகிற அநர்த்தமறியாதே அதனின் பின்னே-மாயாமாகத்தின் பின்னே. வல்லள-ஸமர்த்தை

செய்தகவினுக்கு-செய்யப்பட்டஉபகாரத்துக்கு. கைம்மாறு-ப்ரத்யுபகாரம். இரண்டுதலைக்கும்-பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும். தலைதடுமாறாக-ஸ்வரூபஹாநிவாராதபடி. மறுதலைக்குமவள்-எதிரிடுமவள்; சண்டைபண்ணுமவள் என்னவுமாம். தான்மயங்கும் படியான என்னும்பாட்டதில் - தன்னைத்தானே கண்டுமயங்கும் படியான. போக்யத்திலே-அழகிலே. தலைதடுமாறுகை-தலையாலே தடுமாறுகை; அதாவது ரக்ஷிக்கை. நின்னன்பின்வழிநின்று-உன்னுடைய பரீதிமார்க்கத்திலே நின்று. அதனின்பின்னே படர்ந்தான் - அந்தமாயாம்ருகத்தின்பின்னே போனான். முறுவலுக்கு-மந்தஸ்மிதத்துக்கு சொல்வழி உக்திமார்க்கத்திலே இதுதன்னை-உபாயபூதனான ச்வரன், புருஷகாரபூதையான பிராட்டிசொல் வழி நடக்குமிதுதன்னை. இவர்திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தா ரிறே - இவர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும், ஸ்வகர்த்ருகமான அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்திலே அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக - ஸ்ரீஎன்றுபெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமமென்று தொடங்கி இவ்வளவான ப்ரபந்தத்தாலே. ப்ராகாத்யஸத்தை-ப்ராக்ருத்யஸமான ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தை. பாத்யாஸத்தை-மத்துப் பாத்தத்தை.

மூ.—இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடையவுண்மை. ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ரயத்தையும், சேதநனுடைய அபராதத்தையுங்கண்டு அகலமாட்டாள

வயா.—அதாவது-இம்மதுப்புநித்யயோகமதுப்பாகையாலே, இத்தால புருஷகார பூதையான பிராட்டியும ஈஶ்வரனுமான இருவருடைய சேர்த்தியும எப்போது முண்டென்னு மிடம் சொல்லுகிறதென்கை. இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவளோடேகூடியேவஸ்துவினுடையஉண்மையென்று.) அதாவது-(శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయ ప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణానన్దైకస్వరూపః) (ஸ்ரீயஃபதிர்நிகிலஹேய கல்யாணைகதாநஸ்ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபஃ) என்று - ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே ஸ்ரீயஃபதித்வத்தைச் சொல்லும்படி, அவன்ஸ்வரூபத்துக்கு பர தாநநிரூபகையாகையாலே, இவளோடேகூடியேவஸ்துவினுடைய ஸத்பாவமிருப்பதென்கை ஆக-ஸ்வரூபாநுபந்தித்வப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமானநித்யயோகத்தை அரு ளிச்செய்கிறார (ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ரயத்தையுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - அபராதங்களைப பத்துமபத்தாகக கணக்கிட்டு, நிறுத தறுத்துத் தீரக்கும ஈஶ்வரஸ்வாதந்தர்யத்தையும், (యద్బ్రహ్మకల్ప నియుతానుభవేప్యనాశ్యమ్) (யதப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்)

அ.—இம்மதுப்புத்தான - பெரியபிராட்டியாருக்கு வாசக மான ஸ்ரீமச்சப்தத்தினமேலே வந்த இம்மதுப்புத்தான். எப் போதும-காலத்ரயத்திலும.

இந்நித்யயோகம - பிராட்டியும் அவனுமான இருவருடைய வும நித்யயோகத்தை (இவளோடேகூடியே) என்று அவதரிக்கை யாலேயென்று கருத்து. ஆக-பிராட்டி அவனுக்கு ஸ்வரூப நிரூபகையாகையாலே, இவளையொழிய வஸ்துஸத்பாவமில்லை. ஸ்வரூபாநுபந்தித்வ ப்ரயுக்தமான-ஸ்வரூப நிரூபகையாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தோடே சேர்ந்திருக்கையாலே உண்டான. அநு பந்தித்வம-நிரூபகத்வேநஸம்பந்தித்வம்.

இனி-ஸ்வரூபநிரூபகத்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையரு ளிச்செய்த வநந்தரம. இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான - மாதா வானபிராட்டியினுடைய கர்பாகுண ப்ரயுக்தமான; வாத்ஸல்ய குணப்ரயுக்தமான என்னவுமாம். பத்தும் பத்தாகக்கணக்கிட்டு- பத்திலும் ஒன்று மறவாமல பத்தாகவேகணக்கிட்டு. நிறுத்து- கணக்கிடுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷமாத்ரம குலையாமல நிறுத்து. ஸர் ஷபம - கடுகு. தீர்க்குமென்றது - சிக்ஷிக்குமென்றபடி.

மூ —சேதநனுக்கு இவையிரண்டையுமநினைத்து அஞ்சவேண்டா. இத்தால்-ஆஸ்ரயிக்கைக்கு ருசியேவேண்டுவது, காலம்பார்க்க வேண்டா என்கிறது.

வ்யா.—இத்யாதிப்படியே, காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும், சிறிது வரையிட்டுக் காட்டக்கடவதல்லாதபடி பண்ணிவைத்த இச்சேதநனுடைய அகார்யகரணாதய பாரதந்த்ரத்தையுங்கண்டு, என்னுயவிளையப்புகுகிறதோவென்னும் பயத்தாலே, ஈஸ்வரனைவிட்டு ஒருக்ஷணகாலமும் அகலமாட்டாள் என்கை.

இத்தால் சேதநனுக்குப் பலிக்குமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனுக்கென்றுதொடங்கி.) அதாவது - இப்படி இவளிருந்து நோக்குகையாலே சேதநனுக்கு, ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ரயமும், ஸ்வாபராதமுமாகிற இவை இரண்டையும் நினைத்து என்னுயவிளையப் புகுகிறதோவென்று அஞ்சவேண்டாவென்கை. இனி, இமமதுப்பின் தாத்பர்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - இப்படி புருஷகாரோபாய வஸ்துக்களினுடைய நித்யயோகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற விமமதுப்பால, இவ்விஷயத்தை ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு, ஆஸ்ரயிக்கையில ருசியேவேண்டுவது, இரண்டுதலையுங்கூடி யிருக்குந்தசையிலேஆஸ்ரயிக்கவேணுமேயென்று, ஆஸ்ரயணத்துக்குக் காலம்பார்த்திருக்க வேண்டாவென்கிறதென்கை.

அ.—இத்யாதிப்படியே - இத்யாதியில சொல்லுகிறபடியே. சிறிது வரையிட்டு - அல்பார்த்தமாகிலும குறையாமலென்றபடி. அகார்த்யகரணமாவது -பரஹிம்ஸை, பரஸ்தோத்ரம, பரதாராபரிக்ரஹம், பரத்ரவ்யாபஹாரம், அஸத்யகத்நம, அபக்ஷ்யபக்ஷணம தொடக்கமானவை. ஆதிசப்தத்தாலே - பகவத்பாகவதாபசாரங்களைச் சொல்லுகிறது. என்னுய விளையப் புகுகிறதோ- என்னவிதமாய் பலிக்கப்போகிறதோ. பயத்தாலே - ஆகாமியான துக்கத்தாலே.

இத்தால் - இந்நித்யயோகத்தாலே. நோக்குகையாலே-ரக்ஷிக்கையாலே. அஞ்சவேண்டா - பயப்படவேண்டா. இனி - ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையும, குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையும, அதின் தாத்பர்யார்த்தத்தையும அருளிச்செய்தவநந்தரம். மதுப்பின் தாத்பர்யார்த்தத்தை-மதுபர்த்தமான நித்யயோகத்தினுடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை. ருசி-ரஸாந்தரத்தாலும் மாற்றவொண்ணுமல் ஒன்றிலே செல்லுமவிருப்பம். இரண்டுதலையும் - பிராட்டியும் அவனும். தசையிலே-ஸமயத்திலே.

மூ.—இவள் ஸந்நிதியாலே காசமதலைபெற்றது, அது இல்லாமையாலே ராவணன முடிந்தான. புருஷகாரபலத்தாலே ஸ்வாதந்தாயம தலைசாயநதால தலையெடுக்கு குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம.

வ்யா.—இனி, இவள புருஷகாரத்வததின அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வததை அறிவிக்கைக்காக, இவள ஸந்நிதிக்கும அஸந்நிதிக்கு முண்டானவாசியையருளிசசெய்கிறார (இவள ஸந்நிதியாலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-(ஊேவிா ஊாரு உ ரூவயா)(தேவ்யாகாருண்யருபயா) என்கிறபடியே, காருண்யதான ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருப்பாளாய், ஸவதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி காபையைக கிளப்புமவளான இவள்ஸந்நிதியாலே, அபராதத்தைத தீரககழியச்செய்து, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக் கிலக்காயத் தலையறுப்புண்ணததேடின காகம, (க்ருபயாபர்யபாலயத்) (காபயாபாயபாலயத) என்கிறபடியே, காபாவிஷயமாயத் தலைபெறறுப் போயிற்று; அப்படியிருக்கிற இவள்ஸந்நிதி யில்லாமையாலே போககற்றுச செயலமாண்டுநின்றநிலை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும, காகத்தோபாதி அபராதமுமின்றிக்கேயிருக்க, ராமஶரத்துக்கிலக்காய ராவணன முடிந்துபோனானென்கை ஆகையால, ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு இவள ஸந்நிதியே வேணுமென்றுகருத்து. ஆக, ஸ்ரீமத்பதார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம, நாராயணபதார்த்தததை அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரபலததாலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - உபதேஶத்தாலும, அழகாலும் கண்ணழிவற வஶீகரித்துக் கார்யங்கொள்ளவலல புருஷகாரபலத்தாலே ஆஶ்ரயணோந்முகனானசேதநன அநாதிகாலமபண்ணின அபராதங்களைப்பார்த்துசசீறி,“அங்கிகரியேன” என்றிருக்கு மீஶ்வரஸ்வாதந்தாயம தலைமடிந்தால், அதினகீழ தலையெடுக்கப்பெறாதசெறுப்புத்தீர்ந்து ;தலையெடுக்குங் குணஙகளைசசொலலுகிறது நாராயணபதம என்கை.

அ.—இனி-மதுபர்த்தமருளிசசெய்தவநந்தரம.வாசியை-தரதமபாவததை. ஈசுவரனுக்கும-ஈசவரனுடைய. அமுக்கி - அடங்கும படிபண்ணி. தீரககழியசசெயது-பூரணமாகபபண்ணி. இலக்காய-விஷயமாய. அபபடியிருக்கிற-காபாபரதாநையாய,ஸ்வதந்த்ரனான ஈசவரனுக்கும ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி காபையைக் கிளப்புமவளாயிருக்கிற. போககற்று-போக்கிடமற்று; கதியற்றுஎன்றபடி. செயலமாண்டுநின்றநிலை- வ்யாபார ஶூந்யனாயிருக்குமிருப்பு. ஒத்திருக்கச்செய்தேயும்-காகத்துக்கும் ராவணனுக்கும ஸமாநமாயிருக்கச்செய்தேயும கண்ணழிவற-தனக்கிடமுண்டாமபடி தலைமடிநதால்-தலைசாய்ந்தால் அதாவது-ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரயுக்தமான சீற்றம சமித்தால. செறுப்புத்தீர்ந்து-ஸங்கோசம்போய.

மூ.— அவையாவன - வாத்ஸல்யமும்,

வ்யா.— அவைதானவையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையாவனவென்று தொடங்கி.) இவற்றிலே வாத்ஸல்யமாவது- வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவிருக்கும் இருப்பு; அதாகிறது - அதினுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக்கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலுங்கொண்டு நோக்குகையுமிறே. அப்படியே ஈஶ்வரனும், தோஷத்தைபோக்யமாகக்கொண்டு (பாலேபோறசீர) என்கிற குணங்களாலே தரிப்பித்து, (కథంచన-త్యజేయమ్) (கதஞ்சந-த்யஜேயம்) (అభయంసర్వభూతేభ్యః) (அபயம்ஸர்வபூதேப்ய:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநுகூலர் நிமித்தமாகவும், ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும்.

அ.— அவைதான-தலையெடுக்குங்குணங்கள்தான் இவற்றிலே- தலையெடுக்குங் குணங்களிலே. அதாகிறது-வத்ஸத்தின்பக்கலிலே தேநுவிருக்குமிருப்பாவது. குளம்பிலும் - குளம்படியிலும். அப்படியே - ரக்ஷிக்குமாப்போலே (సకృదేవప్రపన్నాయ తవాస్మీతిచయాచతే। అభయంసర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతంమమ) (ஸக்ருதேவப்ரபந்நாயதவாஸ்மீதிசயாசதே - அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம) "మిత్రభావేన" "மித்ரபாவேந" என்கிறச்லோகத்திலே - ப்ரகாரத்தையருளிச்செய்தாராய், இதில - தத்நுகுணமாக ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறார். [సకృదేవప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய] ஸக்ருச்சப்தத்துக்கு- ஸஹஸாஆதேஶமாய ஸஹஸைவப்ரபந்நாய என்றபடி. அதாகிறது - தன் அயோக்யதையைப்பாராமல் என்குணத்தையே விச்வஸித்துப்ரபந்நனானகை; இது ஆழ்வானிர்வாஹம். கீழ் அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப் போந்தவன், மேல் அநந்தகாலம் பலாநுபவம் பண்ணப்புகுகிறவனாகையாலே யாவதாயுஷம் அநுவர்த்தித்தாலும் "ஸக்ருத்" என்கைக்குப் போருமத்தனையன்றோ வென்று எம்பார் நிர்வாஹம். ஈச்வரவிஷயீகாரத்துக்கு ஒருக்காலமையும், பின்பு ஆவர்த்திக்கிறது உபாயவைபவத்தாலவந்த ரஸ்யதையாலேயென்று பட்டர்நிர்வாஹம். ஸக்ருதேவ என்கையாலே - உபாயத்துக்கு விஹிதமான அஸக்ருதாவ்ருத்தியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [తవాస్మీతిచయాచతే - தவாஸ்மீதிசயாசதே] என்கிறவார்த்தமாந நிர்த்தேசத்தாலே- அநவரதபாவநாரூபமான பக்தியைச் சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. [అభయంసర్వభూతేభ్యోదదామి- அபயம் ஸர்வபூதேப்யோததாமி] பூதங்கள் நிமித்தமாக பயநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுப்பன். (భీతార్తానాంభయహేతురితిహేతౌపఞ్చమీ) (பீதார்த்தாநாம்பயஹேதுரிதிஹேதௌபஞ்சமீ.) மஹாராஜா எதிரிடிலும் காட்டிக்கொடோம், இவன்றான் அகலுமளவிலும் இவனைகையிலுங்காட்டிக்கொடோம். [ఏతద్వ్రతంమమ - ஏதத்வ்ரதம்மம] நமக்கு அநுபாலநீயமான ஸங்கல்பமிது. அமோகஸங்கல்பனான நமக்கு ஸங்கல்பங்களுடையக் குலையிலுங்குலையாதஸங்கல்பமிது.

௫ —ஸ்வாமித்வமும், ஸௌசீல்யமும், ஸௌலப்யமும்,

வ்யா —ஸ்வாமித்வமாவது - இவன் விமுகனான தசையி லும் விடாதே நின்று, ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒருபந்தவிசேஷம்; அதாகிறது - உடையவனா யிருக்குமிருப்பு; அத்தை தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டான ஸ்வபாவவிசேஷங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறது, இந்தபந்தவிசேஷமடியாக. ஸௌசீல்யமாவது - உபயவிபூதி யோகத்தாலும், பெரியபிராட்டியாரோடே சேர்த்தியாலும், நிரங்குசமாயிருக்கிற ஈச்வரனுடைய மேன்மையையும், தங்கள் சிறுமையையும் பாராதே, "அவனெவ்விடத்தானியானார்" என்று பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்கமேல்விழுந்து புரையறக்கலக் கையும், அது தன்பேறாகவிருக்கையும், எதிர்த்தலையிலே அபேக்ஷை யின்றியிலே யிருக்கக் கலக்கையும். ஸௌலப்யமாவது - கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற தான், கண்ணாலே கண்டு ஆச்ரயிக்க லாம்படி எளியனாயிருக்கை.

அ.—இவன் விமுகனான தசையிலும் - அவன் பக்கல் தலைசாயே னென்று ஸ்வதந்த்ரனாய சப்தாதி விஷயாந்தரப்ரவணனான தசை யிலும். விடாதே நின்று - அந்தர்யாமியாய் நின்று. ஸத்தையை - ஸ்வரூபத்தை. அதாகிறது - பந்தவிசேஷமாவது. பந்தவிசேஷ மடியாக - ஸ்வாமித்வமடியாக.

உபயவிபூதியோகத்தாலும் - உபயவிபூதியோடும் தனக்குண் டான ஸ்வாமித்வரூபஸம்பந்தத்தாலும். மேன்மையையும் - பரத்வத் தையும். சிறுமையையும் - நிகர்ஷத்தையும். பிற்காலியாதபடி - பின் னே கால்வையாதபடி; பின்வாங்காதபடி என்றுமாம். ஒக்க - துல்ய மாக மேல்விழுந்து - அவர்கள் பிற்காலிக்கும் தசையிலும் தான் மேல்விழுந்து. புரையற - ஸ்வோத்கர்ஷமும் பரநிகர்ஷமும் நெஞ் சில் தட்டாதபடி; பேதமின்றிக்கே என்றபடி. அது - புரையறக் கலக்கை தன்பேறாக - தனக்கு புருஷார்த்தமாக. எதிர்த்தலையி லே - சேதனனிடத்திலே. ஆக ஸௌசீல்யமாகிறது - ஸர்வசேதன ரோடும் தாரதம்யபாவமன்றியிலே தன்பேறாகப் புரையறக்கலக்கையும், எதிர்த்தலையில அபேக்ஷயின்றியிலேயிருக்க புரையறக்கலக்கை யுமென்று இரண்டுவிதமாகவிருக்கும்;- முதல்சொன்னது ஜ்ஞானி கள்விஷயம்; இரண்டாவது - ஸம்ஸாரிகள் விஷயம். கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே - ப்ராக்ருதசக்ஷுர்விஷயமன்றிக்கே.

கண்ணாலே - ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸாலே. எளியனாயிருக்கை. அர்ச்சாரூபேண ஸுலபனாயிருக்கை.

மூ.—ஜ்ஞாநமும, ஶக்தியும. குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்யம; கார்யம்செய்யும் என்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம.

வ்யா—ஜ்ஞாநமாவது - இச்சேதநனுக்குக் கழிக்க வேண்டும அநிஷ்டங்களையும, கொடுக்கவேண்டும இஷ்டங்களையும நேராக அறிகைக்கீடாக ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும், ஒருக்காலே அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு. ஶக்தியாவது- ஹேயரான நித்யஸம்ஸாரிகளை, உபாதேயதமரான நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாக்கவல்ல அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யம. இவற்றில வாத்ஸல்யாதிகள நாலும், ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாதகம; ஜ்ஞாநாதிகள இரண்டும, ஆஶ்ரிதகார்யாபாதகம; "நிகரில புகழாய்" என்றுதொடங்கி வாத்ஸல்யாதிகள நாலையுமிறே, ஆஶ்ரயணத்துக்குடலாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. ஜ்ஞாநஶக்திகள இரண்டிருஞ்சொன்னவிது ப்ராப்தி பூர்த்திகளுக்கும உபலக்ஷணம; கார்யகரத்வத்துக்கு அவையும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே.

இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில விநியோகங்கள் எவையென்ன அருளிச்செய்கிறார (குற்றங்கண்டென்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஆஶ்ரயணோந்முகனான இச்சேதநன, தன்தோஷத்தைப்பார்த்து அஞ்சாமைக்குறுப்பு, தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளும வாத்ஸல்யம நங்கார்யம செய்யுமோ, செய்யானோவென்று ஶங்கியாதே கார்யஞ்செய்யுமென்று விஶ்வஸிக்கைக்குறுப்பு, இழவுபேறு தன்னதாமபடியான ஸ்வாமித்வம;

அ.—நேராக - ப்ரத்யக்ஷமாக. ஈடாக-யோக்யமாக. அபரோக்ஷிக்கவல்ல - ப்ரத்யக்ஷமாக அறிகைக்குசக்தமான. ஹேயரான-த்யாஜ்யரான. உபாதேயதமரான - பரமோத்தேஶ்யதமரான. ஒருகோவையாக்கவல்ல - ஒருசேர்த்தியாக்கவல்ல. அதாவது - விஜாதீயர் சேர்ந்தாற்போலிருக்கையன்றிக்கே ஸஜாதீயா அநேகர் சேர்ந்தாப்போலேயிருக்கை

நிகர - த்ருஷ்டாந்தம. உடலாக-யோக்யமாக. ப்ராப்தியாவது-பிதாவைப்போலே நியாமகனாயிருக்கையாதல்; நிருபாதிக சேஷித்வமாதல். பூர்த்தியாவது-உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாயிருக்கையாதல்; நாராயணத்வத்தால வந்த ஸமஸ்தகுணவிபூதிகளையுடையவனாயிருக்கையாதல்.

இக்குணங்களுக்கு - வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு. இவ்விடத்தில் - எம்பெருமானை உபாயமாக ஆச்ரயிக்கிற விடத்தில. அஞ்சாமைக்கு - பயப்படாமைக்கு. உறுப்பு - யோக்யம். இழவுபேறுகள்-நாஶலாபங்கள.

சூ.—ஸ்வாமித்வங்கண்டகலாமைக்கு ஸௌஸீல்யம்; கண்டுபற்றுகைக்கு ஸௌலப்யம், விரோதியைப்போக்கித் தன்னைக்கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகள். இங்குச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கெல்லை நிலம் அர்ச்சாவதாரம்;

வ்யா.— உபய விபூதிக்கும் கடவனாயிருக்கும் பெருமைக்கு ப்ரகாஶகமான ஸ்வாமித்வத்தைக்கண்டு, ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே அகலாமைக்குறுப்பு, தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக் கலக்கும் ஸ்வபாவமான ஸௌஸீல்யம்; அதீந்த்ரியன் என்று பிறகாலியாமல் கண்ணாலே கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பு, தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகையாகிற ஸௌலப்யம். (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) (ஸாவபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறபடியே, ப்ராப்திவிரோதியைப்போக்கி ப்ராப்யனான தன்னை உபகரிக்கைக்குறுப்பு, ப்ராப்தாவான இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல்போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் ஏகாந்தங்களான ஜ்ஞாநஶக்திகளென்கை.

ஸௌகர்யாபாதககுண சதுஷ்கத்திலும் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே, அந்தஸௌலப்யகாஷ்டையை யருளிச்செய்கிறார் (இங்குச்சொன்னவென்று தொடங்கி.) அதாவது இப்பதத்திலே ஆஶ்ரயணோபயோகியாகச் சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு ஸீமாபூமி, "தமருகந்ததெவ்வுருவம் அவ்வுருவந்தானே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதர் உகந்ததொன்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டு ஸதாஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் அர்ச்சாவதாரமென்கை.

அ—கடவனாயிருக்கும் - ப்ராப்தனாயிருக்கும். அகலாமைக்கு - விடாமைக்கு. அதீந்த்ரியன் - கண்ணாலே காணப்படாதவன். உபகரிக்கைக்கு-கொடுக்கைக்கு. ப்ராப்தாவான - ஆச்ரயிக்கிற. இவன் - இச்சேதநன். கீழ்நின்ற நிலையாவது-ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகபூயிஷ்டனாயிருக்கை. மேல்போக்காவது - பரமபதத்தேறப்போருகை. அடி-இரண்டுக்குமஹேது. போக்கடி-ப்ராப்யதேசம். ப்ராப்தி-பிதா புத்ரனை நியமிக்குமோ பாதி நியமிக்கைக் குறுப்பான ஸம்பந்தம். ஏகாந்தங்களான - அவச்யாபேக்ஷிதங்களான.

ஸௌகர்யாபாதகங்கள் - ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகங்கள். ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே - ஸௌலப்யமில்லாதபோது வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்யங்கள் ஸௌகர்யாபாதகமாக மாட்டாமையாலே அக்குணங்களில் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமென்றபடி. அந்தஸௌலப்ய காஷ்டையை - அந்தஸௌலப்யஸீமா பூமியை. இப்பதத்திலே — பூர்வகண்டஸ்த்த நாராயணபதத்திலே. தமர்-பக்தர். உருவம்-திருமேனி. அவ்வுருவம் - ஆச்ரிதருகந்தவிக்ரஹம். தானேயாம் - ஆசரிதருகந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையே தனக்கு அஸாதாரணமாய் அப்ராக்ருதமான விக்ரஹமாகவுடையனாயிருக்கும்.

மூ.—இதுதான் பரவ்யூஹவிபவங்களைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணலாம்படியிருக்கும்.

வ்யா.—இதுதன்னையுபபாதிக்கிறார் (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது-இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான் தேசவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாத பரவ்யூஹங்களும், காலவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாதபடிபோன விபவமும் போலன்றிக்கே, ஆஸந்நமாய் அநவரத ஸந்நிதிபண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலே, *அநவரதம் கண்ணாலே காணலாம்படி யிருக்குமென்கை.

அ.—இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான்-ஆச்ரிதருகந்த திருமேனியைத் தனக்கு அஸாதாரண திவ்யமங்கள விக்ரஹமாகக்கொண்டு ஸதா ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான். தேசவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே-தேசதூரத்தாலே. மோக்ஷதாமத்திலே;-நாமிருக்கிற பூமிமுதற்கொண்டு கீழ்சேஷலோக பர்யந்தம் பூலோகமென்று வ்யவஹரிக்கப்படும்; இந்த பூமிமுதற்கொண்டு ஸூர்யமண்டல பர்யந்தம் லக்ஷயோஜந பர்யந்த விப்ரகர்ஷ்டதையை யுடைத்தாயிருக்கும்; புவர்லோகம் ஸூர்யலோகம் முதற்கொண்டு சந்த்ரமண்டல பர்யந்தம் பதினாலு லக்ஷம்யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; ஸுவர்லோகம், த்ருவமண்டலத்துக்குமேல் கோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; மஹர்லோகம், அதுக்குமேல் இரண்டுகோடி யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; ஜநோலோகம், அதுக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; தபோலோகம், அதுக்குமேல் பன்னிரண்டுகோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; ஸத்யலோகம், அதுக்குமேல் கொஞ்சம் குறைச்சலாக இரண்டுகோடியோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; அதுக்குமேல் அந்தமதமஸ்ஸு; அதுக்குமேல் அண்டகடாஹம், கோடியோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; அதுக்குமேல் ஜலாவரணம், பத்துக்கோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; இந்தப்ரகாரம் அவ்யக்தபர்யந்தம் பத்துப்பத்துகோடியோஜனைதூரமுள்ளதாக அறியத்தக்கது; இதுக்குமேல் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான பரமபதத்திலே பஞ்சோபநிஷன்மயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனாய் ஸர்வவ்யாபகனான பரவாஸுதேவன் நித்யமாய் அதிவிசாலமான இந்தலோகஸ்திதியைப்பாராநின்றுகொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறான்; இது வாய்த்து-பரத்வம். காலவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே-காலாதிக்ரமணத்தாலே காலவ்யவதானத்தாலே என்றுமாம். விபவமும்-விபவாவதாரமும்; அதாவது-ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் ஆஸந்நமாய்-ஸந்நிஹிதமாய்; ஸந்நிக்ருஷ்டமாய்.

மூ.—இவை யெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம.

வ்யா.—இக்குணங்களெல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே காணலாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாம்நமக்குநம்பெருமாள பக்கலிலே காணலாமென்று) அதாவது-ஸௌகர்யாபாதகமாகவும், கார்யாபாதகமாகவும சொன்ன இக்குணங்களெல்லாம, இவை காண்கையிலே அபேக்ஷையுடைய நமக்கு நம்முடைய பெருமாள்பக்கலிலேகாணலாம்என்கை.

அ —இக்குணங்களெல்லாம-ஆச்ரயணஸௌகர்யாபாதகங்களான வாத்ஸல்யாதி குணங்களும, ஆச்ரிதகார்யாபாதகங்களான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும ஸௌகர்யாபாதகமாகவும்- ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகமாகவும். கார்யாபாதகமாகவும - ஆச்ரிதகார்யாபாதகமாகவும்.

நமக்கு-ஆத்மரிபஹு வசநமாக அருளிச்செய்தாராகவுமாம; ஸ்வஸம்பந்தபரமபரையைச்சொத்துக்கொண்டு அருளிச்செய்தாராகவுமாம.

நம்பெருமாள என்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம்; – முன்பொருகாலத்திலே - கலாபத்திலே க்ரூரராயிருப்பார்சிலர் பெருமாளையும அத்தேசத்திலுள்ள எம்பெருமான்களையும வாரிக்கொண்டுபோர, அப்போது பெருமாள்திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருக்கிற ராஜாக்கண்டகோபாலரென்கிற "விண்ணப்பம் செய்வார், "பெருமாளைப்பிரியக்ஷமரன்றிக்கே அங்கேசென்று அவனைக்கண்டு தம்முடைய பண்களாலே அவனை வசீகரிக்க அவனும் அதிப்ரீதனாய் "உமக்கு வேண்டுவதென்னென்ன; "நம்முடைய பெருமாள் இங்கே வந்தார், அவரைத்தரவேணும என்ன"; ஆகில் கொண்டுபோம" என்று பலவிக்ரஹங்களைக்காட்ட; அப்போது அவர்கள் நடுவே தேடிக்காணாமல கலேசித்திருக்க; அப்போது அவனுடைய பெண்பிள்ளை அழகிய மணவாளப்பெருமாளான இவரைத்தன அந்தப்புரத்திலே ஆதரித்துக்கொண்டுபோராநிற்க அச்செய்தியை யறிந்து. அவன, அவளறியாமல் கொண்டுவந்து இவரோ உம்முடைய பெருமாள என்றுகாட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, "இவர்தான நம்பெருமாள்" என்று அணைத்தெடுத்துக்கொண்டு அதிதவரையுடனே கோயிலேற எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. அப்போது அனைவரும பெருமாளன்று என்று சங்கித்ததுக்கு திருவாழியாழ்வான் பிள்ளையும், "இவர் நம்முடையபெருமாள்" என்று மேலெழுத்திட் டருளினாராம். அன்று தொடங்கிஅவர்க்குஅதுவேநிரூபகமாய்த்தென்று மருளிச்செயவர்கள்.

மூ.—திருக்கையிலேபிடித்த திவ்யாயுதங்களும், வைத்தஞ்சல் என்றகையும், கவித்தமுடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே யழுத்தின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்குத்தஞ்சம். ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்களிரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்.

வ்யா.—பெருமாள்பக்கலிலே இக்குணங்களுக்குப்ரகாஶகங்களாயுள்ளவற்றைச்சொல்லி,இவற்றுடனே நிற்கிறநிலையேநமக்குத்தஞ்சமென்கிறார்(திருக்கையிலேயென்றுதொடங்கி) அதாவது-கார்யகாலத்வோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶகமாம்படி, திருக்கைகளிலேதரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களும், வாத்ஸல்யப்ரகாஶகமாம்படி வைத்தஞ்சலென்ற கையும், ஸ்வாமித்வப்ரகாஶகமாகக் கவித்தமுடியும், ஸௌஶீல்யப்ரகாஶகமானமுகமும் முறுவலும், அனைவார்க்கும் கண்டுபற்றலாம்படியான ஸௌலப்யப்ரகாசகமாக ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி நிற்கிற நிலை ய அநந்யகதிகளான நமக்கு ரக்ஷகம் என்கை உபாயோபேயநிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண்டும் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிற்கிற திருமேனியிலே தோற்றுமென்கிறார் (ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்க ளிரண்டுந்திருமேனியிலே தோற்றுமென்று)

அ.—கவித்த-கவிக்கொண்டுகிடக்கிற.இத்தால-தாடாஸகதியையும, ஸுகடிதத்வத்தையும சொல்லுகிறது. ஸ்வாமிக்கிறே முடியுளளது; ஆகையாலே, முடி ஸ்வாமித்வபரகாசகம். அபிமத விஷயத்தைக்கண்டாலிறே முகவிகாஸமும மந்தஸ்மிதமு முண்டாவது; ஆகையாலே, முகமும் முறுவலும்-ஸௌசில்ய ப்ரகாசகம. அனைவர்க்கும-ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பற்றலாம்படி - ஆச்ரயிக்கலாமபடி. ஆஸநபத்மத்திலே - பதமாஸநத்திலே. நிற்கிறநிலை-இருக்கிற விருப்பு.ஆஸநபத்மத்திலேதிருவடி அழுந்தியிருக்கை, அனைவரும கண்டு ஆசரயிக்கலாமபடியான ஸௌலப்ய ப்ரகாசகமெனகை. அநந்யகதிகளான-அகிஞ்சநாநந்யகதிகளான.

உபாயநிஷ்டர் என்கிறது-உபாயாத்யவஸாய நிஷ்டரை;உபேயநிஷ்டர் என்கிறது-ப்ராப்யத்வரா நிஷ்டரை. உபாயநிஷ்டரென்கிறது-தர்ப்தப்ரபந்நரை; உபேயநிஷ்டரென்கிறது-ஆர்த்தப்ரபந்நரை.உபாயநிஷ்டர்க்கபேக்ஷிதங்களான ஆகாரங்கள-வாத்ஸல்யாதிகளும் ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளும்; உபேயநிஷ்டர்க்கபேக்ஷிதங்களான ஆகாரங்கள்-திவ்யாயுதங்கள்.

ஙூ —(சரணௌ) திருவடிகளை. இதனால்-சேர்த்தியழகையும் உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறது பிராட்டியும அவனும்விடி லும திருவடிகளைவிடாது. திணைமூலாயிருக்கும்.

வயா.—அதாவது-ரக்ஷணபரிகரமான திவ்யாயுதங்களோடும், ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்தமுடியோடுங் கூடியிருக்கையாலே ரக்ஷகத் வம தோற்றுகையாலும, "அணியாராழியுஞ் சங்கமும்" "முடிச்சோதியா யுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடி யே, அவைதானே அழகுக்குடலாய் வைத்து அஞ்சல் என்றகை யும், முகமும, முறுவலும, ஆஸநபதமத்திலே அழுத்தின திருவ டிகளும ஒன்றோன்றே அழகுக்கு எல்லைநிலமா யிருக்கையாலே போக்யத்வம் தோற்றுகையாலும, இரண்டும்திருமேனியிலே ப்ர காசிக்குமென்கை ஆக, நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய் தாராயிற்று.

இனி, (ஙூ) (சரணௌ) என்கிற பதத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சரணௌ-திருவடிகளையென்று.) இந்த த்வி வசநத்தால சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தா லென்றுதொடங்கி) அதாவது - (ஙூ) (சரணௌ) என்று-இரண்டுதிருவடிகளையும் சொல்லுகிற இதனால் - (இணைத்தாமரை யடி) என்கிறபடியே-இரண்டு தாமரைப்பூவை நிரைத்துவைத்தாப் போலேயிருக்கிறசேர்த்தியழகையும்,த்விவசநம, இரண்டுக்குமேல் மற்றொன்றுபுகுர ஸஹியாமையாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமா ன உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறதென்கை. இனி,உபாயத்வை காந்தமான இதினுக்குத்திக்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியு மென்றுதொடங்கி.)

அ.—ரக்ஷணத்துக்கு-ரக்ஷிக்கைக்கு. அணியாராழியுமசங்கமும- ஆபரணதயா பூர்ணமான ஆழியும சங்கும. அஞ்சலென்றகையும- அபயப்ரதாந ஹஸ்தமும. அழகுக்கு எல்லை நிலமாயிருக்கை யாலே—தனக்கொன்றோடொத்த அழகியதும தனக்குமேற்பட்ட வழகி யதும இன்றிக்கேயிருக்கையாலே இரண்டும-ரக்ஷகத்வமும்,போக் யத்வமுமாகிற இரண்டும.

இனி - நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தவநந்தரம். இந்தத்விவசநத்தால - சரணபதத்தினமேலவந்த த்விவசநத் தால. இணைத்தாமரை - பரஸ்பரதுல்யங்களாய் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற. நிரைத்துவைத்தாப்போலே-பங்தியாகச் சேர்த்து வைத்தாப்போலே.

இனி-சரணபதத்தினுடைய த்விவசநார்த்தத்தை யருளிச் செய்தவநந்தரம. உபாயத்வைகாந்தமான - உபாயத்வத்துக்கு அவச்யாபேக்ஷிதமான, இதின-திருவடிகளுடைய.

மூ.—சேஷிபக்கல் சேஷபூதனிழியுந்துறை, ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே. இத்தால்-பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய குணப்ரகாசகமுமாய ஸௌசீல்யத்தையுமகப்படத் திருத்திச்சேர்த்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது.

வ்யா.—அதாவது - ஸ்ரீமத்பதத்திலே புருஷகாரபூதையாகச் சொன்ன பிராட்டியும், அவள்தானே சிதகுரைக்கிலும் "என்னடியாரது செய்யார்" என்னும்படி, நாராயணபதத்தில் சொன்ன குணவிசிஷ்டனான அவனும் கைவிடிலும், திருவடிகள் தன் வைலக்ஷண்யத்தாலே துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே கைவிடாது. "வண்புகழ்நாரணன்றிண்கழல்" என்கிறபடியே - பற்றினாரை நழுவவிடாத திண்மையையுடைத்தாயிருக்குமென்கை.

இந்த குறுதிகயத்தைப்பற்றவுமன்றிக்கே, இவன் தன்ஸ்வரூபானுகுணமும், திருவடிகளிலே இழிகையென்னுமதை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகஅருளிச்செய்கிறார்(சேஷிபக்கலென்று தொடங்கி.) அதாவது - சேஷிபக்கல ஆச்ரயிக்க விழியும் சேஷபூதன் தன்ஸ்வரூபானுகுணமாக இழியுந்துறை திருவடிகள்; ஸ்தநந்தய ப்ரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்க, தனக்குவகுத்த தாயுள்ள முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலேயென்கை. திருவடிகளைச்சொன்னவிது திருமேனிக்கு உபலக்ஷணமென்கிறார் மேல (இத்தாலென்றுதொடங்கி.) அதாவது - (चरणौ) (சரணௌ) என்று-விக்ரஹைகதேசமான திருவடிகளைச்சொன்ன இத்தால "திருவிருந்தமார்பன" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்பதத்திலசொன்ன,

---

அ—அவள்தானே - கடகையானவள்தானே சிதகு-தோஷத்தை. குணவிசிஷ்டனான - வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டனான. தன்வைலக்ஷண்யத்தாலே - தன்னழகாலே. துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே - வ்யாமுக்தமாக்கிக் கொள்ளுகையாலே; தன்னை அரைக்ஷணம் பிரியிலும்வாடிப்போம்படி பண்ணுகையாலே யென்றபடி. திண்மை-தார்ட்யத்தை. திண்கழல்-தாடமான வீரக்கழலையுடைய திருவடிகள்.

இந்த குறுதிகயத்தைப்பற்றவு மன்றிக்கே - இப்படி ஆசிரிதர்களை நழுவவிடாமலிருக்கையாகிற குறுதிகயத்தைப்பற்ற ஆசரயிக்கையன்றிக்கே. இந்த-இப்படி. (திருவடிகளிலேயிழிகை-இவன் தன்ஸ்வரூபானுகுணமும்) என்று அந்வயிப்பது இழியுந்துறை-ப்ரவேசிக்கும்ஸ்த்தலம். அதாவது - திருவடிகள் (ப்ரஜை - முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே - சேஷிபக்கல் - சேஷபூதன் - இழியும் துறை) என்றந்வயம். இத்தால் - சரணசப்தத்தாலே. திருவிருந்தமார்பன - திருவாலே - பெரியபிராட்டியாராலே வஸிக்கப்பட்ட மார்வையுடையவன்.

மூ.—(ஶரணம) இஷ்டப்ராப்திக்கும அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும தப்பாத உபாயமாக.

வ்யா.—புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கிருப்பிடமாய, நாராயண பதத்தில சொன்ன குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய, "பலபல நாழம் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்" என்கிறபடியே, ப்ரத்வேஷபரனாய நிந்தோக்திகளைப்பண்ணின திரிந்த ஶிஶுபாலனையுமுட்பட, (அலைவலைமைதவிர்த்தவழகன்) என்கிறபடியே, தன்னழகாலே தவேஷாதிகளை போம்படி திருத்தி, (திருவடிதாட்பாலடைந்த) என்கிறபடியே சேர்த்துக்கொள்ளும ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைநினைக்கிறது என்கை.

அநந்தரம, ஶரணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஶரணம் என்றுதொடங்கி) அதாவது - (ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయమ్ । వర్తతేసాంప్రతంచైష ఉపాయార్థైకవాచకః) (உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ் ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம - வர்த்ததேஸாம்ப்ரதம்சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:) என்கிறபடியே - ஶரணஶப்தம, ரக்ஷிதாவுக்கும, க்ருஹத்துக்கும, உபாயத்துக்கும வாசகமேயாகிலும, இவ்விடத்தில உபாயத்துக்கே வாசகமாகையாலும, உபாயக்ருத்யம இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரகரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும தப்பாத உபாயமாக என்று, இபபதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார். இஷ்டாநிஷ்டங்கள்தான இ என்னென்னுமதனைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்.

அ.—குணங்களுக்கு - வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு. நாழ - தோஷம. பழித்த - தூஷித்த, உளபட - கூட. அலைவலைமை - பஹுஜல்பம் திருவடிதாட்பாலடைந்த - எமபெருமானுடைய திருவடியிடத்தையடைந்த.

அநந்தரம - சரணசப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்தவநந்தரம். இந்த ஶரணசப்தார்த்தமானது, உபாயத்திலும், க்ருஹத்திலும், ரக்ஷிதாவிலும, ஸ்வவாசயத்வ ஸம்பந்தேநவாத்திக்கும. இபபோது இதில என்றால் - அர்த்தத்ரயவாசகமான இஶ்ஶரணஶப்தம உபாயமாகிற அர்த்தத்துக்கேவாசகமாகக்கடவது. தப்பாத - அவ்யபிசாரியான.

பரந்தபடியிலே;-அநிஷ்டமாவது - "நீ நும தென்றிவைவேர் முதல்மாய்த்து" என்றும், "அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - அநாத்மந்யாத்ம புத்திரூபமாயும் அஸ்வே ஸ்வத்வபரதிபத்திரூபமாயுமிருக்கிற அவித்யையும், அவித்யாகாரயமான ராகத்வேஷங்களும், காணத்ரயத்தாலும் கூடுபூரித்துவைத்து தத்கார்யங்களான புண்யபாபரூப காமங்களும, காமத்வயத்தி

மூ — இத்தால் - ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறது

வ்யா.— ஸ்ரீயஃபதிப்படியிலும், "அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யாகார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்யபாபரூபமான கர்மங்களும், தேவாதிசதுர்வித சரீரங்களும், ஆத்யாத்மிகாதி துக்கபரம்பரைகளும்; இஷ்டமாகிறது - அர்ச்சிராதிமார்க்ககமனமும், பரமபதப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்சனமும், குணாநுபவகைங்கர்யங்களும்" என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார்; ஆகையால் இவ்விடத்திலும் அவை வக்தவ்யங்கள்.

கீழ் நிர்த்தேசிதவஸ்துவை உபாயமாகச்சொன்னதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறதென்று.) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன விஷயத்தை உபாயமாகச் சொல்லுகிற இத்தால், ப்ராப்யவஸ்துதானே, ப்ராபகமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை.

னுடைய பலபோக்த்ருத்வமாக பரிக்ரஹிக்கும் தேவதிர்யகாதியான நாநாவித சரீரங்களும், அச்சரீரங்களைப் பரிக்ரஹித்து அநுபவிக்கும் ஆத்யாத்மிகாதி துக்கபரம்பரைகளும் தொடக்கமானவை.

இஷ்டமாகிறது - புண்யபாப விதூநநப்ரகாரமும், ஹார்த்த மார்க்க விசேஷணப்ரகாரமும், ஹ்ருதயகுஹாநிர்க்கமனமும், அர்ச்சிராவாஸ்ஸுக்லபக்ஷாத்யாதிவாஹிக ஸத்காரமும், ஸ்விலதஹநபவநாகாசாவரண ஸப்தகாத்யதிலங்கநமும், த்ரிகுணாதிக்ரமணமும், விரஜாக்ய அப்ராக்ருத நதீவிசேஷாவகாஹநமும், ஸூக்ஷ்ம சரீர விமோசநமும், அமாநவகரஸ்பர்சமும், அபஹத பாப்மத்வாதி குணத்தாச்ரய ஸ்வரூப ப்ரகாரமும், பஞ்சோபநிஷன்மய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், ஐரம்மதீய திவ்யஸரஸ்ப்ராப்தியும், ஸூரி ஸத்காரமும், ராஜமார்க்ககமனமும், ப்ரஹ்மவேச்ம ப்ரவேசமும், திவ்யமண்டபப்ராப்தியும், திவ்யபர்யங்க நிரீக்ஷணமும், ஸபத்நீக ஸர்வேச்வரதர்சனமும், ஆநந்தமயபரமாத்ம ஸமீபஸ்திதியும், பாதபீடபர்யங்கோத்த ஸங்காரோஹணமும், ஆலோகாலிங்கநாத்யநுபவமும், ஸ்வரூபகுண விக்ரஹாத்யநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவிதவிக்ரஹபரிக்ரஹ பூர்வக ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமும் இதில் ப்ரதாநமாக இஷ்டமாயிருப்பது - கைங்கர்யமும், அதுக்கு உபயுக்தங்களாகையாலே இஷ்டங்களாயிருக்கும் மற்றுமுள்ளவை ஆக இப்படிக்கொத்த அநிஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பித்து இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகை.

கீழ்நிர்த்தேசிதவஸ்து - ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனான நாராயணன்.

மூ.—கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே இவன் செயல் அறுதியாலே உபாயமாக்குகிறான் இத்தனை. (சரணௌ ஶரணம்) என்கையாலே-உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமான உபாயமென்கிறது.

வ்யா.—கீழ், ப்ராப்யப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறேயென்று) அதாவது-ஸமஸ்தமான பூர்வபதத்தில் சொன்ன லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்வமும், கல்யாணகுணயோகமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதத்வமுமாகிற மூன்றும், ([illegible]) (ஶ்ரியாஸார்த்தம்-ஆஸ்தே) ([illegible]) (ஸர்வாங்கமாக - அனுபூதே)([illegible]) (ஸதாபஶ்யந்தி) என்று,இவனுக்கு அநுபவவிஷயமாகச் சொல்லப்படுகிறவையாகையாலே ப்ராப்யமிறேயென்கை.

ஆனாலும் இதை உபாயமாக்குகிறது தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவன் செயல் அறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனையென்று.) அதாவது - அகிஞ்சநனாய், அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன் செயல்மாட்சியாலே போக்யமான பாலை மருந்தாக்குவாரைப்போலே, ப்ராப்யமான அதனையே ப்ராபகமாக்குகிறானித்தனையென்கை. இதுதன்னாலே இவ்வுபாயத்துக்கு ஓர் திஶயம் சொல்லுகிறதென்கிறார் (சரணௌ ஶரணமென்கையாலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - ([illegible])(சரணௌ ஶரணம்)என்று, ப்ராப்யவஸ்துதன்னையே ப்ராபகமாகச்சொல்லுகையாலே, ப்ராப்யம் வேறும், தான் வேறுமாயிருக்கும் உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் ஈதென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

அ.—கீழ்-ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணமென்கிற பதத்திலே. ஸமஸ்தமான - அவிபக்தமான. பூர்வபதத்தில் - ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ என்கிற பதத்தில்.

ஆனாலும்-கிழ ஸ்ரீமத்பதத்தாலும், நாராயணபதத்தாலும், சரணபதத்தாலும் சொல்லப்பட்ட வாத்தங்கள் மூன்றும் ப்ராப்யமானாலும். இதை-ப்ராப்யமான அர்த்தத்ரயத்தை என்-என்த ப்ரயோஜநத்துக்காக. உபேயந்தன்னையே உபாயமாகப்பற்றுகையாலே-உபாயமாகப்பற்றுகிறபோதே உபேயமாகப்புகுந்திருக்கையாலே.பரிகர்ஷீதோபாயத்துக்கு ஸாத்யமான பலமென்றுகருத்து. அகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன்செயல் மாட்சியாலே-அகிஞ்சனனான இவன்செயல்மாட்சியாலும் அநந்யகதியான இவன் செயல் மாட்சியாலும் மருந்தாக்குவாரைப்போலே-பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாக்குவாரைப்போலே

இதுதன்னாலே-ப்ராப்யந்தன்னையே ப்ராபகமாகச்சொல்லுகையாலே. இவ்வுபாயத்துக்கு - ஈசவரோபாயத்துக்கு. வ்யாவ்ருத்தமான - விலக்ஷணமான. ஆகஇவ்வாக்யத்தால் உபாயத்துக்குச் சொன்ன அதிசயமாவது-உபாயாந்தரங்களில் காட்டில் வேறுபட்டிருக்கை.

மூ —(ப்ரபத்யே) பற்றுகிறேன். வாசிகமாகவும், காயிகமாகவும்பற்றினாலும்பேற்றுக்கு அழிவில்லை; ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமாகக்கடவது.

வ்யா —அநந்தரம், க்ரியாபதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே - பற்றுகிறேனென்று) அதாவது-இப்பதம் (ప్రపద్యే) (பதகதௌ) என்கிற தாதுஸித்தமாகையாலே, கதிவாசியாகையாலும், உத்தமனாகையாலும் பற்றுகிறேன் என்று, இதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார்.

இதுதான் மாநஸவாசிக காயிகரூபையான த்ரிவிதகதியையும் காட்டவற்றாகையாலே, அதில் எந்தகரணத்தாலுண்டானபற்றுதலைச்சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாசிகமாகவுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - (భవశ్శరణమ్) (பவஶரணம்) இத்யாதிப்படியே, ரக்ஷிக்கவேணும்என்று ப்ரார்த்திக்கையாகிற கேவல வாசிகமாகவும், (అఞ్జలిః పరమా ముద్రా క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ) (அஞ்சலிஃபரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம்தேவப்ரஸாதிநீ)என்கிறபடியே, பகவத்ப்ரஸாதஹேதுபூதமான அஞ்சலியைப்ரயோகித்தல், நிஷாதகாகாதிகளைப்போலே, ரக்ஷகவஸ்து இருந்த விடத்தே வருதல் செய்கையாகிற கேவல காயிகமாகவும் பற்றினாலும் பலஸித்திக்கு அழிவில்லை; (జ్ఞానాన్మోక్షమ్) (ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷம்) என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம் என்கையாலே மாநஸமான பற்றுதலாகக் கடவது என்கை. அதாவது- ஒரு புத்திவிஶேஷம். இந்த புத்திவிஶேஷந்தன்னை பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்.

அ.—அநந்தரம்-ஶரணசப்தார்த்த மருளிச்செய்தவநந்தரம். க்ரியாபதத்துக்கு - ப்ரபத்யே என்கிற பதத்துக்கு. இப்பதம்-ப்ரபத்யே என்கிறபதம். உத்தமனாகையாலும் - உத்தமபுருஷதாதுவாகையாலும்.

இதுதான்-ப்ரபத்யே என்கிற க்ரியாபதந்தான். காட்டவற்றாகையாலே - காட்டக்கடவதாகையாலே. அதில்-கதித்ரயத்தில். அழிவில்லை-ஹாநியில்லை. அதாவது-மாநஸமான பற்றுதலாவது.

பரந்தபடியிலே;-இந்த புத்திவிசேஷமாகிறது - அநந்யார்ஹசேஷத்வஜ்ஞாநாதயநந்தரபாவியாய், ஸாத்யஸாதந வ்யாவ்ருத்தமாய், தேவாநாம்குஹ்யமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய், அவிளம்பபலப்ரதமாய், ஸர்வாதிகாரமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய், த்ருடாத்யவஸாயரூபமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம். இதரோபாயவ்யாவ்ருத்தமாய் - கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிலக்ஷணமாய்,

மூ.—உபாயம அவஞைகையாலும, இவை நேரேஉபாயமல்லா மையாலும், இம்மூன்றும் வேணுமென்கிறநிர்ப்பந்தமில்லை.

வ்யா.—ஸ்ரீயப்பதிபபடியிலும,இந்த புதகி விசேஷமாகிறது-அநந்யார்ஹசேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமாய, இதரோபாயவ்யாவாத்தமாய,பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், ஸக்ர்தநுஷ்ட்டேயமாய், வயபிசாரவிளம்பவிதுரமாய,ஸாவாதிகாரமாய்,நியமஶூந்யமாய, அந்திமஸ்ம்ர்தி நிரபேக்ஷமாய், ஸுஶகமாய, யாச்நாகாபபமாய், தாடாத்யவஸாயரூபமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம'' என்று அருளிசசெயதார்; ஆகையால, இவ்விடத்தில அதுவும அநுஸந்தேயம.

இப்படி மாநஸமாத்ரமே யமையுமோ, "சிந்தையாலும்" இத்யாதிபபடியே,த்ரிவிதகரணத்தாலும்ஸ்வீகரிகக வேண்டாவோ என்ன - அருளிச்செயகிறார் (உபாயம அவஞைகையாலுமென்று தொடங்கி.) அதாவது-பலஸித்திக்கு உபாயம பற்றப்படுகிறவன் ஈஶ்வரஞைகையாலும், கரணத்ரயத்தாலு முண்டானபற்றுதல்களான இவை ஆபாதப்ரதீதியில உபாயம்போல் தோற்றிக் கழியுண்டுபோமதொழிய, ஸாக்ஷாத் உபாயம் அல்லாமையாலும், பலஸிததிக்கு அதயவஸாயாத்மகமான ஸ்வீகாரம் ஒன்றுமே யமையும ; இம்மூன்றும வேணும் எனகிற நிர்ப்பந்தமில்லை யென்கை. அதவா, இப்படி ஒரொன்றிலே ஒதுக்கிசசொல்லுகிறதென, த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுதலைச்சொன்னாலோ வென்ன; (உபாயம) இதயாதியாலே அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அபபோதைக்கும் ஒரொன்றேயமையும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்பபந்தமில்லை யெனகை.

அ.—வ்யபிசாரமாவது - அநவரதஸ்ம்ர்திக்கு அநதராயமாயிருககுமஸமாதிபங்கம.விளம்பமாவது-பலவிளமபம்.விதுரமாய-ரஹிதமாய. இவவிடத்தில-இநதகாந்தத்தில். அதுவும்-அநதபுதகி விசேஷஸ்வரூபமும.

மாநஸமாதரமே-மாநஸமான பற்றுதல்மாத்ரமே. அமையுமோ-போருமோ. ஸ்வீகரிககவேண்டாவோ-பற்றவேண்டாவோ. பற்றப்படுகிறவன் ஈச்வரஞைகையாலும - பற்றுதல் உபாயமன்றிககே பற்றபபடுகிற ஈச்வரஞைகையாலும். ஆபாதப்ரதீதியில்-மேலெழுப்பார்த்தபோது. ஸாக்ஷாநுபாய மல்லாமையாலும்—த்வாரகோபாயமல்லாமையாலும. பலஸித்திககு-பலப்ராப்திககு. மூன்றும்—த்ரிவிதமான பற்றுதலும். நிர்ப்பந்தமில்லை-நியமமிலலை.

அப்போதைக்கும்-அப்படி அவதாரிகையான போதைக்கும். ஒரொன்றேயமையும்-கரணதரயத்தாலுண்டான பற்றுதலகளிலே ஒருக்ரணத்தாலுண்டான பற்றுதலேயமையும.

17

மூ.—வர்த்தமாநநிர்த்தேசம் ஸ்வத்வம் தலையெடுத்து அஞ்சின போது அநுஸந்திக்கைக்காக.

வ்யா.— நிர்ப்பந்தமில்லை என்கையாலே - இந்தஸ்வீகாரம் த்ரிவிதகரணத்தாலும் உண்டானாலும் குறையில்லையென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. "இப்ரபத்தம் கரணத்ரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம்; ஏககரணத்தாலே உண்டாகவுமாம்;பலஸித்திக்குக் குறையில்லை; அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும்; பலஸித்திக்கு ஏககரணமே அமையும்; உபாயபூர்த்திக்கு, ஸ்ரீயபதித்வமும், வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறாப்போலே, அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்" என்றிறே, பரந்தபடியில் இவர்தாம் அருளிச்செய்தது.

(సకృదేవ హి శాస్త్రార్థః కృతో౾యం తారయేన్నరమ్)(ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்தஃ க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்) (సకృదేవ ప్రపన్నాయ) (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ப்ரபத்தி ஸக்ருத்கரணீயையாயிருக்க, வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வர்த்தமாந நிர்த்தேசமென்று தொடங்கி.) அதாவது-(లోకవిక్రాన్తచరణౌ శరణం తే౾వ్రజమ్) (லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணம் தேவ்ரஜம்)(நின்னடியிணையடைந்தேன்)(அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்) என்கிறபடியே சொல்லாதே,

---

அ.—குறை-பலஸித்தியில் குறை. கரணத்ரயமும்-கரணத்ரயத்தாலுண்டான ப்ரபத்தியும். ஏககரணமே – ஏககரணத்தாலுண்டானப்ரபத்தியே உபாயபூர்த்திக்கு-உபாயத்வபூர்த்திக்கு.

"நின்னடியிணையடைந்தேன்" "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களில் சரணாகதி ஸ்வகர்த்ருகமாகச் சொல்லப்பட்டது சிஷ்டாசாரம் - ஆசார்யர்கள் செய்தருளக் காணாநின்றோம். இதுக்கடியென்னென்னில்;-(పుత్రః ప్రేష్యస్తథా శిష్య ఇత్యేవఞ్చ నివేదయేత్) (புத்ரஃப்ரேஷ்யஸ்ததா ஶிஷ்ய இத்யேவஞ்ச நிவேதயேத்) ஶாண்டில்ய ஸ்ம்ருதியில் விசேஷித்தது ஆசார்யனநுஷ்டித்த ஶரணாகதியே முக்யமென்று சொல்லுகையாலே இதுவே ஸத்ஸம்ப்ரதாயமாக நம்மாசார்யர்கள் அநுஷ்டித்துப் போருவார்கள். அதிலும், (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்) என்று-பரமாசார்யரான நம்மாழ்வார் செய்தருளின ப்ரபத்திதானே தச்சிஷ்யபரம்பரைக்கெல்லாம்போருமென்று சில ஆசார்யர்கள் நிர்வஹிப்பர்கள். (కాలత్రయే౾పి కరణత్రయనిర్మితాతి పాపక్రియస్య శరణం భగవత్క్షమైవ । సా చ త్వయైవ కమలారమణే౾ర్థితా యత్ క్షేమస్స ఏవ హి యతీన్ద్ర భవచ్ఛ్రితానామ్ ॥) (காலத்ரயேபி கரணத்ரய நிர்மிதாதி பாபக்ரியஸ்ய ஶரணம்பகவத்க்ஷமைவ - ஸா சத்வய்யைவ கமலாரமணேர்த்திதா யத்க்ஷேமஸ்ஸ ஏவ ஹிய தீந்த்ர பவச்ச்ரிதாநாம்—)

அ.—(ఇష్టశ్లేష్మితవదీయుష్మభాగుణానిరూమావిగ్రహంశ్రీశరారి శ్రీమాన్ రామానుజార్యపదకమలయుగం భాతిరమ్యంతదీయమ్। తస్మిన్ రామానుజార్యే గురురితి చ పదం భాతి నాన్యత్ర తస్మాత్ శిష్టం శ్రీమద్గురూణాం కులమిదమఖిలంతస్యనాథస్యశేషః) என்கிறபடியே ஆசார்யபதம் உடையவரிடத்திலே பூர்ணமாய், அவர்செய்தருளின ப்ரபத்தியிலே அஸ்மதாதிகளுக்கும் உத்தேச்யமென்னுமதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (కాలత్రయేపి-காலத்ரயேபீத்யாதியாலே.) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானரூபேண மூன்றுவகைப்பட்டிருந்துள்ள காலத்ரயத்திலும். (కాలత్రయేపి - காலத்ரயேபி) ஒருகாலமல்லால் ஒருகாலத்திலே யாகிலும் ஸதநுஷ்டானமின்றிக்கே எல்லாக்காலத்திலும் பாபங்களேயாயத்து இவன்செய்வது. (కరణత్రయ-கரணத்ரய) மநோவாக்காய ரூபேண மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கிற கரணத்ரயத்தாலும். அதுதானும் ஒருகரணத்தாலன்றிக்கே கரணத்ரயத்தாலும் பாபங்களேயாய்த்துச்செய்வது (నిర్మిత-நிர்மித) கல்பித்துவிடுகையன்றிக்கே அநுஷ்டாநபர்யந்தமாகக்குகை. (అతిపాపక్రియస్య-அதிபாபக்ரியஸ்ய) செய்யப்பட்ட மஹாபாதக உபபாதகங்களையுடையவனுக்கு. அன்றிக்கே, (యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యంతత్కిల్బిషమ్) (யதப்ரஹ்மகல்ப நியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம்) என்றுசொல்லப்பட்ட மஹாபாபத்தை யுடையவனுக்கு. (శరణమ్-ஶரணம்) அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் தப்பாத உபாயம். (భగవత్క్షమైవ - பகவதக்ஷமைவ) ஆச்ரிதகார்யகரத்வோபயோகிகளான ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான ஸர்வேச்வரனுடைய, "பொறுத்தோம்" என்கிற க்ஷமைதானே. ஏவகாரத்தாலே - மற்றொன்றில்லை யென்கிறது. அன்றிக்கே, தமக்கு பூர்வகாலத்திலும், தமக்கு ஸமகாலத்திலும், தமக்குஉத்தரகாலத்திலுமுள்ள ஸாபராத சேதநர்க்கு என்றும்மொக்க பகவத்க்ஷமையேஇஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களுக்கு உபாயமென்று அநுஸந்திக்கிறாராகவுமாம். (సాచ-ஸாச) எப்படிப்பட்ட அபராதங்களுக்கும் புகலிடமாக ப்ரஸித்தமான அந்தக்ஷமைதானும். (త్వయైవ-த்வயைவ) ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதியைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாதே, இவர்கள் துர்க்கதியிலநின்றும் நிவ்ருத்தராய் ஸ்வரூபாநுரூபமான தாஸ்யத்திலே அந்வயித்து வாழும்படி எங்ஙனே! என்று கரைபுரண்டக்ருபையையுடைய தேவரீராலேயே. ஏவகாரத்தாலே - இன்று ஒருவனறிவுடையனுய ப்ரார்த்திக்கவேண்டாதபடி ஸ்வாச்ரிதஸகல சேதநவிஷயமாக தேவரீராலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதென்கிறது. இத்தால்-எம்பெருமானார்தாமே ஸ்வஸம்பந்தி ஸகல சேதநவிஷயமாக ப்ரபத்தி செய்தருளுகையாலே, தனித்துஒருவர் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டாவென்கிறது.

அ.—எம்பெருமானார், தம்சரமதசையிலே பெரியபெருமாள்திரு முன்பே சென்று ஸேவித்து நிற்க, அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளும் அருள்பாடிட்டு ஒன்றுசொல்லுவான்போலே யிருந்தாயீ! என்ன, நாயனே! தே! (அடியேனுடையஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளும் தேவரீர் க்ஷமைக்கு விஷயராய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி காணசெய்தருளவேணும்) என்ன; பெருமாளும், அப்படியே ஆகக்கடவதென்று, "உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூதியை ஸ்வாயத்தையும் தந்தோம்" என்றருளிச்செய்தாரென்றும் ப்ரஸித்தமிறே. நாம்ப்ரார்த்திததமையுண்டு, அவன் ஸ்வதந்த்ரனானதாலே செய்யாவிடில் செய்வதென்னென்ன; (కమలారమణే-கமலாரமணே) தேவரீர் சொல்லிற்றை மறக்கும் விஷயத்திலேயோ தேவரீர் ப்ரார்த்தித்தது, அவன் தேவரீர் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்யாவிடில், பிராட்டியார் அவனுக்கு முகங்கொடுப்பாரோவென்னுதல், தேவரீர் ப்ரார்த்தனையைச் செய்விக்கும் ஸாக்ஷியுண்டென்னுதல் கமலத்தில் திருவவதரிக்கையாலே (கமலை) என்று திருநாமமுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான எம்பெருமானிடத்திலே என்னுதல்; கம்ச மம்ச கமௌ; கமௌ லாதீதி கமலா என்று வ்யுத்பத்தியாய - ஸர்வபாதாநனான ஈச்வரனையும் ஜ்ஞாநப்ரதாநனான சேதநனையும் உபதேசத்தாலும் ஸௌந்தர்யாதிகளாலும் ஸ்வவசமாக்கிக்கொள்ளும் பெரியபிராட்டியார்க்குவல்லபனானஎம்பெருமானிடத்திலேயென்னுதல். (అర్థితా-ஆர்த்திதா)(మనోవాక్కాయైః) (மநோவாக்காயை:) என்னும் சூர்ணையாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டது (ఇత్యతస్సఏవ) - (இத்யதஸ்ஸஏவ) லிங்கவ்யத்யயம விதேயப்ராதாந்யத்தாலே, (மநோவாக்காயை: என்றுதொடங்கி, க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ச ஸர்வாநசேஷத: க்ஷமஸ்வ) என்று-இருவருமானசோதுயிலேஸ்வஸம்பந்திஸாவசேதந விஷயமாகவன்றோ தேவரீர் ப்ரார்த்தித்த ப்ரார்த்தனை தான். (క్షేమః - க்ஷேம:) ரக்ஷை. (భవచ్ఛ్రితానామ్-பவச்ச்ரிதாநாம்) ஸ்வாநுவ்ருத்தி நிரபேக்ஷராய் கர்பாமாதர பரஸக்நாசார்யரான தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கென்னுதல்; தேவரீர்ஸம்பந்திபரம்பரையும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி பகவத்விஷயீகாரம்பெற்ற தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கென்னுதல்.

இத்தால்-எம்பெருமானார்ஸம்பந்தமுண்டாகவே பகவத்க்ஷமை இவன் ப்ரார்த்திக்கவேண்டாதபடி தன்னடையேஉண்டாகுமென்கிறது. இத்தால்-ஈச்வரஸம்பந்திகளுக்கு ஸ்வாபராதங்களை ஈச்வரன் க்ஷமிப்பானோ க்ஷமியானோவென்று ஸம்சயிக்கவுங்கூடும், அஸ்ஸம்சயமுமில்லை எம்பெருமானார்ஸம்பந்திகளுக்கு என்கிறது. (సిద్ధిర్భవతివా నేతి సంశయోఽచ్యుతసేవినామ్। నసంశయోఽస్తి తద్భక్తపరిచర్యారతాత్మనామ్) என்னக்கடவதிறே. ஏவகாரத்தாலே – இதாநீந்தந ப்ரார்த்தனை ரக்ஷகமன்றென்கிறது. (హి-ஹி) இவ்வார்த்தம அடியேன் விண்ணப்பம செய்யவேணுமோ, (அர்வாஞ்ச) இத்யாதியில் ப்ரஸித்தமன்றோ.

மூ.— உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சுசெல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும், இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும்.

வ்யா.—(ப்ரபத்யே) என்று - வர்த்தமாநமாகச்சொல்லுகிறது, ப்ரக்ருதியோடே யிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி, உபாயாபாயங்களில் ஏதேனுமொன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வந்தலையெடுத்து அநுதாபம்பிறந்து பயப்பட்டகாலத்தில், (ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணாவ்ரஜேத்) (ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸா த்ரயத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத) என்கிறபடியே - ப்ரபத்தியொழிய அதுக்கு பரிஹாரமில்லாமையாலும், அதுதான ஸக்ருத்காரமான பின்பு புநஃகரணமாகாமையாலும், பூர்வப்ரபதநத்தை அநுஸந்த்திக்கைக்காகக் கொழுந்துபட்டுக்கிடக்கிறதென்கை.

இன்னமும் இவ்வர்த்தமாநத்துக்குச்சிலப்ரயோஜநங்களை அருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரங்களிலென்று தொடங்கி.) அதாவது- பூர்வவாஸனையாலே, அவஶமாக உபாயாந்தரங்களிலே மநஸ்ஸு செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே யொழியப்போது போக்கவரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், இதினுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக்கடவதாயிருக்குமென்கை.

இத்தால்-ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்கிறது.(யம்யம்ஸ்ப்ரஶதி-ஆசார்யவத்தயாமுகதெள.) இவர் இப்படி விண்ணப்பம் செய்தவாறே நமயத்நம் ஸபலமாயிற்றென்று திருவுள்ளமுகந்தபடி யிருக்கக்கண்டு "யதீந்த்ர" என்கிறார். [பவச்சரிதாநாம்-பவசரிதாநாம்] ஸ்வயத்நமேஸ்வாசரிதரக்ஷகமாம்படி யிருக்கிற தேவரீர்ஸம்பந்திகளுக்கென்னவுமாம. "ஒருமலையிலநின்றும ஒருமலையிலே தாவும ஸிம்ஹசரீரத்திலஜந்துக்களபோலே, பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸாரலங்கநமபண்ண அவரோடுண்டான குடல்துடக்காலே நாமும் உத்தீர்ணராவுதோம" என்று முதலியாண்டானருளிச்செய்வர்.

அ —ப்ரக்ருதியோடே - சரீரத்தோடே உபாயங்களாவன- காமஜ்ஞாநபக்திகள். அபாயங்களாவன – ஹிம்ஸாஸ்தேயாதிகள். பின்னை - பின்பு கொழுந்துபட்டுக் கிடக்கிறது - வர்த்தகமாகக் கிடக்கிறது.

இன்னமும்-வர்த்தமாநநிர்த்தேசத்துக்குக்கருத்துப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாக பூர்வப்ரபத்திக்குஸ்மரணம் என்றருளிச் செய்தத்துக்குமேலே.பூர்வவாஸனையாலே-ப்ரபத்திபண்ணுவதற்குமுன்னே உபாயாந்தரங்களை யநுஷ்டித்த அப்யாஸத்தாலே. அவசமாக - ப்ராமாதிகமாக. அநுஸந்தாநத்தாலேயொழிய-அநுஸந்தாநத்தை விட்டு இதினுடைய ரஸ்யதையாலே-த்வயத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே. இவ்வநுஸந்தாநம-த்வயாநுஸந்தாநம்.

மூ.—பேற்றுக்குப்பலகால்வேணுமென்றுநினைக்கில்உபாயம் நழுவும். உத்தரவாக்யத்தாலேப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்றென்கை.

வ்யா.—இங்ஙனன்றிக்கேபலஸித்திக்குப்பலகாலுமநுஸந்திக்க வேணுமென்றாலோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பேற்றுக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜனங்களுக்காக வன்றிக்கே, பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்க வேணுமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்கா ஸஹமான ஸித்தோபாயம், சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே, தன்னைக்கொண்டுநழுவும் என்கை. ஆக, பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் (உத்தரவாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது என்று.) ப்ராப்யமாவது-ஸ்ரீயஃபதியாய ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிற்பண்ணும் கைங்கர்யம்.

ப்ராபகவரணாநந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற விதுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை யென்று.) அதாவது - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம், பலசதுஷ்டய ஸாதாரணமாகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடஞ்சொல்லுகை, இப்போது ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிற விதுக்கு ப்ரயோஜநம் என்றபடி.

அ.—ஆச-இவ்வதிகாரிக்கு உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும், பொழுதுபோகைக்காகவும், போக்யதயாத்யாஜ்யமாகைக்காகவும் வர்த்தமாநநிர்த்தேசமாக்க கிடக்கிறதென்றுகருத்து.

இங்ஙனன்றிக்கே - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரங்களிலன்றிக்கே. அவையாவன-ப்ராயஶ்சித்தமாக பூர்வ ப்ரபத்திஸ்மரணம் முதலானவை. பலஸித்திக்கு - பலப்ராப்திக்கு பேற்றுக்குறுப்பாக-புருஷார்த்தஸித்திக்கு யோக்யமாக. சணற்கயிறு - நாணற்புற்கயிறு. தன்னைக்கொண்டு - நிரபேக்ஷமான தன்னைக்கொண்டு ஸ்ரீயஃபதியாய் என்கையாலே - "ஸ்ரீமதே" என்கிற சப்தார்த்தமும், ஸர்வேச்வரன் திருவடிகள் என்கையாலே-நாராயண சப்தார்த்தமும், கைங்கர்யமென்கையாலே-ஆய என்கிற சதுர்த்த்யர்த்தமும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி - பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். ப்ராபகவரணாநந்தரம்என்றது - "சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிறபடியே உபாயவரணாநந்தரமென்றபடி. பலசதுஷ்டயஸாதாரணமாகையாலே - "ஐஹலௌகிகம்" இத்யாதி பலசதுஷ்டய ஸாதாரணமாகையாலே. ப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்று- "ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம்-கைவல்யம்" என்கிற ப்ராப்யாந்தரங்களுக்கன்று.

மூ.—உபாயாந்தரங்களைவிட்டு சரமோபாயத்தைப் பற்றினாப் போலே, உபேயாந்தரமான ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களைவிட்டு எல்லையான ப்ராப்யத்தை அர்த்திக்கிறது. இவன் அர்த்திக்கவேணுமோ, ஸர்வஜ்ஞன் இவன் நினைவறியானோ வென்னில்; இவன்பாசுரம் கேட்டவாறே திருவுள்ளமுகக்கும.

வ்யா.—ப்ராப்யாந்தரங்களைவிட்டு இந்தப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்கவேண்டுவா னென்னென்னகிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரங்களைவிட்டென்று தொடங்கி) அதாவது-உபாயவரணம் பண்ணுகிற வளவில அநந்யஶரணத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமாக கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டு சரமமானஸித்தோபாயத்தைப் பற்றினாப்போலே, உபேயப்ரார்த்தனை பண்ணுகிற வளவிலும் அநந்யபோகத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கநுகுணமாக உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைவிட்டு சரமமான ப்ராப்யத்தை அர்த்திக்கிறது என்கை. நினைவறியும் ஈஶ்வரன்பக்கல ப்ரார்த்தனைமிகை யென்றிருப்பார் பண்ணும ப்ரஶ்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (இவன் அர்த்திக்கவேணுமோ, ஸர்வஜ்ஞன இவன்நினைவறியானோ வென்னில என்று.) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவன்பாசுரங்கேட்டவாறே திருவுள்ள முகக்குமென்று.) அதாவது -ருக்ணதையாலே சோற்றிலஆசையற்றுக்கிடந்தப்ரஜை,ரோகம் தீர்ந்துபசிவிளைந்து, (சோறு) என்று அபேக்ஷிக்கும் பாசுரங்கேட்டால் பெற்றதாய் உகக்குமாப்போலே, அநாதிகாலம ப்ராப்யாந்தரப்ராவண்யமாகிற நோய்கொண்டு இந்த ப்ராப்யத்தில் நசையற்றுக கிடந்தவன், இதிலே ருசிபிறந்து தன்பக்கலிலேவந்து இத்தை அபேக்ஷிக்கிற பாசுரங்கேட்டவாறே ஶேஷியானவவன் திருவுள்ளமுகக்கும், அதுக்காக அர்த்திக்கிறானித்தனையென்கை.

அ.—ப்ராப்யாந்தரங்களை-ஐச்வர்யகைவல்யங்களை. இந்தப்ராப்யத்தை-பகவத் கைங்கர்யத்தை. உபாயவரணமபண்ணுகிறவளவில்-ஈச்வரனை உபாயமாகப் பற்றுகிறபோது. இத்தால- உபாயோபேயங்களுக்கு ஆநுரூப்யமும, இரண்டுக்கும ஸ்வரூபாநுரூப்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து

ருக்ணதையாலே-ரோகத்தாலே. நோய்கொண்டு-வ்யாதிகொண்டு. இந்தப்ராப்யத்தில்-பகவத்கைங்கர்யத்தில். நசையற்று-ருசியற்று. இதில்-பகவத்கைங்கர்யத்தில். பாசுரம-வாக்யம். அதுக்காக-எம்பெருமானுடைய முகமலர்த்திக்காக. இவனுடைய ப்ரார்த்தநாவிஷயமான கைங்கர்யம் அவனுக்குஉறுப்பானாப்போலேஇவனுடைய ப்ரார்த்தனையும் அவனமுகமலர்த்திக்கு உறுப்பாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு அவச்யாபேக்ஷிதமாய்த்து

மூ.—(ஸ்ரீமதே) பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ள வனுக்கு. அவன்உபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக்கும; அவன் ப்ராப்யனுமிடத்தில் தான் ப்ராபயையுமாய், கைங்கர்ய வாததகையுமாயிருக்கும்

வயா.—இனி,இவ்வாகயததுக்குப்ரதிபதம அாததமருளிச்செய வதாகத் திருவுள்ளமபறறி, ப்ரதமபததைதை உபாதானம பண்ணு கிறா (ஸ்ரீமதே யெனறு.) அதுககு அர்ததமருளிசசெயகிறார் (பெரியபிராடடியாரோடே கூடியிருந்துளளவனுககு எனறு.) இங்கும், ஸ்ரீமப்ததததுககு பூர்வவாகயததில சொன்ன வ்யுதபத்தி த்வயமும, அதினாததமும, மதுபாத்தமான நித்யயோகமும அநுஸநதேயம

இரண்டிடத்திலும் நித்யயோகம் ஒத்திருக்கச் செயதே, அவ்வவதஸாநுகுணமாகஇவளிருககும்ருபபை யருளிச்செய்கிறார் (அவனுபாயமாமிடததிலெனறுதொடங்கி.) அதாவது - அவன சேதநாக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராபதிகளுககு உபாயமாமிட த்தில ஸஹாயாந்தரஸம்ஸாககத்தை ஸஹியாமையாலே தான் உபாயபாவத்தில அந்வயமின்றிககே, ஸாபராத சேதநருடைய அபராதங்களைப்பாாத்து, அவன சீறுமளவில், அத்தை ஸஹித்து அஙகீகரிக்குமபடியாகபபண்ணும் புருஷகாரமாயிருககும: அவன சேதநாககுக கைங்கர்யப்ரதிஸமபநதியா ப்ராப்யனுமிடததில் அவனோபாதிகைஙகர்யபரதிஸம்பந்திடாய்க்கொண்டு தான் ப்ரா ப்யையுமாய, இவர்கள் செய்யுங கைஙகாயததை அவன திருவுள்ள ததிலே ஒனறுபத்தாகப்படுத்தி உகப்பிகைகயாலே கைங்காய வர்ததகையுமாயிருக்குமெனகை.

அ —இனி-உததரவாக்யத்துககு மஹாவாகயார்ததமும,தாத் பர்யார்த்தமும், சரமபராப்ய ப்ராாததநாஹேதுவும, அருளிச் செய்தவநந்தரம்.

இஙகும்-உத்தரவாகயத்திலும். வ்யுதபத்தித்வயம்-சர்மணி வ்யுத்பததியும், காததரிவ்யுத்பத்தியுமாகிற இரணடும. அதினாதத மும் - எலலாாககும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய இவளதனக கும அவளைப்பறறிஸ்வரூபலாபமா யிருககுமெனனு மாத்தம்.

இரண்டிடததிலும-பூர்வோததர கண்டததிலும அவ்வவ தசாநுகுணமாக-ஈச்வரனுடைய உபாயதசைககும ப்ராப்யதசைக குமடியாக. இவள் - பெரியபிராட்டியார். அவன - ஸாவேச்வரன். உபாயபாவத்தில - உபாய காாயமான இஷ்ட ப்ராபண அநிஷ்ட நிவாரணததில். அந்வயமின்றிககே-ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வேந அநவய மின்றிக்கே ஸத்வாரகாந்வயமுண்டிறே இவளுக்கு. அவனோபாதி- அவனைபபோலே. ஒன்றுபத்தாக-ஒன்று அநேகமாக.

மூ — இதிலே-திருமந்த்ரத்தில சொன்ன ப்ராப்யத்தைவிஶதமாக அநுஸந்திக்கிறது.

வயா.—இதுதன்னைப பரந்தபடியிலே "பூர்வவாக்யத்தில, ஸ்ரீமச்சப்தம் சேதநருடைய அபராதத்தையும, ஈச்வரனுடையஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங் கண்டு, இவர்கள அவனுடையக்ரோதத்துக்கு விஷயபூதராய் நசித்துப் போகாதே, இவனைக்கிட்டி உஜ்ஜீவித்துப்போகவேணும என்று, ஸாபராதரான சேதநனை ஈசவரனோடே சேர்க்கைக்காக என்றுமொக்கவிடாதே யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது; இங்குத்தை ஸ்ரீமச்சப்தம் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தைப்பற்றவும, இவர்கள் பண்ணுங் கைங்கர்யத்தை ஈசவரன்திருவுள்ளத்திலே ஒன்றுபத்தாகப்படுத்துகைக்காகவும், அநுபவவிச்சேதத்தில தனக்கு ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி யிருக்கையாலே நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்துக்காகவும், அவனைக்ஷணகாலமும்பிரியாதே ஸர்வகாலமும் ஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது" என்று விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்.

திருமந்த்ரத்தில உத்தரபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம் விவரணமா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இதிலே யென்று தொடங்கி) அதாவது - கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமிடத்தை ஶாப்தமாகப்ரதிபாதிக்கிற இந்தவாக்யத்திலே, திருமந்த்ரத்தில "நாராயணாய" என்று கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமிடம ஆர்த்தமாகையாலே, அவிஶதமாகச் சொன்னப்ராப்யத்தைவிஶதமாக அநுஸந்திக்கிறதுஎன்கை,

அங்கு, (நாராயணனுக்கே அடிமை செய்யப் பெறுவேனாக வேணும்)என்கிற இவ்வளவொழிய, அடிமைகொள்ளுமவன் ஸ்ரீமானாகவேணும் என்றும, அடிமை செய்யுமவன், நிர்மமனாகவேணுமென்றும சொல்லாமையாலும, அவையிரண்டும் இங்குச்சொல்லுகையாலுமிறே இப்பதத்துக்கு இவ்வாக்யம விவரணமாயிற்று.

அ.—இதுதன்னை-பிராட்டி த்வயத்தில பூர்வோத்தர கண்டங்களிலே புருஷகாரமாகவும ப்ராப்யமாகவும ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டாநின்றாளென்று இது தன்னை. இங்குத்தை - உத்தரவாக்யத்தில். கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தைப் பற்றவும் - சேதநர் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்குத்தான ப்ரதிஸம்பந்தியாகைக்காகவும். அநுபவவிச்சேதத்திலே-சேதநர்பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஒன்று பத்தாகத்திருவுள்ளம்பற்றி ஆநந்தநிர்ப்பரனா யிருக்கும் ஈச்வராநுபவவிச்சேதத்தில.

உத்தரபதத்துக்கு-நாராயணபதத்துக்கு. இந்தவாக்யத்திலே-த்வயோத்தர வாக்யத்திலே.

அங்கு-திருமந்த்ரத்தில. இங்கு உத்தரவாக்யத்தில். அப்பதத்துக்குஇவ்வாக்யம்-அந்தநாராயணபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம.

மூ — இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமானசேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை; அடிமைதான்ஸித்திப்பதும் ரஸிப்பதும் அச்சேர்த்தியிலே. (நாராயணாய)

வ்யா.—இம்மிதுநத்துக்கே அடிமைசெய்யவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இளையபெருமாளைப்போலேயென்றுதொடங்கி) அதாவது - (భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరి సానుషు రంస్యతే। అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రతః స్వపతశ్చ తే) (பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபதஶ்ச தே) என்று-பெருமாளும்பிராட்டியுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்த இளையபெருமாளைப்போலே, இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமென்கை. மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், மிதுநகைங்கர்யமிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம். இன்னமும் இச்சேர்த்தியிலே அடிமை செய்யுமளவிலுள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (அடிமைதானென்று தொடங்கி) அதாவது - ஸ்வதந்த்ரனானவீச்வரன உபேக்ஷியாமல்கைங்கர்யங்கொண்டருளும்படி பண்ணுமவள் இவளாகையாலே, (సీతా ఉవాచ) (ஸீதா உவாச) (సీతా సమక్షం కాకుత్స్థ మిదం వచన మబ్రవీత్) (ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத்) என்று, இவள் முன்னிலையாகத் தம்முடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமையை அபேக்ஷித்துப்பெற்ற இளையபெருமாளைப்போலே, இவன் ப்ரார்த்திக்கிற அடிமைதான் ஸித்திப்பதும் மாதாபிதாக்களிருவருமான சேர்த்தியிலே ஶுஶ்ரூஷைபண்ணும் புத்ரனுக்குப் போலே, செய்கிற அடிமைதான் ரஸிப்பதும் பிராட்டியும் அவனுமான சேர்த்தியிலேயென்கை.

இனி, இரண்டாம்பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (நாராயணாயவென்று.)

அ.—நிர்ப்பந்தந்தான் - நியமந்தான். மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால் - திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தால் ப்ரதிபாதிதமான மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால்.

இன்னமும் - மிதுந கைங்கர்யம் ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்று அருளிச்செய்ததுக்குமேலே. வாசியை - அதிசயத்தை. ஸீதாஸமக்ஷம் - ஸீதைக்குமுன்னே. மாதாபிதாக்கள்-ப்ராப்தரான மாதாபிதாக்கள். ஶுஶ்ரூஷைபண்ணும்-பித்ருஶுஶ்ரூஷைபண்ணும்.

ரஸிப்பதும்-ஈச்வரனுக்கு ரஸாவஹமாகிறதும்.

இனி-ஸ்ரீமத்பதார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம்,

மூ — ஸாவஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு. இதிலே திருமேனி யையுங் குணங்களையுஞ் சொல்லும்.

வ்யா.—அதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு என்று.) நாராயணத்வம், உபயவிபூதிநாதத்வமாகை யாலே, (ஸாவஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு) என்கிறார். கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாவான் ஶேஷியிறே. கைங்கர்யந்தான் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலும், அந்தப்ரீதிதான் அநுபாவ்ய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவ்யவிஷயஞ் சொல்லவேண் டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (இதிலே திருமேனியையுங் குண ங்களையுஞ் சொல்லுமென்று.) அதாவது - கைங்கர்ய ப்ரதிஸம் பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்பதத்திலே, கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வ பாவியாயிருக்கும் அநுபவத்துக்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விக் ரஹத்தையும், கல்யாண குணங்களையும் சொல்லுமென்கை.

(సదా పశ్యన్తి సూరయః)(ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:) என்றும்,(సోஶ்నுతే సర్వాన్ కామాన్) (ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்) என்றும் இத்யா திகளில் சொல்லுகிறபடியே, திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், கல்யாண குணங்களும், (రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీ భవతి) (ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த் வாநந்தீபவதி) என்கிறஸ்வரூபத்தோபாதிகைங்கர்ய வர்த்தகங்க ளுமாய், போக்யங்களுமாயிறே யிருப்பது; குணங்கள் என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களோடு வாத்ஸல்யாதிகுணங்களோடு, ஸௌர்யாதிகுணங்களோடு வாசி யற எல்லாகுணங்களும் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, பூர்வ வாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில், உபாயவரணத்துக்கு உபயுக்த தயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிஶேஷங்களும் இப்பதத்தில் ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள்;

அ.—நாராயணத்வம் உபயவிபூதி நாதத்வமாகையாலே-நாரங்க ளாவன என்று தொடங்கி, பரமாகாசமும் என்னுமளவாக நித்ய விபூதியையும், ப்ரக்ருதியுமென்றுதொடங்கி, தேவாதிபதார்த்தங்க ளும் என்னுமளவாக-லீலாவிபூதியையும், நாரபதம் சொல்லுகை யாலே-உபயவிபூதிநாதத்வமாகையாலே என்றபடி.

ஸாவஸ்வாமியாயுள்ளவனுக்கு என்றதே "ஸர்வஶேஷியா யுள்ளவனுக்கு" என்றதுக்கு அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாவான ஶேஷியிறேயென்று.) கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்பந்தி-கைங்கர்ய ப்ரதி க்ரஹீதா.

ஸ்வரூபத்தோபாதி - திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தோபாதி. கைங்க ர்யவர்த்தகங்களாய் போக்யங்களாயிறே யிருப்பது-ரஸசப்தவாச்ய மான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் அநுகூலமாயத் தோற்றுகையாலே இவ்விஷயத்தில் எத்தைச் செய்வோமென்று தடுமாறி மேன்மே லும் கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்து போக்யமாயிருப்பன்.

மூ.—ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு. ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது;

வ்யா.—ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆகாரத்வய முண்டாயிருக்கிறாப்போலே, ஆச்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும ஆகாரத்வயமும் உண்டாயிறே யிருப்பது.'' இவையெல்லாம பரந்தபடியிலே அருளிச்செய்தார.

இனி, இப்பதத்துக்கு தாத்பர்யம் இன்னதிலேயென்கிறார் (ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு என்று.) அதாவது-அநுபாவ்யத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸகலகுணங்களும ப்ரதிபாதிதமாயிருந்ததே யாகிலும், சதுர்த்த்யம்ஶத்தில சொல்லுகிற வ்ருத்திவிஶேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்கமாயிருப்பது ஶேஷித்வமாகையாலே, அதிலே இப்பதத்துக்கு நோக்கு என்கை.

இந்தஶேஷித்வ கதநத்துக்கு ப்ரயோஜந மருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது என்று.) அதாவது - (సర్వంపరవశందుఃఖమ్) (ஸாவம்பரவஶம்துஃகம்) என்றும, (సేవాశ్వవృత్తిః)(ஸேவாஶ்வவ்ருத்திஃ)என்றுமசொலலுகிறபடியே, நிஷித்தமான அப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்காயமபோலன்றிக்கே, (ఛాయావాసత్వమనుగచ్ఛేత్) (சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்) என்றும், (సాకిమర్థంనసేవ్యతే) (ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே) என்றும சொல்லுகிறபடியே-விஹிதமான ப்ராப்தவிஷயத்தில பண்ணுங கைங்கர்யமிறே இவனுக்கு ரஸிப்பது என்கை.

அ.—ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு-ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களுக்கு. ஆச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி. ஆகாரத்வய முண்டாயிருக்குமாப்போலே - குணவிசேஷங்களுக்குஆகாரத்வய முண்டாயிருக்குமாப்போலே.ப்ராப்யத்வமும்ப்ராபகத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாயிருப்பது - ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகத்வமும் ப்ராப்யத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாயிருப்பது. ஸ்வரூபத்துக்கு-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குஎன்றபடிஎன்னவுமாம்.

இனி-நாராயணபதத்துக்கு சேஷித்வமும, விக்ரஹத்வமும், குணங்களும என்று அர்த்தமசொன்ன அநந்தரம. இப்பதத்துக்கு-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கும, ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணங்களுக்கும் வாசகமான இந்தநாராயண பதத்துக்கு. அவிஶிஷ்டமாகையாலே-ஸமாநமாகையாலே. அந்தரங்கமாயிருப்பது- ஆவச்யகமாயிருப்பது.

சதுர்த்த்யம்சத்தில் - சதுர்த்தியிலே. நோக்கு-தாத்பர்யம.

இந்த-இப்பதத்துக்கு தாத்பர்யமான. பரவசம துஃகம்-பரவஶத்வம் துஃகம். சாயாவா-சாயேவ. விஹிதமான - சாஸ்த்ரவிஹிதமான.

மூ.—இந்த சதுர்த்தி, கைங்கர்யத்தைப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

வ்யா.—இனி, இப்பதததில் விபகத்யம்ஶத்துககு அாததமருளிச் செயகிறூர் (இந்தசதுாத்தியென்றுதொடஙகி.) அதாவது - மோக்ஷ த்வஜ்ஞாநகார்யமான உபாயபரிகரஹதகுக்கு அநநதரம பராப் தமாயுள்ளது ஆகையாலே, தாதர்தயபரதிபாதகமனறிககே, இநத சதுாத்தி, பரிகரஹித்த உபாயததினுடைய பலமான கைஙகாயத தை ப்ரகாஶிபபிககிறது என்கை.

கைங்காயததை பரகாஶிபபிக்கையாவது - கைஙகாய ப்ரார்த தனையை ப்ரதிபாதிகைகை கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ர்ததிவிஶேஷம். இககைங்காயந்தான், (ఏతత్సామగాయన్నాస్తే) (ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே) என்றும், (నమఇత్యేవవాదినః) (நமஇத்யேவவாதிநஃ)என்றும், (యేనయేనధాతాగచ్ఛతి తేనతేనసహగచ్ఛతి) (யேநயேநதாதாகச்சதிதேநதேநஸஹகசசதி) எனறும் இத்யாதி களில சொலலுகிறபடியே, வாசிககாயிகரூபமாயிருககும்.

அ.—இனி-நாராயணபததததுககுபரகாத்யர்த்தமருளிசசெய்தவந ந்தரம். இப்பதத்தில்-நாராயணபததில். விபக்த்யம்சத்துககு-சது ர்த்திக்கு உபாயபரிகரஹத்துககு - உபாயஸ்வீகாரத்துககு. தாத ரதயப்ரதிபாதகமனறிகவே-தாதாத்யே சதுாததியனறிகவே. இந்த சதுாததி-உததரவாக்யததில் சதுர்ததி.

வ்ர்த்திவிசேஷம-சேஷத்வசேஷித்வங்களுககு ஹாநிவாரா மல் பண்ணும் வர்ததியனறியே தன்சேஷத்வததை யழியமாறி வரும வ்ரததிவிசேஷம. அதாவது, தனனை சேஷியாகவைக்க இசைகை - சேஷிககதி சயத்தை விளைக்கை. ஸ்வரூபம எவ்வழி யாலே வருமோ அவ்வழி உபாதேயமிறே.

* [ఏతత్సామగాయన్నాస్తే - ஏததஸாமகாயந்நாஸ்தே தொடங்கி, అహంవిశ్వం భువనమభ్యభవాం - அஹம்விச்வம்புவநமபயபவாம் எனனு மளவும இந்தஸாமத்தைப் பாடிககொண்டிராநிற்கும், ஹாநூவ் ஹாநூவ் ஹாநூவ் எனறு ஆஶ்சர்யபபடும, (அஹமந்நமஹமந்ந மஹமந்நம்) என்று தனபோக்யதையைப பலகாலுமசொல்லும, (அஹமந்நாதோநூஹமந்நாதோநூஹமந்நாதஃ) எனறு கொண்டு நானபோகதாவானேனென்று பலகாலும சொல்லும,நான ஸுக்ர் ததததுககு முற்பாடனுகா நின்றேனென்றும, தேவர்களானநித்ய ஸூரிகளுககு முனனே அமாதத்துக்கு நடுவாகாநினறேன என றும, யாவனொருவன் எனனை உனககுததநதான அவனலேயிறே நீ என்னைப்பெற்றது, அந்நமாயிருககிறநான, அந்நமாயிருககிற வெனனை புஜிககிற பகவானை புஜியாநினறே னெனறும், நான எல் லாபுவநத்தையும அமுககி மேலானேனெனறும் இப்படிப்பாடி ஆஶ்சர்யப்பட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது.

[యేనయేన-யேநயேநஇதி] ஸாவேச்வரன் யாதொரு யாதொரு நினைவாலே நடககிறுன, அந்நினைவோடேகூட நடவாநிற்பன.

மூ — கைங்கர்யந்தான் நித்யம நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும. சேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்கை சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்.

வ்யா—இக்கைங்கர்யம ப்ரார்த்தநீயமாகில காதாசித்கமாகாதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யந்தான நித்யம என்று.) அதாவது - சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (అకిఞ్చిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః) (அகிஞ்சித்கரஸ்யசேஷத்வாநுபபத்திঃ) என்கிறபடியே கிஞ்சித்காராபாவத்தில் அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும, கைங்கர்யம ஆத்மாவுக்கு நித்யமென்கை. ஆகையிறே, (నిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి) (நித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்றும, (నిత్యకింకరో భవాని) (நித்யகிங்கரோபவாநி) என்றும ஆசார்யர்கள அருளிச்செய்தது. நித்யமாயிருக்குமாகில ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ என்ன அருளிச்செய்கிறார (நித்யமாகப்ரார்த்தித்தே பெறவேணுமென்று.) அதாவது - விஷயம் உத்துங்கமாகையாலும, ஆச்ரயபூதனான சேதநன் அத்யந்த பரதந்த்ரனாகையாலும, ப்ரார்த்தநாவிசேஷமில்லாதபோது கைங்கர்யம ஸித்தியாமையாலும் நித்யமாகப்ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணுமென்கை.

இதுநித்யப்ரார்த்தநீயமாகைக்கு நிதானத்தையருளிச்செய்கிறார் (சேஷிக்கு என்றுதொடங்கி.)

அ — ஸ்வரூபமாகையாலும-ஸ்வரூபநிரூபகமாகையாலும. அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும்-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாந நிரூபகமான சேஷத்வம் ஸித்தியாமையாலும. ஆகையிறே-கைங்கர்யம நித்யமாகையாலேயிறே.

விஷயம் உத்துங்கமாகையாலும்—கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூதனான ஈச்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையாலும். ஆச்ரய பூதனான-கைங்கர்யத்துக்கு கர்த்தாவாக ஆச்ரயமான. அத்யந்தம-அதிசயித; அதாவது-ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனாயும், சேஷத்வபலத்தாலே பரதந்த்ரனாயு மிருக்கையன்றிக்கே, நமஃபதோக்த ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பலத்தாலே பரதந்த்ரனேயிருக்கை. ப்ரார்த்தநாவிசேஷம்-சேஷபூதனான அடியேனை சேஷியான தேவரீர் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக விநியோகங்கொண்டு அடியேனை ஸத்தைபெற்றேனாம்படி க்ருபைசெய்தருளவேணுமென்கிற ப்ரார்த்தனை. பெறவேணும்-லபிக்கவேணும்.

இது-கைங்கர்யம். நிதானத்தை-மூலகாரணத்தை.

மூ.—(நம:) கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது களையாவது-தனக்கென்னப் பண்ணுமது.

வ்யா.—அதாவது - (నాకిఞ్చిత్కుర్వతశ్శేషత్వమ్)(நாகிஞ்சித்குர்வதஶ் ஶேஷத்வம்)என்கிறபடியே-ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமல்லாத வஸ்து வுக்கு ஶேஷத்வம் இல்லாமையாலே, சேஷியான ஈஶ்வரனுக்குத் தன்னுடைய வர்த்திவிஶேஷங்களாலே பரீதிரூபமான அதிஶய த்தை விளைக்கை ஶேஷபூதனானவனுக்குத் தன்ஸ்வரூபலாபமுமாய், அவனுடைய முகோல்லாஸாநுபவத்துக்கு உறுப்பா யிருக்கை யாலே, ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கை. ஆகையாலே, நித்யப்ரா ர்த்தநீயமாயிருக்கும் என்றுகருத்து.

அநந்தரம், சரமபதத்தை யுபாதாநம் பண்ணுகிறார் (நம: என்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (கைங் கர்யத்தில் களையறுக்கிறது என்று.) அதாவது - நமஶ்ஶப்தம் ஸாமாந்யேந அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கையாலே, திருமந் த்ரத்தில் மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம்போலே, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தவிரோதிகள் மூன்றையுங் கழிக்க வற்றாயிருந்ததே யாகிலும்,இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே,கைங்கர்யப்ரார்த்தநாநந்தரோக் தமாகையாலே, இந்த கைங்கர்யத்தில் விரோதியைக்கழிக்கிறது என்கை. கைங்கர்யத்துக்குக் களையேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (களையாவது தனக்கென்னப்பண்ணுமது என்று.) தனக்கென்னப் பண்ணுகையாவது-(భోక్తాహంమమభోగ్యమ్)(போக்தாஹம்மமபோ க்யம்) என்கிற இத்தைத் தன்னுடைய ரஸத்துக்குறுப்பாக நினைத்துப் பண்ணுகை; பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவாகையாலே இது நமக்காதரணீயம் என்கிற ப்ரதிபத்தியொழிய இதில் போக்த் ர்த்வப்ரதிபத்தியும், மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் நடக்குமாகில், அபுரு ஷார்த்தமாயிறேயிருப்பது.

அ.—தன்ஸ்வரூபலாபமுமாய் - தனக்கு அஸாதாரண தாம மான சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபலாபமாய்.உறுப்பாயிருக்கையாலே-காரணமாயிருக்கையாலே.

அநந்தரம் - சதுர்த்த்யர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். சரம பதத்தை-இவ்வாக்யத்தில் சரமபதமான நம:பதத்தை

அதுக்கு-நம:பதத்துக்கு. இங்கு-உத்தரவாக்யத்தில். அங்ங னன்றியே - திருமந்த்ரத்தில் போலன்றிக்கே. இந்த-ஸந்நிஹித மான. களையாவது-ஸஸ்யவர்த்திவிரோதியான பூண்டாகையாலே, இங்கு, களைஎன்றது - கைங்கர்ய விரோதியைச் சொல்லுகிறது. இத்தை - கைங்கர்யத்தை. தனக்குறுப்பாக - ஈச்வரமுகமலர்த்திக் குறுப்பாக்காதே தன்னுடையப்ரீதிக்குறுப்பாக. ஒழிய-அன்றிக்கே.

மூ — இதிலே அவித்யாதிகளுங் கழியுண்ணும். "உனக்கே நாமாட்செய்வோம" என்னுமபடியே ஆகவேணும.

வ்யா.—இன்னமும் இந்த கைங்கர்யப்ராப்திக்குவிரோதிகளான வையும் இதிலேதள்ளுண்ணுமெனகிறார் (இதிலேஅவித்யாதிகளுங் கழியுண்ணுமென்று) அதாவது-அஹங்கார மமகார நிவ்ர்த்தியை ப்ரார்த்திக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே, (అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వేస్వమితియా మతిః । అవిద్యాతరుసమ్భూతిబీజమేతద్ద్విధాస్థితమ్) (அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதிஃ - அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்விதாஸ்திதம்) எனகிறபடியே, அநாத்மந்யாத்மபுத்த்யாதிகளை வடிவாகவுடைத்தாய், காமோத்பத்திகாரணமாயிருந்துள்ள அவித்யையும், தத்கார்யமான காமங்களும், தத்கார்யமாயவரும ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுமெல்லாங் கழியுண்ணுமென்கை

ஆகையிறே, த்வயவிவரணமான கத்யத்திலே நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறவளவிலே,(మనోవాక్కాయైః)(மநோவாக்காயைஃ) இத்யாதி சூர்ணையாலே, அக்ருத்யகரணத்யகில காமநிவ்ர்த்தியையும், (అనాదికాలప్రవృత్త) (அநாதிகாலப்ரவ்ர்த்த) இத்யாதிசூர்ணையாலே, அவித்யாநிவ்ர்த்தயையும், (మదీయానాది) (மதீயாநாதி) இத்யாதி சூர்ணையாலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ர்த்தியையும் பாஷ்யகாரர்ப்ரார்த்தித்தருளிற்று. ஆனாலும, இதுக்குப் ப்ரதாநார்த்தம கைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தியாகையலே அத்தை உபபாதிக்கிறாமேல.

அதில ப்ரதமத்திலே கைங்கர்யம்பண்ணும்போது தான்எப்படியாகவேணுமென்ன அருளிச்செய்கிறா ("உனக்கேநாமாட்செய்வோம" என்னும்படியே யாகவேணுமென்று.) அதாவது - கைங்கர்யம் பண்ணுமளவில் "உனக்கேநாமாட்செய்வோம" என்று, உனக்கும எங்களுக்குமிருக்குமிருப்புத்தவிர, உனக்கே யுகப்பாக நாங்கள் அடிமைசெய்யவேணும் எனகிறபடியே, ஸ்வாமிக்கே உகப்பாகப்பண்ணவேணும் என்கை. "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிறே ஆழ்வாரும அருளிச்செய்தது.

அ.—இன்னமும-கைங்கர்யவிரோதியைக்கழிக்கைக்கு மேலே. ஆகைஇறே-உத்தரவாக்யத்தில நமஸ்ஸு ப்ராப்தி விரோதிகளான அவித்யாதிகளுக்கும நிவர்த்தகமாகையாலிறே. அளவு-போது.

ஆனாலும - இந்நமஸ்ஸு ப்ராப்தி விரோதி நிவர்த்தகமாகிலும். அக்ருத்யகரணாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாயத்தமான வற்றினுடைய நிவ்ர்த்தியைச்சொன்னபோதிலும். அத்தை-ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ர்த்தியை. அதில - கைங்கர்யத்தில். ப்ரதமத்தில - கைங்கர்யத்தை உபக்ரமிக்கிறபோது. தான-கைங்கர்யகர்த்தாவானதான. எப்படியாகவேணும்-யாதர்ஸப்ரதிபத்தி விசிஷ்டனாகவேணும். உனக்கும எங்களுக்குமாய-உன்ப்ரீதிக்கும் எங்கள்ப்ரீதிக்குமாய.

மூ.—ஸௌந்தர்யம் அந்தராயம்; கீழ்சொன்ன கைங்கர்யமும் அப்படியே. கைஙகாயப்ரார்ததனைபோலே இப்பதத்தில ப்ரார்த்தனையும் என்றுமுண்டு. "மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றினறதிறே.

பிள்ளைலோகாசார்யா திருவடிகளே ஶரணம்.

வ்யா.—இனி, இந்த கைஙகாயத்துக்கு விகநங்களை அருளிச்செயகிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதிவாக்யதவயத்தாலே.)அதாவது-அவனுடைய விகரஹஸௌந்தாயமும், சித்தாபஹாரியாய்க் கைசோரப பண்ணுகையாலே கைஙகாயத்துக்கு விக்நம; இந்நமஸ்ஸுகு, கீழேசதுர்த்தியில்சொன்னகைங்கர்யமும அபிமதவிஷய பரிசாயைபோலே ஸ்வரஸத்துககுஉடலாயிருக்கையாலே, அவனுடைய முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாக விருக்குமதுகரு அதுவும் விகநமென்கை.

இப்படியாகையால் இவ்விரோதிநிவர்த்திப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல நடககும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யபரார்த்தனைபோலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-சதுர்ததியில் சொல்லுகிற கைங்காயப்ரார்ததனை காதாசிதகமன்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லுமாபபோலே, இப்பதத்தில் சொல்லுகிறகைங்கர்யவிரோதி நிவாத்திப்ரார்த்தனையும், இஙகிருக்குங காலத்தோடு, ப்ராப்ய பூமியில்போனகாலததோடுவாசியற எலலாக்காலமும்நடக்ககடவதாயிருக்குமென்கை.

கநதல் கழிந்த வந்நிலத்திலும் ஸ்வபோக்த்ர்த்வோதயமுண்டாமோவென்ன அருளிச்செயகிறார் (மருந்தேநங்கள்போக மகிழ்ச்சிககு என்று நின்றதிறே யென்று.)

அ.—இனி-நமஸ்ஸுககுபாதாநார்ததம்ஸ்வபரயோஜநநிவர்த்தி என்றருளிச்செய்தவநநதரம். கைசோரபபண்ணுகையாலே-கைங்காயததில் கைவாஙகும்படி பண்ணுகையாலே. லக்ஷணயா ஸ்வபரயோஜநபுததியைப பண்ணுகையாலே யென்றபடி. ஸ்வப்ரயோஜநபுததியைப் பணணிககொடுதது அந்த ஸுகவிசேஷததாலே பரவசமாகச் சோருமபடி பண்ணுகையாலே யெனறுமாம்.

இபபடி யாகையாலே-ஸ்வப்ரயோஜநமாகப் பண்ணும் கைங்கர்யமும தர்மமும கைங்கர்யவிரோதியாகையாலே. இபபதத்தில்-நமஃபதத்தில்.

கந்தலஎனறது-ஜீர்ணவஸ்த்ரமாய், அத்தால்-அத்தோடொத்த ப்ரக்ருதியைச்சொல்லி, கழிந்தவிடத்திலும் எனறு - பரமபதத்திலுமென்கிறது. ஸ்வபோகத்ர்த்வததுககு - "மமாஉயம்போக:" என்கிறநினைவுக்கு. அபராக்ருத தேசததிலும் ப்ரக்ருதி ஸமபந்த கார்யமான அஜ்ஞாநமுண்டோவென்று கருத்து

வ்யா —அதாவது-உன்னுடைய அநுபவத்தாலேஎங்களுக்குவ ரும்ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோக்த்ர்தவபுததியைவிளைவித்து, ஸ்வரூப த்தைஅழியாதபடிஸாத்தாகப்பண்ணும பேஷஜமானவனே என்று நித்யஸூரிகள்பேசும் பாசுரமாகச்சொல்லாநின்றதிறே யெனகை.

ஆகையால், அவ்விஷயவைலக்ஷண்யப்ரயுகதமாய்வரும ஸ்வ போக்த்ர்த்வபுத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பததில் ப்ரார்த் தனே என்றுமுண்டு என்னுமிடம விததமென்றதாயிற்று. ஆகை யிறே, முக்தர்கரு லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே (நமஇதயேவ வாதிநः) (நமஇதயேவவாதிநः) என்றது.

ஆக, புருஷகாரததையும், தநநிதயயோகத்தையும், ததுத்ப் பாவிதமான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், அந்தகுணப்ரகாஶக மான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிக்ரஹ விஶிஷ்ட வஸ் துவினுடைய உபாயதவத்தையும, அவ்வுபாயஸ்வீகாரததையும், தத்பலமான கைஙகாயத்துககு பாதிஸமபந்தி ஒருமிதுநமென் னுமத்தையும், அவ்வஸ்துவினுடைய ஸர்வஶேஷித்வத்தையும், தத்விஷயகைங்கர்யத்தையும், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ர்த்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அ.—ஸாத்தாகப்பண்ணும் - ஸ்வபோகத்ர்த்வ புததிவாராமல் பண்ணும். இத்தால்-இவன் சேதநனுனவாசியாலே. பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களில் இவன றனக்கும் ஆநந்தமுண்டாம், அது இவ னுக்கும் புருஷார்த்தமன்று என்றதாய்தது. பரமபததிலே ப்ரா க்ர்தமான அஜ்ஞாநம் இல்லையேயாகிலும் விஷயவைலக்ஷண்யா தீநமாய்வரும் அஜ்ஞாநமுண்டென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி.) ஆகையால - நிதயஸூரிகளுக்கும் விரோதி நிவ்ர்த்தி ப்ரார்த்தனே இடைவிடாமல் நடக்கையாலே. இபபதத் தில் ப்ரார்த்தனே - இப்பதத்தில் சொல்லுகிற விரோதி நிவ்ர்தது ப்ரார்த்தனே. ஆகையிறே - பரமபதத்திலும் விரோதி நிவ்ர்த்தி ப்ரார்த்தனே யுண்டாகையாலே ஆக-கீழ்ச்சொன்ன வைலக்ஷண் யத்தாலும். ஆகஇரண்டாமப்ரகரணார்த்தமருளிச்செய்தாராய்தது.

சுத்தஸத்வம்தொட்டாசார்யாதிருவடிகளேசரணம்.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யாநம்
த்வயப்ரகரணம்.
முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முமுக்ஷுப்படி—வ்யாக்யாநம்.

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்.

அவதாரிகை.

மத்யமரஹஸ்யமான த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை யருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் பூர்வ வாக்யத்தில் சொல்லுகிற உபாயவரணம் ஸர்வேஶ்வரன்தானே விதிக்கையாலே ததபிமத மென்னு மத்தையும், வரணாங்கமான ஸாதநாந்தர பரித்யாகத்தையும், வரணத்தில் ஸாதநத்வபுத்தி ராஹித்யத்தையும் ஶாப்தமாக பூர்வார்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்; உத்தர வாக்யத்தில்சொல்லுகிற கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வபாவியான ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக ஸகலபாப விமோசநத்தையும், உத்தரார்த்தத்தாலே ஶாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும்; த்வயத்துக்கு விவரணமாய், பஞ்சமவேதஸார பூத கீதோபநிஷத்தாத்பர்யமாய், சரம ரஹஸ்யமா யிருந்துள்ள சரமஶ்லோகத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஸம்ஶயவிபர்யயமற அருளிச்செய்கிறார்.

இதினர்த்தங் கேட்கைக்காகவிறே, எம்பெருமானார் பதினெட்டுப்பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர்நம்பிபக்கல் எழுந்தருளிற்று;

இரண்டாம் ப்ரகரணத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம் மூன்றாம் ப்ரகரணத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி,கீழ்ப்ரகரணத்துக்குமஇதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார்(மத்யமரஹஸ்யமான வென்று தொடங்கி.)அதில்-அந்தத்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தில சொல்லுகிற உபாயவரணம-"சரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கிற உபாயவரணம். விதிக்கையாலே-"மாம் வ்ரஜ" என்று விதிக்கையாலே. ததபிமதமென்னு மத்தையும்-ஸர்வேச்வராபிமதமென்னு மத்தையும். வரணாங்கமான-உபாயவரணாங்கமான். ஶாப்தமாக என்றது - ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய ஏகம் என்று சப்தத: என்றபடி. பூர்வபாவியான ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகம்-பூர்வக்ஷணத்திலுண்டான பகவதநுபவ ப்ரதிபந்தகம். அற-இவை யிரண்டுமின்றிக்கே.

(இதினர்த்தமித்யாதி) உடையவர் பெரியநம்பி திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில் ஸேவியாத இழவெல்லாம தீரும்படி தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கப்பெற்றேன், தேவரீர்திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்தவிசேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதிக்கவேணுமென்று விண்ணப்பம் செய்ய; நம்பியும அப்படியே யாகிறதென்று மந்த்ரரத்நமான த்வயார்த்தத்தைப்ரஸாதித்தருளி,இன்னமும்சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு, அவற்றை ,ஆளவந்தாரபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்று கேளுமென் றருளிச்செய்ய;

வ்யா.—நம்பிதாமும் இதின்அர்த்தத்தினுடையகௌரவத்தையும்,

அ.—ராமாநுசனும் அப்படியே திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்றுஸேவித்து ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும், இவருடைய ஆஸ்திகயாதர பரீக்ஷார்த்தமாகப் பதினெட்டாவர்த்தி நடத்தி திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்ததாயிருக்க, இங்கு சரமச்லோக விஷயமாக அருளிச்செய்தது, அப்போதே, அநந்தரம்வாரீர எம்பெருமானாரே! இன்னமொரு சரம ரஹஸ்யார்த்த விசேஷம் சொல்லுவதாகப் பாராநின்றோம், இவ்வளவிலே நீர் தாப்தராகாநின்றீர்,உம்முடைய அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர் என்ன; எம்பெருமானாரும் தேவரீரருளிச்செய்த அர்த்தத்தின் மேல் ஓரர்த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில் அவிச்வாஸியாவேன், கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த வர்த்தம் நெஞ்சில் பட்டதில்லை, விரகறியாமல் ச்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனாயிராநின்றேனென்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும் இப்போதுபோய் ஏகாந்தமாய் ஒருவருமே வாருமென்ன; எம்பெருமானாரும் ஒருவருமே வந்து ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமான மேலதளத்திலே படிக்கதவைவிழவிட்டெழுந்தருளியிருந்து ஒருவர்க்கும்சொல்லாதபடி திருவடிகளைத் தொடுவித்து சூழறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமரஹஸ்யார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்து பகவத் விமுகரான நாஸ்திகர் செவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோருமென்றுநியமித்தருள, இவரும் அப்படிப்பட்டபேருக்குச் சொல்லக்கடவேனல்லேன், பகவத்ப்ரவணரானகூரத்தாழ்வானுக்குச்சொல்லாமல் நிற்கக்கூடாதுஎன்று விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும், இவவர்த்தம் கேட்கைக்கு அதிகாரமுண்டாகில், "ஸம்வத்ஸரம்தத்கர்த்தம்வா மாஸத்ரயமதாபிவா। பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயை: க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத்" "ஸம்வத்ஸரம்தத்கர்த்தம்வாமாஸத்ரய மதாபிவா, பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயை: காபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத" என்கிறபடியே சுச்ரூஷை கொண்டு சொல்லுமென்று நியமித்தருளினார். பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர்நம்பி * நடத்தினது பதினெட்டாமத்யாயத்தில் ஆர்த்தம பரஸாதிகைக்காகவென்றுகருத்து. ஆகையாலே இதினர்த்தங் கேட்கைக்காக விறே எம்பெருமானார் பதினெட்டுப் பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் எழுந்தருளிற்று என்றருளிச்செய்தது. அர்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும் என்றது - "ஏதத்வை மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்" (ஏதத்வைமஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்) என்கிற கௌரவத்தையு மென்றபடி.

வ்யா.—இதுக்கதிகாரி இல்லாமையையும்பார்த்திறே,இவருடைய ஆஸ்திகயாதர பரீக்ஷார்த்தமாகவும பலகால நடந்துதுவளபபண்ணி, சூழரவுகொண்டு மாஸோபவாஸங கொண்டுஅருமைப்படுத்தி அருளிச்செய் தருளிற்று. நிஷ்கர்ஷட ஸதவநிஷ்ட்டனுய, பரமாதமநி ரகதனுய், அபரமாத்மநி வைராகயமுடையனுய்,ப்ரமாண பரதந்த்ரனுய், பகவதவைபவம ஶ்ருதமானுல் இது உபபந்நம் என்னும்படியான விஸரமப பாஹுளயமுடையனுய், ஆஸ்திகாக்ரேஸரனு யிருபபானொருவனுண்டாகில அவனஇஶ்ஶ்லோகார்த்த ஶ்ரவணுநுஷ்ட்டாநததுக கதிகாரி ஆகையாலே, அதிகாரிதுர்லபத்வததாலும், அர்த்தகௌரவத்தாலும், இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துககொண்டுபோந்தார்கள் எமபெருமானுருககு முன்புள்ளார்; ஸம்ஸாரிகள் துர்ககதிகண்டு பொறுககமாட்டாதபடி கர்மைகரைபுரண்டிருககையாலே, அர்ததததின் சீர்மைபாராதே அநர்த்தத்தையேபார்தது வெளியிட்டருளினுர் எமபெருமானுர்.

அப்படி உபதேஶிததுவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே, இவ்வர்த்தத்தை எல்லாரும் அறிநது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும பரமகாபையாலேயிறே, இதுதனனைப் பலப்ரபந்தங்களிலும் ஸஙகரஹவிஸ்தாரூபேண இவரருளிசசெய்தது. மறறுள்ள ப்ரபந்த்தஙகளெல்லாவற்றிலும்போலன்றிககே, ஸ்தரீபாலாகளுககும அதிகரிககலாம்படி தெளிய அருளிச்செய்தது இப்ப்ரபநததத்திலேயிறே.

அ.—அதிகாரியில்லாமையையும்-அதிகாரிகிடையாமையையும். ஆஸ்திகயமாவது - ஶாஸ்தரவிஶ்வாஸம. ஆதரமாவது-அர்த்தம் கேட்கையில் ப்ரேமம. துவளப்பண்ணி- ஆரத்தராமபடி பண்ணி. அதாவது-அர்த்தத்தைககேளாவிடில்தரிககமாடடாதபடிபண்ணி. சூழரவுகொணடு-பரமாணம்பண்ணிவைத்துககொண்டு.மாஸோபவாஸஙகொண்டு - எமபெருமானுரும், நமபி நியமநததாலே ஆழ்வானை ஸம்வதஸர சுச்ரூஷாஸமமாக மாஸோபவாஸஙகொண்டு சரமசலோகார்த்தத்தை யருளிச்செயதாராகையாலே அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்தார. அருமைப்படுத்தி - ச்ரமப்படுததி.

நிஷ்கர்ஷட ஸத்வநிஷ்டனுய-சுத்த ஸத்வநிஷ்டனுய். பரமாத்மநி ரகதனுய - பகவத் விஷயததில் ப்ரேமமுடையனுய். அபரமாத்மநி வைராகய முடையனுய-பகவதவயதிரிகதவிஷயத்தில வீதராகனுய். பகவதவைபவம ச்ருதமானுல் – பகவததிசயம ச்ருதமானுல. இது - கீழச்சொனன வதிசயம, உபபநநம - அகடிதகடநாரூபஸாமாத்த்ய விசேஷத்தை யுடையவனுககு யுக்தமெனறபடி. (ஆஸ்திகாக்ரேஸரனுய்) ஆஸ்திகனுகிருன் - உளளோடு புறமபோடு வாசியற ஏகரூபனுயிருககுமவன. இச்லோகார்த்த ச்ரவணுநுஷ்டாநத்துக்கு-இச்லோகததினுடைய அர்த்தம் கேட்கைக்கும, ச்லோகார்த்தத்தினபடியே அநுஷ்டிக்கைக்கும்.

மூ —கீழே சில உபாயவிசேஷங்களை உபதேசிக்க, அவை துச்சகங்கள் என்றும், ஸ்வரூபவிரோதிகள் என்றும் நினைத்து சோகாவிஷ்டனான அர்ஜ்ஜுநனைக்குறித்து அவனுடைய சோக நிவர்த்யர்த்தமாக இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை என்னலாம்படியான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமச்லோகம் என்று இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

இதில், பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரிக்ருத்யத்தை அருளிச் செய்கிறான்; உத்தரார்த்தத்தாலே உபாயக்ருத்யத்தை அருளிச் செய்கிறான்.

வ்யா.—இதில்ப்ரதமத்திலேஇந்தச்லோகார்த்தத்தினுடையகௌரவத்தைஎல்லாருடைய நெஞ்சிலும்படுத்துகைக்காக இதுதனக்கு சரமச்லோகம் என்று திருநாமமாகைக்கு ஹேதுவை யருளிச் செய்கிறார் (கீழே சிலஉபாயவிசேஷங்களை யென்று தொடங்கி.) அதாவது - இந்தச்லோகத்துக்குக் கீழே - அநேகாத்யாயங்களிலே, கர்மஜ்ஞாநாதிகளான சில உபாயவிசேஷங்களை ஸ்வப்ராப்தி லக்ஷணமோக்ஷஸாதநமாக விஸ்தரேணவுபதேசித்தருளக்கேட்டு, காயக்லேசரூபமாகையாலும், இந்த்ரியஜயம் அரிதாகையாலும் ஸாவதாநமாகச் சிரகாலம் ஸாதிக்கவேண்டி யிருக்கையாலும், அவை அநுஷ்டிக்க அசக்யங்கள் என்றும், ஸ்வசரீரத்வகதநாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பாதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான இவை, விரோதிகள் என்றும்புத்திபண்ணி, இவற்றால எம்பெருமானைப் பெறவேணும் என்பதொன்றில்லை, இனி இழந்தேபோமித்தனை யாகாதே! என்கிற சோகத்தாலே ஆவிஷ்டனான அர்ஜுநனைக் குறித்து, அவனுடைய அந்தசோகம போகைக்காக ஸுசகத்வத்தாலும், ஸ்வரூபாநுரூபதையாலும், இனி இதுக்கு மேலில்லை யெனனும்படியான சரமமான உபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமச்லோகம் எனறுஇதுக்குத் திருநாமமாயிருக்கிறது என்கை.

இனி, இச்ச்லோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே யெனறுதொடங்கி.)

அ —காமஜ்ஞாநாதிகளானஎனகிறவிடத்தில,ஆதிசப்தத்தாலே- அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநமும் புருஷோத்தம வித்யையும சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்ராபதி லக்ஷண மோக்ஷ ஸாதநமாக-ஸ்வப்ராப்தி ஸ்வரூப மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாக. பாதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு - பாதந்த்ரமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு. இவற்றால்-ஸ்வரூப விருத்தங்களான இந்த கர்மஜ்ஞாநாதிகளாலே. இவற்றால் என்றுதொடங்கி, இழந்தேபோமித்தனையாகாதே என்னுமளவும கரந்தத்துக்குக்கருத்து - க்ர்தமென்று பெரை யுடைத்தான கர்மத்தால் அக்ர்தனான ஆத்மாவித்தியான் என்றபடி.

மூ.—அதிகாரிக்கு க்ர்த்யமாவது உபாயபரிக்ரஹம். அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்.

ராகப்ராப்தமான உபாயந்தானே வைதமானால் கடுகபரிகர ஹிகைககு உடலாயிருககுமிறே.

வ்யா.—அதாவது - அர்த்தத்வயாதமகமான இந்தஸ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தாலே - இவ்வுபாயத்துககு அதிகாரியானவன் செய்யுமம்ஸத்தை யருளிசசெய்கிறான்; உததரார்ததததாலே - உபாயபூதனான தான் இவனுக்குச்செய்யு மம்ஸத்தை அருளிச்செய்கிறானென்கை.

அதிகாரி க்ர்த்யமாவதேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதிகாரிக்கு க்ர்த்யமாவது உபாயபரிகாஹமென்று.) அதாவது - அதிகாரியானவனுககுஇங்குச்செய்யத்தக்க இவ்வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கையென்கை.

ஆனால் அவ்வளவை விதியாதே உபாயாந்தர பரித்யாகஞ் சொல்லுவானேனனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்தை ஸாஙகமாக விதிக்கிறானென்று.) அதாவது - அந்த உபாயஸ்வீகாரத்தை உபாயாந்தர பரித்யாகமாகிற அங்கததோடே கூட விதிக்கிறானென்கை. (ప్రక్షాళ్యపాదావాచామేత్ స్నాత్వావిధివదర్చయేత్। స్తుత్వార్ఘ్యంభానవే దద్యాత్ ధ్యాత్వాదేవంజపేన్మనుమ్)(ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வா விதிவதர்ச்சயேத்।ஸ்ததித்வார்க்யம் பாநவேதத்யாத் த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்) என்று - ஆசமநாதிகளுக்கு அஙகமாகச்சொன்ன பாதப்ரக்ஷாளநாதிகளையொழிய அவை அநுஷ்டிகக வொண்ணாதாப்போலே, இங்கும் ல்யபந்தபதத்தாலே அங்கமாகசசொல்லுகிற உபாயாந்தரத்யாகத்தையொழிய ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நம என்னுமிடம ஸித்தமிறே. ஆகையால் (సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య-స్థితశ్చేత్) (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யஸ்த்திதஸ்சேத்) என்று, துஷ்கரத்வ புத்தியாலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான உபாயாந்தரபரிதயாகத்தை அநுவதித்து, ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தை விதிககிறது, என்கிறஅநுவாதபக்ஷம் அயுக்தம் என்றதாயிற்று.

ஆனால், ஸூசகத்வாதிகளாலே ராகப்ராப்தமான இதுக்கு விதிதான வேணுமோவென்ன அருளிசசெய்கிறார் (ராகப்ராப்தமான வென்றுதொடஙகி.)

அ.—(அநுவதித்து)அநுவாதமாவது-ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபநம். ஸூசகத்வாதிகளான என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தததாலே- ஸ்வரூபாநுரூபதையைச் சொல்லுகிறது. ராகப்ராப்தமான விதுக்கு-அநுராக ப்ராபதமான இந்த ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்துககு.

மூ.—இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம் (ஸர்வதர்மாந்) எல்லா தர்மங்களையும. தர்மமாவது - பலஸாதநமாயிருக்குமது. இங்குச சொல்லுகிற தர்மஶப்தம் த்ருஷ்டபலஸாதநங்களைச் சொல்லுகை யன்றிககே, மோக்ஷபலஸாதநங்களைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—அதாவது - போகயதையாலே ராகப்ராப்தமான க்ஷீரத்தை பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கச்சொல்லி விதித்தால் ஶீக்ரமாகககைக்கொள்ளுகைக்கு உடலாமாப்போலே; உபாயாந்தரங்களில் காட்டில் இதுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத் தாலே, சேதநனுடைய ராகதஃ ப்ராப்தமாயிருந்துள்ள உபாயந் தானே இதத்தை ஸ்வீகரியெனனும் விதி ப்ரயுக்தமுமானால் ஶீக்ரமாக ஸ்வீகரிக்கைக்குடலா யிருக்குமிறே யென்கை.

இனி, இதுக்கு ப்ரதிபதம், அர்த்தமருளிச்செய்வதாக பூர் வார்த்தபதஸங்க்யையை யருளிச்செய்கிறார் (இதில பூர்வார்த்தம் ஆறுபதமென்று.) அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார (ஸர்வதர்மாந்என்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிசசெய்கிறார் (எல்லா தர்மங்களையும என்று.) இதுதான தர்மமும பஹுவசநமும ஸர்வ ஶப்தமுமாய், த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, மூன்றுக்கும் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் தர்மலக்ஷணத்தை அருளிச் செய்கிறார் (தர்மமாமது பலஸாதநமாயிருக்குமது என்று.) தர்ம ஶப்தம் த்ருஷ்டபலஸாதநத்திலும் வ்யாப்தமாகையாலே அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (இங்குச் சொல்லுகிற தர்மஶப்த மென்று தொடங்கி.) அதாவது - பூர்வோபாயங்கள்தன்னை உபதேசிக்கிற போதே த்ருஷ்ட பலஸாதநங்கள வ்யாவர்த்தங்க ளாகையாலும, மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசித்து வருகிற ப்ரகரண மாகையா லும் இவ்விடத்தில் சொலலுகிற தர்மஶப்தம ப்த்ரபஶ்வந்நாத் யைஹிகமாயும், ஸ்வர்க்காத்யாமுஷ்மிகமாயு மிருநதுளள த்ருஷ்ட பலங்களுக்கு ஸாதநங்களானவற்றைச் சொலலுஙக யன்றிக்கே பகவத்ப்ராப்திரூபமான மோக்ஷபலத்துக்கு ஸாதநமாயுள்ளவற் றைச் சொலலுகிறது என்கை.

அ.—விதித்தால-வைத்யசாஸ்த்ரம விதித்தால். வைலக்ஷண்யத் தால-ஸுஶகத்வ, ஸ்வரூபாநுரூபத்வ, பலபர்யந்தரூப வைலக்ஷண்யத்தால.

பூர்வார்த்தம ஆறுபதம என்றததால்-உத்தரார்த்தம ஆறு பதம் என்னும்பக்ஷம் நிரஸ்தம;-திருமந்த்ரம் மூன்றுபதமாயும் அதுக்கு விவரணமான த்வயம் ஆறுபதமாயும், அதுக்கு விவரண மான சரமஶ்லோகம் பன்னிரண்டு பதமாயும இருக்கவேண்டுகை யாலே.

வ்யாப்தமாகையாலே - வர்த்திக்கையாலே. அதாவது - ப்ரதி பாதிக்கை. வ்யாவர்த்தங்களாகையாலும-கழியுண்கையாலும்.

மூ—அவை தான ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விஹிதங்களாய்ப் பலவாயிருக்கையாலே பஹுவசநப்ரயோகம பண்ணுகிறது. அவையாவன; - கர்மஜ்ஞாநபக்தியோகங்களும்,

---

வயா.—இனிமேல பஹுவசநார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவைதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - அந்த மோக்ஷபலஸாதநங்கள்தான உபபாமஹ்ணீயாப ப்ரமஹணங்களாயிருந்துள்ள ஶ்ருதிஸ்மர்திகளாலே விஹிதங்களாயக்கொண்டு அநேகங்களாயிருக்கையாலே(தர்மாந்)என்று - பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகிறது என்கை.

அப்படியிருந்துள்ளவை தானவையென்ன அருளிச்செய்கிறார (அவையாவனவென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ் பலவாகச்சொல்லப்பட்ட அவையாவன; - (కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః) (கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய꞉)(తస్మాదసక్తస్సతతం కార్యం కర్మ సమాచర) (தஸ்மாதஸக்தஸ்ஸததம்கார்யம்கர்மஸமாசர) என்று - ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாக உத்தமான கர்மயோகமும, (సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే) (ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே) (నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹவித்யதே)(జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా) (ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா) என்று சொல்லப்பட்ட கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநயோகமும்,

---

அ.—[గీ-3-20] (కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః। లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్కర్తుమర్హసి) (కర్మణా - கர்மணைதி) ஜநகாதிகளான ராஜரிஷிகள் கர்மயோகத்தாலேயே மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள்; ஆகையால், ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு யாவதாத்ம ப்ராப்தி அவஶ்யம கர்த்தவ்யமான கர்மத்தைஆசரி. ஸங்க்ரஹிதுய - தாத்ர்ச ப்ரதிபத்திரஹிதுய.

[గీ-4-33] (సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే) (ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே.)(సర్వమ్ - ஸர்வமிதி)ஸர்வம் - ஸர்வப்ரகாரமித்யர்த்த꞉; ஸர்வப்ரகாரமான - ஸமஸ்தமான கர்மமும ஜ்ஞாநயோகத்திலே பரிஸமாப்தமாம்.

[గీ-4-38] (నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேந ஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே) யாதொரு காரணத்தாலே இந்த ஜகத்திலே ஜ்ஞாநயோகத்தோடே ஸமாநமான சுத்திகரமான வஸ்து கிடையாது.

[గీ-4-37] (యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా)(யதைதாம்ஸி ஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந - ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா.)(యథైధాంసీతి - யதைதாம்ஸீதி) வாராய் அர்ஜுநனே! எந்தப்ரகாரம் நன்றாக ப்ரஜ்வலியாநிற்கிற அக்நியானது இந்தநங்களை பஸ்பமாகப பண்ணுகிறதோ, அந்தப்ரகாரம ஜ்ஞாநாக்நியானது ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான ஸர்வகர்மங்களையும பஸ்மமாகப் பண்ணாநிற்கிறது.

மூ.—அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தமவித்யை, தேஶவாஸம்,

வ்யா.—(భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః) (பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய:) (మన్మనాభవమద్భక్తః) (மந்மநாபவமத்பக்த:) இத்யாதிகளாலே சொலலப் பட்டகாமஜ்ஞாநஸஹக்ருதமானபக்தியோகமும் ஆகிற இவையும், (జన్మకర్మచమేదివ్యంమేవంయోవేత్తితత్త్వతః।త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతిమామేతిసోఽర్జున) (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம் ஏவம்யோவேத்திதத்த்வத:, த்யக்த்வா தேஹம்புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந) என்று - விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொலலப் பட்ட அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம்,

(ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత) (ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத) என்று - அபிமதபல லாபத தாலே க்ருதக்ருத்ய ஞக்குமென்கிற புருஷோத்தமவித்யை,

---

அ.—[గీ-౧౧-౫౪] (భక్త్యాత్వనన్యయాశక్య అహమేవంవిధోఽర్జున। జ్ఞాతుంద్రష్టుఞ్చతత్త్వేన ప్రవేష్టుఞ్చపరంతప) (பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம் விதோர்ஜுந - ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டும்சதத்வேநப்ரவேஷ்டும்சபரம்தப) (భక్త్యా-பக்த்யேதி) வாராய் பரம்தபனான அர்ஜுநனே! யதார்த்த மாக இப்படிப்பட்ட அநந்யையான பக்தியாலே அறியவும் காண வும் ப்ராபிக்கவும் ஶக்யன், நான் இப்படிப்பட்டவன் என்றான்.

[గీ-౯-౩౪] (మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు। మామేవైష్యసి యుక్త్వైవ మాత్మానంమత్పరాయణః॥ (மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு - மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவ மாத்மாநம்மத்பராய ண:.) (మన్మనాభవ - மந்மநாபவேதி) மத்பக்தனாய்க்கொண்டு என் பக்கல்மநஸ்ஸாய் த்யாநம்பண்ணி என்னை ஆராதி, என்னை நமஸ் கரி; இப்படி யோகத்தைப்பண்ணி என்னைப்பற்றின நீ என்னையே ப்ராபியாநிற்புதி. (జన్మకర్మచ - ஜநமகர்ம சேதயாதி) வாராய் அர்ஜு நனே! என்னுடைய ஜந்மத்தையும் கர்மத்தையும இப்படி திவ்ய மாக உள்ளபடியே யறிகிறான யாவனொருவன், தேஹத்தைவிட்டு பின்னையொரு ஜந்மத்திலே புகான்; என்னையேப்ராபியாநிற்கும்.

[గీ-౧౫-౨౦] ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత॥ (இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ர மிதமுக்தம் மயாநக - ஏதத்புத்தவாபுத்திமாந்ஸ்யாதக்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத.)

(ఏతద్బుద్ధ్వా - ஏதத் புத்த்வேதி) இப்படி குஹ்யதமமான இந்த சாஸ்தரமானது என்னாலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது, அது அறிந்தால் பார்த்தனே! புத்திமானுமாய் க்ருதக்ருத்யனுமாம.

மூ —திருநாமஸங்கீர்த்தநம், திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலை யெடுக்கை தொடக்கமான உபாயபுத்த்யா செய்யுமவையும், ஸர்வ ஶப்தத்தாலே - அவ்வோஸாதந விஶேஷங்களை அநுஷ்டிக்கு மிடத்தில் அவற்றுக்குயோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(దేశోయంసర్వకామధుక్)(தேஶோயம்ஸர்வகாமதுக்) என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகச்சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், (సర్వపాపవిశుద్ధాత్మాయాతిబ్రహ్మసనాతనమ్) (ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்ம ஸநாதநம்) என்று-ஸர்வபாப விமோசந பூர்வகமானபகவத்ப்ராப்தியை பலமாகசசொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநம், (ఘృతేనవాథతైలేన దీపంయోజ్వాలయేన్నరః। విష్ణవేవిధివద్భక్త్యా తస్యపుణ్యఫలంశృణు॥ విహాయ సకలంపాపం సహస్రాదిత్యసన్నిభః। జ్యోతిష్మతావిమానేన విష్ణులోకేమహీయతే) (க்ருதேநவாதைலேந தீபம்யோஜ்வாலயேந்நர:, விஷ்ணவேவிதிவத்பக்த்யா தஸ்யபுண்யபலம்ச்ருணு விஹாயஸகலம்பாபம் ஸஹஸ்ராதித்யஸந்நிப: । ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே) என்று - பாபநிவர்த்திபூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவிளக் கெரிக்கை, அப்படி விரோதிநிவர்த்தி பூர்வகபகவத் ப்ராப்தி ஸாதநமாகச்சொல்லப் படும் திருமாலையெடுக்கை முதலாக ஸாதந புத்த்யாசெயயப்படு மவையும் என்கை.

இனி, ஸர்வஶப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வஶப்தத் தாலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்தாலே பஹுவசநோக்தமான அவ்வோஸாதநவிஶேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில், (సన్ధ్యాహీనోశుచిర్నిత్య మనర్హస్సర్వకర్మసు) (ஸந்த்யாஹீநோஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு) எனகிறபடியே அயோக்யனாகாமல் தனனை அநுஷ்டிக்கையாலே அவற்றுக்கு யோக்யன் ஆகையை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும்

அ.—[బా-అను - ౧౪౯-౧౩౧] (స్తువన్నామసహస్రేణ నిత్యంభక్తిసమన్వితః। వాసుదేవాశ్రయోమర్త్యోవాసుదేవపరాయణః॥ సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతిబ్రహ్మసనాతనమ్) (స్తువన్నామ-ஸ்துவந்நாமேதி) எப்போதும எழுநதிருந்து நாமஸஹஸ்ரத்தாலே ஸ்தோத்ரமபண்ணுகிற புருஷனானவன் வாஸுதேவனை ஆசரயிதது, வாஸுதேவபராயணனாய் ஸர்வபாபங்களையும் விட்டு பரிசுததமான ஸ்வரூபத்தையுடையனாய்க கொண்டு ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபியாநிற்கும். முதலாக—தூபாதிகளைச் சொல்லுகிறது. ஸாதநபுத்த்யா செய்யப்படுமவை எனகையாலே- கைங்கர்யபுத்த்யாபண்ணப்படுமவற்றை வ்யாவர்த்திக்கிறது.

மூ.—ஆக, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய், நித்யநைமித் திகாதிரூபங்களான காமயோகாத்யுபாயங்கள் என்றபடி. இவற் றை தாமம் என்கிறது ப்ரமித்த அர்ஜுநனகருத்தாலே

வ்யா.—ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளான நித்ய கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது என்கை.

உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆக என்றுதொடங்கி.) அதாவது- ஆக, கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் (చోదనాలక్షణోऽర్థో ధర్మః) (சோதநா லக்ஷணோர்த்தோ தாம:) என்று - சோதனையாகிற விதிவாக்யத்தை பரமாணமாக வுடைத்தான அாத்தம் தாமம என்கையாலே, ஶ்ருதிஸ்மாதிகளாகிற ப்ரமாணங்களாலே விதிக கப்பட டுள்ளவையாய, நிதயநைமிததிகம் முதலானவற்றை வடிவாக வுடைத்தான காமயோகம தொடக்கமான உபாயங்களை யென்றபடியென்கை.

ஸ்வரூப விருதத்த்வாத் அதாமமாகச் சொல்லவேண்டு மவ ற்றை தர்மம என்கிறத்துக்கு ஹேதுவை அருளிசசெய்கிறார் (இவற்றையென்றுதொடங்கி) அதாவது -பகவதத்யந்த பாரதந் த்ர்யமாகிற உததேஶ்யததுககு விரோதியா யிருககையாலே, அதர்மஶப்தவாச்யங்களாக ப்ராபதங்களாயிருக்கிற இவற்றை தர்மமென்று சொலலுகிறது, ஸ்வதாமமானயுத்ததததை அதர்மம் என்றும, இவற்றை தாமம் என்றும ப்ரமித்தஅர்ஜுநனுடைய நினைவாலேயிததனையென்கை. ஆக, பரதமபதார்த்ததததை அருளிச் செய்தாராயிற்று.

அ.—பஞ்சமஹாயஜ்ஞம-ப்ரஹ்மயஜ்ஞம, தேவயஜ்ஞம, பிதா யஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம, மநுஷ்யயஜ்ஞம். ஆதிசப்ததததாலே-தாசாதி தர்ப்பணததைச் சொல்லுகிறது. நிதயகாமஙகளெனகிறது-நிதய மாகப்பண்ணப்படும கர்மங்களாகையாலே.

நைமித்திகமென்கிறது - உபராகாதிகளை. உபராகம - கரஹ ணம். முதலானவற்றை - காம்யகர்மஙகளைச் சொலலுகிறது. இததால நித்யகர்மங்களைச்சொலலுகிறது எனகிறவிடததில், நித யகாமஙகள் என்று-நைமிததிககாமஙகளையும சாமயகாமஙகளையும சொல்லுகிறதென்று கொளளவேணும. வடிவாகவுடைததான- ஸ்வரூபமாகவுடைத்தான.

ஸ்வரூப விருததத்வாத் - பகவததயந்த பாரதந்தாயஸ்வரூப விருத்ததவாத். உததேச்யத்துககு-புருஷாாததத்துககென்னுதல; அபிமததததுக கென்னுதல. தர்மமென்று சொல்லுகிறது - "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்", " யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸாவவித்" எனகிறபடியே ஸாமாந்ய விசேஷஜ்ஞாநவானனகர்ஷ்ணன் தர்மமெனறுசொல லுகிறது. இததனையென்கை - சொல்லுகிறானித்தனையென்கை.

மூ.—(பரித்யஜ்ய.) த்யாகமாவது - உக்தோபாயங்களை அநுஸந்தித்து, ஶுக்திகையிலே, ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும், விபரீததிஶாகமநம பண்ணுவாரைப் போலேயும், அநுபாயங்களிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோம என்கிற புத்திவிஶேஷத்தோடே த்யஜிக்கை (பரி) என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே பாதகாதிகளை விடுமாபபோலே, ருசிவாஸனைகளோடும், லஜ்ஜையோடுங் கூட மறுவலிடாதபடிவிடவேணும் என்கிறது.

வயா.—அநந்தரம, தவிதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (பரிதயஜ்ய என்று.) இதுவும தயாகமும, ல்யபபும, உபஸர்க்கமுமாய், த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, அதில் த்யாகவேஷத்தை முநதுற அருளிசசெயகிறார் (த்யாகமாவது என்று தொடஙகி.) அதாவது - இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற த்யாகமாவது கேவலம் விடுகை யன்று, கீழச் சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின் படியை அநுஸந்ததித்து ரஜதமல்லாத ஶுக்தியிலே ரஜதபுததி பண்ணுவாரைபபோலேயும் ஸ்வகார்யஸித்திககுடலான ஒருதிககிலே போககபோலி, தத்விபரீதமான திக்கை அதுவாக நினைத்துப் போவாரைப்போலேயும், பகவத்ப்ராப்த் யுபாயாபேக்ஷரான நாம, உபாய மல்லாதவற்றிலே உபாயபுததி பணணினோமஎன்கிற புத்திவிஶேஷததோடேவிடுகை என்றபடி.

இனி, உபஸர்க்கார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரி என்கிற என்றுதொடஙகி.) அதாவது- (పరిస్సాకల్యే) (பரிஸாகலயே) எனறு, ஸாகல்யபரமாகக்கொள்ளுமளவில், அது ஸாவஶப்தத்திலே உக்தமாகையாலே அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே, மிகுதிககுவாசகமான

அ.—உபாதாநம்பண்ணுகிறா-எடுக்கிறாரென்றபடி. அதில்-த்ரிப்ரகாரததிலே. கேவலம் விடுகையனறென்றது - ஸ்வரூபேண விடுகையனறென்றபடி; வெறுமனே விடுகையன றெனனவுமாம். இததால்-தாமஸ ராஜஸத்யாகவ்யாவ்ருத்தி சொன்னபடி. * உபாயஙகளின்படியை யநுஸந்திதது - உபாயஙகளினுடைய ஸ்வரூபத்தை நனறாக விசாரித்து.

உபஸாககார்த்தத்தை - "பரி" என்கிற உபஸர்ககார்த்தத்தை. அதுஸாவசப்ததத்திலே உக்தமாகையாலே எனறத்தாலே, ஸாவசபத்தம்-ஸநதயாவந்தநாதி யோக்யதாபாதக காமவாசியாயிருககையன்றிககேஸாகலயவாசியாயிருக்குமென்னுமதுவும் கீழேஸித்தம். மிகுதிககுவாசகமான - "அவ்யயாநா மநேகாத்ததவாத" என்கிறந்யாயத்தாலே, "பரிசேஷே,, என்று - சேஷத்துககு வாசகமானவென்றபடி.

மூ.—ஸ்யப்பாலே, "ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத" என்னுமாப்போலே, உபாயாந்தரங்களைவிட்டே பற்றவேணும் என்கிறது. "சசால சாபஞ்சமுமோசவீரঃ" என்கிறபடியே, இவை அநுபாயங்களான மாத்ரமன்றிககே கால்கட்டுஎன்கிறது.

வ்யா.—பரியென்கிற இநதவுபஸர்க்கத்தாலே * (బ్రహ్మహత్యాసురాపానం స్తేయంగుర్వఙ్గనాగమః) (ப்ரஹ்மஹத்யாஸுராபாநஂ ஸ்தேயஂகுர்வஙகநாகமঃ) என்கிற பாதகங்கள முதலானவற்றை விடுமளவில், அவற்றில் புநரந்வயத்துககு உறுபபான ருசிவாஸனைகளோடே கூட நாம் இத்தைச்செய்வதே! எனகிற லஜ்ஜா ஸஹிதனுய்க கொண்டு விடுமாப்போலே, (అథపాతకభీతస్త్వమ్) (அதபாதகபீதஸ்த்வம்) என்று-தர்மதேவதைபாதகமாகச்சொன்னஉபாயாந்தரங்களை விடுமளவில், புத்திபூர்வகமாக அவற்றிலே ப்ரவாத்திகைக்கு உறுப்பான ருசியும், அபுத்திபூர்வகமாக மூளுகைககு உறுப்பான வாஸனையும் ஆகிற அவற்ருேடேகூட பகவதேகஸாதநதைக வேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தவிருத்த மானவற்றை நாம்செய்வதே! என்கிற லஜ்ஜாஸஹிதனுய்க்கொண்டு, மீளவும் அவற்றில் அந்வயம் வாராதபடி விடவேணும் எனறு, சொல்லுகிறது என்கை.

இனி, ஸ்யபர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறுர்(ஸயப்பாலேயெனறு தொடங்கி.) அதாவது - (த்யஜ்ய) என்கிற ஸ்யப்பாலே, (భుక్త్వా చాన్ద్రాయణం చరేత్) (புக்த்வாசாந்த்ராயணஂசரேத்) என்னுமாப்போலன்றிககே,(స్నాత్వాభుఞ్జీత) (ஸ்நாதவாபுஞ்ஜீத)எனகிறவிதி, புஜிக்குமளவில் ஸ்நாநமபண்ணியே புஜிககவேணும் எனகிற நியமத்தைச் சொல்லுமாப்போலே, ஸித்தோபாயத்தை பரிகரஹிககுமளவில் த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை த்யஜித்தே பரிகரஹிக்கவேணும் என்கிற நியமத்தைச சொல்லுகிறது என்கை.

இப்படிவிட்டேபற்றவேணும் என்கிற இதின் கருததையருளிச் செயகிறுர் (చచాల - சசால எனறுதொடஙகி.) அதாவது -(యోవజ్రపాతాశనిసన్నిపాతాన్నచుక్షుభేనాపిచచాలరాజా। సరామబాణాభిహతోభృశార్తశ్చచాలచాపఞ్చముమోచవీరః) (யோவஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந்நசுக்ஷுபேநாபிசசாலராஜா। ஸராமபாணாபிஹதோப்ருஶாத்த ஶ்சசாலசாபஂசமுமோசவீரঃ) என்கிற ஶ்லோகத்தில், ராவணன் ராமஶராங்களாலே மிகவும் ஈடுபட்டு, நிலைகலங்கி, போகபபார்ததவள விலும் கையில் வில்லிருக்குமளவும் பெருமாள போகவொட்டாமையாலே பின்பு பொகட்டவில்லு, கையில் இருந்தபோது,

---

அ.—தயாஜ்யமான உபாயாந்தரஙகளை-பகவதேகபரதநத்ரமான ஸ்வரூபத்துககு விரோதிகளாகையாலே த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை. நியமததைச்சொல்லுகிறது - நியமத்தைவிதிககிறது. பொகட்டவில்லு-ஒடிந்தவில்லை.

மூ.—சக்ரவர்த்தியைப்போலே இழக்கைக்குறுப்பு. ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டென்று சொல்லுகையாலே சிலர் அதாமங்கள் புகுரும் என்றார்கள்;

வயா.—பரதிபக்ஷஜயததுககு ஸாதநமாகாத மாத்ரமனறிககே, (ಗಚ್ಛಾನುಜಾನಾಮಿ)(கச்சாநுஜாநாமி)என்று-பின்புபண்ணின அநுமதி, பெருமாள் அப்போது பண்ணக்காணுமையாலே, போகவொண்ணுதபடி கால்கட்டினமையைச் சொல்லுகிறபடியே, உபாயாந்தரஙகளான இவறறிலே, ராஷதந்வயஙகிடககிலும இவை பேற்றுக்கு ஸாதநமாகாத மாத்ரமனறிக்கே, பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தகமாயத் தலைக்கட்டுமெனறபடி.

இன்னமும, இவற்றில் அந்வயம் இழவுக்குடலாம் என்னுமத்தை ஸத்ருஷடாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்ததியைப்போலே இழககைககுறுப்பு என்று) அதாவது - முன்பேவரப்ரதாநத்தைப் பண்ணிவைத்து இப்போதாக மறுககவொண்ணுது என்று, ஆபாஸமான ஸத்யதர்மத்தைப்பற்றிநின்று, (ರಾಮೋವಿಗ್ರಹವಾನ್ ಧರ್ಮಃ) (ராமோவிக்ரஹவான் தர்மஃ) எனகிற பெருமாளோடேகூடி வாழவிருந்த பேற்றையிழநத சக்ரவர்த்தியைப்போலே, ஆபாஸமான உபாயாந்தரங்களிலே அந்வயித்து நிற்கையாகிறது, (ಕೃಷ್ಣಂಧರ್ಮಂಸನಾತನಮ್) (க்ர்ஷ்ணஂதர்மஂஸநாதநம்) எனறு - ஸநாதநதர்மமான பகவத் விஷயத்தோடேகூடி வாழுகையாகிற பேற்றை இழக்கைக்கு உறுப்பாய்விடுமெனகை.

இனி, இஙகுச்சொன்ன ஸர்வதர்ம பரித்யாகத்தின் கருத்தறியாதார் சொல்லும் தூஷணத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக, தத்பக்ஷத்தை உத்க்ஷேபிக்கிறார் (ஸர்வதர்மங்களையுமென்று தொடங்கி.)

அ.—ப்ரதிபந்தகமாய்த் தலைக்கட்டும் - உபாயாந்தரங களினுடையவும் அபாயஙகளினுடையவும் ஸஂயோகத்தில் இவ்வதிகாரியினுடைய ப்ரபத்திநிஷ்டைகொலையும்.

ஆபாஸமான-அபகர்ஷமான. ஸத்யதர்மத்தைப்பற்றி நின்று-ஸத்யரூபதர்மத்தைப பற்றிநின்று

ஸர்வதர்மபரிதயாகத்தின் கருத்தறியாதார் - ஸர்வதர்மபரித்யாகத்தினுடைய ஹேதுவை அறியாதார். த்யாகத்துககு ஹேது வேதென்னில்; ஸ்வரூபவிரோதித்வமும் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷயமும். இபபோது, தர்மசப்த விசேஷணமான ஸர்வசப்தத்துக்கு ஸாகல்யவாசித்வம்அர்த்தமாகக்கொள்ளவேணும். தத்பக்ஷத்தை-த்யாகத்தின் கருத்தறியாதார் தூஷிகரும்பக்ஷத்தை. உத்க்ஷேபிக்கிறார்-எடுககிறார்.

மூ.—அது கூடாது, அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே. தன்னடையே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில்; ஆகாது, தர்மஶப்தம் அதர்மநிவ்ருத்தியைக்காட்டாமையாலே.

வ்யா.—அதாவது-த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், (ఇదంకురు, ఇదం మాకార్షీః) (இதங்குரு, இதம்மாகார்ஷீః) என்று, விதிநிஷேதாத்மகமாயிருக்கையாலே, ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்று சொல்லுகையாலே, விஹிதாநுஷ்டாநத்தோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் ஒக்கத் தள்ளுண்ணுமளவில், அடைத்தகதவைத் திறந்தால் நிஹீந பதார்த்தங்கள் புகுருமாப்போலே, அதர்மங்களான நிஷித்த ப்ரவ்ருத்திகள் புகுரும் என்று சிலர் சொன்னார்கள் என்கை.

அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (அது கூடாது, அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே யென்று.) அதாவது - ஸர்வ தர்மங்களையும் விடச்சொன்ன இத்தால் அதர்மங்கள் புகுரும் என்கிற விது ஸம்பவியாது; தர்மங்களை விடச்சொன்ன மாத்ர மொழிய, அதர்மங்களைச்செய்யென்று சொல்லாமையாலே என்கை.

அதர்மநிவ்ருத்தியும் தர்மஶப்தவாச்யமாகையாலே, அத்தை விடச்சொன்னால், அதர்மத்தைச் செய்யென்னுமிடம் அர்த்தாதுக்தமாகாதோ என்கிற ப்ரதிவாதியுக்தியை அநுவதிக்கிறார் (தன்னடையே சொல்லிற்றாகாதோ வென்னில் என்று.) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாது, தர்மஶப்தம் அதர்மநிவ்ருத்தியைக் காட்டாமையாலே யென்று.) அதாவது - தர்மங்களைவிடச் சொன்ன இத்தால், அதர்மங்களைச் செய்யென்னுமிடம் தன்னடையே சொல்லிற்றாகாது, தர்மஶப்தம், அதர்ம நிவ்ருத்யாத்யங்க ஸஹிதமாய் ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள விஹிதாநுஷ்டாநத்தைக் காட்டுமதொழிய, ஸாமாந்யேந அதர்மநிவ்ருத்தி மாத்ரத்தைக் காட்டாமையாலே யென்கை.

அ.—நிஹீநபதார்த்தங்கள்-ஶ்வாந காகாதபங்கள். தர்மங்களை விடச்சொன்னமாத்ரமொழிய - "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று தர்மங்களைவிடச் சொன்னமாத்ரத்தை விட்டு. இவ்விடத்தில், மாத்ரசப்தத்தாலே - அதர்மநிவ்ருத்தி சாப்தமன்றென்றபடி. அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே - அதர்மங்களைப் பண்ணென்று சாப்தமாகச் சொல்லாமையாலே அதர்மநிவ்ருத்தியும் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே - அதர்மநிவ்ருத்யங்க ஸஹிதமான விஹிதாநுஷ்டாநம் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே. அத்தை விடச்சொன்னால் - அதர்ம நிவ்ருத்தியை விடச்சொன்னால்,

மூ.—காடடினாலும, அத்தையொழிந்தவற்றைச் சொல்லிற்று மித்தனை. தனனையும, ஈஶ்வரனையும், பலததையும் பார்த்தால் அவை புகுரவழியில்லை. (மாம) ஸாவரக்ஷகனாய், உனககுக்கையாளாய், உனனினைவுபார்தது, உனதோஷததைப் போகயமாகக் கொண்டு, உனக்குபபுகலாய, நீர் சுடுமாப்போலே சோபபாரோ பிரிககுமபோதும் விடமாடடாதே ரக்ஷிககிற எனனை.

வ்யா.—அதர்மநிவர்த்திககு தர்மஸம்பநவாசயதவம்முகயமாக விலலையேயாகிலும, ஸாவஸம்பந்த ஸாஹிதயததாலே தாமஸம்பந்தம், விஶேஷண பூதமான இதுதனனையுங்காட்டாதோ எனன அருளிச்செயகிறார (காடடினாலுமென்று தொடஙகி.) ஆதாவது - அப்படி காட்டினாலும், அது இவவிடத்தில் விவக்ஷிதமல்லாமையாலே, அத்தையொழிநத விஹிதாநுஷ்டானரூபதர்மங்களானவற்றைச் சொல்லிற்று மித்தனை யென்கை.

இங்ஙன் ஒதுக்குகிறது என்கொண்டென்ன அருளிச்செய்கிறார (தனனையுமெனறு தொடஙகி) ஆதாவது - அதர்மாநுஷ்டானம் ஶேஷிககு அநிஷ்டமாகையாலே, அவனுக்கு அதிஶயகரணமொழிய அநிஷ்டகரணைக சேராதபடியான ஸ்வரூபத்தையுடைய தனனைபபாரககாலும ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹதையாலே, இததலையில ஸ்வயதநநிவர்த்தியொழிய ப்ரவாதயம்ஶத்தில் ஒன்றையுமபொறாத உபாய பூதனான ஈஶ்வரனைப் பார்த்தாலும் இவனுடைய ப்ரவ்ர்ததிக்கு பலம அவனுடைய ப்ரீதியாகையாலே தாத்ஶமான பலததைப்பார்த்தாலும் இம்மூனறுக்கும் விருத்தங்களான அவைபுகுரவழி யில்லையெனகை. ஆகையால் தர்மஶபதம அதர்மநிவாததியைககாட்டினாலும், அத்தைஒழிந்தவற்றைச் சொலலிற்றுகக் கொளளவேணுமென்று கருத்து. ஆக, தவிதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செயதாராயிற்று.

அநந்தரம, தாதீயபதததை உபாதாநம பண்ணுகிறார் (மாம் எனறு) அதுககு அாத்தமருளிசசெயகிறார (ஸர்வரக்ஷகனென்று தொடஙகி.) அதாவது - நமமுடைய ரக்ஷணம இவன் பண்ணுமோ பண்ணானோ என்று ஸம்ஶயிககவேண்டாதபடி ஸர்வருடையவும் ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய, தன் பெருமையையும், நம் சிறுமையையும பாரத்து நமமோடு கலப்பறறிருககுமோ எனன வேண்டாதபடி, (సేనయోరుభయోర్మధ్యేరథంస్థాపయ) (ஸேநயோருபயோர்மத்யேரதம்ஸ்த்தாபய) என்று, ஏவிககாாயங்கொளளலாம்படி உனக்குக கையாளாய் உனனை ரக்ஷிககையில உண்டான நசையாலே,

---

அ—நமமோடு கலப்பற்றிருக்குமோவெனன வேண்டாதபடி - நம்மோடு கலநதிருககமாட்டானெனன வேண்டாதபடி. ஏவி - நியமித்து. கையாளாய் - ஹஸ்தகனாய்.

மூ.—இத்தால்-பரவ்யூஹங்களையும், தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் தவிர்க்கிறது. தர்மஸம்ஸ்த்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவன் தானே ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று என்கையாலே, ஸாக்ஷாத்தர்மம், தானேயென்கிறது.

வ்யா.—(రక్ష్యాపేక్షాంప్రతీక్షతే)(ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே)என்கிற படியே ரக்ஷ்யபூதனான உன்னிசைவுபார்த்து நங்குற்றங்கண்டு இகழ்மோவென்று அஞ்சவேண்டாதபடி (అస్థానస్నేహకారుణ్యధర్మాధర్మధియాకులమ్) *அஸ்த்தாநஸ்நேஹகாருண்யதர்மாதர்மதியாகுலனான உன்தோஷத்தை போக்யமாகக்கொண்டு அஶரண்ய ஶரண்யனாகையாலே நீயும், பிறரும் உனக்குத் தஞ்சமல்லாத தசையில் ஒதுங்கலாம்படியான புகலாய், சைத்யமே ஸ்வபாவமான ஜலம் ஔஷ்ண்யத்தைப் பஜிக்குமாபோலே, அபராதக்ஷாமணம் பண்ணி கடிப்பிக்கும்புருஷகாரபூதரே, "தாமரையாளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றத்தைக்காட்டி அகற்றும்போதும், விடக்ஷமனன்றிக்கே, "என்னடியாரது செய்யார்" என்று மறுதலித்து ஒருதலைநின்று ரக்ஷிக்கும் என்னையென்கை.

(மாம்) என்று-விபவரூபத்தைக் காட்டுகையாலே வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறவற்றை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - என்னை என்று, அவதரித்துக் கண்ணுக்கிலக்காய் அணுகிநிற்கிற தன்னை, வரணீயனாகச்சொன்னவித்தாலே, தேஶவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே காணவுங் கிட்டவும் ஒண்ணாதபடியிருக்கிற பரவ்யூஹங்களையும், அஸாதாரணவிக்ரஹயுக்தனன்றிக்கே, உபாயாந்தர நிஷ்ட்டர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிற அக்நீந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறதென்கை.

தர்மங்களையெல்லாம் விட்டுத் தன்னைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே, பலிதமானதொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தர்மஸம்ஸ்த்தாபநமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (ధర్మసంస్థాపనార్థాయసమ్భవామి) (தர்மஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி) என்கிறபடியே ஸ்வப்ராப்திக்கு உடலான தர்மத்தை ஸ்த்தாபிப்பதாகப் பிறந்தவன்தானே, (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்று - மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்னைப்பற்று என்று சொல்லுகையாலே, அவை ஸாக்ஷாத்தர்மங்களன்று, ஸ்த்தாபநீயமான ஸாக்ஷாத்தர்மம் (కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్) (க்ர்ஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்) என்று - ஸநாதந தர்மமான தானே என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

அ —இசைவு - ஸமாதாநம். அதாவது - அப்ரத்வேஷம். இகழ்மோ-கைவிடுவனோ. தோஷத்தை - தர்மத்தை அதர்மமாக நினைக்கையாகிற தோஷத்தை. புகலாய்-ப்ரவேசிக்கும்ஸ்த்தலமாய். அகற்றும்போது - பிரிக்கும்போது. மறுதலித்து-யுத்தம்பண்ணி. ஒருதலைநின்று-ஒருபக்கமேயிருந்து.

அணுகிநிற்கிற - ஸஹிதனாய்நிற்கிற - கிட்டிநிற்கிற.

[గీ - ౪ - ౮] (పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచదుష్కృతామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయసమ్భవామియుగేయుగే) [భా - ఆ-౮౮] (యేచవేదవిదోవిప్రాః యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్.)

மூ — இத்தால்-விட்ட ஸாதநங்களின் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது. அதாவது - ஸித்தமாய், பரமசேதநமாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரபாயமாய, ப்ராபதமாய, ஸஹாயாநதர நிரபேக்ஷமாயிருககை. மற்றை உபாயங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே, ஸ்வரூபஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித்திருககும்; அசேதநஙகளுமாய் அஶக்தஙகளுமாயிருககையாலே காரயஸிததியில ஈஶ்வரனை யபேக்ஷித்திருககும்; இந்தஉபாயம அவற்றுககெதிர்த்தட்டாயிருககையாலே இதரநிரபேக்ஷமாயிருக்கும்.

வ்யா.— இததாலென்சொலலுகிறதென்ன அருளிசசெய்கிறார் (இத்தால்விட்டஸாதநஙகளின்ஏற்றஞ்சொல்லுகிறதென்று.) அதாவது - இப்படிச்சொன்ன இத்தால், கீழ் விட்டஸாதநங்களில் காட்டில், இநதஸாதநத்துககுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது எனகை.

அதுதானேதென்ன அருளிச்செயகிறார் (அதாவதென்று தொடங்கி.) இததால் - கீழ்விட்டஸாதநஙகளிற் காட்டில், இதுககு ஏற்றமாவது, சேதநப்ரவ்ர்ததியாலே தனஸ்வரூபஸிததியாம்படி யிருககையன்றிசகே, ஸநாதநதர்மமாகையாலே ஸிததமாய், (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸர்வஜ்ஞ விஷயமாகையாலே, பரமசேதநமாய், (పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే) (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே) என்கிறபடியே, ஸாவஶகதியாய், சேதநஸாத்யமாய், நடுவே அபாயங்கள் புகுருகைககு அவகாஶமுண்டாமபடியிருக்கையன்றிக்கே ஸித்த வஸ்துவா யிருககையாலே நிரபாயமாய், பரதந்த்ரனான இசசேதநனுடைய ஸ்வரூபத்துககு அப்ராப்தமாயிராதே ப்ராப்தமாய், கீழச்சொனன பரமசேதநதவாதிகளாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருககை யெனறபடி.

இநதஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷதவத்தை ஸஹேதுகமாக ஸ்த்தாபிககிறார் (மற்றை உபாயங்களெனறு தொடஙகி மேல்மூனறு வாகயததாலே.) அதாவது-இத்தையொழிநத உபாயங்கள் சேதநபரவ்ர்ததியாலேஸாதிககப்படுமவை யாகையாலே, தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்தியில் பரவர்த்திகனான சேதநனை அபேக்ஷித்திருககும்; இவனுக்குச செயயவேண்டுமவை அறிகைககும், அதுதன்னைசசெய்துதலைககட்டுகைக்கும யோக்யதையில்லாத அசேதநங்களுமாய, அஶகதஙகளுமா யிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தினுடைய ஸிததியில் (ఫలమత ఉపపత్తేః) (பலமதஉபபததேः) என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வோப யோகியான, ஸர்வஶக்தித்வாத யுபபத்தியையுடையனான ஈஶ்வரனை யபேக்ஷித்திருக்கும்; இந்த உபாயம் ஸித்ததவ, பரம சேதநத்வ, ஸர்வஶகதித்வங்களாலே அவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டாயிருககையாலே, அந்யநிரபேக்ஷமாயிருககுமெனகை.

மூ.—இதிலே வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாகிற குணவிஶேஷங்கள் நேராகப்ரகாஶிக்கிறது. கையும் உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், ஸேநாதூளி தூஸரிதமான திருக்குழலும், தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை (மாம்) என்று காட்டுகிறான். (ஏகம்.) இந்த ஏகஶப்தம ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரஶூர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது

வ்யா.—இனி, இப்பதத்திலே ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகங்களான குணவிசேஷங்களெல்லாம ப்ரகாஶிக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இதிலேயென்றுதொடங்கி.) அதாவது - அதர்மபுத்தியாலேதர்மத்திலநின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுநனுக்கு, குற்றம் பாராதே அபேக்ஷிதார்த்தங்களை அருளிச்செய்கையாலே, வாத்ஸல்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது; தன்னுடைய பரத்வத்தைப் பலகாலும் அருளிச்செய்தவளவன்றிக்கே, அர்ஜுநன பரத்வம்க்ஷிக்கும்படி பண்ணுகையாலே, ஸ்வாமித்வம் ப்ரகாஶிக்கிறது; (ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ) (ஹேகர்ஷ்ண ஹேயாதவ) என்று, அர்ஜுநன் தானேசொல்லும்படி இவனோடேகலந்து பரிமாறுகையாலே ஸௌஶீல்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது; அப்ராக்ருதமானதிருமேனியைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாலே, ஸௌலப்யம் ப்ரகாசிக்கிறது என்கை; குணவிஶேஷங்கள என்றது-ஆஶ்ரயணத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களானவையென்றுதோற்றுகைக்காக நேராகப்ரகாஶிக்கிறது என்றது-ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிக்கிறதென்றபடி.

இவை எல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, மிகவும் அபேக்ஷிதம் ஸௌலப்யமாகையாலே, அவதாரப்ரயுக்தமான ஸௌலப்யத்தளவன்றிக்கே, ஸாரத்யவேஷத்திலேயிறங்கிற ஸௌலப்யாதிஶயத்தை தாஶிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார (கையும் உழவுகோலுமென்று தொடங்கி) அதாவது - குதிரைகளை ப்ரேரித்துநடத்துகைக்காகத் திருக்கையிலேதரித்த உழவுகோலும், அவற்றை இடவாய வலவாயத் திருப்புகைக்காகவும, நிறுத்த வேண்டுமிடத்திலே தாங்கி நிறுத்துகைக்காகவும பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், திருமுடியில ஒன்று ஆசசாதியாமல் நிற்கையாலே ஸேநாதூளியாலே புழுதிபுடைத்த திருக்குழலும், "தேர்கடவிய பெருமான்கனைகழல்" எனகிறபடியே, சாத்தின சிறுச்சதங்கையுந் தானுமாகத் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை என்னை என்று காட்டுகிறான என்கை. ஆக, த்ரிதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயத்து.

அநந்தரம், சதுர்த்தபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறார் (ஏகமென்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இநதஏகஶப்தமென்று தொடங்கி.)

அ.—உழவுகோல-கசை, சிறுவாய்க்கயிறு-ஸூக்ஷ்மகவிநாஜ்ஜு:.

மூ.—"மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே" "தமேவ சாத்யம்" "த்வமே வோபாய பூதோமேபவ" "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய" என்று சொல்லுகிறபடியே. இத்தால் - (வ்ரஜ) என்கிற ஸ்வீகாரத்தில உபாயபாவத்தைத் *தவிர்க்கிறது.

வ்யா.—அதாவது - இவ்வுபாய விசேஷத்தைச் சொல்லு மிடங்களிலே பலவிடங்களிலும் அவதாரண ப்ரயோகம் உண்டா கையாலே, உகாரம்போலே இந்த ஏகஶப்தமும் ஸ்த்தாந ப்ரமா ணத்தாலே அவதாரணமாகிற அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது என்கை.

இவ்வுபாயத்தை நிர்த்தேசித்த அநந்தரம், அவதாரண ப்ர யோகம்பண்ணின வசநங்கள் பலவற்றையும் இதுக்கு உதாஹர ணமாக அருளிச்செய்கிறார (மாமேவ என்றுதொடங்கி.) அதா வது - (మామేవయే ప్రపద్యన్తే) (மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே) என்று - என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்கள் என்றும், (తమేవ చాద్యంపురుషం ప్రపద్యే)(தமேவசாத்யம் புருஷம்ப்ரபத்யே)என்று-ஆத் யனான அந்தபுருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேன் என்றும், (త్వమే వోపాయభూతో మేభవ) (த்வமேவோபாயபூதோமேபவ) என்று-நீயே எனக்கு உபாயமாகவேணும் என்றும், "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய" என்று-எனக்கு உபாயம்தருகிற விடத்தில உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்தாயென்றும் சொல் லுகிற இவ்விடங்களில்,(மாமேவ, தமேவ, த்வமேவ, நின்பாதமே) என்று, ஸ்வீகார்யவஸ்து நிர்த்தேஶாநந்தரம் அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலே என்கை.

ஏதத்வ்யாவர்த்யம் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தா லென்றுதொடங்கி.) அதாவது – உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்ய மாமளவில, பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், தேவதாந்தர ங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில, மாம என்று - அஸாதாரணாகாரத் தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே ஸித்தமாகையாலும், இந்த அவதாரணத்தால, (வ்ரஜ) என்று - மேல்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத் தில உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது என்கை. இந்த ஸ்வீகாரந்தான் அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே ஸாதநம் என்று நினைக்கலா யிருக்கை யாலே, இதில ஸாதநத்வம் அவஶ்யம் கழிக்கவேணுமிறே.

அ.—அந்வயமாவது-ஸ்வீகாரமுண்டானால்பகவத்ப்ராப்திஉண் டென்னுமது. வ்யதிரேகம் - ஸ்வீகாரமில்லாதபோது பகவத் ப்ராப்தி யில்லையென்னுமது. ஸாதநம்-உபாயம். இதில்-இந்தஸ்வீ காரத்தில். அவச்யம்கழிக்கவேணுமிறே-ஸித்தோபாயம் ஸஹாயா ந்தரஸம்ஸர்க்காஸஹமாகையாலே.

மூ.—ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேவந்தது. ஸ்ர்ஷ்ட்யவதாராதி முகத்தாலேபண்ணினக்ர்ஷிபலம். "அதுவுமவனதின்னருளே."

வ்யா.—ஸ்வீகாராநந்தரமொழிய உபாயம் கார்யகரமாகாமை யாலேபேறுக்கு இது அவஶ்யம் வேண்டியிருக்க, இதில்உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறபடி தானெங்ஙனே யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேவந்தது என்று.) அதாவது-ஸ்வீகாராநந்தரம் இவனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ர்த்தியும், இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகிற விது அவனாலே யானாப்போலே, தத்பூர்வபாவியான ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேயுண்டானது என்கை. இத்தால் – ஸ்வீகாரத்துக்குஉபாயகார்யத்வமொழிய உபாயத்வமில்லையென்றதாயிற்று.

அவனாலே வருகையாவதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ர்ஷ்டியென்று தொடங்கி.) அதாவது - கரணகளேபரவிதுரனாய், போகமோக்ஷஶூந்யனாய், அசித்விஶேஷிதனாய்க் கிடக்கிற தசையிலே, கரணகளேபரவிஶிஷ்டனாய், ஜ்ஞாநவிகாஸயுக்தனாம்படி ஸ்ர்ஷ்டித்து, "எதிர் சூழல்புக்கு" என்கிறபடியே, இவனை அங்கீகரிக்கைக்காக அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணி அவதரித்த விடங்களிலே, ஆஶ்ரயணருசி விஶ்வாஸஜநகமான தன் குணசேஷ்டிதாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்தது, இவ்வழியாலே அவன் பண்ணின க்ர்ஷியாலே பலித்தது இதுவென்கை. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (அதுவுமவனதின்னருளேயென்று). அதாவது- "உணர்விலும்ப ரொருவனை யவனதருளா லுறற்பொருட்டென் னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" என்று - உணர்வுமிக்கிருக்கக் கடவரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய் அத்விதீயனானவனை, அவனுடைய அருளாலே ப்ராபிக்கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யிருத்தினேனென்று தம்முடைய ஸ்வீகாரத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், "அதுவுமவனதின்னருளே" என்று, அந்த ஸ்வீகாரந்தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ர்பையாலே யுண்டானதென்று ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே ஸ்வீகாரம் அவனுடைய க்ர்ஷிபலமென்றேகொள்ளவேணுமென்கை.

அ.—இவனுக்கு - சேதநனுக்கு. அவனாலே - உபாயபூதனான ஈஶ்வரனாலே. தத்பூர்வபாவியான-அநிஷ்ட நிவர்த்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும்முன்னே உண்டாயிருக்கிற. உபாயகார்யத்வம் - உபாயகார்யோபயோகித்வம்.

போகம் - ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயு மிருக்கிற ஸுகாநுபவம். விஶ்வாஸமாவது-ஸுத்ர்டமானமதி. குணசேஷ்டிதாதிகளை என்கிறவிடத்தில், குண என்று-ஸௌலப்யாதிகுணங்களையும், சேஷ்டித என்று-வ்யாபாரங்களையும், ஆதிஶப்தத்தாலே-திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களையும் சொல்லவுமாம். இவ்வழியாலே-இந்தவுபாயத்தாலே; இந்த மார்க்கத்தாலே யென்னவுமாம்.

மூ.—இத்தையொழியவும் தானே கார்யஞ்செய்யும் என்று நினைக்ககடவன் அல்லாதபோது உபாயநைரபேக்ஷ்யம்ஜீவியாது. இது ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தம், புத்திஸமாதாநார்த்தம், சைதந்யகார்யம், ராகப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்டம, அப்ரதிஷேத தயோதகம.

வ்யா.—இபபடி யாகையால் இந்தஸ்வீகாரத்தில் சரக்கறநினைக ககடவனெனகிறா (அத்தையொழியவுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - இந்தஸ்வீகாரத்துக்கும தானேகர்ஷிபண்ணுவா னொருவனுகையாலே, இதுக்காகவனறு அவன நமககுக கார்யஞ் செய்கிறது, இததையொழியவும இவ்வாதமோஜ்ஜீவநகரனுன தானே நம்முடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமானகார்யத்தைச் செய்யுமென்று பரதிபத்திபண்ணக் கடவனென்கை.

இப்படி நினைக்கவேண்டுகிற தென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (அலலாதபோது என்று தொடங்கி.) அதாவது - இத்தையொழியவுந கார்யஞ்செய்யுமென்று நினையாதே, இதுவும் வேணும் அவன் காரயஞ்செய்கைக்கு எனறு நினைக்குமளவில், உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவிக்கப்பெருது என்கை.

ஆனல் இந்தஸ்வீகாரந்தான் ஏதாவதென்ன அருளிசசெய்கிருர் (இதுஎனறுதொடஙகி.) அதாவது - இந்தஸ்வீகாரம் இதத லையிலொன்று மின்றிக்கேயிருக்க ஈஶ்வரன்தானே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமளவில், எலலாரும் பின்னை முகதராகவேண்டாவோ என்கிற ஸர்வமுக்தி பரஸங்கபரிஹாரத்துக்குறுப்பு; இதுதான், நெடுங் காலம் நமமை ரக்ஷியாதவன் இன்று நம்மை ரக்ஷிக்கும் எனறிருக்கிறது நாம் எனகொண்டென்று இவன தளும்பாமல புத்திஸமாதாநம் பிறந்திருக்கைக்குறுப்பு; இவன்தான அசேதநமனறிக்கே சேதநனுகையாலே, அவனே உபாயம்என்கிற அதயவஸாயம் இவன் சைதந்யத்தினுடைய கார்யம; வைதமாக அன்றிககே இதில் ரஸஜ்ஞனுன இவனுடைய ராகத்தாலேப்ராப்தமான இது, ஸ்வரூபாதிரேகியன்றிககே ததேகரக்ஷ்யத்வரூபமான ஸ்வரூபத்திலே நிற்குமது, அநாதிகாலம் ஸ்வரக்ஷணுதிகளாலே அவன் பண்ணும் ரக்ஷணத்தை விலககிப்போந்த இவன் அதுதவிர்ந்தமைக்கு ப்ரகாஶகமெனகை.

அ.—சரக்கற-அதிசயம் போம்படியாக. இதுககாகவன்று-இந்த ஸ்வீகாரத்துக்காகவன்று. இத்தை யொழியவும் = இத்தைத் தவிரவும்.

மூ — கீழ்-தானுமப்ரநமானநிலையைகுலைத்தான், இங்குத் தானும இவனுமான நிலையைகுலைக்கிறுன். அவனே இவன் பற்ற மபற்று அஹங்கார காபபம், அவதயகரம. அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகம.

வயா —இனி, "மாம" எனகிற பதததுககுக கீழும, இங்கும, ரஸ்வரனுடைய செயல்களை யருளிசசெயகிருர் (கீழஎன்றுதொடஙகி.) அதாவது - (ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய) (ஸர்வதர்மாந பரிதயஜ்ய) எனகிற இடததில், ஸகலோபாயஙகளையும் விடச்சொலலுகையாலே, பலப்ரதனன தானும் உபாயாநதரங்களுமாயக கூடிநிறகிற நிலையைக் குலைத்தான்; "ஏகம" என்கிற இடத்தில், ஸ்வீகாரத்தில உபாய பாவத்தைக் கழிசசுகையாலே உபாயபூதனன தானும, தனஸ்வீகாரததில உபாயபுத்திபண்ணி நிற்கிற இவனுமான நிலையைக் குலைக்கிறுனென்கை. உபாயாந்தரங்களைப் பிறர் என்றது, "உன்னலலால் யாவராலும" என்றுப்போலே.

இனி, ஸாதநபுத்தயா இவன் பண்ணும ஸ்வீகாரததினுடையதோஷத்தைஅருளிச்செயகிருர் (அவனேயென்றுதொடஙகி.) அதாவது - நிருபாதிகரக்ஷகனன அவனே, தத்ரக்ஷயபூதனன இவன், தன்ரக்ஷணததுக்குறுப்பாக ஸ்வீகரிககிற ஸ்வீகாரம, ஸ்வகர்த்ர்த்வரூப அஹங்காரகர்ப்பமுமாய், பிதாவுக்குபுத்ரன் எழுத்துவாங்குமாபபோலே, அவத்யகர மமா யிருக்குமெனகை.

ஆனல், ரக்ஷகமாவதுதானேதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகமென்று.) அதாவது - இவ்வாத்மாவினுடைய ரக்ஷணத்துக்குக் கடவனனவவன், இவனே நாம் ரக்ஷிக்கக்கடவோம் என்று அபிமாநிததுக் கொளளுகையாகிற ஸ்வீகாரமே, இவனுக்கு ரக்ஷகமாயறுவது என்கை.

அ.—ஸாதநபுத்தயா இவன்பண்ணும்ஸ்வீகாரததினுடைய-ஸ்வாமித்வ புத்தயாஸ்வீகரிககையன்றிக்கே ஸாதநபுத்தயா இவன் பண்ணும் ஆஸ்ரயணத்தினுடைய. பிதாவுக்கு புதரன எழுத்துவாஙகுமாப்போலேயிருககும்-உதபாதகனுகையாலே ஹிதைஷியாய் தான அறியாத தசையிலும் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும் தமப்பனுக்கு புதரனனவன் தானறிந்த தசையிலே என்னை ரக்ஷிகக வேணும் என்று எழுதிவாங்கினல் இரண்டுதலைக்கு முண்டான வுறவுகளுக் கொததையாமாப்போலே, ஸததாகாரண பூதனுய ஸர்வதசையிலும் ரக்ஷகனுயக்கொண்டு போரும் அகாரவாசயனன ஸர்வேச்வரனுக்கும் மகாரவாச்யனன இவனுககு முண்டான ஸம்பந்தத்துககு அவதயகரமென்றபடி. ரக்ஷணத்துக்குக் கடவனனவன் - ரக்ஷணத்துக்கு சக்தனனவன். அபிமாநித்துக்கொளளுகையாகிற - அபிமாநிததுக் கைககொள்ளுகையாகிற.

மூ.—மற்றைஉபாயங்களுக்கு, நிவ்ருத்தி தோஷம், இதுக்கு ப்ரவ்ருத்திதோஷம."சிற்றவேண்டா."நிவ்ருத்தி கீழேசொல்லிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியும் சைதந்யத்தாலே வந்தது, உபாயத்தில் அந் தர்ப்பவியாது

வ்யா.—சேதந ப்ரவ்ருத்தியில ஒன்றையும இவ்வுபாயம்ஸஹி யாதென்னுமதத்தைத தெளிவிக்கைக்காக, உபாயாந்தரங்களுக்கும் இவ்வுபாயத்துக்கு முண்டானவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மற்றை யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஸித்தோபாயமான இத் தை யொழிந்த உபாயங்களுக்கு சேதந ப்ரவ்ருத்தியாலே ஸ்வரூப ஸித்தியாக வேணடுகையாலே, இவனுடைய ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி தோஷமாயிருக்கும்; இந்த வுபாயத்துக்கு, ஸஹாயாந்தர ஸம் ஸர்க்கம் அஸஹ்யமாகையாலே, இச்சேதநனுடைய ப்ரவ்ருத்தி யென்பதொன்றுமே தோஷமாயிருக்குமென்கை.

சேதந வ்யாபாரமொன்றும் வேண்டாவென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (சிற்றவேண்டாவென்று.) அதாவது- ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிற "மற்றொன்றில்லை" என் கிறபாட்டிலே, (சிற்றவேண்டா) என்று, சிற்றுதல் - சிதறுதலாய் பரக்க ஒருவயாபாரம பண்ணவேண்டா என்கையாலே, இவ்வு பாயத்தில இழியுமவனுக்கு ஒருவ்யாபாரம பண்ணவேண்டாவெ ன்னுமிடனு சொல்லிற்றேயென்கை.

இதுதான் இஶ்லோகந் தனக்குள்ளே சொல்லிற்றென்கிறார் (நிவ்ருத்தி கீழேசொல்லிற்றென்று.) அதாவது - (ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய) என்று – ஸகலப்ரவ்ருத்தியினுடையவும் நிவ்ருத்தியே இவனுக்கு வேண்டுவதென்னுமிடம் கீழேசொல்லிற் றென்கை.

ஆனால் உபகாரஸ்ம்ருதிதான் வேணுமோ, அது உபாயத்தில் முதலிடாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார (உபகாரஸ்ம்ருதியு மென்றுதொடங்கி.) அதாவது - "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழும மனமேதந்தாய்" இத்யாதியாலே இவ்வுபாய விஷயத்தில, இவன பண்ணும் உபகாரஸ்ம்ருதியும், இவனுடைய சைதந்ய ப்ரயுக்தமாய் வந்ததித்தனை; இது உண்டாகையாலே யன்றோ ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்தது என்று உபாயத்தில் உட் புகாது என்கை. ஆக, சதுர்த்தபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்த ராயிற்று.

அ.—ஸ்வரூபஸித்தியாக வேண்டுகையாலே-சேதநனுடைய வ்யாபாரத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபஸித்தியாக வேண்டுகையாலே.

உபாயத்தில் உட்புகாது-உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது.

மூ.—(ஶரணம்) உபாயமாக. இந்த ஶரணஶப்தம், ரக்ஷிதாவையும் க்ருஹத்தையும் உபாயத்தையும்காட்டக்கடவதேயாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்தையேகாட்டுகிறது; கீழோடேசேரவேணுகையாலே.

வ்யா.—இனி, பஞ்சமபதத்தைஉபாதாநமபண்ணுகிறார்(ஶரணம் என்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (உபாயமாக என்று.) அர்த்தாந்தரங்களையுங் காட்ட வற்றாயிருக்க, இவ்விடத்தில் இது உபாயத்தையே காட்டுகிறமையை ஸஹேதுகமாக அருளிச் செய்கிறார் (இந்த ஶரணஶப்தமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః శబ్దః శరణమిత్యయం। వర్తతే) (உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ் ஶரணமித்யயம், வர்த்ததே) என்கிறபடியே, ஶரணஶப்தமான இது, ரக்ஷிதாவையும், க்ருஹத்தையும், உபாயத்தையும், காட்டக்கடவதேயாகிலும், (సామ్ప్రతంత్వేష ఉపాయార్థైకవాచకః) (ஸாம்ப்ரதந்த்வேஷ உபாயார்த்தைகவாசகः) என்கிறபடியே, இந்தஸ்த்தலத்திலே உபாயத்தையே காட்டுகிறது; ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு, தன்னைப்பற்றச்சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையால் கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே என்கை. ஆனால், கீழ்ச்சொன்ன ஸாதநாந்தர பரித்யாகந்தானே ஸ்வீகார்ய வஸ்துவின் உபாயத்வத்தைத் தோற்றுவிக்குமதாயிருக்க, ஶரணஶப்த ப்ரயோகந்தான் வேணுமோ என்னில்; - வேணும். ப்ராபகஸமயத்தில்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் நதீநிஸ்தரணாநந்தரத்தில் ப்லவபரித்யாகம்போலே, ஸாதநாந்தர பரித்யாகம் ஸமாநமாகையாலே, தத்விஶிஷ்டமேயாகிலும், ஸ்வீகாரமாத்ரம் வ்யவச்சேதகமாக மாட்டாமையாலே.

அ.—கீழோடே-ஸாவதாரமாநஎன்கிற உபாயப்ரகரணத்தோடே. ஶரணஶப்தப்ரயோகந்தான்வேணுமோவென்னில்என்கிறசங்காவாக்யத்துக்கு - சரணசப்தம் வேண்டாவென்று அபிப்ராயமாக வேணுமென்று ஸமாதாநவாக்யம். அதுக்கு ஹேது, ப்ராபகஸமயத்தில் இத்யாதி வாக்யங்கள். ப்ராபக ஸமயத்தில்போலே-உபாயஸமயத்தில்போலே. ப்ராப்யஸமயத்திலும் - உபேயஸமயத்திலும். நதீநிஸ்தரணாநந்தரத்தில் ப்லவபரித்யாகம்போலே-ஸாதநாந்தர பரித்யாகம் ப்ராபகஸமயத்தில்போலே ப்ராப்ய ஸமயத்திலும் ஸமாநமாகையாலே ப்ராப்ய ப்ராபகோபய ஸாதாரணமான ஸாதநாந்தர பரித்யாகம் ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய உபேயத்வத்தைவ்யவச்சேதித்து உபாயத்வத்தைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாதென்றபடி. தத்விஶிஷ்டமேயாகிலும் - ஸ்வீகாரம் அந்த ஸாதநாந்தர பரித்யாக விஶிஷ்டமேயானாலும். ஸ்வீகாரமாத்ரம்-ப்ராப்யப்ராபகோபய ஸாதாரணமான ஸ்வீகாரமாத்ரம். வ்யவச்சேதகமாக மாட்டாமையாலே-ஸ்வீகார்ய வஸ்துவினுடைய உபேயத்வத்துக்கு வ்யாவர்த்தகமாக மாட்டாமையாலே. உபாயவாசகமான சரணசப்தம் வேணும் என்று பூர்வேணாந்வயம்.

மூ.—(வ்ரஜ) புத்திபண்ணு. கத்யர்த்தமாவது புத்த்யர்த்தமாய் அத்யவஸியென்றபடி.

வ்யா.—அங்ஙனஞ்சொல்லலாமோ, இந்தஉபாயாந்தரத்யாகம ஸ்வீகாரத்துக்குஅங்கமாகவிதிக்கப்படுகிறதாகையாலே, ஸ்வீகார்யத்தினுடைய உபாயத்வத்தைக் காட்டவற்றாகையாலே, ஶரணஶப்த ப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநம் இல்லையே என்னில், அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது, ஆர்த்தமாகவருமதில்காட்டில் ஶாப்தமாகச் சொல்லுமது யுக்தமாகையாலே (ఆక్షేపతఃప్రాప్తానాభిధానికస్యైవ గ్రాహ్యత్వాత్) (ஆக்ஷேபத꞉ப்ராப்தாதா பிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத்) என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

ஆக, உபாயவாசியான இந்த ஶரணஶப்தத்தாலே, இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யதயா ஸ்வீகார்யத்வமும், ப்ராபகதயாஸ்வீகார்யத்வமும் உண்டாகையாலே, அதில் ப்ராப்யதயா ஸ்வீகாரத்தை வ்யவச்சேதித்ததாயிற்று.

இனி, ஷஷ்டபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (வ்ரஜ என்று) அதுக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (புத்திபண்ணு என்று.) அதுதன்னை விஶதீகரிக்கிறார (கத்யர்த்தமாவது என்றுதொடங்கி.) அதாவது-(వ్రజేత్) (வ்ரஜ꞉தௌ) என்கிறதாதுவிலே கத்யார்த்தமாய,(గత్యర్థా బుద్ధ్యర్థాః)(கத்யர்த்தா புத்த்யர்த்தா꞉)என்கிற ந்யாயத்தாலே,கத்யர்த்தமாவது புத்த்யர்த்தமாய், அத்யவஸியென்றபடி என்கை. "இந்த புத்தியாகிறது, த்யாஜ்யகோடியில் உத்தீர்ணமாய, உபாயகோடியில் அநநுப்ரவிஷ்டமாய், ப்ராபகாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய, பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்ய கார்யமாய, ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், பகவந் முகவிகாஸஹேதுவாய, ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்ப விதுரமாயிருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநவிஶேஷம்" என்று, பரந்தபடியில இவரருளிச்செய்தவிது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அ.—அங்ஙனசொல்லலாமோ-அந்தப்படிசொல்லலாமோ. இந்தவுபாயாந்தரத்யாகம்-வக்ஷ்யமாண உபாயாந்தரத்யாகம். ஸ்வீகாரத்துக்கு-விததோபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு. ஸ்வீகார்யத்தினுடைய-ஸ்வீகார்ய வஸ்துவினுடைய. ஆர்த்தமாக வருமதில் காட்டில்-விளம்பேந ப்ரதிபத்திஜநகமான அர்த்தத்தாலே தோன்றுமதிற்காட்டில். ஶாப்தமாகச்சொல்லுமது-ஶப்தத்தாலே சொல்லுமது.

த்யாஜ்யகோடியி லுத்தீர்ணமாய-த்யாஜ்யங்களாகச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாத் யுபாயகோடியில் சேராததாய். உபாயகோடியில் அநநுப்ரவிஷ்டமாய் - உபாயவர்க்கத்திலும் ப்ரவேஶியாததாய; உபாயகணனையில் ப்ரவேஶியாததாய என்னவுமாம். ப்ராபகாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய - ஸாதநாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய் - தததேகோபாயதா யாச்ஞாகர்ப்பமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய்-பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுகுணமாய. வ்யபிசாரமாவது - ஸமாதிபங்க ரூபாந்தராயங்கள். விளம்பமாவது - பலவிளம்பம். விதுரமாய் - கீழ்ச்சொன்னவைகளாலே விடப்பட்டதாய்.

மூ.—வாசிக காயிகங்களும இதுக்கு அபேக்ஷிதங்களா யிருக்கசசெயதேயும், ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான அநுஷ்ட்டாநத்தைச் சொலலுகிறது. ஆக, த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி, த்யாகப்ரகாரத்தைச்சொலலி, பற்றப்படும உபாயத்தைச்சொல்லி, உபாய நைரபேக்ஷயஞ்சொல்லி, உபாயதவஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரம் சொல்லுகிறது. (அஹம்.) ஸ்வகர்தயத்தை அருளிச்செய்கிருன். ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸர்வஶகதியாய, ப்ராப்தனுனநான்.

வ்யா.—ஸாமாநயேநசதிவாசியானவிது, மாநஸவாசிககாயிகரூபமான கதித்ரயத்தையும காட்டவற்ருயிருக்க, மாநஸமான அதயவஸாயமாத்ரத்திலே ஒதுககுகிற தெனனென்ன அருளிச்செயகிருர் (வாசிக காயிகஙகளும் என்று தொடஙகி.) அதாவது- "சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ செயகையினுலும" எனகிறபடியே கரணதரயத்தாலும் உண்டானஸ்வீகாரம அதிகாரபூாதிக்கு உடலாகையாலே வரஞ்சகிருபமான வாசிகமும், அஞ்சல்யாதி ரூபமான காயிகமும இநதஸ்வீகாரத்துககு அபேக்ஷிதங்களா யிருககசசெய்தேயும், * ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷமாகையாலே அவையிரண்டையுமொழிய, மாநஸமான அநுஷ்ட்டாந மாத்ரதைதச் சொல்லுகிறதென்கை. ஆக, பரதிபதம் அாத்தம அருளிச்செயதாராயிற்று.

இனி, பூாவார்த்தத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அநுவதித்து நிகமிககிருா (ஆக, த்யாஜ்யத்தைசசொலலி என்றுதொடங்கி.) அதாவது- ஆக, பூர்வார்த்ததாலே, (ஸாவதர்மாந)எனறு-த்யாஜ்யததைசசொலலி, (பரிதயஜ்ய) எனறு-தயாகப்ரகாரததைசசொலலி, (மாம)எனறு-பறறப்படுமஉபாயததைச்சொல்லி, (ஏகம) எனறு-உபாய நைரபேக்ஷயஞசொல்லி, (ஶரணம்) என்று-உபாயத்வஞ்சொல்லி, (வ்ரஜ) எனறு - உபாயஸ்வீகாரம சொலலுகிறது என்கை.

அநந்தரம், உத்தரார்ததத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செயாவதாககோலி, அதில ப்ரதமபதததை உபாதாநம் பண்ணுகிருா (அஹம என்று.) இவ்வுத்தரார்த்தததில் ஈஶ்வரன செயதருளுகிற அம்ஶத்தை யருளிச்செயகிருர் (ஸ்வகாதயத்தை யருளிசசெயகிருன் எனறு.) அதாவது-அதிகாரிகர்தயமிறே, பூாவார்ததத்தில்சொல்லிறறு; உபாயபூதனுன தன்னுடைய காதயத்தை அருளிச்செயகிறது இதிலேயிறே.

இனி, இப்பதத்துககு அாததம் அருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வஜ்ஞனுயென்று தொடங்கி.) அதாவது - (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸாவஜ்ஞஸ்ஸர்வவித) எனகிறபடியே, ஸர்வத்தையும் அறியுமவனுய, (పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే) (பராஸ்ய ஶகதிர்விவிதைவச்ரூயதே) என்கிறபடியே, எல்லாஸாமர்த்யததையு முடையனுய், ஶேஷியாகையாலே ப்ராப்தனுயிருககிற நான் எனகை.

மூ.—கீழ்நின்றநிலையும, மேல் போக்கடி அறிகைக்கும, அறிந்தபடியேசெயது தலைகட்டுகைக்கும ஏகாந்தமானகுணவிஶேஷங்களையும் தன்பேறாகச்செயது தலைகட்டுகைக கீடான பந்தவிஶேஷத்தையும் காட்டுகிறது. தனககாககக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை அவனையிட்டுப்பாராதே தன்னையிட்டுபபார்த்து, அஞ்சினவச்சநதிர தாஞனதன்மையை (அஹம) என்றுகாடடுகிறான.

வ்யா.—அல்லாதகுணஙகளெலலாஙகிடககஇநதகுணவிஶேஷஙகளை இவ்வஹமஶப்தஙகாட்டுகிற இதுககு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இவன கீழநினறநிலையும் என்றுதொடஙகி.) அதாவது - இசசேதநனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருததி இஷ்ட ப்ராபதிகளைப் பணணுமளவில இவன் பூர்வத்தில் நின்றநிலையும், மேல்போகத்தககவழியும் அறிகைககும், அறிந்தபடியே அவற்றைச்செய்து தலைகட்டுகைக்கும் தககவையாயிருந்துள்ள ஸர்வஜ்ஞதவ ஸர்வஶக்தித்வங்களாகிற குணவிஶேஷங்களையும் இவன கார்யஞ்செய்யுமிடத்தில் இவனுககாக வனறிககே, தன்பேறாகச செய்து தலைகட்டுகைககீடான ஶேஷிதவரூப பந்தவிஶேஷததையும ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது என்கை.

(மாம்) என்கிற இடத்தில், ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிஶேஷங்கள் பரகாஶித்தாப்போலே, "அஹம்" என்கிற விடததிலும் காரயகரத்வத்துககு ஏகாந்தமான குணவிஶேஷங்கள் ப்ரகாஶிககுமிறே. வாதஸல்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆஶ்ரயணங் கூடாதாபபோலே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் இல்லாதபோது காரயகரத்வம் கடியாமையாலே, இவ்விடத்தில ஜஞாநஶகதிகளும பராப்தியுஞ்சொன்ன இது பூர்ததிககும் உபலக்ஷணம்.

இப்பதத்தில் மாம் என்கிற இடத்தில், ஸாரதியாய நிற்கிற பாரதந்தர்யத்துக்குஎதிர்த்தட்டானதன்ஸ்வாதநதர்யததை ப்ரகாசிப்பிததமையை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகக்கொண்டஎன்று தொடங்கி.) அதாவது - மாம் என்று, ஸாரததயவேஷத்தோடே நிற்கிற தன்னைப்பற்றச் சொன்னபோது, அர்ஜுநன் தனனுடைய ரக்ஷணார்ததமாக ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸாரதத்யவேஷத்தை ஸர்வாதிகனானவன்இப்படிததாழநின்றது, தன்குணததாலேயிறே,

அ.—பூரவத்தில நினறநிலையும்—இவன முனனே நினறஇருபபும். அதாவது-ஸம்ஸாரியாயிருககை. மேலபோகத்தககவழி - மேல் போகிறத்துக்குத் தகுதியான மார்க்கம். அதாவது - பரமபதம்; அர்ச்சிராதிமார்க்க மென்னவுமாம்.

காரயகரத்வத்துக்கு - சேதநனுடைய கார்யத்தைப்பண்ணிக் கொடுக்கைக்கு. பூர்த்தியாவது-அவாப்த ஸமஸ்த காமத்வம்.

மூ.—கீழில் பாரதந்த்ர்யமும் இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே. (த்வா.) அஜ்ஞனாய், அசக்தனாய், அப்ராப்தனாய், என்னையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உன்னை. (ஸர்வபாபேப்ய:.) மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களைக்குறித்து அஞ்சுகிறாய் அவ்வோபாபங்கள் எல்லாவற்றிலினின்றும்.

வ்யா.—என்று அவனையிட்டுப்பாராதே நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதியாய் நிற்கிறவனன்றோ என்று தன்னையிட்டுப்பார்த்து, ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று என்றுநின்றான்; இதனாலுக்கடவது என்று அஞ்சின அச்சந்தீர, ஸ்வாதீன த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவர்த்திகளையுங்கொண்டு நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை (அஹம்) என்று தர்சிப்பிக்கிறான் என்கை.

ஏவம்பூதனானவன் பரதந்த்ரனானதும், தனக்கு ஸ்வரூபமாய்ச் செய்ததன்றென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கீழில் என்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ் ஸாரதியாய் நின்ற பாரதந்த்ர்யமும், நினைத்தது செய்யுமளவில் தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய ஸீமாபூமியிறே என்கை.

அநந்தரம், த்விதீய பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (த்வா என்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞனாய் என்று தொடங்கி) அதாவது - உன்கார்யங்கள் அறிகைக்குத் தக்க ஜ்ஞாநமில்லாதவனாய், அறிந்தாலும் செய்து தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகைக்கு சக்தியில்லாதவனாய், அதுதான் உண்டானாலும் உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் உனக்குப்ராப்தி யில்லாதவனாய், இப்படியிருக்கையாலே ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாக பரிக்ரஹித்திருக்கிற உன்னையென்கை.

அநந்தரம், த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார் (ஸர்வபாபேப்ய: என்று.) இதுவும் பாபமும், பஹுவசநமும் ஸர்வ ஸப்தமுமாய், த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே, இம்மூன்றையும் உட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களென்று தொடங்கி.) அதாவது - பாபமாகிறது இஷ்டவிரோதியாயும் அநிஷ்ட ஹேதுவாயும் இருக்குமதாகையாலும்; மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே, இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோதிகளாகிறன பகவல்லாப விரோதிகளாகையாலும்; அதில் ஜ்ஞாநவிரோதியும், ருசிவிரோதியும், உபாயவிரோதியும் பண்டே நிவர்த்தமாகையாலும்;

அ.—இழிதொழில் - அடிமைத்தொழில். தன்னையிட்டுப்பார்த்து - ஸ்வதந்த்ரனாகத் தன்னையிட்டுப்பார்த்து. அச்சம் - பயம். யதாவஸ்த்திதவேஷத்தை - பரத்வத்தை. தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான - "நதஸ்யேசேகஸ்சந" என்கிறபடியே நிவாரகரில்லாதபடியான. பண்டே - பூர்வமே.

மூ.—"பொய்ந் நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே, அவித்யாகாம வாஸநாருசி ப்ரகர்தி ஸம்பந்தங்களைச் சொல்லுகிறது. த்ர்ணச்சேத சண்டியநாதிகளைப்போலே ப்ரக்ர்திவாஸனையாலே அநுவர்த்திககு மவையென்ன, லோகாபவாதபீதியாலும், கருணையாலும், கலககததாலும் செய்யுமவையென்ன, எல்லாவற்றையும நினைககிறது.

வ்யா—இனி உள்ளது ப்ராப்தி விரோதியாகையாலே, நீ என்னை ப்ராபிக்கைக்கு ப்ரதிபந்த்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களை உத்தேஶித்து பயப்படுகிறாய், அந்தந்தபாபங்களெல்லாவற்றில்நின்றுமென்கை.

அதில், பஹு-வசந விவக்ஷிதங்களை அருளிச் செய்கிறார் (பொயந்நின்ற ஞானமுமென்று தொடங்கி.) அதாவது - "பொய்ந்நின்ற ஞானமும பொல்லாவொழுககு மழுககுடமபும" என்று, உத்பத்திவிநாஶாதி யோகத்தாலே, அஸத்ய ஶப்தவாச்யமான அசேதந விஷயததில் ஆத்மஜ்ஞாநமும், அந்ததேஹாத்மாபிமாநமடியான ஸாம்ஸாரிகதுஷ்காம ப்ரவ்ர்த்தியும், அந்த கர்மமடியாக வரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலரூபதேஹ ஸம்பந்த்தமும்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவிதயையும் கர்மமும் வாஸநையும, ருசியும், ப்ரகர்தி ஸம்பநததமுமாகிற இவறறைச் சொல்லுகிறது என்கை. இவற்றில, அவித்யையாவது - ஜ்ஞாநாநுதயரூபமாயும, அந்யதாஜஞாநரூபமாயும், விபரீதஜ்ஞாந ரூபமாயும் மூன்றுவகைப்பட்ட அஜ்ஞாநம்.

கர்மமாவது - புண்யபாபம்; மோக்ஷத்தைப்பற்ற பாபத்தோபாதிபுண்யமும தயாஜ்யம. (ಪುಣ್ಯಪಾಪೇವಿಧೂಯ) (புண்யபாபே விதூய) என்னக்கடவதிறே. வாஸனையாவது - அஜ்ஞாநவாஸனையும, கர்மவாஸனையும், பரகாதி ஸம்பந்தவாஸனையும். ருசியும் விஷயபேதத்தாலே பஹு-விதையாயிருககும், பரக்ர்தி ஸமபந்தமாவது - ஸ்த்தூல ஸூக்ஷ்மரூபமா யிருநதுள்ள அசிதஸம்பநதம். இனி, ஸாவஶபதவிவக்ஷிததை அருளிச்செயகிறா (தாணச்சேத இதயாதியாலே.) அதாவது - துரும்பு நறுக்குகை, தினவு தின்றவிடம் சொரிகை தொடக்கமானவைபோலே, அபுததி பூர்வகமாக ப்ரக்ர்தி வாஸனையாலே அநுவர்த்திக்கும உத்தராகங்களென்ன; செய்யாதபோது "லோகம நமமை அபவாதஞ் சொல்லுமே" என்கிற பயத்தாலும் நமமைககண்டு லௌகிகர் இவற்றைத் தவிருவாகளாகில்அவாகளுககுவிநாஶமாமே! ஐயோ! என்கிற கர்பையாலுஞ் செய்யும் நித்யநைமித்திககாமங்களென்ன;

அ.—மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலமூதரதேஹம - மாம்ஸாஸ்ரகாதி மலரூபதேஹம்.

மூ — உந்மத்தப்ரவ்ருத்திக்கு க்ராமப்ராப்திபோலே த்யஜித்த உபாயங்களிலே இவை அந்விதங்களாமோவென்று நினைக்கவேண்டா. கலங்கி உபாயபுத்த்யா பண்ணும் ப்ரபத்தியும் பாதகததோடொக்கும்.

வ்யா — ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி த்யக்தோபாயங்களிலே அந்வயித்தல, புநஃப்ரபத்தி பண்ணுதல செய்யுமவையென்ன எல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது என்கை.

ஸாதநபுத்த்யா செய்யாதவையும வஸ்துகத்யா ஸாதநகோடியிலே அந்வயிக்கு மென்னுமத்தை ஶங்காபூர்வகமாக அருளிச செய்கிறார் (உந்மத்தஇத்யாதியாலே.) அதாவது-(உந்மாதஸ்சித்தவிப்ரமஃ) (உந்மாதஸ்சித்தவிப்ரமஃ) என்கிறபடியே, சித்தவிப்ரமம் பிறந்தானொருவன, "இன்ன வூருக்குப்போகிறோம" என்கிற நினைவின்றிக்கே யொருவழியேபோகாநின்றால், அவ்வழிக்கு ஓரூரோடே ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கையாலே, அவ்வூரிலே சென்றுசேருமாப்போலே, ஸாதநபுத்திரஹிதமாக லோகாபவாத பீதயாதிகளாலே செய்யப்படுகிற இவை, விட்ட உபாயங்களிலே அந்விதங்களாமோ வென்று நினைக்கவேண்டா அந்விதங்களாயே விடுமென்றபடி. "ஆநர்ஶம்ஸ்ய பரதந்த்ரராய் அநுஷ்டித்தாலும், ஏறிட்ட கட்டி ஆகாஶத்திலே நில்லாதாப்போலே, இவையுமொரு பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்கக்கடவது; ஆகையாலே அவையும்பாபஶப்தவாச்யமாகக்கடவது" என்றிறே தனிஶ்லோகத்தில் இவர்தாமே அருளிச்செய்தது. அதுதானே யாகிறது, புநஃப்ரபத்திக்குதோஷமேதென்ன அருளிசசெய்கிறார் (கலங்கி என்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸக்ருதநுஷ்டாந மொழிய புநரநுஷ்டானத்தை ஸஹியாப்ரபத்தி ஸ்வபாவத்தை யறியாதே கலங்கி அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்காகவாதல், இஷ்டப்ராப்திக்காக வாதல், உபாயபுத்த்யா மீண்டு பண்ணும் ப்ரபத்தியும் (அதபாதகபீதஸ்த்வம) (அதபாதகபீதஸ்த்வம) என்று, உபாயாந்தரமபோலே பாதகஸமமென்கை.

அ.— உத்தராகங்கள்- ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரமுண்டான பாபங்கள. ஸாதநபுத்த்யாசெய்யாதவையும - விசேஷித்துகைங்கர்யபுத்த்யா செய்யுமவையன்றிக்கேஸாதநபுத்த்யா செய்யாதவையும.வஸ்துகத்யா - வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே. ஸாதநகோடியிலே- ஸாதந வர்க்கத்திலே.

ஸ்வயம்கர்த்தா, ப்ரயோஜககர்த்தா, ப்ரயோஜ்யகர்த்தா என்று கர்த்ருத்வம்த்ரிவிதம. அதில் ஸ்வயம் கர்த்தாவாவது - தானே செய்கை. ப்ரயோஜககர்த்தாவாவது - பிறரைக்கொண்டுசெய்விக்கை.ப்ரயோஜ்யகர்த்தாவாவது - பிறர் ஏவச்செய்கை.

மூ.—(மோக்ஷயிஷ்யாமி) முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன். ணிச்சாலே நானுமவேண்டா, நீயுமவேண்டா, அவைதன்னடையே விட்டுப் போங்காணென்கிறான். என்னுடைய நிக்ரஹபலமாய் வந்தவை நானிரங்கினால் கிடக்குமோவென்கை அநாதிகாலம் பாபங்களைக் கண்டு நீபட்டபாட்டை அவைதான் படும்படி பண்ணுகிறேன்.

அநந்தரம், சதுர்த்தபாதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (மோக்ஷயிஷ்யாமி யென்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேனென்று.) அதாவது - இவற்றில் நின்றும் விடப்பட்டவனும்படி பண்ணக்கடவேன் என்கை. இனி ணிஜர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ணிச்சாலே யென்று தொடங்கி) அதாவது—"இஷ்யாமி" என்கிற ணிச்சாலே ஸ்வயம் கர்த்தாவாகையன்றிக்கே, தான் ப்ரயோஜககர்த்தாவாய், விடுவிக்கக் கடவனென்கையாலே, நானும் இதுக்கொரு யத்நம்பண்ண வேண்டா, நீயும் இதுக்கு பராதிக்க வேண்டா, நீ என்னை ஆஶ்ரயித்த ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலே உன்னைக்கண்டு தானே பயப்பட்டு, "காதோ வொருங்கிறதுக் கணடிலமால்" என்கிறபடியே, போனவழி தெரியாதபடி தன்னடையேவிட்டுப்போங்காணென்று அருளிச்செய்கிறானென்கை.

இப்படி அருளிச்செய்ததின் கருத்தைவெளியிடுகிறார் (என்னுடைய வென்று தொடங்கி) அதாவது-பாபங்களாகிறன - குப்பையில் ஆமணக்குப்போலே யெழுந்து, பாம்புபோலே மிடற்றைப் பிடிப்பதொன்றன்றே; சேதநன் பண்ணின காமங்கள் க்ஷணத்வம்ஸிகளாகையாலே, அப்போதே நஶித்துப்போம், அஜ்ஞனுகையாலே கர்த்தாவான இவனும் மறந்துபோக ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுய ஒன்றொழியாமல் உணர்ந்திருந்து ப்ராப்த காலங்களிலே தப்பாமல் நிறுத்த நுபவிப்பிக்கிற என்னுடைய நிக்ரஹ ரூபமாகையாலே அநந்நிகரஹபலமாய வந்தவை நிகரஹத்துக்கு பரதிகோடியான அநுகரஹத்தை நான்பண்ணினால் அவவிஷயத்தில் பின்னை கிடக்குமோ வென்கை இதுக்குக் கருத்து என்றபடி,

தன்னடையே விட்டுப்போம் என்கிற இடத்தில அபிப்ரேதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலமென்று தொடங்கி.) அதாவது-அநாதியானகாலமெல்லாம் துஃகாவஹமான பாபங்கள் வந்து மேலிடப்புக்கால், அவற்றைக் கண்டு நீ நடுங்கின நடுக்கமெல்லாம் மதாஶ்ரயண ராஜகுல மாஹாத்மய முடைய உன்னைக் கண்டு அவைதான் குடலகரிந்து நடுங்கும்படி பண்ணக்கடவேன். அவைதானேவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகையாவது, இவை நமக்கு முன்பு உண்டாய்க் கழிந்தது என்று தோற்றுதபடி போக்குகை; அதாகிறது - இது ஸ்மர்தி விஷயமாகிலும், தன்னுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷத்தைப்பார்த்து ஸ்வப்நங்கண்டாப் போலே இவை வந்தேறியாய்க்கழிந்தது என்றிருக்கையும், ஸ்ம்ருதியாலே துஃகம் அநுவர்த்தியாதிருக்கையும்" என்று தனிஶ்லோகத்தில் இவர்தாமே அருளிச்செய்தது இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

மூ.—இனி உன்கையிலும் உன்னைக்காட்டித்தாரேன். என்னுடம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ. (மாஶுச:.) நீஉன்கார்யத்திலே அதிகரியாமையாலும், நான் உன்கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும் உனக்கு ஶோகநிமித்த மில்லைகாண் என்று அவனுடைய ஶோகநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறான்.

வ்யா.—"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறஉத்தமனில அபிப்ரேதமான ஓராத்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இனியென்று தொடங்கி) அதாவது-இத்தனைகாலமும் நம்கார்யத்துக்கு நாங்கடவோம் என்று, நீ திரிகையாலே, தன்கார்யம் தானே செய்து கொள்ளுகிறான் என்றிருந்த வித்தனைபோக்கி, எனக்குநீ ஶரீரதயா ஶேஷம் என்றறிந்து என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனானபின்பு உன்னுடைய பாபவிமோசனார்த்தமான யத்நம் நீபண்ணிக்கொள்ளென்று உன் கையிலும் உன்னைக்காட்டித்தாரேன; எனக்கு ஶரீரபூதனான உன்னுடைய அவித்யாரூபமாலிந்யத்தை ஶரீரியான நானே போக்கிக்கொள்ளேனோவென்கை.

(என்னுடம்பிலழுக்கை நானே போக்கிக் கொள்ளேனோ) என்றது - யத்நபலித்வங்கள் இரண்டும் தன்னதென்று தோற்றுகைக்காக. ஆகையால், என்னுடைய விரோதியில் கிடப்பதொன் றில்லை என்றபடி.

விரோதி நிவர்த்தியும், அபிமதப்ராப்தியும், இரண்டும் பலமாயிருக்க ஒன்றைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றையது தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற் றில்லை; (மாமேவைஷ்யஸி) (மாமேவைஷ்யஸி) என்று - கீழில்உபாயத்துக்குச் சொன்ன பலமொழிய இவ்வுபாயத்துக்கு வேறுபலமில்லாமையாலே சொல்லிற்றில்லை என்னவுமாம்; ஆனால், விரோதிநிவ்ருத்திதன்னைச் சொல்லுவானென்னென்னில், அது அதிகமாகையாலே சொல்லிற்று. விரோதி நிவ்ருத்தி பிறந்தால பலம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமா யிருக்கையாலே தனித்துச்சொல்ல வேண்டாவிறே," என்று, ஶங்கரஹேண ஸ்ரீயப்பதிரஹஸ்யத்திலும், விஸ்தரேண பரந்தபடி, தனிஶ்லோகங்களிலும் அருளிச்செய்த ஶங்கா பரிஹாரங்கள் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அநந்தரம் சரமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (மாஶுச: என்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (நீ உன்கார்யத்திலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - நீ உன்கார்யத்திலே அதிகரித்து நின்றாயாகில் நங்கார்யத்துக்கு என்செய்வோம் என்று கரைந்து ஶோகிக்கப் ப்ராப்தம்; நான் உன்கார்யத்திலே யதிகரியாதிருந்தேனாகில் நங்கார்யத்தில இவன் உதாஸீநனாயிரா நின்றான், நாம் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கப் புகுகிறோம் என்று, ஶோகிக்கப் ப்ராப்தம்;

அ.—அதிகரித்து - அந்வயித்து. கரைந்து - க்ர்ஶித்து; சிந்தித்து என்னவுமாம்.

மூ.—நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, நிவர்த்யங்கள் உன்னை வந்துமேலிடாதென்று சொல்லி, ஶோகநிமித்தம் இல்லைகாண் என்கிறான். "எத்திறு விடாக்கடற் கிடத்தி யேழை நெஞ்சமே" என்கிறான்.

வ்யா.—இங்ஙனன்றிக்கே, யத்நபலித்வங்களிரண்டும் உனக்கில்லாதபடியான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை உணராது, நீ உன்னுடைய ரக்ஷண கார்யத்திலே அதிகரியாதொழிகையாலும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் யத்நபலித்வங்களிரண்டும் என்னதாம்படி ஸ்வாமியான நான் உன்பக்கல் தடையறுகையாலே உன்னுடைய ரக்ஷண கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், உனக்கு ஶோகிக்கைக்கு நிமித்தமில்லைகாண் என்று, முன்பு ஶோகாவிஷ்டனாய் நின்ற அவனுடைய ஶோகத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறானென்கை.

இத்தால் (அஹம், த்வா) என்கிற பதங்களாலே சொல்லப்பட்ட ரக்ஷ்யரக்ஷகபூதரான இருவருடைய ஸ்வபாவத்தையும் அநுவதித்துக்கொண்டு, ஶோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்ததாராயிற்று.

இனிமேல், நிவர்த்தகனான தன்னுடையவும், நிவர்த்யங்களான பாபங்களினுடையவும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லி, ஶோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறார் (நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தை யென்று தொடங்கி.) அதாவது - "அஹம்" என்று - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு விரோதிநிவர்த்தகனாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, "த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று - ணிச்சாலே நிவர்த்யங்களான பாபங்கள் உன்னைக்கண்டு தானே அஞ்சி ஓடிப்போமதொழிய, என்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரித்திருக்கிற உன்னை வந்து மேலிடாது என்னுமிடம் சொல்லி, அநந்தரம், (மாஶுச:) என்கையாலே - இப்படியானபின்பு உனக்கு ஶோகிக்க நிமித்தமில்லை என்கிறானென்கை.

இத்தலையில் விரோதியைப் போக்குகைக்குத் தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை அறிவித்து, இவனுடைய ஶோகத்தைப் போக்குகிறமையை அபியுக்தோக்தியை நிதர்ஶநமாக்கிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (எத்திறுவென்று தொடங்கி.)

அ.—உன்பக்கல் தடையறுகையாலே - உன்னிடத்தில் யத்நபலித்வங்களிரண்டும் என்னதென்றிருக்கையாகிற மத்பராபதிப்ரதிபந்தகத்தை சேதிக்கையாலே. சேதிக்கையாலே - அறுக்கையாலே. தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை - தான் தீக்ஷித்துக்கொண்டு நிற்கிற ப்ரகாரத்தை.

மூ.—பாபங்களை நான்பொறுத்து புண்யமென்று நினைப்பிடா நிற்க நீ சோகிக்கக்கடவையோ.

வ்யா.—அதாவது-திருமழிசைபபிரான தமமுடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, ஸர்வேஶ்வரன் இததலையிலவிரோதியைபபோக்கி அடிமைகொள்வதாக ஏனறுகொடுவந்து புகுநதிருககிறபடியைச் சொலலி, இனி ஏதுக்காக நீதுக்கஸாகரததிலே அழுநதுகிறாய் என்றாபபோலே, ஈஶ்வரனுமஇப்போது இத்தலையில் ஸகல பாபங்களையும் போக்குவதாகத் தான் ஏனறுகொண்டமையை யறிவித்து, இனி ஏதுக்காக சோகிக்கிறாய் யெனறு இவனைககுறித்து அருளிச்செய்கிறானென்கை.

இனி, இவனுடைய சோகம் மறுவலிடாமல் போககுகைக்கு உறுப்பான ஒருபகவதபிப்ராயவிசேஷத்தை அருளிச்செயகிறார் (பாபங்களை நானபொறுதது என்று தொடஙகி.) அதாவது - நீசெய்தபாபங்களை நானமூந்துறஎனனுடையக்ஷமா விஷயமாக்கி, அவ்வளவு மனறிககே, பினனை உனபககலஎனககுண்டானவாத்ஸல்யத்தாலே "செய்தகுற்றம் நறறமாகவேகொள" "செயதாரேல் நனறுசெய்தார்" எனகிறபடியே, அவைதன்னை பாபமாக நினையாதே புண்யம் என்று நினைப்பிடாநிற்க, இனி, நீசோகிகக்கடவையோவென்கை. ஆக, இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் அஞ்சுபதத்தாலும, நிவர்த்தக ஸ்வரூபததையும, நிவர்தயாஶ்ரயததையும், நிவாதயங்களான பாபஙகளையும, அவற்றினுடைய நிவ்ர்த்தி ப்ரகாரத்தையும, தத்காரயமான சோகநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இனி, இந்தஶ்லோகார்த்தத்தில் ருசி ஒருவனுக் குண்டாகையிலுள்ள அருமையையும்,இநதஶ்லோகந் தனககுஇன்னதிலேநோககென்னுமதததையும், இதில் விஶ்வாஸோதபததியின அருமையையும், ஈஶ்வரன்றான் முதலிலே இததை உபதேஶியாமைக்கு ஹேதுவையும், வேதபுருஷன் உபாயாந்தரஙகளை விதிக்கைக்கு ஹேதுவையும, உபாயாந்தரஙகளை ஸ்வரூபேணத்யஜிக்குமளவில் தோஷமிலலை யென்னுமதததையும், அவைதான முகாநதரேண அந்விதஙகளாகையாலே ஸ்வரூபேணதயக்தங்களன்றெனனு மிடததையும், பேற்றுக்கு ஸாதநம் இனனதென்னுமத்தையும், பலவிததிககு இவனபககல வேண்டும் அம்ஶததையும், ஈஶ்வரனுககு இவனுடைய ஸுகர்தம அநிஷ்டமெனனுமத்தையும, இவவாததததில ஆஸ்திகயாதிகள உண்டாய்ப் பிழைததல, இலலையாகில் நஶிததவித்தனை என்னுமததையும்,

---

அ.—தான் ஏன்றுகொண்டமையை - தான ஏன்றிருக்கிறபடியை. செய்தகுற்றம் - செய்ததோஷம். நற்றமாககொண்டு-ஸுகர்தமாகவே க்ரஹித்து.

மூ.—உய்யக்கொண்டார்விஷயமாகஉடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. இதுக்கு ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. "இதுதான அநுவாதகோடியிலே" என்று, வங்கிபுரத்து நம்பிவார்த்தை. அர்ஜுநன், க்ருஷ்ணனுடைய ஆனைத்தொழில்களாலும், ருஷிகள்வாக்யங்களாலும, க்ருஷ்ணன் தன்கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டுபோருகையாலும், இவனே நமக்குத் தஞ்சமென்று துணிந்தபின்பு தன்னைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே

வ்யா.—வ்யவஸாயஹீநன் இதில அந்வயித்தால் விநாஶபர்யந்தமாம் என்னுமத்தையும், இதுக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னுமத்தையும் அடையேவ யருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார்.

அவற்றில், ப்ரதமத்தில் இதில ஒருவனுக்கு ருசிபிறக்கையில் உள்ள அருமையை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஓர் ஐதிஹ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உய்யக்கொண்டார விஷயமாகவென்று தொடங்கி) அதாவது- தத்வநிர்ணயம் பண்ணின உய்யக்கொண்டார் பக்திநிஷ்டரா யிருக்கையாலே, அவரை "ப்ரபத்திநிஷ்டராம்படி பண்ணவேணும்" என்று, அவருக்கு இந்தஶ்லோகார்த்தத்தை அருளிச்செய்த வளவிலே, அர்த்தஸ்த்திதி யழகிதாயிருந்தது, ஆகிலும் அத்தைவிட்டு இதைப்பற்றத்தக்க ருசி எனக்கில்லை என்ன; வித்வனாகையாலே ஆதத்துக்கிசைந்தாய், பகவத்ப்ரஸாத மில்லாமையாலே ருசிபிறந்ததில்லை என்று, அவர் விஷயமாக உடையவர் அருளிச்செய்தவார்த்தையை நினைப்பதுஎன்கை.

இனி, இந்த ஶ்லோகத்துக்கு இன்னதிலே நோக்கென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு என்று.) அதாவது-ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ஒருதலையும், தான் ஒருதலையுமாயிருக்கிற இந்த ஶ்லோகத்துக்கு, ஶாஸ்த்ர விஹிதமான ஸகல தர்மங்களையும் ஸவாஸநமாக விடுவித்து, இச்சேதநனுக்குத் தானே நிரபேக்ஷஸாதநமாய், ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்போகட்டு, ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் ஸ்வாதீந ஸகல ப்ரவர்த்தகனான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே தாத்பர்யமென்கை.

இனி, இதில் விஶ்வாஸோத்பத்தியின் அருமையை அருளிச்செய்கிறார் (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - இந்த ஶ்லோகந்தான அநுவாதத்தினுடைய கோடியிலே என்று ஆப்ததமரான வங்கிப்புரத்துநம்பி) அருளிச்செய்யும்வார்த்தை என்கை.

அது எத்தாலே யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநன என்று தொடங்கி.)

அ.—சாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருதலையும-சாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருப்ரகாரமும். தான்ஒருதலையுமாயிருக்கிற-தான்ஒருப்ரகாரமுமாயிருக்கிற. அநுவாதமாவது - ஜ்ஞாதார்த்த ஜ்ஞாபநம்.

மூ—புறம்புபிறந்ததெல்லாம் இவனெஞ்சைசோதிக்கைக்காக.

வ்யா.—அதாவது - இதுக்கு அதிகாரியான அர்ஜுநன பால்யமேதொடங்கி கர்ஷ்ணனுடைய அகடிதகடநா ஸாமர்த்திய ப்ரகாசகமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும், * (ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్) (ஏஷநாராயணஶ்ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதநঃ - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்) (పుణ్యాద్వారవతీయత్ర తత్రాస్తే మధుసూదనః। సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ సహిధర్మస్సనాతనః) (புண்யாத்வாரவதீயத்ர தத்ராஸ்தேமதுஸூதநঃ-ஸாக்ஷாத்தேவঃபுராணோஸௌ ஸஹிதர்மஸ்ஸநாதநঃ) (యత్ర నారాయణో దేవః పరమాత్మా సనాతనః। తత్ర కృత్స్నం జగత్పార్థ తీర్థాన్యాయతనాని చ) (யத்ரநாராயணோதேவঃ பரமாத்மாஸநாதநঃ தத்ரக்ருத்ஸ்நஞ்ஜகத்பார்த்த தீர்த்தாந்யாயதநாநிச) (యే చ వేదవిదో విప్రాః యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః। తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్॥ పవిత్రాణాం హి గోవిన్దః పవిత్రం పరముచ్యతే। పుణ్యానామపి పుణ్యోసౌ మఙ్గళానాఞ్చ మఙ్గళమ్) (யேச வேதவிதோவிப்ராঃ யேசாத்யாத்மவிதோஜநাঃ - தேவதந்திமஹாத்மாநம் கர்ஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம-பவித்ராணாம்ஹிகோவிந்தঃபவித்ரம்பரமுச்யதே-புண்யாநாமபிபுண்யோஸௌ மங்களாநாஞ்சமங்களம்) (కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయః। కృష్ణస్య హి కృతే భూతమిదం విశ్వం చరాచరమ్) (கர்ஷ்ணஏவஹிலோகாநா முத்பத்திரபிசாப்யயঃ-கர்ஷ்ணஸ்யஹிக்ருதேபூத மிதம்விச்வம்சராசரம்) என்றும் இத்யாதிகளாயிருந்துள்ளபராவரதத்வயாதாத்மய வித்துக்களானரிஷிகள் வாக்யங்களாலும், பால்யாதபரப்ரதி புரவாஸ தசையோடு, வநவாஸதசையோடு வாசியற கர்ஷ்ணன் தனகாயததுக்குக கடவனாய் நோக்கிக் கொண்டுபோருகையாலும் இவன் சொல்லுகிற உபாயங்களெல்லாம நமக்குத் தஞ்சமன்று, இவனே நமக்குத் தஞ்சம் என்று விஸ்வஸித்த பின்பு, ஆனால எனனைப் பற்றென்று சொல்லுகையாலே யென்கை.

இது தன்னை முதலிலேஉபதேசியாமைக்குஹேதுவைஅருளிச்செய்கிறார் (புறம்பென்று தொடங்கி.) அதாவது - (యచ్ఛ్రేయస్స్యాన్నిశ్చితం బ్రూహి తన్మే శిష్యస్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్) (யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிஶ்சிதம்ப்ரூஹிதந்மேசிஷ்யஸ்தேஹம்ஶாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்) என்ற

அ.—வித்துக்களான ரிஷிகள்-ரிஷிதர்சநே என்கிற தாதுவாலே-உள்ளபடி அறிந்தவர்களான. கடவனாய் - நிர்வாஹகனாய். உபாயங்களெல்லாம் - சேதநப்ரயத்ந ஸாத்யங்களான உபாயங்களெல்லாம்.

இது தன்னை - இந்த ஸித்தோபாயந்தன்னை.

மூ.—வேதபுருஷன் உபாயாந்தரங்களை விதித்தது, கொண்டிப் பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப்போலே, அஹங்கார மமகாரங்களால் வந்த களிப்பற்று ஸ்வரூபஜ்ஞானம பிறக்கைக்காக. ஸந்யாஸி முன்புள்ளவற்றைவிடுமாபபோலே இவ்வளவு பிறந்தவன இவற்றைவிட்டால குற்றம வாராது.

வ்யா.— இவனுக்கு உபாயோபதேஶம பண்ணத்தொடங்குகிற வளவிலே இதனைஉபதேஶியாதே உபாயாந்தரங்களைப பரக்கநின்று உபதேசித்ததெல்லாம அவ்வளவிலே பர்யவஸித்து விடுமோ, அவற்றினுடைய தோஷதர்ஶநத்தாலேஇவ்வுபாயோபதேசத்துக்கு அதிகாரியாமோ என்று இவனுடைய ஹ்ருதயத்தைச சோதிக்கைக்காக என்கை.

ஆனால், இவனன்றோ இப்படி ஹ்ர்தயஶோதநார்த்தமாக உபாயாந்தரங்களைஉபதேஶித்தவன, வேதபுருஷன அவற்றை விதிப்பானெனனென்ன அருளிச்செய்கிறார (வேதபுருஷனென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஆப்ததமனான வேதபுருஷன், (విజ్ఞాయప్రజ్ఞాం కుర్వీత) (விஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாంகுர்வீத) (ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయథ) (ஓமித்யாத்மாநంத்யாயத) (ఆత్మానమేవ లోకముపాసీత) (ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத) (ఆత్మావాఅరేద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః) (ஆத்மாவாரேத்ரஷ்டவ்யஶ்ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோநிதித்யாஸிதவ்ய:) இத்யாதிகளாலே, உபாயாந்தரங்களை மோக்ஷஸாதநமாக விதித்தது, பட்டிதின்றுதிரிகிறபசுவுக்கு இடைஞ்சு வசப்படுகைக்காகக் கழுத்திலே தடியைக்கட்டி விடுவாரைப்போலே, அஹங்கார மமகார வஶ்யனாயக் களித்துத் திரிகிற விவனுக்கு, (జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః) (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:) என்கிறபடியே காயக்லேஶரூபமான கர்மாநுஷ்டாநம, இந்த்ரியஜயம முதலான அருந்தேவைகளாலே செறுபபுண்டு அந்தக் களிப்புப்போய பகவதபாரதந்த்ர்யமாகிறஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக என்கை.

ஆனால், இப்படி ஸ்வரூபஜ்ஞாநோதய ஹேதுவானஇவற்றை விட்டால குறறமாகாதோ என்ன அருளிசசெய்கிறார (ஸந்யாஸியென்று தொடங்கி.) அதாவது - சரமாஶ்ரமத்திலே அந்விதனானவன பூர்வாஶ்ரம தாமங்களை விடுகிறாபபோலே, அநயோபாயங்களினுடைய ஸ்வரூப விரோதித்வாதிகளாலே ஸிததோபாயத்திலே இழியும்படி இவ்வளவான ஜ்ஞாநபாகம பிறநதவன இவ்வுபாயாந்தரங்களை விட்டால் தோஷமாகாது என்றபடி.

அ.—உபாயாந்தரஙகளைபபரக்க - உபாயாந்தரஙகளை விஸ்த்ர்தமாக. நின்று உபதேசித்ததெல்லாம் – இருந்து உபதேசித்ததெல்லாம். பர்யவஸித்துவிடுமோ - த்ர்ப்தியடைந்துவிடுமோ. அவற்றினுடைய தோஷதர்சநத்தாலே - முதலிலே உபதேசித்த உபாயாந்தரங்களினுடைய துஶ்ஶகத்வஸ்வரூப தோஷதர்சநத்தாலே. அரும்தேவைகளாலே - கடிந வ்யாபாரங்களாலே. செறுப்புண்டு - க்லேசப்பட்டு. களிப்புப்போய் - மதம்போய.

மூ.—இவன்றான் இவை தன்னை நேராகவிட்டிலன். கர்மம் கைங்கர்யத்திலே புகும், ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபப்ரகாசத்திலே புகும, பக்திப்ராபய ருசியிலே புகும, ப்ரபத்தி ஸ்வரூபயாதாத்மய ஜ்ஞாநத்திலே புகும். ஒருபலத்துக்கு அரிய வழியையும், எளியவழியையும் உபதேசிக்கையாலே, இவை இரண்டுமொழிய பகவத ப்ரஸாதமே உபாயமாகக்கடவது.

வ்யா.—இவைதான ஆகாராந்தரததாலே அநவிதஙகளாகையாலே இவறறில் இவன் றனககு ஸ்வரூபத்யாக மில்லை யென்னுமததை அருளிச்செயகிறுா (இவனறான இவைதனனை நேராக விட்டில னென்று.) அதாவது - ஸாதநாநதர பரிதயாக பூாவகமாக ஸித்த ஸாதந பரிகரஹம்பண்ணின இவ்வதிகாரிதான, காமஜ்ஞாநாதிக ளாகிற இவைதனனை ஸ்வரூபேண தயஜிததிலனெனனகை.

அதெஙஙனே எனன அருளிசசெய்கிறுா (காமமென்று தொடஙகி.) அதாவது - ஸ்வவாண ஸ்வாஸ்ரமோசிதமாக இவன அநுஷ்ட்டிககும விஹித காமம், ஸாதநபுத்தயா வனறிக்கே ஆநர்ஸம்ஸ்யததாலே பராாதத்தமாக அநுஷ்டிககையாலே, ஈஸ்வரனுக்கு மிகவும உகப்பாகையாலே, ததப்ரீதி ஹேதுவாகப் பண்ணுங கைங்கர்யத்திலே அந்தாப்பவிககும்.

"நுணணறிவு" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக பரஸ்வரூபததை ஸாக்ஷாதகரிககைக்கு உறுப்பான ஸூக்ஷம ஜ்ஞாநம, ஸாதநபுததி கழிநதவாறே ஸ்வரூபததினுடைய ப்ரகாஸததிலே அந்தாப்பவிககும். (भक्त्या त्वनन्यया शक्यः) (பக்த்யாத் வநநயயாஸகய:) என்கிறபடியே, பகவதபராபதிககு ஸாதநமான புத்திபோனவாறே போஜநததுக்கு க்ஷுத்துப்போலே ப்ராப்ய மானகைஙகர்யததுககு பூர்வக்ஷணததிலே யநுவாத்திககக் கடவதான ருசியிலே அந்தாபபவிககும்.

ஸிததோபாய வரணரூபையான ப்ரபததி ஏகபததிலே சொல்லுகிறபடியே, ஸாதநபாவம் கழிந்தவாறே அதயந்தபாரதந தரதயா அநந்யஸரணமா யிருநதுள்ள ஸ்வரூபததினுடைய யாதாத்ம்யஜ்ஞாநததிலே அநதர்ப்பவீககுமெனகை. பகதிபரபததிகள் இரண்டையுங கழித்தால இவன றனக்கு பலஸாதந மாவதேதென்ன அருளிசசெயகிறுர் (ஒருபலததுக்கு என்று தொடங்கி)

அ.—கைஙகர்யததில்ல அநதர்ப்பவிக்கும் - ஆஜ்ஞாரூப கைங கர்யத்திலே அந்விதமாம்.

ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக - ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாந பூாவகமாக. ஸ்வரூபததினுடைய - ஸ்வஸ்வ ரூபத்தினுடைய; பரஸ்வரூபத்தினுடைய வென்னவுமாம்.

மூ —பேற்றுக்கு வேண்டுவது விலக்காமையும் இரப்பும். சக்ரவர்த்தித்திருமகன் பாபத்தோடேவரிலும்அமையும்என்றான், இவன் புண்யத்தைப் போகட்டுவரவேணுமென்றான்

வயா.—அதாவது - பகவத்ப்ராப்தியாகிற ஒருபலத்துக்கு (జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే) (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:- நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி: ப்ரஜாயதே) என்கிறபடியே, அநேக ஜந்மங்களிலே கர்மஜ்ஞாநாதிகளாகிற அங்கங்களாலே ஸாதிக்கப்படும் தாகையாலே, அரிதாயிருந்துள்ள பக்திமார்க்கத்தையும், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று, ஸகலபரவ்ர்த்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸக்ருதநுஷ்டேய மாகையாலே, எளிதாயிருந்துள்ள ப்ரபத்தி மார்க்கத்தையும் உபதேசிக்கையாலே, ஸாதந கௌரவ லாகவங்களில தாத்பர்யமின்றிக்கே தத்தத்வ்யாஜேந பலப்ரதனாகநின்றவனுடைய ப்ரஸாதமே ப்ரதாநமாகையாலே, பக்திப்ரபத்திகளாகிற விவையிரண்டுமொழிய, பகவானுடைய ப்ரஸாதமே உபாயமாகக்கடவது என்கை.

ஆனாலும் பேற்றுக்கு இவனபக்கல் ஏதேனுமுண்டாகவேண்டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பேற்றுக்கு என்றுதொடங்கி) அதாவது - பலஸித்திக்கு சேதநன்பக்கல் உண்டாகவேண்டுவது, ஸ்வயத்நத்தாலேஅவனபண்ணும ரக்ஷணத்தைவிலக்காதொழிகையும, அது புருஷார்த்தமாகைக்கு உறுப்பான இரப்பும என்கை.

இங்ஙனன்றிக்கே, இவன்பக்கலிலும் சிலஸுக்ர்தமுண்டானால் ஆகாதோவென்ன; அது உபாயபூதனுக்கு அநிஷ்டம என்னுமதனை அருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்று தொடங்கி)அதாவது-(రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః)(ராமோவிக்ரஹவான் தர்ம:) என்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகன, (యదివా రావణస్స్వయమ్) (யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்) என்று - பாபிஷ்டனான ராவணன்றானகிலும அழைத்துவாரும் எனகையாலே, பாபம் பேற்றுக்கு ஹேதுவாக நினைக்கைக்கூட லல்லாமையாலே, பாபத்தோடே வரிலுமமையும என்றான்.

அ.—அரிதாயிருந்துள்ள-துர்லபமாயிருக்கிற.எளிதாயிருந்துள்ள-ஸுலபமாயிருக்கிற. நின்றவனுடைய-இருக்கிறவனுடைய பகவானுடைய ப்ரஸாதமே என்று அவதரிக்கையாலே-மற்றொன்று உபாயமன்றென்றபடி. இவன்பக்கல் - ப்ராப்தனான இவனபக்கல். ஸுக்ர்தம் அநிஷ்டமென்று கருத்து. அங்ஙனன்றிக்கே, பாபம் ப்ராப்தி-ப்ரதிபந்தகமுமன்று, ஸுக்ர்தம் ப்ராப்த்யுபாயமுமன்று அவனுடைய ப்ரஸாதமே உபாயம்.

மூ.— "ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் ருசி விஶ்வாஸங்களையுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நஶித்தலொழிய நடுவில் நிலையில்லை" என்று பட்டர்க்கு எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தை. வ்யவஸாய மில்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம், ஆமத்தில் போஜநம்போலே "விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்.

வ்யா.—(கார்ஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்) (கர்ஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்) என்கிற இவன், ஸாவதாரமாக பரித்யஜ்ய என்கையாலே - பேற்றுக்கு ஹேதுவாக நினைக்கைக்கு உடலான புண்யத்தைப்போகட்டுவர வேணும் என்றான் என்கை. ஆகையால், ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹனான உபாயபூதனுக்கு இவனபக்கல் ஸங்காதம் அநிஷ்டமென்றுகருத்து.

இவ்வர்த்தத்தில் இழிந்தவனுக்கு ஆஸ்திகனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நஶித்தலொழிய மத்யமஸ்திதியில்லை என்னுமத்தை பூர்வாசார்யவசநத்தாலே அறிவிக்கிறார் (ஆஸ்திகனாயென்று தொடங்கி.) அதாவது - இவ்வர்த்தத்தில் அந்விதனானவன பகவத்ப்ரபாவத்தால "இது ஸத்யம்" என்று, ஆஸ்திகனாய இவ்வர்த்தத்திலருசியும், "இது தப்பாது," என்கிற விஶ்வாஸமுமுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல்; ஶாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருதலையும் இது வொருதலையுமாய இப்படியிருப்பதொன்றுண்டோவென்று, நாஸ்திகனாய்இத்தையநாதரித்து நஶித்தலித்தனையொழிய நடுவொருநிலையில்லை" என்று, ஸகலஶாஸ்த்ர வித்தமரானபட்டருக்கு ஆப்ததமரான எம்பாரருளிசசெய்த வார்த்தையென்கை.

வ்யவஸாயஹீநனுக்கு இதிலஅந்வயம் விநாஶத்துக்குடலாம் என்னுமத்தை ஸதாஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயமென்று தொடங்கி.) அதாவது - இதிலசொல்லுகிற த்யாக ஸ்வீகாரங்களுக்கீடான வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு, இதிலுண்டான அந்வயம், அஜீர்ணதசையிலபண்ணின போஜநம், மரணஹேதுவாமாபபோலவிநாஶ ஹேதுவாயபர்யவஸிக்குமென்கை.

இதுதனக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பரென்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதரென்று.)

அ —ஆஸ்திகனாகிறான்-உள்ளோடு புறம்போடுவாசியற ஏகரூபனாயிருக்குமவன். நாஸ்திகனாகிறான்-தாமாதாம பரலோகசேதநேசவராகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்திலே ப்ராமாண்யபுத்தியின்றிக்கே ஸ்வைரஸஞ்சாரியாய்த்திரியுமவன.

வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு - நிஶ்சயாத்மக ஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு. (அஜீர்ண தசையில் பண்ணின போஜனம) விஷம் மரணஹேது வாமாப்போலே அஜீர்ண தசையில பண்ணின போஜநம் விநாசஹேதுவாய பர்யவஸிக்கும்.

மூ.—"வாரத்தையறிபவர்" என்கிறபாட்டும் "அத்தனாகி" என்கிறபாட்டும இதுககு அர்த்தமாக அநுஸநத்தேயம.

பிள்ளை லோகாசார்யர்திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—அதாவது - "செம்மையுடைய திருவரஙகர் தாம் பணிதத மெயமமைப பெருவாரதனதை விடடுசிததர் கேடடிருப்பா" என்று, காணதரயததாலும செவ்வியராய, அதுதனனை அர்த்தக்ரியாகாரியாககிககொண்டு கோயிலிலே சாய்நதருளின வர்தாம், அாஜுநவ்யாஜததாலே திருதேோததட்டிலேநின்று அருளிசசெயத யதாாததமுமாய், சீரியதுமாய, ஸுலபமுமான "மாமேகமஸரணமவ்ரஜ" எனகிறவாாதனதையைப பெரியாழ்வார் கேட்டு, தநிஷ்ட்டராயிருபபர் என்கிறபடியே, இவ்வர்ததத்துக்கு அதிகாரிகள இதுகேட்டால இதினபடியே நியதராயிருககுமவாகளென்னகை.

இவ்வர்த்தநிஷ்ட்டரான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்தியில் இதுககு அாததமாக அநுஸநதிக்கபபடுமவறறை அருளிச்செய்து இது தனனை நிகமிககிறுா (வாாததையறிபவர் என்று தொடஙகி) அதாவது - "வார்ததையறிபவா, போர்ததபிறப்பொடு நோயொடு மூபபொ டிறப்பவைபேர்ததுபபெருந்துனபம் வேரற நீககிததனறுாளின கீழசசேர்த்து அவனசெயயுஞ்சேமததையெண்ணிததெளிவுறறு - மாயவறகாளனறியாவரோ" என்று, "மாமேகம ஸரணமவ்ரஜ - ஸாவபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற நலவாாததையை அறியுமவாகள், பரணிககூடு வரிந்தாப்போலே இவ்வாத்மாவைச சூழபபொதிந்துகிடககிற ஜநமஙகளோடும், அவைபுககவிடத்தே புககககடவதான வ்யாதியோடும், அங்ஙனேயாகிலும சிறிதுநாள் செல்லாதபடி இடிவிழுந்தாப்போலேவரும ஜராயோடும, அஙஙனேயாகிலும இருககவொண்ணாதபடி இவனுக்கு அநபிமதமானவிநாஸமுமாகிற விவறறை, விரகா நெடுஞ்சுவா தளளுமாப்போலே தளளி, அவைபோனவநநதரம வரககடவதான கைவல்யமாகிற மஹாதுக்கததை ஸவாஸநமாகப்போககியாதரோகைபோலே தனதிருவடிகளினகீழ சேருமபடிபண்ணி, புநராவ்ரத்தியறுமபடி அவன பணணும ரக்ஷையை அநுஸந்தித்து வ்யவஸிதராயககொண்டு தஙகளுககு ஆஸ்ரயணீயரைய விரோதிநிவாதககரான ஆஸ்ரயபூதனுககொழிய வேறொருவாக்காளாவரோவென்று, நமமாழ்வாரருளிசசெயத "வார்ததையறிபவர்" எனகிற பாட்டும, "முததனா முகுநதனர் - ஓததொவ்வாத பல்பிறபபொழித்து நம்மையாட் கொளவான - அததனாகியன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய - புகுநது நமமுள்மேவினா; ஏழைநெஞ்சமே! எத்தினைவிடாக கடறகிடத்தி" என்று -

---

அ —ஆாததக்ரியா காரியாக்கிககொணடு-அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கிககொண்டு.

சுத்தஸத்வம தெட்டாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—ஹேயப்ரத்யநீகராகையாலே அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராய், முக்திபூமிப்ரதானவர், ஸகலதேஹ வர்த்திகளான ஆத்மாக்களும ஜ்ஞானைகாகாரதயாவொத்து, தேவாதிபேதத்தாலே ஒவ்வாமலிருக்கும் பலவகைப்பட்ட ஜந்மங்களைப்போக்கி, நித்ய ஸம்ஸாரிகளாயப்போந்த நம்மை நித்யஸூரிகளகொள்ளும் அடிமையைக்கொள்ளுகைக்காக ஹிதமே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் பிதாவாயும், ப்ரியமேப்ரவர்த்திப்பிக்கும் மாதாவாயும, அடிமைகொள்ளக்கடவ நம்முடைய ஸ்வாமியாயும இப்படி ஸர்வவிதபந்துவாயும, நம்முடைய தண்மையையும், தம்முடைய பெருமையையும்பாராதே நம்முடைய ஸர்வபாரத்தையும் தாமேயேறிட்டுக்கொண்டு செய்வாராக ஹேயமான நம்முள்ளேபுகுந்து ஒரு நீராகப்பொருந்தினர்; அறிவிலியானநெஞ்சே!, நம்முடைய ஹிதமறிகைக்கு நாம் ஸர்வஜ்ஞராயோ, அவன அஜ்ஞனேயோ, ஹிததத்தைப் ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்கு நாம் ஶக்தராயோ, அவன அஶக்தனேயோ, கார்யஞ்செய்துகொள்ளுகைக்கு நாம ப்ராப்தராயோ, அவன அப்ராப்தனேயோ, தனமேன்மைபாராதே தாழநின்று உபகரிக்குமவனுயிருக்க எத்தாலே நீதுக்கஸாகரததில கிடக்கிறது என்று, திருமழிசைப்பிரா னருளிச்செய்த "அததனைகி" என்கிறபாட்டும் இந்ஶ்லோகத்துக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயமென்கை.

ஆக, இத்தால் ஸ்வீகாராங்கதயா த்யாஜ்யமான தாமவிஷங்களையும, அந்த தர்மங்களினுடைய த்யாக ப்ரகாரத்தை, அந்த தாமத்யாக பூர்வகமாகப் பற்றும் விஷயத்தினுடைய ஸௌலப்யாதி குணயோகத்தையும், அக்குணவிஶிஷ்ட வஸ்துவினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வ லக்ஷணமான நைரபேக்ஷ்யத்தையும், நிரபேக்ஷவஸ்துவினுடைய உபாயபாவத்தையும, அத்தை உபாயத்வேந ஸ்வீகரிக்கையையும, ஸ்வீக்ருதமான உபாயத்தினுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணயோகத்தையும், அக்குண விஶிஷ்டவஸ்துவிலே ந்யஸ்தபரனான அதிகாரியையும, அதிகாரிக்கு விரோதியான பாபஸமூஹத்தையும, அப்பாபவிமோசந ப்ரகாரத்தையும, அப்பாபவிமோசகனைப்பற்றின அதிகாரியுடைய நைர்ப்பயத்தையுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று,

பெரியஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யாநம்

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்

முற்றிற்று.
